

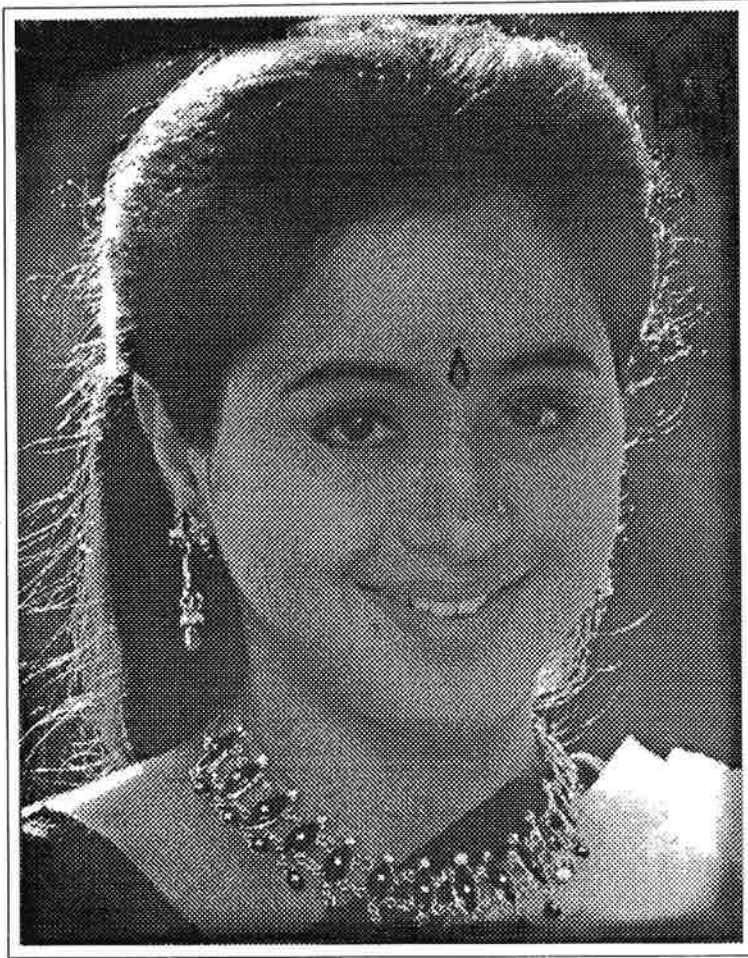

கூய்யாம்?

KUYYIAM?

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

SHARANHA GULLSMED A/S

நுண்ணிய கைவினைத்திறனுடன் பாரம்பரியச் சிறப்புமிக்க
புதிய டிசைசன் 22 கரட் தங்க நகைகள், அழகிய திருமணப்
பட்டுப்புடவைகள் மற்றும் சாறி வஸைகள், பழைய
நகைகளின் அனைத்துத் திருத்த வேலைகளுக்கும்
நாடவேண்டிய ஒரே ஒரு ஸ்தாபனம்

சாரங்கா நகை மாளிகை

TØYEN GT. 8 0190 OSLO - TLF/ FAX - 22 17 32 62

குவியம் 2

Translation:

Thrivar

Nanthan.P

Sriharan.S

Chandrakumar.V

Sothi Sorubini

Rasanayakam.I

Thangavel

Ravi (England)

Skanthamani

Selvakumar (Denmark)

Saba Naganathan

Typesetting:

Jeyasree Balasubramanyam

Joy Peter

Maia Raitan

Wijayendran

Tordis Langlo

Chandrakumar

K.Mahendiran

2

Cover & Layout

Premraj Sivasamy

Cover photos:

John S. Lahlum

Tamil-Norsk forening

Tamil Norwegian association

1998 February,

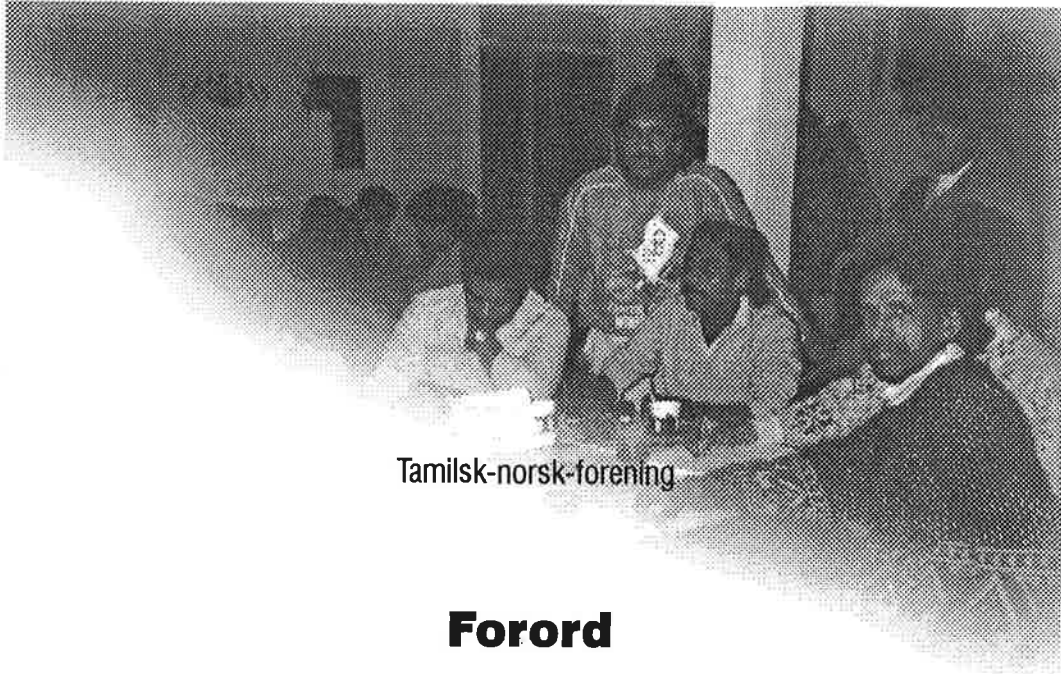
Oslo

Printed by:

Artistic, Oslo

Innhold

Forord	4
Tamilsk-norsk-forening	
10 år tamilsk-norsk solidaritet	5
Stig Utne	
Gratulerer!	7
Kirsten Eeg	
The past	8
Tamilsk-norsk-forening	
Innvandrerkvinner i Norge, et vedheng i likestillingspolitikken	10
Fakra Salimi	
Asylretten uthules i norsk asylpraksis	14
Per J. Zimmer	
Skolen og foreldre dialog	17
Aslam Ahsan	
Konfliktbakgrunn og Kultur	19
Astri Thileeban	
"Den Sure Virkeligheten."	22
Maia Raitan	
Integrering i et flerkulturelt samfunn	24
Espen Thorud	
Fellesaksjonen mot rasisme	27
Gustav H.Smedal	
Å gå frem ved å se bakover?	30
Khalid Salimi	
Tamilske emigranter og tamilsk musikk	32
K. Sunther	
Tamils and Education	35
Maitrayi Sabaratnam	
La oss vise vår solidaritet !	38
Anantha Krishnan	
NOAS forventer endring i asylpolitikken	40
Jan Jørgensen	
Innvandrer kvinner i det norske samfunnet	42
Marit F. Danielsen	

Tamilsk-norsk-forening

4

Forord

For ti år siden startet vi Tamilsk-norsk-forening. Gjennom disse ti årene har vi bl.a arbeidet med morsmålsundervisning(Muththamil Arivalayam), månedlig tidsskrift(Suvadughal), sportsaktiviteter og kvinnegruppe.

Vi vil takke alle våre kamerater, venner og medlemmer som har gjort det mulig å ha alle disse aktivitetene gående.

Vår erfaring er at det koster mye arbeid og krefter å gi ut magasiner eller tidsskrift. Men i dag gleder vi oss over å kunne gi ut et 10-års-jubileumsmagasin som har fått navnet KUIYAM 2. (Kuiyam betyr «syn.» Kuiyam 1 kom ut i 1984.)

KUIYAM 2 inneholder flere artikler og dikt. De fleste artiklene er skrevet av nordmenn eller representanter for minoritetsgrupper i Norge.

Det er første gang et tamilsk tidsskrift er utgitt i Norge som inneholder så mye stoff skrevet av nordmenn eller representanter fra minoritetsgrupper utenom den tamilske.

Vi har arbeidet mye med oversettelse. Det har ikke vært like lett å oversette alt fra tamil til norsk, derfor blir noe av stoffet trykt på engelsk.

Da vi valgte artiklene, prioriterte vi hverdagsproblemstillinger som er felles for alle innvandrere. Det vil si integrering, rasisme, kulturkonflikter, barns to/ fler-kulturelle opplevelse, problemstillinger for flyktninger, innvandrerkvinner likestilling/ plass i det norske samfunnet,

miljø, og utdanning(særlig med tanke på tamiler) etc.

Selv om vi har mottatt flere artikler som omhandler ulike områder, klarer vi ikke å få med alt i jubileumsmagasinet.

Vi takker alle som har skrevet til vårt jubileumsmagasin, og lover at så langt ubrukte artikler, vil bli trykt i senere utgaver av vårt tidsskrift, Suvadughal.

Når det gjelder artikler, har vi valgt to typer. Først er det artikler som opplyser og informerer. Den andre typen er de som analyserer og diskuterer. Dette p.g.a. at mange innvandrere ikke kjenner til sine rettigheter og plikter i det norske samfunnet.

Positiv og negativ kritikk vi fikk da vi lagde KUIYAM 1 har vi tatt hensyn til når vi har lagd dette jubileumsmagasinet. Vi håper på mer konstruktiv «ris og ros,» slik at KUIYAM 3 kan bli enda bedre.

Vi håper jubileumsmagasinet kan bli til glede og nytte for store og små.

Med hilsen

Tamilsk-norsk-forening

Stig Utne

Generalsekretær i Mellomkirkeigråd

5

10 år tamilsk-norsk solidaritet

Det er med glede og takknemlig jeg sender Tamilsk-Norsk forening mine gratulasjoner i forbindelse med at foreningen denne høsten markerer sitt 10 års jubileum.

Glede - over å vite om alle de viktige ting foreningen har skapt.

Takknemlighet - over at jeg er blitt regnet med og hva jeg har lært og fått gjennom deltakelse i det tamilsk-norske fellesskapet i foreningen.

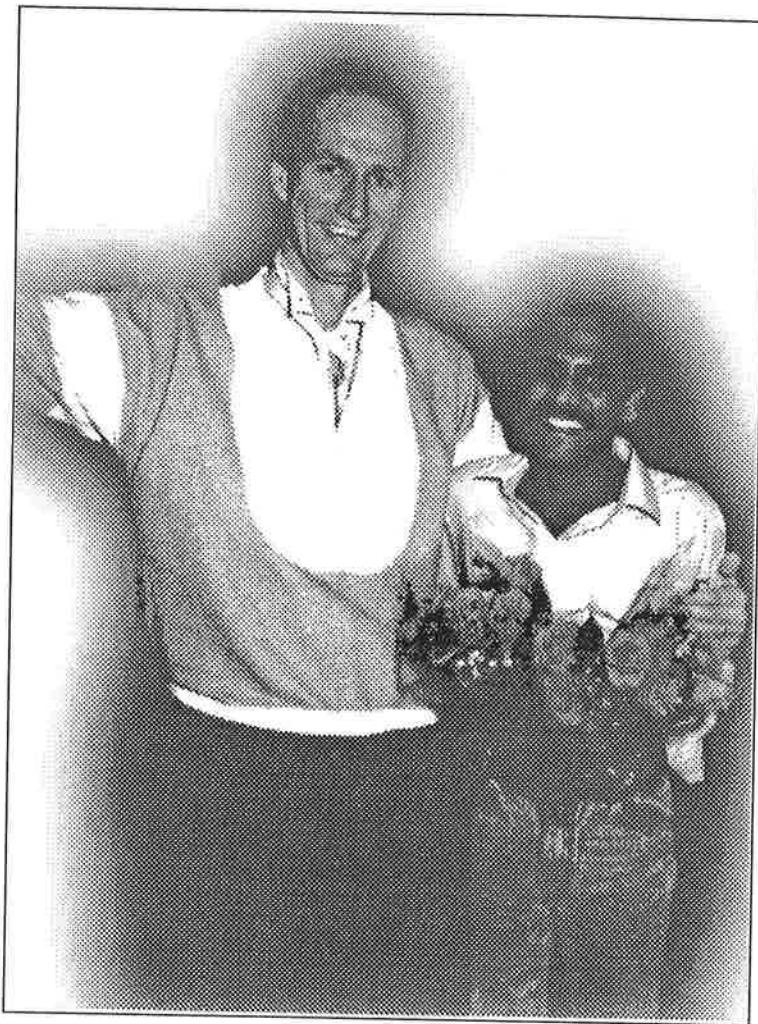
Tamilsk-Norsk forening er født i rådløshet og smerte. Det var nemlig i en meget vanskelig tid for tamilske asylsøkere i Norge høsten 1987 at spiren til dagens forening ble lagt. En stor gruppe tamilske unge menn bodde på flyktningskipet «Fritjof Nansen» som lå ved kai i Bjørvika og huset nyankomne asylsøkere til Norge. Gjennom kontakt med flyktningskipet fra noen av oss ansatte i Kirkens Bymisjon som arbeidet fra Bymisjonssenteret i Tøyenkirken, ble det avtalt et diskusjonsmøte i Tøyenkirken hvor alle tamiler på «Fritjof Nansen» var invitert. Tema var: «Vi er nyankomne til Norge. Det er økende spenninger på Sri Lanka. Det meste er usikkert. Hva kan vi gjøre.» Jeg husker meget godt den overfylte salen i den kalde, mørke og nedslitte Tøyenkirken da møtet startet. Nesten skrekkslagne over frammetet spurte vi hverandre. Tror vi virkelig at vi kan være til hjelp og støtte til disse menneskene?

I dag kan vi glede oss over hva dette første møte mellom nordmenn og tamiler i Tøyenkirken resulterte i.

Tamilsk-Norsk forening har vært den eneste forening for både tamiler og nordmenn i Norge og har spilt en viktig rolle som brobygger inn mot det norske samfunns fremmedfrykt. Ikke minst i den bydelen hvor Tøyenkirken ligger og hvor nordmenn og innvandrere bor ved siden av hverandre som naboer, men ellers ikke har mye kontakt med hverandre, har Tamilsk-Norsk forening vært med å legge tilrette for nødvendige møteplasser hvor vi har kunnet lære oss å omgås hverandre og forstå hverandre bedre. Det er ikke få personlige vennskap som er vokst fram mellom tamiler og nordmenn med utgangspunkt i foreningen.

Tamilsk-Norsk forening er også et sterkt vitnesbyrd om tamilsk egen-organisering i eksil. Dere som i dag er i ledelsen av foreningen er de første til å se hvor viktig dette har vært for å øke kvaliteten på oppholdet i et fremmed land. Listen over hvilke tiltak som foreningen gjennom årene har stått bak er lang, la meg bare nevne et par:

- tamilsk mat på menyen i Tøyenkirken takket være Tamilsk-Norsk kafe

Jeg husker meget godt den overfylte salen i den kalde, mørke og nedslitte Tøyenkirken da møtet startet .

Nesten skrekkslagne over fram møtet spurte vi hverandre. Tror vi virkelig at vi kan være til hjelp og støtte til disse menneskene?

- tamilsk tidsskrift om kultur, menneskerettigheter og det norske samfunn
- kurs om utfylling av selvangivelse med en konsulent fra ligningskontoret i Oslo!
- Informasjonsmøte om norske asylregler med folk fra UDI
- forhandlinger om tilbakesending av tamiler til Sri Lanka med representanter for Justisdepartementet
- samtalemøter med folk fra Kirkens Bymisjon om hinduistisk religion og kultur

En særskilt gledelig utvikling har vært at tamilske kvinner og barn etter hvert er blitt trukket inn i foreningens liv og aktiviteter, blant annet gjennom kvinnegrupper og morsmålopplæring for barn.

Og- parallelt med denne gledelige historien- vet vi om en annen historie. Det er historien om fortsatt uløst konflikt mellom srilankesiske myndigheter og den tamilske etniske minoriteten på Sri Lanka, om økende brutalltet ,depserasjon og blodsutgytelser , om tamilenes lengsel etter rettferd og selvstyre og om det internasjonale samfunns passivitet .

Derfor feirer vi Tamilsk-Norsk forenings 10 års jubileum med en bakgrunn av sorg og fortvilelse. Men vi skal også våge å feire et i håp om at vi sammen-i tamilsk-norsk soldariat- kan søke bidra på vår lille måte til en annen, bedre og mer rettferdig og fredelig framtid for Sri Lanka.

Kirsten Eeg

Daglig leder, Bymisjonssenteret

Gratulerer!

7

Kjære alle tamilske og norske venner.

Gratulerer med 10 års jubileet til tamilsk-norsk forening.

Tamilsk -norsk forening ble startet på Bymisjonssenteret i Tøyenkirken etter initiativ fra en gruppe tamiler og nordmenn .

Ideen bak tamils-norsk forening var å skape et forum der tamiler kunne bli kjent med nordmenn, norsk kultur og språk. Vi norske ønsket å få kunnskaper om tamilsk kultur og få tamilske venner. Sammen hadde vi et sterkt ønske om å arbeide for fred og rettferdighet på Sri Lanka.

Samarbeidet mellom tamilgruppen og Bymisjonssenteret begynte med at 4-5 personer som da bodde på flyktningskipet Fridtjof Nansen klarte å rømme derfra idet de skulle arresteres og sendes tilbake til Sri Lanka. i 1986. Gruppen kom redde og barbeint til Bymisjonssenteret i Tøyenkirken og ba om kirkeasyl. Såvidt jeg vet er det første gang en norsk kirke tok imot kirkeasylanter. Dette ble altså opptakten til et langvarig vennskap og samarbeide.

På Bymisjonssenteret gleder vi oss over utviklingen. Det spirer og gror. Etter noen år ble magasinet Shuvadual startet. Magasinet er fortsatt en viktig informasjonskilde om situasjonen på Sri Lanka. Og enda viktigere, det er en inspirasjon til å holde motet og håpet om en rettferdig fred oppe.

Den tamilske skolen har vokst seg stor og livskraftig. Fra å være en liten gruppe barn som kom sammen her på Bymisjonssenteret har skolen fått egne lokaler og har mere enn 200 elever.

Vi tror denne satsingen på morsmålsundervisning, kultur og tradisjon hjelper tamilske barn til å være stolte av sin bakgrunn. Jeg tror at en sunn nasjonal selvfølelse og stolthet er en forutsetning for at barna kan ta opp det beste i norsk kultur og tilpasse seg vårt norske dagligliv.

Til slutt, la oss aldri bli trette av å tro på og be om en rettferdig fred mellom folkegruppene på Sri Lanka.

Til lykke med jubileet. Vi gleder oss til fortsatt samarbeide.

Beste hilsner

Kirsten Eeg

8

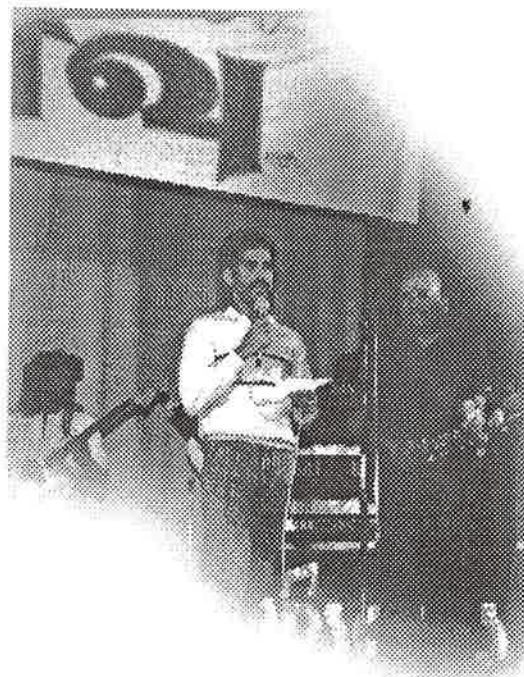
The past

The Tamil Norway Organisation was born in a climate hostility when Norway's Tamil residents not only refused to help refugee brethren but were openly critical, describing them as shameful episode in Tamil history and treating them as inferior beings. Some even went to the extent of staging dramas ridiculing the refugees.

At the time, the Norwegian government attempted deportation, and many refugees who were now between the devil and the deep blue sea chose to go into hiding. The Tøyen church offered refuge to some of them and former chief priest of the church Fr. Steak Outnam and the current priest Kirsten Eeg were among those who offered a helping hand to the refugees. The organisation which was inaugurated in these difficult circumstances to provide assistance to Tamil refugees is today celebrating its tenth anniversary.

Welfare of refugees has always been the main objective of the Organisation which in later years joined other agencies in opposing the return of Tamil refugees from Norway. When *Eelam War II* began, the Organisation raised Nkr 125, 000 for the Tamil people in Sri Lanka's Eastern Province who were badly affected.

The first Tamil school in northern Europe was established by the Organisation in 1998. Although the school had not functioned for some years due to reasons beyond control, it is now successfully re-established under the auspices of the Organisation as *Muththamil Arivalayam* (Tri - Tamil

Centre of Knowledge) with more than one hundred students and celebrated its third anniversary.

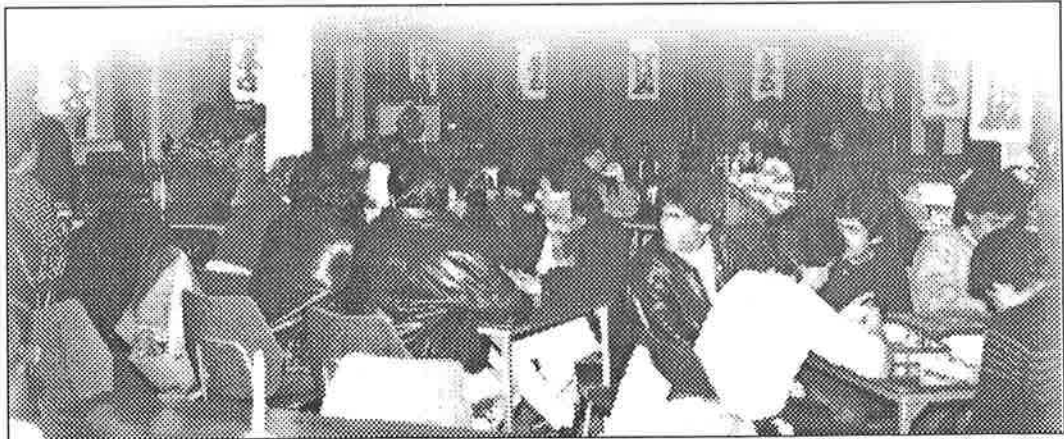
sary this year.

The tamil monthly journal Suvadukal (Footprints) launched by Organisation in September 1988, has become a medium of exchange of ideas for the Tamil people. The journal has also become a powerful voice for democracy, the recognition of Sri Lanka's minority right of Self-determination and condemnation of human rights violations by all parties to the conflict. The journal has introduced new writers and provided opportunities for experienced journalist. Suvadukal remains one of the long-published Tamils journal in Europe despite many challenges including physical attacks on the editor.

Although there have been difficulties in recent months, the Organisation is endeavouring to continue publishing the journal uninterrupted in the future. The Organisation continues to implement

special programmes and training for women, its contact with government agencies has enabled it to arrange visas for visiting parents of Norwegian Tamils and those attending funerals in Norway, by guaranteeing their return after the visit. In this regard the Organisation envisages an agreement with the Norwegian government in the future.

The Organisation is determined to shun divisions on the basis of race, religion, caste or political affiliation and has consistently condemned violence by Tamils in Norway. The inflexibility of the Organisation in these issues has led to most of its problems. Although a Tamil journal attempted to paint a picture that the Organisation worked only towards the welfare of those belonging to higher castes, the general public have become aware that impartiality remains a core tenet.

Fakra Salimi
Leder for MIRASENTER

10

Innvandrerkvinner i Norge, et vedheng i likestillingspolitikken

Det er en generell oppfatning i Norge at alle er like for loven. Likestilling er lovfestet, og Norge blir ansett som det landet i verden som er kommet lengst i likestillingsarbeidet. Men gjelder dette også for innvandrerkvinner? Innvandrerkvinner opplever i hverdagen å bli forskjellsbehandlet, ikke bare i forhold til menn, men også i forhold til norske kvinner.

Utlendingsloven

I 1975 ble det innført innvandringsstopp i Norge. Etter den tid har det vært umulig for innvandrere å komme til landet som selvstendige arbeidstakere. Flertallet av innvandrerkvinner kommer til Norge for å gjenforenes med familien, og oppholdstillatelsen gis på grunnlag av familiegjenforening. Som oftest er det mannen som har fått opphold fra før, og kvinnen som kommer til landet som følge av familiegjenforening. Dette gjelder spesielt kvinner fra Asia, Afrika og Latin Amerika. Noen få kommer også som flyktninger eller studenter

Treårsregelen

En kvinne som får oppholdstillatelse på grunnlag av familiegjenforening møter et nytt sett med problemer når hun kommer til Norge. Hun blir ofte definert som et vedheng til mannen, og først etter tre års samliv får hun selvstendig status, med eget rettsvern.

Ved samlivsbrudd før de tre årene har gått risikerer hun å miste sin rett til oppholdstillatelse. Mange kvinner har tatt opp kampen mot

myndighetene, og en del har fått innvilget oppholdstillatelse. Denne har imidlertid blitt gitt på humanitært grunnlag, og ikke på basis av likestillingsprinsipper.

I noen tilfeller kan det virke som om fremmedmyndighetene ikke kan få reagert raskt nok. Så fort et samlivsbrudd blir registrert går de til handling. Når en norsk kvinne skiller seg har hun mulighet til å ta ut separasjon før ekteskapet annulleres. Hun er altså formelt sett betraktet som gift inntil separasjonstiden er over og skilsmissepapirene er undertegnet. Erfaringer gjort av både MiRA-Senteret og av landets kritesenter viser at innvandrerkvinner risikerer å miste oppholdstillatelsen før separasjonstiden er over. Det finnes eksempler på at dette har skjedd allerede idet kvinnen flytter fra mannen, før mekling mellom partene har funnet sted.

Vurderingen om hvor vidt en familiegjenforening kan godkjennes tar ofte lang tid, men en avgjørelse om at en kvinne skal miste oppholdstillatelsen ved samlivsbrudd tas så og si på sparket, og er fullbyrdet på få uker.

Praktiseringen av utlendingsloven frarøver innvandrerkvinner deres selvstendighet og uavhengighet fra mannen. Det at opphold i de første tre årene gjøres avhengig av ekteskapets eksistens reduserer kvinnens rettssikkerhet.

MiRA Ressurssenter for innvandrere- og flyktningkvinner har, sammen med en rekke andre organisasjoner fremmet forslag til endring av 3 årsregelen slik at familiemedlemmer automatisk får selvstendig juridisk status ved innvilgelse av oppholdstillatelse. Dette forslaget ble ikke i sin helhet inntegnet i lovteksten, men det førte til et rundskriv fra Justisdepartementet hvor det heter at det skal innvilges oppholdstillatelse til kvinner fra den såkalte tredje verden etter samlivsbrudd. Det er imidlertid viktig å merke seg at det her ikke dreier seg om en lovfestet rett. Det vil fortsatt kreves stor innsats og store ressurser fra kvinnens side for å få kjempet gjennom oppholdstillatelsen. Rundskrivet påpeker at det skal tas hensyn til situasjonen i hjemlandet. Dette vil si at når en skilt kvinne får oppholdstillatelse i Norge, så er det fordi det er stor fare for at hun som skilt kvinne vil bli utstøtt fra familien og lokalsamfunnet i hjemlandet, og dermed ikke vil ha store muligheter for å overleve. Grunnlaget for innvilgelsen er altså rent humanitært, og ikke basert på likestillingsprinsippene i det norske samfunnet.

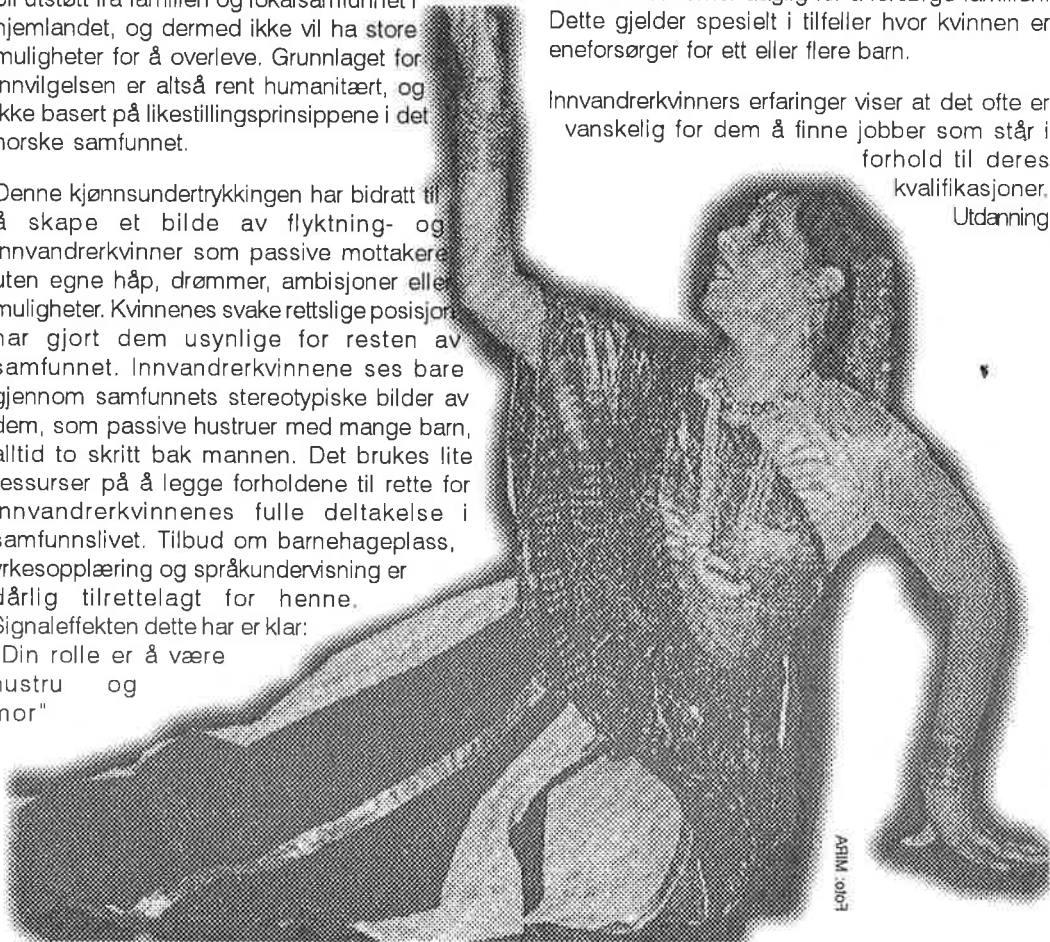
Denne kjønnsundertrykkningen har bidratt til å skape et bilde av flyktning- og innvandrerkvinner som passive mottakere uten egne håp, drømmer, ambisjoner eller muligheter. Kvinnenes svake rettslige posisjon har gjort dem usynlige for resten av samfunnet. Innvandrerkvinnene ses bare gjennom samfunnets stereotypiske bilder av dem, som passive hustruer med mange barn, alltid to skritt bak mannen. Det brukes lite ressurser på å legge forholdene til rette for innvandrerkvinnenes fulle deltakelse i samfunnslivet. Tilbud om barnehageplass, yrkesopplæring og språkundervisning er dårlig tilrettelagt for henne. Signaleffekten dette har er klar: "Din rolle er å være hustru og mor"

.Innvandrerkvinner har selv opp igjennom årene kjempet for å synliggjøre hele sin virkelighet. Men det er sjelden noen har tatt opp denne tråden, og integrert den i samfunnets likestillingsprosess.

Innvandrerkvinner og arbeid

Det å ha et aktivt yrkesliv betyr mer enn bare å tjene penger. En betalt jobb gir frihet, avveksling og styrke. Det gir anledning til å bygge opp et sosialt nettverk og til å komme seg ut av huset. For innvandrerkvinnene er dette en viktig del av integreringsprosessen. Lønnet arbeid skaper økonomisk uavhengighet, og det å gjøre noe man får til og trives med gir god grobunn for selvtilit og et godt selvbilde. Gjennom arbeidet tar innvandrerkvinner del i det norske samfunnet. De kommer ut av den anonymitet og sosiale usynlighet som det å være hjemmeværende kan skape. Ettersom et stort flertall av arbeidende innvandrere i Norge har dårlig betalt ufaglært arbeid er den inntekten innvandrerkvinnen bringer inn i familien ofte helt nødvendig for at familien skal overleve økonomisk. Mange kvinner arbeider mer enn åtte timer daglig for å forsørge familien. Dette gjelder spesielt i tilfeller hvor kvinnen er eneforsørger for ett eller flere barn.

Innvandrerkvinnens erfaringer viser at det ofte er vanskelig for dem å finne jobber som står i forhold til deres kvalifikasjoner, Utdanning

fra hjemlandet blir sjelden godkjent i Norge, spesielt når det gjelder arbeidssøkere fra Asia, Afrika og Latin-Amerika. De fleste kvinner tvinges dermed til å ta lavtlønnet og ofte tungt arbeid. I følge statistikk publisert av Likestillingsrådet i 1992 jobber innvandrerkvinner i særlig stor grad innen offentlig og privat tjenesteyting. I følge statistikken er hele 63% av kvinnelige arbeidstakere fra Afrika, og 65% fra Sør- og Mellom-Amerika sysselsatt innen dette området, mot 50% av kvinnelige arbeidstakere i alt.

Innvandrerkvinnenes konsentrasjon innen servicesektoren er med på å styrke det stereotype bildet mange nordmenn har av innvandrerkvinner som passive, u-utdannede og undertrykte. Få er vel klar over at "54% av kvinner bosatt i Norge med utdanning på forskernivå er født i utlandet. Hver tredje utenlandsfødte kvinne i alderen 30-39 år har utdanning på universitets- eller høyskolenivå. Blant norskfødte gjelder dette hver fjerde" (Fakta om innvandrerkvinner i Norge, Likestillingsrådet 1992, s.9).

Dessverre lykkes bare et fåtall i å skaffe jobber i henhold til sitt kompetansenivå, og da først etter årelang kamp komme seg ut av huset. For innvandrerkvinnene er dette en viktig del av integreringsprosessen. Lønnet arbeid skaper økonomisk uavhengighet, og det å gjøre noe man får til og trives med gir god grobunn for selvillit og et godt selvbilde. Gjennom arbeidet tar innvandrerkvinner del i det norske samfunnet. De kommer ut av den anonymitet og sosiale usynlighet som det å være hjemmевærende kan skape. Ettersom et stort flertall av arbeidende innvandrere i Norge har dårlig betalt ufaglært arbeid er den inntekten innvandrekvinnen bringer inn i familien ofte helt nødvendig for at familien skal overleve økonomisk. Mange kvinner arbeider mer enn åtte timer daglig for å forsørge familien. Dette gjelder spesielt i tilfeller hvor kvinnen er eneforsørger for ett eller flere barn.

Innvandrerkvinner sine erfaringer viser at det ofte er vanskelig for dem å finne jobber som står i forhold til deres kvalifikasjoner. Utdanning fra hjemlandet blir sjelden godkjent i Norge, spesielt når det gjelder arbeidssøkere fra Asia, Afrika og Latge nordmenn har av innvandrerkvinner som passive, u-utdannede og undertrykte. Få er vel klar over at "54% av kvinner bosatt i Norge med utdanning på forskernivå er født i utlandet. Hver tredje utenlandsfødte kvinne i alderen 30-39 år har utdanning på universitets- eller høyskolenivå. Blant norskfødte gjelder dette hver fjerde" (Fakta om innvandrerkvinner i Norge, Likestillingsrådet

1992, s.9).

Dessverre lykkes bare et fåtall i å skaffe jobber i henhold til sitt kompetansenivå, og da først etter årelang kamp var ikke tilpasset kvinnenes behov. For de innvandrer- og flyktringkvinner som hadde utdanning fra før, var det vanskelig å få denne godkjent. Innvandrere som gruppe sto allerede svakt på arbeidsmarkedet, og med denne skjevheten kom kvinnene enda dårligere ut. Denne situasjonen er fortsatt aktuell; i dag er arbeidsledigheten blant innvandrerkvinner høyere enn i noen annen gruppe i samfunnet.

Det norske samfunnet har forandret seg mye i løpet av de siste 20 årene, særlig når det gjelder syn på familie og kjønnsroller. Det syns imidlertid som om det gamle kjønnsrollemønsteret fortsatt gjelder i vurderingen av innvandrere; kvinnenes rolle er å være hustru og mor, mens mannen har ansvaret for å brødfø familien. Men tross i det dårlige utgangspunktet innvandrerkvinner har hatt for å delta i yrkeslivet, så har de vært aktive på arbeidsmarkedet i over 20 år, og er det fortsatt i dag. Det viser seg at innvandrerkvinner bruker lang tid for å komme inn på arbeidsmarkedet. Tall fra Likestillingsrådet viser at prosentandelen av innvandrerkvinner som er yrkesaktive ligger på 49% hos kvinner som har vært i Norge i mer enn 7 år. Det er mye høyere enn blant kvinner som har vært her i mindre enn 7 år. Denne aktive absorberinga av innvandrerkvinner på arbeidsmarkedet viser at de fyller et reelt behov. Innvandrerkvinner er imidlertid ikke anerkjent eller høyt ansett på arbeidsmarkedet. Det kan synes som de har en funksjon som reservearbeidskraft, rede til å bli tatt i bruk dersom dette skulle bli nødvendig.

Det har hittil vært lite fokusert på innvandrerkvinner sine arbeidsvilkår. MiRA-Senteret har imidlertid, gjennom sitt arbeid og den daglige kontakt de har med innvandrerkvinner, ervervet en god del informasjon og kunnskap på området. Våre erfaringer viser at det store flertall av yrkesaktive innvandrerkvinner sliter med de problemene ufaglært arbeid ofte medfører. Innen industrien har innvandrerkvinner gjerne slitsomme og farlige jobber. De står ved samleband, håndterer store tunge maskiner og arbeidet er rutinemessig og lite utfordrende. Mange av kvinnene som kommer til MiRA uttrykker engstelse for å miste jobbene sine. Ofte fortsetter de å jobbe selv når de lider av sykdommer de har pådratt seg som en direkte konsekvens av arbeidet de gjør.

Dette går på tvers av mytene om innvandrerkvinner mangel på motivasjon til å delta aktivt i det norske samfunnet, og særlig i arbeidslivet. Denne situasjonen understreker hvor viktig det er å samle informasjon om innvandrerkvinner deltakelse i arbeidslivet slik at vi kan få bukt med de fordommer og motforestillinger folk har om dem.

Egenetablering

Som et resultat av utviklingen på arbeidsmarkedet velger stadig flere å ta høyere utdanning. Kompetansekravene om både studieplasser og arbeidsplasser er blitt skjerpet. Det ser ut til at selv den best kvalifiserte innvandrer har problemer på arbeidsmarkedet. Det stilles høye krav til norsk kunnskaper, samtidig som mulighetene for å lære seg norsk stadig blir mindre etterhvert som de faller mer og mer utenfor samfunnet, for eksempel ved at de ikke får jobb., Denne situasjonen gjør at det ikke er uvanlig å finne professorer, dataeksperter, ingeniører og andre med høyere utdanning som for eksempel grønnsakselgere, vaskekoner, avisbud, eller kjøkkenpersonell. Grunnet slike vanskeligheter innenfor det norske arbeidsmarkedet har en rekke ressurssterke innvandrerkvinner gått i gang med egne prosjekter. De etablerer seg innen reiselivet,

varehandel, import, naturmedisin mm.

Ettersom de store næringskjedene tar over markedet på flere og flere områder blir det stadig vanskeligere for de små bedriftene å drive lønnsomt. I mange tilfeller er det imidlertid viktigere å ha noe å gjøre, enn selve profitten.

Arbeidet for reell integrering av innvandrerkvinner i det norske samfunnet forutsetter at alle aspekter ved kvinnenes deltakelse i samfunnslivet kartlegges. Med utgangspunkt i en detaljert oversikt over situasjonen slik den er i dag, må det settes i gang tiltak for integrering av innvandrerkvinner på arbeidsmarkedet.

Det norske samfunnet har allerede stor kompetanse på likestillingsarbeid. Likestillingsrådet har utarbeidet flere handlingsplaner og forslag til bedrifter og andre arbeidsplasser om hvordan vi oppnår likestilling i arbeidslivet. De har gått inn for å lage særavtaler for å oppnå mest mulig likestilling. Dessverre inkluderer ikke slike handlingsplaner eller særavtaler innvandrerkvinner spesifikke situasjon. Det er derfor en utfordring også for en instans som likestillingsrådet, å ta innvandrerkvinner situasjon på alvor og sette søkelyset på deres spesifikke behov for integrering på arbeidsmarkedet.

13

Grønland இல் ஓர் தமிழ் இந்திய உணவகம்!

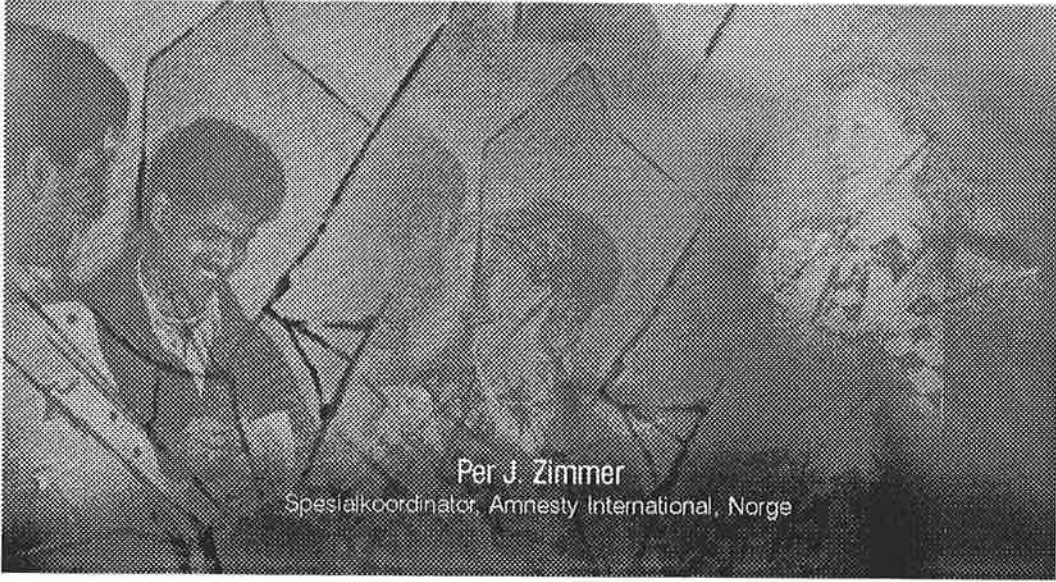
உங்கள் ரசனைக்கேற்ப சுவையாக உடனுக்குடன் உணவுகள் செய்து தரப்படும்.

சிறு கொண்டாட்டங்களுக்கு இடமும் உணவும் குறைந்த விலையில் வழங்கப்படும்.

வாடிக்கையாளர்களுக்கு விசேட சலுகை உண்டு.

MOTZFELDS GT.- 5, 0187 OSLO

TEL: 22 17 10 16

Per J. Zimmer

Spesialkoordinator, Amnesty International, Norge

14

Asylretten uthules i norsk asylpraksis

Svakheter i norsk asylpraksis og asylprosedyrer fører til at mennesker på flukt ikke får den beskyttelsen de har behov for og krav på i Norge. Amnesty vil gjennom en omfattende flyktningkampanje stille krav til norske myndigheter om at asylretten som er nedfelt i internasjonale konvensjoner ikke uthules.

«Flyktninger er ikke trygdemisbrukere eller kriminelle som kommer til Norge for å utnytte våre goder. Flyktninger er mennesker som forlater sine hjemland fordi de må - ikke fordi de selv ønsker det. De flykter fra grusomme overgrep, vold og krig» sier generalsekretær Jan Borgen i Amnesty International Norge, og fortsetter:

«Flyktningbeskyttelse og menneskerettsbeskyttelse er to sider av samme sak. Amnesty International Norge har i dag sendt et brev til justisministeren, hvor vi tar opp våre bekymringer om norsk flyktningpolitikk.»

Asylretten hindres

Stadig flere mennesker blir drevet på flukt. Samtidig ser vi en økende uvilje til å gi disse menneskene beskyttelse i land som tradisjonelt har tatt imot flyktninger. Flere stater har innført mekanismer som uthuler og hindrer asylretten, slik den er nedfelt i internasjonale konvensjoner. Det gjelder også Norge.

«Norske myndigheter praktiserer for eksempel visumtvang ovenfor flyktningproduserende stater for å vanskeliggjøre asylsøkeres muligheter til å

søke beskyttelse i Norge» påpeker Borgen, og fortsetter:

«Asylretten hindres også ved at transportselskaper blir pålagt det økonomiske ansvaret for flyktninger uten nødvendige reisedokumenter. Dermed gjøres ansatte i transportselskapene til dommere over menneskers liv og frihet. Det er grunn til å understreke at mangel på reisedokumenter ikke er ensbetydende med at et menneske ikke er en virkelig flyktning.»

Svakheter ved norsk asylpraksis

Norge er gjennom utlendingslovens § 16 forpliktet til å forholde seg til den internasjonale forståelsen av flyktningbegrepet. I praksis legger imidlertid norske myndigheter en snevrere definisjon til grunn enn det folkeretten gjør.

«I Norge krever vi blant annet at en flyktning må være individuelt forfulgt, samt at forfølgeren må være statlige myndigheter for å få flyktningstatus. I den internasjonale forståelsen av flyktningbegrepet stilles det imidlertid ikke et absolutt krav til hvem som er forfølgeren. Også

væpnede opposisjonelle grupper eller religiøse fundamentalister kan utøve forfølgelse, slik det skjer i henholdsvis Sri Lanka og Algerie. Det stilles heller ikke krav til individuell forfølgelse. Også mennesker som tilhører en generelt forfulgt gruppe anerkjennes som flyktninger i henhold til folkeretten» sier Borgen.

En annen alvorlig svakhet ved norsk asylpraksis er at norske domsstoler unnlater å overprøve forvaltningens vedtak i asylspørsmål. Domstolskontrollen med vedtak fattet av justisdepartementet er for svak.

«Dette går på rettssikkerheten løs» understreker Borgen.

Tvungen tilbakesendelse

Første-asyllandsregelen gjør det mulig for Norge å returnere flyktninger til et land de har reist igjennom, uten å behandle deres asylsøknad. Amnesty mener norske myndigheter er for ukritiske i sin bruk av denne ordningen.

Det finnes flere eksempler på tilbakesendelser til «trygge land», hvorfra flyktingen er blitt videresendt til sitt opprinnelsesland. Det er et problem at norske myndigheter anser land som ikke har ratifisert flyktingkonvensjonen som trygge. Det gjelder for eksempel Tyrkia.

Kampanje

Amnesty International Norges medlemmer over hele landet vil i 1997 aksjonere mot norske myndigheter. Amnesty-seksjoner har vanligvis ikke anledning til å aksjonere mot eget land, men flyktingpolitikk er et unntak. Formålet med kampanjen er å rette søkelyset mot hvorfor mennesker drives på flukt, samt påvirke norske myndigheter til å endre sin asylpraksis.

Kampanjen i Norge er del av en internasjonal flyktingkampanje i Amnesty Internationals regi. I løpet av flyktingkampanjen vil vi fokusere på flyktingsituasjonen i flere land og regioner. Blant annet skal organisasjonen utgi en rapport om hvordan menneskeretts situasjonen i Colombia driver mennesker på flukt. Vi vil også fokusere på Bosnia-Herzegovina; hva som hindrer flyktingene fra å reise hjem og beskyttelsen de får i andre land. Også situasjonen i Asia, Afrika og Midtøsten vil bli belyst i løpet av kampanjen.

Flyktninger er i fare

Svakheter i norsk astlpraksis og asylprosedyrer fører til at mennesker på flukt ikke får den

beskyttelsen de har behov for og krav på i Norge. Millioner av kvinner, menn og barn flykter fra menneskerettighetsovergrep, men særlig de vestlige land stenger sine grenser eller legger hindringer i veien for retten til å søke asyl.

Flyktingenes krav på beskyttelse står for fall. Gjennom internasjonale konvensjoner og nasjonal lovgivning har de fleste europeiske land forpliktet seg til å gi asyl til de personer som tilfredsstillere flyktingedefinisjonen i FNs flyktingkonvensjon av 1951; så også Norge. Dessverre følger de vestlige land ikke opp sine forpliktelser. Flyktinger blir gjort til kasteballer mellom mer eller mindre vennligsinnede stater som krangler om hvem som har ansvaret for dem. Flyktingene opplever en stadig større fremmedfrykt i et Europa som gjennom visarestriksjoner og straffesanksjoner mot transportselskaper som unnlater å kontrollere flyktingenes papirer, stadig gjør det vanskeligere for mennesker på flukt fra overgrep å søke beskyttelse i et annet land. De flyktingene som greier å passere «hinderløpet» til Europa blir møtt med liten forståelse og en praktisering av et flyktingbegrep som lite minner om den flyktingedefinisjon FN vedtok i 1951 ved utformingen av Flyktingkonvensjonen.

Europa og menneskerettigheter

Det er en viss ironi i at det demokratiske Europa med sine menneskerettslige tradisjoner og verdier unnlater å gi mennesker som flykter fra tortur og overgrep et «fristed». Skal vi forvente at mennesker skal risikere sitt liv eller sin frihet i kampen mot undertrykkelse og overgrep, må vi sikre disse beskyttelse dersom overgriperens lange armer skulle innhente dem.

Et mål for Amnesty er å skape større forståelse for flyktinger og deres situasjon. Amnesty ønsker å fortelle opinionen at flyktinger ikke er kriminelle, løgnere, eller at de utelukkende kommer til Norge av bekvemmelighetsgrunner. At mennesker som flykter fra overgrep ikke alltid forteller den hele og fulle sannhet i asylavhør, benytter seg av falske papirer og menneskesmuglere må ikke for en hver pris brukes i mot dem, men heller ses på som desperate handlinger i kampen for en tryggere tilværelse.

Under 2. verdenskrig opplevde norske flyktinger en meget restriktiv flyktingpolitikk i Sverige. I årene 1940-42 måtte også nordmenn fabrikkere troverdige historier, benytte seg av menneskesmuglere og skaffe seg falske papirer for å slippe inn i Sverige. Da Sverige ble klar over

nazi-Tysklands grusomme regime endret derimot svensk praksis seg, og nordmenn kunne mer eller mindre fritt søke beskyttelse i Sverige.

Flyktningrett er menneskerett. Flyktningpolitikken er blitt for nært knyttet opp til innvandringspolitiske hensyn og ikke menneskerettslige. Innvandringspolitikk tar som regel utgangspunkt i et lands arbeidsmarked eller andre økonomiske forhold. Flyktningpolitikken bør derimot ha sitt utgangspunkt i det enkelte individs behov for beskyttelse. Økonomiske hensyn vil i så fall være underordnede.

Etter Amnestys vurdering oppfyller ikke Norge alltid sine internasjonale flyktningrettslige forpliktelser Dette får som følge at mange reelle flyktninger ikke får den beskyttelse i Norge de har krav på. Det er et globalt ansvar å løse flyktningkrisen. Dette ansvar må også Norge aktivt ta del i.

16

Norsk asylpolitikk

Amnesty ser flere kritikkverdige sider ved norsk asylpolitikk:

1. Det legges fra norsk side hindringer i veien som vanskeliggjør flyktningers faktiske mulighet til å komme til Norge for å søke beskyttelse her.

Vi ber derfor Regjeringen bidra til at Norge ikke legger hindringer i veien for retten til å søke asyl i Norge. Eksempler på hindringer er bruken av visumtvang overfor stater mennesker flykter fra og at transportselskaper som frakter flyktninger holdes økonomisk ansvarlige for uttransporteringen av disse, dersom kravene til å få beskyttelse i Norge ikke er oppfylt.

2. Videre mener vi det er bekymringsfullt at flyktninger ofte blir kasteballer mellom stater på grunn av den såkalte «første asyllandregelen». Vi ber derfor Regjeringen bidra til at flyktninger som kommer til Norge via et såkalt «trygt førsteland» ikke ukritisk sendes tilbake til dette landet. Har en flyktning ikke vist at han/hun vil ta opphold i et slikt første asylland, skal han/hun heller ikke kunne transporteres tilbake til dette landet.

4. Norske myndigheter forholder seg ikke tilfredsstillende til den internasjonale forståelsen av flyktningebegrepet og praktiserer en alt for snever tolking av dette. Resultatet er at store grupper mennesker på flukt nektes flyktningstatus i Norge - de nektes retten til asyl.

Norske myndigheter må anerkjenne at alle personer som fyller vilkårene for flyktningstatus,

slik disse er beskrevet i artikkel 1A i FNs flyktningkonvensjon, og som søker om asyl i Norge, faktisk innvilges lovbestemt asyl.

Dette innebærer at alle som berettiget frykter forfølgelse, individuelt eller som medlem av en gruppe, uavhengig av hvem forfølgeren er, og som flykter til Norge fordi hjemlandets myndigheter unnlater eller ikke er i stand til å gi den nødvendige beskyttelse, må få flyktningstatus i Norge.

5. Til slutt ber vi Regjeringen være en pådriver internasjonalt for at alle stater skal praktisere den samme forståelse av flyktningbegrepet, samt at regjeringen må være en pådriver i arbeidet med å skape en større forståelse for flyktninger i opinionen .

TRT

TANGARATNA ANS

SKANDINAVIEN EXPORT & IMPORT

(ASIATIC - SRILANKISK)
DAGLIGVARER

BREL GT. 00, 0187 OSLO TLF: 22 17 06 26 FAX: 22 17 24 32
ÅPNING TID KL. 9.00 - 21.00 SØNDAG STENGT

**உங்களுக்குத் தேவையான சகல
விதமான இலங்கை இந்திய
உணவும் பொருட்கள் மார்க்கறி
வகைகள் பக்கற்றில்
அடைக்கப்பட்ட உணவு
வகையறாக்கள் போன்றவற்றை
மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும்
பெற்றுக்கொள்ளலாம்**

Aslam Ahsan

Leder av Stiftelsen Ressurscenteret for Pakistanske barn

Skolen og foreldre dialog

17

Mange er opptatt av situasjonen for barn og unge med Innvandrerbakgrunn i Oslo. Det sles at mange skoler har gjort den erfaring at en del foreldre synes å overvurdere skolens evne til å ta ansvar for barnas opplæring og oppdragelse. Det påpekes også at mange foreldre p.g.a. manglende språkopplæring og innsikt i norske forhold, er selv i liten grad i stand til å forstå ungenes behov i forhold til deres hverdag.

Det finnes intet fasit-svar på ungdommens situasjon. Skolen og hjemmene er de mest viktige medspillere. Det må være mange tiltak på svært mange nivåer for å forebygge dette. Ikke minst styrke foreldrenes kunnskapsgrunnlag gjennom informative tiltak. En del særinteressegrupper både fra norske og innvandremiljøer utøver mye krysspress på hjemmene. Det er ikke alltid lett å vurdere hva som er riktig i en sårn situasjon og ta stilling til barnas beste på et forsvarlig og selvstendig grunnlag. Når man i tillegg tildels mangler faktakunnskap om det norske samfunnet, dens normer og verdier. Foresatte er i ulike livssituasjoner og dette særskilt i indre øst. Lav inntekt, psykososiale problemer og trangbodhet er de mest dominerende faktorene. Etter mine observasjoner har skolene med sterk representasjon av fremmedspråklige elever fått tunge oppgaver, både faglige, ordens- og samarbeidsmessige. Dette innebærer bl.a. at skolen må forholde seg til foresatte: med ulike kulturelle bakgrunner, ressursgrunnlag, språklige ferdigheter, samfunnskunnskap og etiske normer og verdier. Ikke minst spiller hjemmene mye på referanser fra sitt hjemland noe som er nokså annerledes enn de norske. Å etablere en fullverdig dialog med en såpass sammensatt

foresattegruppe, ser jeg som den aller største utfordring, noe som ofte tillegges skolen og her er det et stort vakum.

Kontakt med skolen

Skolen er på ingen måte etter min oppfatning alene ansvarlig for denne situasjonen. Skolen kan heller ikke tette igjen alle disse type innvandringspolitiske hull, og bruke mesteparten av sine knappe og verdifulle ressurser- på fremmedspråklige foreldregrupper - som de i liten grad når frem til. Her må det øvrige nettverket hjelpe til. Skolen har fulle hender med å holde ro og orden i klasserommene, i friminuttene og ta hånd om det faglige. I vårt flerkulturelle samfunn er det også viktig for skolen å legge vekt på det som forener elevene.

For å styrke foreldrekontakten med skolen og oppfølging av barna, er det viktig å være tydeligere på forventninger og krav, basert på gjensidig respekt. Foreldre er glad i barna sine og besitter enorme ressurser. For å appellere til deres ressurser nettopp på dette området må deres verdighet og stolthet brukes på en konstruktiv måte. Det må stilles krav til det ansvar de har som foresatte og dette forutsetter at forholdene er lagt

til rette. Det handler om gjensidig respekt, medmenneskelighet og vennlighet. Mødrene er en viktig ressurs i familier med fjernkulturell bakgrunn. Det er mødrene som hovedsaklig følger opp barnas skolegang. Det er viktig at mødrene lærer seg norsk, og at de får tilbud om det, tilpasset deres familie- og livssituasjon.

Manglende språkopplæring og samfunnskunnskap hos mange foresatte er et dyptgripende og alvorlig spørsmål med veldig mange konsekvenser. Språkopplæring for voksne kombinert med samfunnskunnskap direkte formidlet i klasserommet, om rettigheter og plikter - om skolen og utdanning - om verdier og normer - og ikke minst om muligheter til arbeidsliv og deltakelse i samfunnslivet er det viktigste. Foreldre med lite innsikt i samfunnsforholdene famler ofte i mørket. Her har politikerene sviktet når det gjelder tilrettelegging av forholdene som har nøkkelfunksjoner i integreringsprosessen. Etter 25 års erfaring og viten om klare konsekvenser av manglende integrering og økende fremmedfrykt har flertallet i Stortinget desverre ikke kunnet slutte seg til obligatorisk norskopplæring for nyankomne flyktinger og innvandrere. Men derimot er det positivt at Stortinget har vedtatt nivåbasert språkopplæring, noe som over tid sikkert vil medvirke til en endring.

En annen utfordring er å hjelpe barn som har ingen eller utilstrekkelig språkkunnskap når de starter på skolen. Dette er ikke en ukjent problemstilling hverken for politikere eller kommunen. Det er også en prisverdig tanke fra regjeringen å sette igang en treårig forsøksordning med gratis pedagogisk korttidstilbud i barnehage for alle fem-åringene i en bydel i Oslo indre øst. Denne modellen kunne gi verdifulle erfaringer, men Oslo kommune kan ikke vente i tre år. Kommunen har ikke råd til å la være å sette igang umiddelbare umiddelbare språkopplæringstiltak for barn før skolestart. Høyre fikk ikke gjennomslag for sitt forslag om obligatorisk norskopplæring for alle barn i førskolealderen. Hva er det neste alternativet? Et av de mulige tiltakene kan være at kommunen innleder en aktiv dialog med menigheter som samler flere tusen barn i den aktuelle aldersklassen. Med tanke på å gjennom kommunal støtte styrke barnas språkopplæring. Det kan også vurderes etablert tilskuddsordning til borettslagene og åpne korttidsløsninger som kan samle barna til felles lek og læring.

Overlater ansvaret til andre

I følge enkelte skoler er møtedeltakelse i

foreldremøter, skoleaktiviteter og konferansetimer kritisk lav. Fravær av samarbeid med skolen, bør kunne danne grunnlag for ny enkning. Den omtalte gruppen overlater sitt ansvar til andre foreldre, noe som skaper grobunn for uønskede holdninger. Enkelte holder sågar sine barn borte fra undervisningen i lengre perioder. Foreldrenes manglende oppfølging har omfattende konsekvenser for barnas framtid. Det å lykkes eller mislykkes i skolen har i vår tid skjebnesvangre konsekvenser.

Foreldres mangel på å ikke oppfylle sine samarbeidsforpliktelser med skolen, har klare konsekvenser. Etter min mening er det vesentlig å ha en grunnleggende tankegang om at ingen barn selv ønsker å være tapere. Ingen ønsker å havne på skråplanet. Når dette ofte likevel skjer, kan dette forstås som en konsekvens av at foreldre og skolesamfunnet ikke spiller på lag i prosessen i å gi barnet samfunnsgavnlige livskompetanse.

Tiden er inne for å tenke nytt. For å avhjelpe skolen og hjemmene er det bl.a viktig å forsøke med forpliktende samarbeid mellom skolen og foresatte. F.eks. må foreldre delta i konferansetimer, foreldremøter, felles foreldreaktiviteter, tilrettelegge forhold for barnas deltakelse i skoleaktiviteter og utflukter. Samt at barn ikke tas ut av skolen uten at det foreligger skriftlig samtykke fra skolen. Dette forsetter at foreldrene gis fylldig informasjon om skolesystemet tilpasset deres motaksferdighet. Ressursenteret har utarbeidet en enkel foreldreveilednings-ABC. Utvalget som arbeidet med NOU 95:26, Barneombudet og barndom i Norge, foreslår etablering av foreldreskolen. For at våre barn skal kunne stå på egne bein i det norske samfunnet er det viktig å investere tid og gi dem nødvendig hjelp - hver dag - året rundt, og i mange år.

Astri Thilleban
Kommunal og arbeids departementet

Konfliktbakgrunn og Kultur

19

Kultur er et vanskelig begrep, men jeg skal med dette prøve å belyse hva jeg legger i kultur og kulturkollisjoner. Vil presisere at det jeg skriver er ut fra min mening og lærdom om norsk og tamilsk kultur.

Enhver kultur blir formet og etterlevd i egne omgivelser, og man vil finne både positive og negative sider ved hver av dem. I Asia er det lett å definere en kultur, fordi samfunnet er meget kontrollert og levemønstret er fast. I Norge er det vanskeligere p.g.a. stor frihet i miljøet og samfunnet. Her kan man finne tusener av kulturer. Tradisjon, økonomi og miljø er viktige faktorer i kultur.

Tradisjon blir levd gjennom flere generasjoner, eks. jul (vintersolverv) som ble feiret lenge før Jesus fødsel. Bunad og folkedans er også en norsk tradisjon. På småsteder i Norge vil det lett kunne danne seg en egen kultur. Denne kan i større eller mindre grad være påvirket av den norske helhetlige kultur evt. fra det nærmeste ytre miljø. Det er vanskelig å sette klare kultrugrensere i dette land, da det er forholdsvis lange avstander mellom bosetningene i utkantnorge. Spesielt vanskelig er det å sette disse grensene etter at vi har fått flere fremmedkulturer som innpasses i vårt system.

Mange tamiler har lite kjennskap til norsk kultur, selv om de bor i Norge.

I Norge er det f.eks. vanlig å gi klem uten betydning, eller kanskje bare som en hilsen.

Mange norske kvinner går lettkledd, og dette kan være plagsomt for de som ikke har god kontroll på egne tanker. Liker man ikke å se slikt, ser man ikke og tenker heller ikke på disse kvinnene. Alt er egenkontroll og vilje, som ingen andre enn en selv styrer. Man kan spørre seg hvorfor disse kvinner går slik. Noen gjør nok dette for å forandre kroppsfarge. Andre for at de liker å bli sett på som attraktiv, og mange rett og slett p.g.a. varmen. I tamilske øyne blir alle disse damene sett på som dårlige jenter eller horer. I norske øyne er en hore en kvinne som selger s.... En horebukk er en mann som kjøper s.... Ordene horebukk og enkemann har jeg ennå ikke hørt i tamilsk språk, selv om det finnes også der. Dette viser et mannsdomminert samfunn !.

De fleste norske kvinner ønsker et stabilt familieliv, og dette fungerer bra i små landsbyer og mindre steder.

Norges generelle kultur er å være ærlig overfor medmennesker, regelverk og den norske lov. Det er meget stor frihet, etter min mening, for stor frihet.

Jeg har hørt og sett mye om barneoppdragelse, også i tamilsk miljø. Vold blant den yngre tamilske generasjon starter ofte med foreldrene. Det er

20

vanlig med fysisk straff mot barn, noe som gjør at barna blir både redd og usikker. Tamilske foreldre forklarer lite til barna i forhold til norske foreldre. De som ble slått av sine foreldre, slår ofte sine barna når de blir foreldre, dette for å fremheve sin makt.

Norsk befolkning må lære å akseptere at våre nye landsmenn kommer fra en helt annen kultur og har et helt annet syn på det meste. De er i en vanskelig situasjon når de skal integreres i det norske samfunn, lære språk, lover og regler etc.. Man må også lære seg at våre nye landsmenn har både positive og negative sider. Vi må være tålmodige og gi dem tid.

Gjengmentalitet og vold blant tamilene lager redsel og mistillit hos norskene. Dette lager en mur som forhindrer kjennskap til hverandres kulturer. Norge støtter flyktninger, men når de kommer hit krever de mye. Eks. de vil ikke bo i utkantstrøk, men i storbyer med slekt og venner. Nordmenn føler at disse mennesker ikke er reelle flyktninger, som frykter for livet. Dette blir slått opp i media, og folk føler avsky. Media har nok også mye skyld i rasisme og forestillinger som fører til

kulturkollisjoner. Det er ikke bare nordmenn som lager rasisme. Utlendingenes adferd og respekt for den norske lov gir seg også utslag i nordmenns oppfatning av utlendingene.

Jeg har kjennskap til at mange utlendinger utnytter norsk demokrati, sosial og trygdesystem. Dette skaper rasistiske holdninger spesielt hos eldre, vanskeligstilte og ungdom. Jeg har ved flere anledninger fått høre fra tamiler som får avslag på søknad om sosialtrygd, og de som får barnehagaplass som er mer enn 1000 meter fra bopel etc., at det er diskriminering. Mange tror at alle nordmenn får innvilget sine søknader, og dette stemmer aldeles ikke.

Til dags dato har jeg ennå ikke sett en utenlandsk uteligger med skitne klær som ligger på gata og tigger. Hver dag kan man se mengder av nordmenn i nevnt situasjon, selv om de ikke har alkohol og narkotikaproblem. Får alle nordmenn de nødvendige penger til hus, mat og klær ?

Mennesker som på ulovlig måte prøver å utnytte norsk demokrati for å få mer penger enn de har krav på, burde skamme seg. Vi har et uttrykk som

sier: MYE VIL HA MER.

Det har etter hvert blitt økende rasisme i Norge, og det norske system må ta en stor del av ansvaret for dette. Utlendingene selv er også ansvarlig ut fra egen oppførsel.

Eldre misliker ofte utlendinger p.g.a. den vanskelige situasjonen etter den 2 verdenskrig. Trange økonomiske vilkår og hardt arbeid, er årsaken til dette. Når de endelig har bygd opp landet til et velstandssamfunn, kommer utlendingene hit for å nytte Norges goder.

Flere tamilske foreldre bestemmer bryllupspartner for sine voksne barn. Økonomi, medgift, horoskop, prestisje og kast er de viktigste momenter ved valg av svigerdatter/ svigersønn. Følelsen hos brud/brudgom kommer i annen rekke. Selv om de kan si ja eller nei, ønsker de fleste å oppfylle foreldrenes ønske. I Norge er det helt vanlig at man selv velger sin partner, og det er vanlig med samboerskap. Det menes her at de vil da finne ut om de kan leve sammen i ekteskap. Blir det problemer i en familie må de løse problemer selv. Ingen prøver å gi støtte for å få ekteskapet til å fungere, men råder snarere at man bør skille seg. Dette er et dårlig system. Det eneste positive må være at de lever med den de virkelig ønsker å leve med. Mange Tamiler mener at samboerskap er dårlig, men i dag er det flere familier som lever i samboerskap før de gifter seg. De er da samboer med en egentlig ukjent dame/ mann som foreldrene har valgt. Noen lever slik, selv om de egentlig ønsker en annen. Lever med en men lengter etter en annen. Ja, hva kan vi kalle dette, og er det riktig ?

Den eldre generasjon i Norge levde like sterkt i ekteskap som tamilene. De levde hele livet med en ektemake og ekteskap var en selvfølge. De kjempet med hverandre for hverandre. De var også meget opptatt av at man levde sammen med øvrige familie (barn, foreldre, besteforeldre og evt oldeforeldre). I den tiden støttet man også sine slektninger.

Det norske system ble etter hvert lagt opp slik at begge skulle jobbe. Man fikk lite tid til familien og man levde hver sine stressede liv, og var for utslitt til å hygge seg med familien. Det ble krangling p.g.a. økonomi og jobb. I nyere tid ble skilsmisse løsningen.

Når tamilene kommer til Norge, hvor alt er fritt, er det noen tamiler som prøver å leve etter følelsene sine. Det er også blitt mer vanlig at krangling i tamilske hjem fører til skilsmisse.

Likestillingskampen blir misforstått av noen familier. Disse kvinner tror at likestilling innebærer at det som er akseptabelt for mannen å gjøre også skal være akseptabelt for kvinnen. Likestilling ER at kvinner og menn får lik lønn for likt arbeid. Menn og kvinner er skapt forskjellig, men respekteres likt.

Tamilenes kultur kan fungere 100 prosent i Srilanka, men den kan ikke passe 100 prosent i det norske system.

Økonomi, miljø, tradisjon og utnyttelsestrang av Norges goder lager kulturkollisjoner.

Utlendinger benytter ofte trussler for gjennomføring av egne interesser, men dette er forbudt i Norge. Mange familier tror at man løser problem gjennom vold. Nordmenn tror at man løser problem gjennom prat og følgning av lover og regler.

Tamilene har en meget god gjestfrihet, noe som gir veldig positivt inntrykk hos de som kjenner tamilene. Man kan ikke forvente at tamilene skal skjønne hvor mange nordmenn som lever i en økonomisk krise. Nordmenn venter i sykehuskø i årevis, i eget land. Norge tar ikke sitt eget folkeslag først, men vurderer alle på lik linje. Mange nordmenn føler skam, om de må be om hjelp på sosialkontoret, før kalt fattigkassen.

Alle de forannevnte og flere faktorer medfører misforståelser og mangel på respekt for hverandres kultur. Kulturkollisjoner kan vanskelig unngås, men med gjensidig respekt og vilje til forståelse kommer man langt. Blir man bevisst på kulturkollisjonene kan man løse mye ved hjelp av åpenhet, informasjon, kontakt mellom kulturene og anerkjennelse.

De som har vært lenge i Norge, bør leve etter god samvittighet, og samtidig videreføre dette til de nyinnflyttede. Norge hjelper dere, og det forventes i det minste at dere er ærlig og oppfører dere samvittighetsfullt overfor Norges demokrati.

Nordmenn bør bli mer forståelsesfull for de utlendinger som kommer hit. De er i en vanskelig situasjon, kanskje splittet familie og de skal takle en integreringsprosess her. Det er mye penger avsatt til integrering, og det er viktig at dette blir brukt på en riktig måte. Nordmenn må også akseptere at ikke alle utlendingene liker den store norske frihet.

Min familie er meget glad for at vi har mulighet til å velge det vi synes er best både i tamilsk og norsk kultur.

22

REFUGEE GO HOME

Maia Raitan

Utdrag av mah-rukh alis bok "Den Sure Virkeligheten."

Mah-Rukh Ali (f.1982). Elev ved videregående skole. Skriver fast spalte, «Slegga», i SAMORA, tidskriftet til Anti-Rasistisk senter. Har deltatt i offentlig debatt om rasisme og Innvandring i flere år.

Tanker omkring din egen identitet kan bidra til at du får et bedre syn på deg selv, større selvtillit. Det motsatte kan også skje, at du får et forvrengt bilde av deg selv og ikke er helt sikker på hvem du er: Den de andre i samfunnet forventer at du er, eller den du egentlig vil være og innerst inne er? Ja, hvem er jeg?

Er jeg to personer i èn kropp - èn i samfunnets bilde, og èn som jeg vil være og kanskje er? Mange opplever dette, og man kan vel også si at dette er situasjonen til en del innvandrerbarn her i Norge. På leting etter egen identitet krasjer de med samfunnets syn på dem. Fordommene rundt dem er for mange. Hvem er jeg?

Hvis jeg har tenkt å finne ut hvem jeg er etter den norske målestokken, har jeg bare to valg som begge vil være fryktelig ekstreme, i hver sin ytterlighet.

Enten må jeg være en «typisk» pakistansk jente, som går til koranskolen hver eneste dag etter skolen, en som bruker posebukser og lange skjorter ned til knærne, en som knasker rå hvitløk og som ikke kan snakke et ord norsk, og som stiller seg uforstående til alt som har noe med

det norske å gjøre. Ja, da sier man at jeg er en pakistansk jente, for det er nok dette bildet som vil dukke opp i de fleste nordmenns hoder når man snakker om pakistanske jenter. Men vil jeg på den andre siden være en norsk jente, da skal jeg ikke vite en eneste ting om det pakistanske samfunnet. Jeg må ikke si at jeg har og er stolt av en bakgrunn som pakistaner, men heller trække på den pakistanske kulturen. Og det viktigste av alt; jeg må fortelle nordmennene for et pent og vakkert land Norge er, med innmari fin natur. Og vil jeg smiske litt ekstra for å gjøre dem glade, kan jeg vel skryte litt av dem og si at de er flinke og pene. Og så må jeg smile og nikke til alt de sier til meg. Jeg må verken være uenig med dem eller diskutere noe med dem. For det vil de oppfatte som nedverdiggende.

Først da kan jeg kanskje bli akseptert som en norsk jente, men likevel ikke i alle sammenhenger. Når media trenger å trække litt på «pakistanerne,» og dermed bruker disse menneskene som en slags referanse, da har man behov for de som var såpass desperate at de valgte å komme hit, de som oppga bakgrunnen de ble født med for å bli en del av det norske samfunnet.

Hva med meg da, som har lyst til å finne en plass midt i mellom? Jeg som er født her, men som har bakgrunn som pakistaner. Jeg har lyst til å bli akseptert som en hvilken som helst norsk jente, men uten å måtte oppgi den pakistanske bakgrunnen jeg er født med, siden mine foreldre ble født i Pakistan og senere kom til Norge, landet hvor jeg og mine søsken er født. Landet med mennesker som forhindrer at jeg finner den flerkulturelle identiteten min.

Jeg kan ikke nekte for at jeg har røtter i Pakistan, og det vil jeg ikke heller, for jeg har verken lyst til å lure meg selv til å tro at jeg er en annen eller la andre tro det, men hvorfor må det forhindre meg i å bli akseptert som en norsk jente? Men ofte er det slik at nordmenn vil høre at jeg er pakistansk.

Jeg vil ikke bli et innvandrerbarn som er delt mellom to kulturer og en kasteball mellom to forskjellige land. For jeg elsker begge landene og setter pris på det positive i begge og er meget stolt av mitt fotfeste og min bakgrunn i begge nasjonene.

Dermed blir situasjonene umulig - jeg kan ikke velge.

Noen spørsmål til Mah-Rukh Ali:

Har du noe råd å gi til foreldrene i såkalte flerkulturelle familier?

Ali mener at en del innvandrerbarn opplever en identitetskrise. Innvandrerbarn kan være mer forvirret i forhold til identitet enn andre barn, og

foreldrene har her et stort ansvar. Hvordan skal man forholde seg til to kulturer, og hvordan forholde seg til ulike forventninger? Ali mener det er viktig at foreldrene ikke påtvinger barna sine en identitet.

Foreldre må lære sine barn og vise sine barn begge kulturene, og så må barna få bestemme selv. Barna må få friheten til dette valget.

Ali sier også at det er viktig at det bilde av de ulike kulturene som foreldrene gir sine barn viser hele sannheten. Kontrastene må komme fram. Det er trist for et barn som har en annen bakgrunn enn bare den norske, hvis mediaoppslag o.l. skal være det som sier barnet noe om sine foreldres hjemland, og dermed egen bakgrunn. Det er viktig for barnets identitetsutvikling at det kan få en personlig kjennskap til sin egen bakgrunn.

Vi spurte videre Ali om det er slik at en del innvandrerforeldre er bekymret for å miste barne sine hvis de lar dem delta mye i det norske samfunnet. Ali mener at dette først og fremst er en medieskapt myte, og at det er et større problem at innvandrebarn møter motstand i det norske samfunnet når de ønsker å delta.

Ali er derimot positiv med tanke på framtiden. Innvandrerbarn og ungdom deltar faktisk i det norske samfunnet. Barn og ungdom går på skole sammen uavhengig av kulturbakgrunn. Unge mennesker har forståelse for hverandre, er i utvikling og kan være åpnere mot forandring og nye tanker.

23

மிஸ்தத் டு தேபானே
நைடா...ஐ தெங்க போ மெற்றோ கபே
தே...ஓ...பற்றீஸ்...மச்சான்

சுவையான தேனீருக்கும்
தரமான சிற்றுண்டி வகைகளுக்கும்.....

Espen Thorud

Rådgiver, Innvandringsavdelingen, Kommunal og arbeidsdepartementet

24 Integrering i et flerkulturelt samfunn

I februar 1997 la Jagland-regjeringen fram en stortingsmelding om innvandring og det flerkulturelle Norge (St meld nr. 17, 1996-97). Dette dokumentet på nesten hundre sider presenterer de grunnleggende prinsippene for hvordan regjeringen vil møte utfordringene ved utviklingen av Norge som et flerkulturelt samfunn.

Størstedelen av meldingen beskriver og drøfter situasjonen på ulike samfunnsområder - utdanning, arbeid, bolig, oppvekst, helse, kultur osv. Det foreslås ulike typer tiltak for å løse problemer, f eks når det gjelder diskriminering på arbeidsmarkedet. Den nye Bondevik-regjeringen er enig i hovedprinsippene i meldingen. Det var også relativt bred oppslutning om disse prinsippene da meldingen ble behandlet i Stortinget i juni -97.

Det er ikke meningen å gå gjennom hele meldingen her. Artikkelen forklarer hva som menes med målet om integrering i et flerkulturelt samfunn. I tillegg drøftes et par dilemmaer i forbindelse med dette målet.

Regjeringen legger til grunn at: «det norske samfunnet har vært og i økende grad vil være flerkulturelt. Kulturelt mangfold er berikende og en styrke for fellesskapet. På alle områder må det legges til rette for åpenhet og dialog, samhandling og nyskaping. Rasisme og diskriminering er i strid med våre grunnleggende verdier og må motarbeides aktivt. (.....)Integrering, likestilling og deltakelse i et flerkulturelt Norge er en forutsetning for at samfunnet skal få del i innvandreres ressurser og erfaringer.» (s 7)

Videre slås det fast at: «Innenfor rammen av norsk lov og grunnleggende menneskerettigheter har alle innbyggere, uansett opprinnelse, rett til å hevde sine verdier, følge kulturelle tradisjoner og praktisere sin tro. Praktiske løsninger på eventuelle konflikter må finnes gjennom dialog, gjensidig tilpasning og demokratiske prosesser som minsker risikoen for maktmisbruk.» (s 7) Viktige mål og prinsipper for politikken er:

- «Alle, uansett bakgrunn, skal ha like muligheter, rettigheter og plikter til å delta i samfunnet og bruke sine ressurser
- Deltakelse på like vilkår forutsetter at alle tar ansvar og gjør sine plikter i forhold til samfunnet
- Integrering og likestilling forutsetter tilpasning og vilje til dialog og samhandling fra hele befolkningen og fra offentlige myndigheters side
- Alle, uansett bakgrunn, har samme rett til å bli vurdert som individer, ikke bare som del av en gruppe, kultur eller trosretning
- Alle barn og unge, uansett opphav, må kunne skape sin egen identitet og framtid

- Det er mange måter å være norsk på. Ved aktivt å framheve at alle har like stor rett til å bringe med seg sine verdier og tradisjoner inn i fellesskapet, styrkes grunnlaget for samhörighet.» (s 8)

Ordet integrering brukes på mange måter i Norge. I meldingen er det avgrenset til innvandring og det flerkulturelle samfunnet:

«Begrepet betegner målet om likestilling gjennom like muligheter, rettigheter og plikter til deltakelse for alle, uansett opprinnelse. Det brukes også om ulike samfunnsprosesser i retning av målet. Slike prosesser er sammensatte og foregår hele tida.»

Integrering er en forutsetning for at et samfunn skal henge sammen slik at alle medlemmer føler tilhørighet og fellesskap. Samfunnsutviklingen og politiske valg har ført til at stadig flere grupper har blitt oppfattet som likeverdige samfunnsmedlemmer med fulle sivile, politiske, kulturelle, sosiale og økonomiske rettigheter - arbeidere, kvinner, den samiske urbefolkningen, andre etniske minoriteter, funksjonshemmete, homofile m fl.

Slike integreringsprosesser er sjelden helt fri for konflikter. De berører på ulike vis hele samfunnet, ikke bare innvandrere. Integrering innebærer at det skjer en gjensidig tilpasning, men utfordringene er selvsagt størst for dem som er nye i landet. De må lære mye nytt, ikke minst språk, for å kunne delta aktivt.

Målet om "integrering" betyr at innvandrere innen visse rammer skal kunne føre videre kulturell og eventuell religiøs egenart og samtidig være likestilte samfunnsmedlemmer. Norske myndigheter fører ikke en politikk med sikte på fornorskning eller 'assimilering', i forhold til innvandrere eller andre minoriteter. Det forhindrer ikke at enkeltpersoner likevel kan velge å bli mest mulig lik majoriteten og gi opp mye av sitt særpreg for å bli godtatt.

Myndighetene forventer at innvandrere - som et bidrag til integreringsprosessen - lærer norsk, deltar aktivt i samfunnslivet og søker kontakt med den øvrige befolkningen. Slike forventninger blir særlig sterkt uttrykt i forhold til dem som også velger å bli norske statsborgere og dermed får fulle rettigheter på alle områder.

I Norge regner vi gjerne med at de som kommer hit som innvandrere og slår seg ned her, er kommet for å bli og at deres barn vil vokse opp her. Både mål og tiltak for integrering, har derfor

som utgangspunkt at varig opphold er mest sannsynlig, selv om det i flyktningspolitikken samtidig skal legges til rette for tilbakevending.

Vi vet imidlertid at virkeligheten er mer komplisert. Mange ser på oppholdet i Norge som midlertidig. De skal nå bestemme mål, før de reiser hjem eller videre til et annet land. De jobber kanskje hardt, har begrenset tid og deltar i liten grad i samfunnet. Dette gjelder særlig arbeidsinnvandrere fra andre rike, vestlige land. Imidlertid kan det også blant enkelte fra fattige land i Sør, som ser på Norge som en mellomstasjon på veien til et mer attraktivt innvandringsland. Dette er mulig innenfor rammene av dagens politikk. Man er ikke nødt til å bruke alle de rettighetene man har, så lenge man oppfyller grunnleggende plikter (f eks betaler skatt) og følger lovene i landet. En slikt liv i Norge blir riktignok mer komplisert dersom man har barn. Barn blir raskere preget av samfunnet de bor i, gjennom barnehage, skole og venner. En del, særlig fra vestlige land, sender derfor barna sine til egne eller internasjonale privatskoler hvor de møter likesinnede som bare oppholder seg i Norge for en periode. Det samme gjør de fleste norske barnefamilier på oppdrag i utlandet.

For utenlandske studenter, særlig de som har familien med seg, er situasjonen nesten omvendt. For dem er forutsetningen at oppholdet skal være midlertidig. De kan likevel komme til å bli boende her i en årrekke, særlig slik systemet var fram til midt på 90-tallet. De berøres derfor av integreringsprosessene i samfunnet, spesielt dersom de har barn. Studenter omfattes stort sett av de samme integreringstiltakene som innvandrere med mulighet til varig opphold. De kan f eks. delta i politikken og stemme ved kommune- og fylkestingsvalg, på linje med andre med minimum tre års botid. De kan kjøpe bolig, komme i fast (deltids-)arbeid og i hovedsak leve som andre - inntil den dagen de får avslag på søknad om videre opphold og må forlate Norge. Da hjelper det ikke å påberope seg at de og eventuelle barn er så godt «integreerte» i Norge, at de har utdanning, jobb, bolig, venner, er aktive i samfunnslivet, snakker utmerket norsk osv. Det kan være vanskelig for myndighetene å få forståelse for at slik tilknytning til Norge ikke tillegges vekt i reglene for behandling av denne typen saker når enkeltsaker tas opp av media. Det har imidlertid ikke vært politisk flertall for å endre disse reglene.

Den største utfordringen for integreringspolitikken er når grupper som regnes som varig bosatte i

Målet om "integrering" betyr at innvandrere innen visse rammer skal kunne føre videre kulturell og eventuell religiøs egenart og samtidig være likestilte samfunnsmedlemmer.

Norge, i svært liten grad deltar i samfunnslivet og har lite kontakt med den øvrige befolkningen. De kan være utenfor arbeidslivet eller jobbe i sine egne foretak, bo i områder hvor de i hovedsak treffer andre innvandrere med liknende bakgrunn, bare delta i egne organisasjoner, særlig trossamfunn, snakke dårlig norsk og generelt følge lite med i hva som skjer i Norge. Det er mulig å leve slik i dagens Norge, uten å komme i direkte konflikt med samfunnet. Tendenser til at en del innvandrere holder seg for seg selv den første fasen i et nytt land, har vi sett i de fleste innvandringsland. Det gjaldt også mange norske utvandrere i USA. Noe kan skyldes egne valg, noe er resultat av diskriminering og negative holdninger fra majoriteten.

26

Det blir et betydelig problem dersom også de som er født og oppvokst her, blir påtvinget eller velger å leve mest mulig atskilt fra storsamfunnet. I følge stortingsmeldingen er det en hovedutfordring å unngå at innvandring fører til ny sosial ulikhet som følger hudfarge, og som

overføres til neste generasjon. Slik ulikhet kan f.eks bidra til at flere unge med innvandrerbakgrunn kommer bort i kriminalitet. Derfor prioriteres tiltak mot rasisme og diskriminering, for norskopplæring og annen kvalifisering for arbeidslivet. Dette er kjernen i en integreringspolitikk med relativt bred politisk oppslutning. For å lykkes må hver enkelt av oss vise ansvar og engasjement. Uten aktiv innsats, også fra personer med innvandrerbakgrunn, blir det langt vanskeligere å sikre at alle i Norge - uten hensyn til hudfarge, tro og kultur - skal ha like muligheter til å delta og få brukt sine ressurser til beste for seg selv, sin familie og for samfunnet.

St meld nr 17 (1996-97) Om innvandring og det flerkulturelle Norge, kan skaffes gjennom bokhandlene og bibliotekene. Den er dessuten lagt ut på Internett: <http://www.dep.no/html/nofovalt/offpub/repub/96-97/stmeld/17/>. Et sammendrag kan bestilles direkte fra Innvandringsavdelingen i Kommunal- og arbeidsdepartementet, tlf: 22 24 71 73, faks: 2224 95 48.

உங்கள் எண்ணப்போல் வேண்டுமா, அல்லது உங்கள் கற்பனைக்கும் எட்டாத அற்புத வடிவங்களில் வேண்டுமா, எப்படி வேண்டுமானாலும் தரமான வீடியோ படப்பிடிப்புக்கு

வீக்கோ வீடியோ

Tlf: 90691348

Gustav H. Smedal

Prosjektleder for Fellesaksjon mot rasisme, Norsk Folkehjelp

27

Fellesaksjonen mot rasisme

Landsorganisasjonen i Norge (LO) og Norsk Folkehjelp har med stigende uro fulgt debatten om innvandrernes situasjon i Norge. Spesielt bekymringsfullt er det at alt for mange innvandrere er utestengt fra viktige deler av samfunnslivet.

Selvom norsk økonomi har en svært positiv utvikling for tiden, opplever vi en situasjon hvor innvandrere fra ikke-vestlige land har fire ganger høyere arbeidsledighet enn befolkningen forøvrig. LO ser den høye arbeidsledigheten blant innvandrere som en av de viktigste utfordringer i norsk arbeidsliv framover. Undersøkelser blant ikke-vestlige innvandrere viser at denne gruppen har dårlige levekår. De som er i jobb befinner seg i mange tilfeller i lavlønnsyrker, og generelt dårlige utnyttelse av innvandrernes kvalifikasjoner er en sløsing med menneskelige ressurser. Dette er en viktig kilde til sosiale problemer og fører til en uakseptable skjev fordeling i samfunnet. Jobb nr. 1, full sysselsetting, må omfatte alle arbeidssøkere.

LO og Norsk Folkehjelp ønsker å bidra til at flere med innvandrerbakgrunn skal bli fullverdige deltakere i arbeids- og samfunnslivet. Vi ønsker å bidra til å skape bedre forhold og likestilling mellom de av oss med innvandrerbakgrunn, og befolkningen forøvrig.

Fagbevegelsen i Norge ønsker å vise at vi tar vår del av ansvaret for å bøte på ulikhetene som eksisterer i Norge i dag, og derfor har LO og Norsk Folkehjelp gått sammen om 2 Fellesaksjonen mot rasisme². Aksjonen har som

formål å fokusere på de utfordringer det flerkulturelle Norge innebærer, og det skal vi gjøre ved å legge forholdene til rette for holdningsskapende tiltak innad i våre organisasjoner. Fellesaksjonen mot rasisme skal spre informasjon, øke kunnskapene og legge forholdene til rette for økt bevisstgjøring om integrering blant våre medlemmer på arbeidsplasser og i lokalmiljøene. For å få til dette må vi, som fagorganiserte, bli mer bevisste våre egne holdninger, meninger, utsagn og handlinger vi uttrykker i forhold til folk med en annen kulturell bakgrunn enn vår egen.

Fellesaksjonen ønsker å være aktive i å tilbakevise og slå hull på myter og usanne historier som knytter seg til folk med innvandrerbakgrunn, og vi oppfordrer våre medlemmer til å våge å diskutere hvilke fordommer vi har om hverandre. Dersom vi skal oppnå reell likestilling mellom innvandrere og nordman, må vi få flere åpne diskusjoner og meningsutvekslinger.

Med mer en 810.000 medlemmer organisert i 28 fagforbund i Landsorganisasjonen og over 16.000 medlemmer i Norsk Folkehjelp som dekker hele landet, har vi et potensielt stort nedslagsfelt. Med

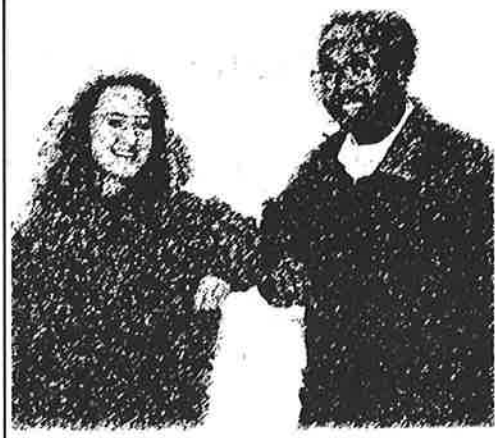
en slik bredde og tyngde som våre to organisasjoner utgjør har vi store muligheter til å utvikle integreringsprosessen mellom nordmenn og innvandrere positiv retning.

I Fellesaksjonen ser vi integreringsprosessen som en to-sidig prosess. Integrering dreier seg nemlig ikke bare om innvandrerne. Integrering dreier seg kanskje først og fremst om oss nordmenn - om våre holdninger våre handlinger, våre lover og regler. Det dreier seg om at der er vi som sitter med makten og mulighetene til å skape de nødvendige samfunns- endringene som skal til for at integrering og reell likestilling skal bli en realitet på norske arbeidsplasser og lokalmiljøer.

For å få til dette har Fellesaksjonen etablert det vi har kalt fylkesvise aksjonsgrupper over hele landet. Disse ledes av Los distrikteskretærer på distriktskontorene, som er plassert i hvert fylke. LO og Norsk Folkehjelp har oppnevnt representanter til gruppene, og i tillegg møter det forskjellige representanter for lokale organisasjoner, instanser og ressurspersoner. Fellesaksjonens målsetting er at holdningsskapende tiltak og aktiviteter skal rette seg mot og ta utgangspunkt i lokale behov og lokale forutsetninger. Dersom vi skal få fart på integreringsprosessen må vi legge til rette for aktiviteter og tiltak som kan skape flere møteplasser mellom innvandrere og nordmenn. Vi vil helst at fagforeninger og bedrifter skal bli slike møteplasser som kan bedre relasjonene, styrke samholdet, kunnskapene og kameratskapet mellom ulike grupper av befolkningen.

Vi både tror og håper at dersom fagbevegelsen kan bli en arena og initiativtaker for møter mellom folk med ulike kulturell, etnisk og religiøs bakgrunn - så kan vi alle ta dette med oss hjem til lokal - og nærmiljøet vårt etter arbeidstid. Det foregår mye negativ diskriminering, utestengning og trakassering av innvandrere hver eneste dag på norske arbeidsplasser og i våre boligområder. I Fellesaksjonen håper vi at vi med spredning av informasjon og påpakning av uønskede holdninger kan være med på legge forholdene til rette for at fordommene vi har mot hverandre kan reduseres og den uønskede utviklingen kan endres. Fellesaksjonen ønsker også å bidra til at "Fadderordning for innvandrere" skal bli bedre kjent og mer i norsk arbeidsliv. Fadderordning er et samarbeid mellom LO, Næringslivets Hovedorganisasjon (NHO), Handels- og Servicenæringens Hovedorganisasjon (HSH) og Arbeidsmarkedsetaten. Meningen er at ordningen

Integrering dreier seg nemlig ikke bare om innvandrerne. Integrering dreier seg kanskje først og fremst om oss nordmenn - om våre holdninger våre handlinger, våre lover og regler. Det dreier seg om at der er vi som sitter med makten og mulighetene til å skape de nødvendige samfunns- endringene som skal til for at integrering og reell likestilling skal bli en realitet på norske arbeidsplasser og lokalmiljøer

skal virke som en døråpner for både unge og eldre arbeidssøkere med innvandrerbakgrunn. Vi tror ikke at alle motsetninger og alle diskriminering forsvinner ved at flere med innvandrerbakgrunn blir sysselsatt. Men vi tror at dess flere som får muligheter til å prøve seg i arbeidslivet, dess mindre stigmatisering og negativ omtale blir resultatet. LO og Norsk Folkehjelp har ved igangsetting av fellesaksjonen mot rasisme, tatt et første skritt i retning av å bevisstgjøre våre medlemmer, tillitsvalgte og ulike organisasjonsledd om det betydelige potensiale flere arbeidstakere med innvandrerbakgrunn har for norsk arbeidsliv, og viktigheten av at også norsk fag- og arbeiderbevegelse blir mer flerkulturell enn i dag. Vi ønsker at fagbevegelsen skal bli en viktig pådriver i utviklingen av det flerkulturelle Norge, og vi vil legge til rette for at flere med innvandrerbakgrunn tar i bruk fagbevegelsen som sitt talerør for å fremme ulike

interesser og faglige rettigheter på linje med andre medlemmer. I tillegg til utarbeidelsen av mye skriftlig informasjonsmaterieil (bl.a. standardforedrag, plakater, løpesedler og et månedlig nyhetsbrev ²Nytt fra Fellesaksjonen mot rasisme²) har Fellesaksjonens aksjonsgrupper gjennomført, støttet og bidratt til flere ulike tiltak og arrangementer rundt om i landet. Det har også vært gjennomført flere høringer og konferanser om temaer som omfatter innvandrere, rekruttering, godkjenning av kompetanse og like muligheter i ulike sektorer av arbeidslivet. Noen av aksjonsgruppene skal arrangere, eller har gjennomført MOD- kurs (mangfold og dialog), introduksjons- og organisasjonskurs for innvandrere, ulike kulturarrangementer, fakkeltog og internasjonalt marked m.m. flere av aksjonsgruppene har utarbeidet forpliktende handlingsplaner hvor bl.a bedriftsbesøk, politiske innspill kommunestyre, skrivegrupper som skal svare på innvandreriendtlige leserbrev samt forespørsel til bedriftsledere og tillitsvalgte om hva som gjøres m.h.t rekruttering av arbeidssøkere med innvandrerbakgrunn til ledige stillinger, inngår. Vi ser videre positivt på flere tiltak som den nye Stortingsmelding nr.17 (Om innvandring og det flerkulturelle Norge) foreslår, som f.eks. økt yrkesrettet norskopplæring - også innenfor arbeidstiden; endringsforslaget til arbeidsmiljølovens §55A; forslaget til juridisk bisitandsordning for de som føler seg diskriminerte og økte ressurser for å få fortgang i arbeidet med godkjenning av utenlandsk utdanning og kompetanse.

Vi har håp om at Fellesaksjonen mot rasisme i løpet av annen halvdel av 1997 skal bidra til en ytterligere økning av aktivitetsnivået på arbeidsplassene, i fagforeningene og lokalmiljøer rundt om i landet. Det er vårt mål at alle skal oppleve norsk fagbevegelse som en inklusiv fagbevegelse for alle - uansett kjønn, kulturell, etnisk eller religiøs bakgrunn.

Dersom du som leser dette skulle ha lyst til å bidra med noe i Fellesaksjonen - eller har noen spørsmål - ta kontakt med Los distriktskontor i ditt fylke. Du kan også bestille gratis materieil (løpesedler, plakater og abonnement på det månedlige nyhetsbrevet) her i fellesaksjonen mot rasisme prosjektsekretariat v/Gustav H. Smedal, Trygve Augestad eller Ole-Fredrik Enarsen;

Norsk Folkehjelp, Postboks 8844 Youngstorget, 0181 Oslo.

Telefon: 22037700 eller faxnr: 22179612.

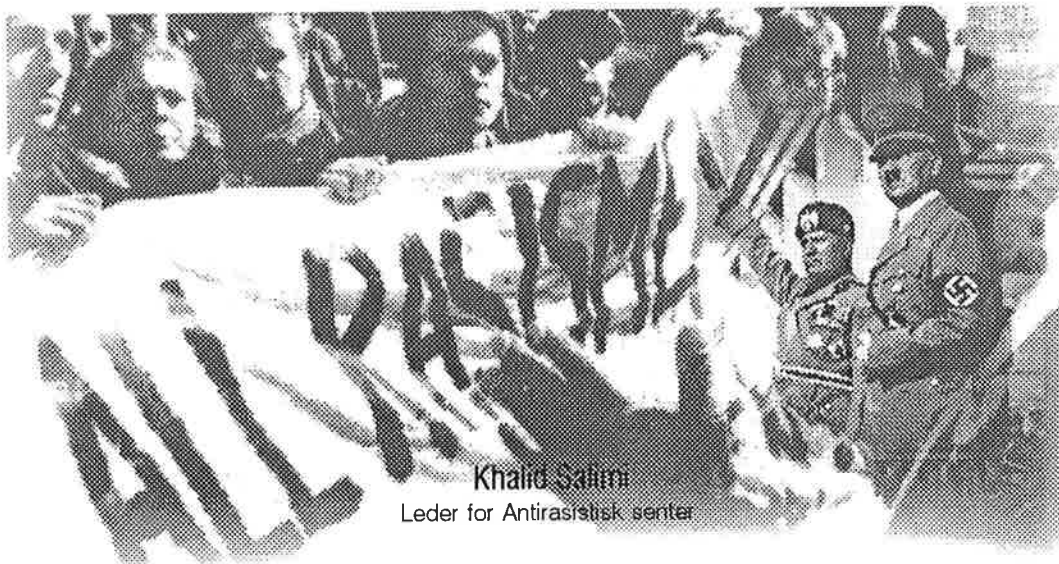
PYRAMID CD, VIDEO - AINGARAN CD, VIDEO

இசைத்தென்றல் - புதிய பழைய வழியோத திரைப்படங்கள் - வாரந்த மாத சஞ்சிகைகள்

TAMIL MUSIC STORE

Moltfeldt gt7, 0187 OSLO, Tlf: 22173404 Fax: 22176182

Khalid Salim

Leder for Antirasistisk senter

30

Å gå frem ved å se bakover?

Den moderne historien er ikke bare historien om velstand og vekst men også historien om en dramatisk økning av mennesker i bevegelse. Folk har alltid vært på vandring, men aldri i et så stort omfang som i dag. I løpet av kort tid har verden ikke bare gått gjennom Amerikanisering. Men også for eksempel Vietnamisering, Pakistanisering eller Tamilisering, på en annen måte og uten sammenlignings grunnlag forøvrig.

Migrasjon har trolig mange årsaker alltid med minst en liten smule av tristhet under overflaten av den lysende fremtiden. Smerte er av og til utrøstelig i de tilfellene der tvang kommer inn i bildet. For tvang kan i enkelte tilfeller føre oss til å romantisere det tapte og distansere oss fra en ny omverden. Graden av nostalgi varierer. Det kommer rett og slett an på hvor sterk nerver du har og hvor godt du overkommer omveltningene i dine omgivelser. Å komme på avstand fra det tapte og å bygge tilhørighet til der du kommet til, avhenger mest av hvor romslige dine nye omgivelser er for at du kan bygge en ny identitet. Identiteten har heller aldri blitt utfordret på samme måte som i 1900-årene.

Både folkevandring og den teknologiske utviklingen har påvirket våre identitet kolossalt.

Det er mulig å finne Tamilske eller Pakistanske -trekk i min norske identitet og det er nordmenn som bærer med seg kulturelle verdier fra Asia eller Afrika. Verden er rett og slett, som mange vil si en fusjon av alle mulige typer mennesker. Derfor er det enda mer underlig for oss å registrere sterke nasjonalsjåvenistiske, og

rasistiske strømninger.

Nasjonalsjåvenismen er en pervers form for patriotisme. Og selve patriotismen som engang ble sett på som en ren positiv verdi blir i dag satt spørsmålsteget ved. Rasismen er bare ett vulgært utslag av ens tilhørighet til en gruppe, et land og fungerer som ett middel å utstøte andre mennesker.

Landflyktighet blir ekstra vanskelig hvis din hudfarge eller etnisk tilhørighet utnyttes for å diskriminere deg.

Selv om Norge har ikke vært en kolonimakt så har man vært med på å nyte fordelene av den tiden, ikke minst i form av ideologiske påvirkninger fra Europa og Nord Amerika. Derfor er det allerede et historiske grunnlag for rasisme her. Samtidig er det ikke så lett å påstå at landet per idag har økonomisk grunnlag for å institusjonalisere rasisme eller utstøte innvandrere for systematisk rase diskriminering.

Det letteste for rasistene hadde vært om vi går med på deres premisser ved å si at vi har ikke noe å gjøre her.

Vi trenger på ingen måte å unnskyld oss for å streve for å bygge våre nye hjemland. At verden har slitt sånn at noen må flytte på seg for å overleve eller få et bedre liv er i det minste verdens felles ansvar. Hvem har utnyttet og drevet denne kloden til denne dagen når noen deler av verden er umulige og andre er lettere å leve i?

Rett til å flytte på seg og bosette seg i tryggere omgivelser er derfor en elementær menneskerett.

Og da er det enda viktigere å klare å leve der vi lever. Å leve i tankene er nødvendig ofte, men ikke på bekostning av å leve.

Ingen skal kreve fra oss at vi skal forglemme vår fortid. Mange av oss henter næring fra vår historie, bakgrunn, våre minner, poesi, lukter, lyder noe som er sunt for at også vi kan bidra til å utvikle våre nye omgivelser til å være mer mangfoldige.

Selv om vi, helt riktig, føler oss ansvarlige,— for å gjøre Sri Lanka, Somalia, Iran, Pakistan, Tyrkia, Kurdistan, Midt-Østen eller Nord Afrika til steder hvor folk kan sove tryggere om natta etter at de har hatt sin måltider, er det langt i fra vårt alene, derimot er det så å si alles ansvar.

Og vi må sørge for at alle d.v.s. også andre ta på seg dette ansvaret. Ingen kan tvinges til å ta på seg mer ansvar bare fordi de tilfeldigvis er født der.

Og det er bare vi, landflyktige, som til slutt kan sørge for at vi ikke blir fanger av vår fortid.

Her for å bli, er derfor ikke et slagord men en virkelig utfordring. Med disse ordene gratulerer jeg Suvordigal for innsatsen som dere har gjort og ønsker lykke til videre.

31

உங்கள் விமானப் பயணங்களை

ஒஸ்லாவில் இலகுவாக்க

ஒரு தமிழ் நிறுவனம்

சுபயாத்ரா

SHUBHAYATRA REISEBYRÅ

GRØNLAND T-BANESTASJON, 0188 OSLO

TLF: 22 17 26 70 FAX:22 17 26 71

K. Sunther
The Roots

32 Tamilske emigranter og tamilsk musikk

Denne artikkelen er basert på mine kunnskaper om tamilenes interesse for å lære tamilsk klassisk musikk. Når man foretar en analyse av en bestemt folkegruppe bør man først begynne å se på deres kulturhistorie og samfunnsstruktur. Når vi tar for eksempel utdanning vil jeg si at tamiler er i en særklasse.

Utdanning blir betraktet som aller viktigst i det tamilske samfunnet, og nesten alle er opptatt av at barna skulle få mulighet til å skaffe seg en god utdanning som mulig. Foreldre bruker så mye penger og resurser som de makter for å utdanne sine barn til yrker som gir status. En tamil elsker å skryte av sine barn, min eldste sønn er ingeniør, min datter er lege, min svigersønn er siviløkonom, dette er en hver foreldres drøm. De elsker å vise at de er vellykket som foreldre. De var så fiksert på dette at mange slike barn fikk veldig god forutsetninger for å oppnå veldig langt. Mange av disse er etablert i utlandet og gjør svært bra som leger, ingeniører, vitenskapsmen osv., og jeg er stolt av de.

Alle medaljer har også en bakside. Foreldre var så opptatt av familiens ære, og utdanningen skjedde på bekostning av mange andre aktiviteter, blant annet musikk. Foreldre var lite interessert i å skaffe barna musikkundervisning hvis det skulle komme i veien for skolerresultater. Det var også manglende interesse hos musikere å gjøre klassisk musikken lett tilgjengelig for alle. Tilgjengeligheten var meget variert alt etter hvor i landet man kom fra. Men for enkleste form for musikk tilgjengelighet kan jeg nevne en del eksempler :

Det hendte at en religiøs hindu lærte unger å synge religiøse sanger med takt og tone. I de årlige tempel festivaler kunne man høre religiøsemenn og kvinner synge disse sangene med litt musikk, så kalte ²Bajanei². De fleste tamilske barna som er hinduer har også lært litt om disse religiøse viser på skolen. Mange måtte også pugge en del av disse for å slippe unna med straff fra læreren. Det var jo en selvfølge at elevene måtte kunne en del av disse utenat. Jeg har også lyst til å nevne barneviser som bestemødre brukte å synge når de matet ungene eller de skulle legge ungene til å sove. Folketeateret var og er fortsatt en viktig bidrag til vår musikktradisjoner. Vi har også tradisjon for at arbeidsfolk laget egne viser for å øke arbeidsgleden. Jeg kan nevne vise for arbeidere under høsttid på rismarkene, vise for fiskere osv. Det er disse som må regnes som hele grunnlaget for vår musikkens eksistens. Men i vårt samfunn var slett ikke alle som hadde kjennskap til disse da de vokste opp.

Vi hadde veldig få musikkunstnere som var lærd og kunne nok om musikken, populær kalt ²Vituvan². De startet små musikkskoler så kalte ²Isai mandram² for å drive musikkundervisning, noen drev undervisning hjemme i lite omfang.

Dette
var for å
gjøre
musikken

til et levebrød. Men

det fantes også musikere som drev undervisning for å gjøre musikken tilgjengelig for flere og fant en slags tilfredshet med å videreføre kunnskapen. Det er ikke vanskelig å liste opp disse, fordi de var så få i vårt land. Jeg må også her nevne musikere som reiste til India, tamilskmusikkens 'mekka' for å finpusse sine ferdigheter som musikkunstner og skaffe seg enda mer kunnskap. Når musikken ikke var tilgjengelig for alle var det ikke nødvendig å si at kunnskapen om emnet var svært lite blant vanlig folk. Det var ikke så mange som virkelig kunne sette på pris på musikken. Veldig mange som ikke var i stand til å forstå musikkens verdig eller dens plass i vårt kulturliv. Over halvparten av tilskuere i en klassisk musikkonsert ikke forsto hva som foregikk på scenen. Når de hørte at andre begynte å klappe så ble de også med. Det var sjelden eller aldri direkte sammenheng mellom kunstnerens prestasjon og applausen i salen.

Mange kunstnere som knapt kan kalle seg en kunstner oppnådde popularitet som de ikke egentlig fortjente. De kunne verken analysere

kritikkene eller drive selvransakelse. En slik blind oppmuntring førte til at disse kunstnere overvurderte sine evner. Mange 'halv-kunstnere' som betraktet seg som en fullkommen musiker. Det er en destruktiv utvikling som fører hele musikktradisjonen i en mørk vei. Når slike musikere får så stor betydning i samfunnet og blir sett på som veivisere for neste generasjon må resultatet bli katastrofalt. Jeg ønsker å fortelle en sann historie for å synliggjøre dette:

Vi har en musikkforening i nord Sri Lanka som er eksamensberettiget og driver med gradasjon av musikk elever i hele landet. Det er en viss prestisje blant elever å gjennomføre denne eksamen. Når elever består eksamen går de videre til neste trinn. Eksamen består av en teoretisk og en praktisk del. Jeg var deltaker i en slik eksamen og kunne være med som tilskuer når elever fra andre årstrinn framførte den praktiske delen. Det var en eksamen for elever som spilte trommer (Miruthangam, en tamilsk tromme), og elevene skulle framføre en øvelse foran oss. Noen av disse elevene prøvde flere ganger uten å lykkes og måtte forlate scenen uten å greie eksamen. Men da resultatet kom etter noen dager kunne jeg lese at disse elevene hadde bestått eksamen i begge disiplinene. Jeg var overrasket og samtidig ble litt nysgjerrig. Etter en del utspøringer kom det fram at disse elevene lærte trommer hos en av dommere. Vi kan finne mange slike eksempler hvor korrupte musikk lærere prøver å forfremme sine elever ved å bruke sin innflytelse. Slike lærere kan bare skape dårlige kunstnere og disse igjen viderefører lærerens 'kunst'. En del av slike kunstnere har etter hver emigrert til utlandet og bor nå midt i blant oss. Tamiler som flyttet til utlandet lever relativt bra. Materielt sett har de fleste ingenting å klage. Mange ønsker at sine barn skal lære tamilsk kunst. Det er til og med blitt mote i enkelte plasser at foreldre sender sine barn til musikkundervisning enten ungen vil eller ikke. En del av barna havner hos lærere som ikke er kompetent til å drive undervisningen i det hele tatt.

Når en elev har fullført sin utdannelse har vi en tradisjon for å avslutte hans/hennes elevtilværelse. Foreldre til eleven arrangerer en stor fest hvor eleven gjør ære for sin mester (Guru)

og opptrer offentlig første gang som en fullkommen kunstner. Dette kalles 'Arrangetram' eller jomfru- oppvisning. Jeg har sett på en del slike arrangementer på video. Jeg kan nevne et eksempel:

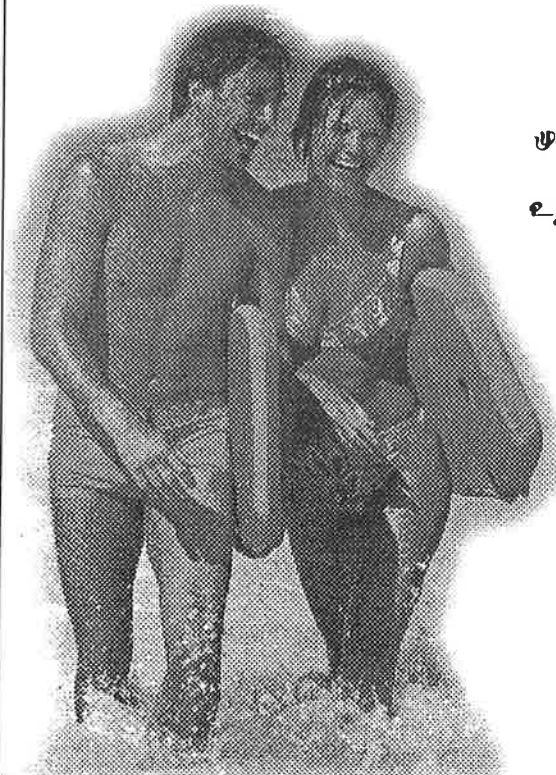
Det var en 'Arrangetram' som fant sted i en europeisk hovedstad. Æresgjesten og de andre som holdt tale om hovedpersonen var så fornøyd med hans/hennes ferdigheter at de skamroste vedkommende. Det virket for meg som om de bare snakket om ting som de pugget fra bøker om musikkhistorien. Ingen av talene som inneholdt en smule form for kritikk. De gjorde dette kanskje for ikke å såre verken læreren eller foreldre, eller for å late som om de viste alt om musikkhistorie. Men i mine øyne overbeviste hovedpersonen ingenting. Det var mange grove feil å spore i hans/hennes framføring og man fikk inntrykk av at vedkommende hadde fortsatt mye å lære før han/hun kunne kalle seg en kunstner. Men det var stor applaus i salen som kunne oppfattes som en anerkjennelse fra publikum. Dette utvikler ikke kunstnere men undergraver vår

musikk som kunstform. Ufullkomne musikere blir oppfordret til å tro at de er fullkomne og det de driver med er feilfri kunst. Så lenge slike ting fortsetter og ekte kritikk av musikkunstnere blir ikke akseptert vil det være en umulig oppgave å rette på dette. Selv om det bor kunstnere blant oss som kan mye om klassisk musikk og som er habile kritikere er det nesten ingen som tørr å ta opp kampen. Dette er en kjede reaksjon som bare etterlate spor av ruiner til kommende generasjoner hvis vi ikke gjør noe med dette.

Men heldigvis er vi nødt til å konkurrere med musikere fra mange andre land og med mange andre musikkformer når vi bor i utlandet. Dette vil forhåpentligvis oppfordre våre unge talentfulle musikere til å være målbevisst. De vil da oppsøke personer som sitter med den virkelige kunnskapen om tamilsk klassisk musikk. Søken etter kunnskap vil alltid skape en gode kunstnere. Dette kan smitte på andre og kan skape et bedre miljø. Det er mitt inderlige ønsket at utviklingen skjer i den retning.

34

நம்பிக்கை! நாணயம்! உத்தரவாதம்!

உலகின் எந்த மூலைக்கு
வேண்டுமானாலும் இலகுவான
முறையில் தங்குதடையின்றி பிரயாணம்
செய்ய உங்களுக்கான சகல
உதவிகளையும் செய்து தருகின்றோம்

AIRBORNE
Travels

Reisebyrået du kan stole på.

Calmeyers gt 13, 0183 Oslo, Norway

Tel: 22 20 03 03 - 22 20 03 03 Fax: 22 20 03 74

Samfunnshuset, Storgata இவற்றிலிருந்து

100ஆ தூரத்தில் அமைந்துள்ளது.

Maitrayi Sabaratnam

Norwegian University of Science and Technical

35

Tamils and Education

The motivation for this article is primarily due to the recent Report by the Norwegian Board of Statistics on the immigrant communities in the country. The analysis on this report indirectly gave credit to the general approach of the Tamils lives in Norway, and pointed out their good work abilities and hard work and for their less welfare dependency. In the field of education, however, they were placed second to the Iranian community. Thus, the purpose of this article is, to assess the general situation among the Tamils, as a migrant community, and their attitude towards education, and perhaps suggest a few ideas for way forward.

Tamils, even in the South Asian context have always given education the highest priority. In Sri Lanka, in particular, in Jaffna peninsula there are many reasons for this status. On the negative side: the dry, unyielding terrain with a high concentration of people, total discriminatory behaviour of the Sinhala government in locating industries and absolute contempt for the local cottage industries, lack of opportunities in general for the young in the job market with additional institutional obstacles placed against the Tamils have all contributed. On the positive side we can cite the excellent schools organised by the missionaries and the local people in response, educational tradition established by us before the zurspions' arrival that was strengthened and made to blossom by their arrival and the committed teachers in our schools.

Drying up of job-opportunities elsewhere, specially in Africa and South East Asia, further discriminatory policies against the Tamils in the jobs sector, and finally in the field of education itself with the policy of standardized selection process for the university entrance made the Tamil

youth look favourably to the call for a separate nation for our people.

The general condition and climate any civil war bring, the constant military attacks by the Sinhala forces with the said aim of dislodging the Tamil forces from their strong holds, and the anti-social behaviour of the Tamil forces themselves have almost destroyed the basis, the firm foundation and the tradition we have built up for education over many years. Large section of our people leaving the land seeking refuge in all four corners of the world, among them mostly the middle classes the educated mass has further aggravated a depleted situation.

However, we the refugees, specially these who are blessed with the opportunities, facilities and stable environment can help our bretheren left behind by helping ourselves and our children by taking positive action to improve our knowledge and skills.

Most of us who arrived into a new country forced many difficulties which did not help our attitude towards education; not being able to enroc into

educational institutions until the immigration status is settled, general atmosphere of despotateners due to this uncertainty and the resulting indifference towards education, and thereafter the convinced belief of having missed the «right-time» (agewise) for education, facing a language that is totally unfamiliar, general lack of information about and how education is practiced in the respective countries, and the burden of financial and moral responsibility towards the relatives left back in the homelands are few of those.

As a consequence most of us seeked employment that demanded very little knowledge in local language and skill. Naturally these jobs are physically demanding which in the end of the day put the thought of education further away.

Today, however, most of us feel that we have completed an era in these foreign places. By this I mean, we have established almost a settled pattern of life. Our residential status in our host countries are no longer a big cloud hanging over our heads. There is a feeling of security and normalcy amongst us. Thus, the time has come to place education as an agenda in the highest place where we have always held. We should do so, if not for ourselves, for the sake of our children and the future generations who are, no doubt, will be home for a long time to come.

As a first step, we must all realize, the key is the local language. Once we have mastered it we can go further and improve our skills by taking on a new trade or even going far higher education.

Every child needs parental support to prosper in school, and for an immigrant's child this support is doubly important. If we do not possess sufficient knowledge in the local language, how are we to understand their needs at school? How do we communicate with their teachers and assess their requirements?

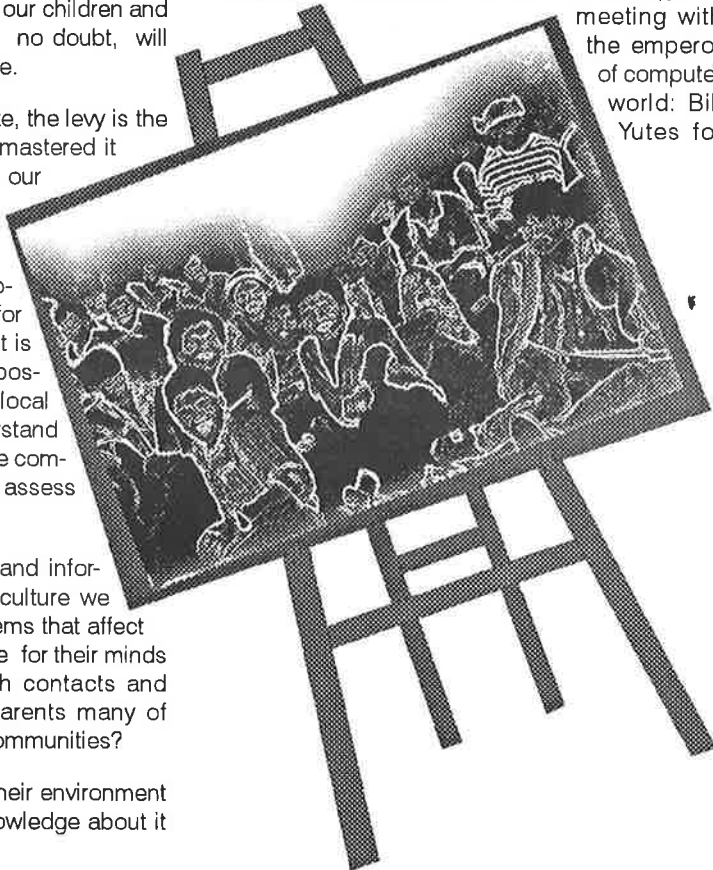
How do we acquire knowledge and information about the country and culture we live in and the issues and problems that affect their lives and provide sustenance for their minds growth? How can we establish contacts and friendship with their friends' parents many of whom will be from one host communities?

Children are very perceptive of their environment and in fact begin to absorb knowledge about it

even before they are born while in their mother's womb. Therefore, waiting for the school age to impart knowledge is total waste of child's life. Instead we can provide lots of assistance to develop their mind and body before they start school. We should encourage them to appreciate music and dance and even to make them take up lessons on a preferred instrument, introduce them to all types of sports even to these which are unfamiliar to us. We can read story books to them, take them out on trips to cultural, historical or educational places of interests and on holidays to relax their mind. We must realize by introducing our children to various stimulating activities, away from the normal routine practices and rhythm of life we have got used to is necessary and will provide them with a more balanced and multi-facet life as well as motivations towards a positive future.

We all know the rapid improvement in technology and in particular the computers and its functions which affects all of us. There is a widespread desire among the leaders of our countries to keep pace with these developments. The recent election of Tony Blair to power in Britain on a strong slogan of education and his consequent

meeting with the emperor of computer world: Bill Gates for

consultarian on this matter prove some evidence for this general desire.

In Norway, it has been noticed that there is a fall in the number of students and their standards who are taking up science oriented courses in the universities. The main problem is that there are not enough candidates taking up the science foundation courses at 10-12 form classes in the schools. The underlying reason is said to be the lack of elementary work done on maths and science topics during the formative years and right up to the 9th form classes. The 1994 educational reforms are introduced with the aim of alleviating this situation.

Further actions are also taken to increase the number of students for science and engineering courses with a particular attention to computer studies. Most importantly serious care is given to the very low percentage (10% or under) of young women entering these fields. As a step forward a video piece is shown around the cinemas to encourage them to come to these courses. Further as a concrete step, the entry marks for these courses have been lowered by a few points for the young women in comparison to men.

As parents we can also do our part by enabling all our children to develop a broader perspective of the future prospects in relation to the expectations raised by the advancement made in these fields of studies. We can furnish them with necessary information about these topics by taking them to relevant exhibitions, talk-shows, etc., and guiding them at the right junctures, like the 11-12th form class when they have to choose subjects that will form the basis for future studies. So, all in all we must take active part in our children's activities with a particular attention to education.

When the parents are in no such position to provide necessary advice and assistance, the Tamil schools found in amount us all should take on the responsibilities. They can also argue tuition classes for our children, who need help in the subjects studied at schools.

We must all contribute, as a form of community action in order to provide high quality education for our children as well as for ourselves which is essential for a vibrant and healthy Tamil community of the future among our Norwegian host communities.

37

சர்வதேசத் தமிழர்

Norway Tamil Magazine to co-ordinate the Tamils for
Advancement and Solidarity

நோர்வே தமிழ் இணைவுகூடம் நீண்டகாலம் வாழ்கவே!

பரந்தமனமாய் பண்புடைத்தமிழர் நிரம்பிவாழும் ஒஸ்லோ நகரில்
கரந்துறை வாழ்விலும் கச்சிதமான(க) வாழ்வதை நாடும் நம்மவர் - இங்கு
சிறந்த தமிழை சிறார்க்கு ஊட்டி சிந்தனைவளர்த்து சீர்கலை போற்றி
மறந்திடாமல் தாய்மொழிதன்னை மதித்திடல் மாண்புக்குரியதுதானே!

என்.எஸ்.பிரபு
ஆசிரியர்

Anantha Krishnan

Daglig leder Forum for Utvikling og Miljø

38

La oss vise vår solidaritet !

«Jorden er én, men menneskenes verden er splittet. Vi er alle avhengige av biosfæren for å overleve. Likevel strir alle samfunn, alle land, for å bedre sine kår uten å ta særlig hensyn til de følger det får for andre.» - Vår felles framtid(1987)

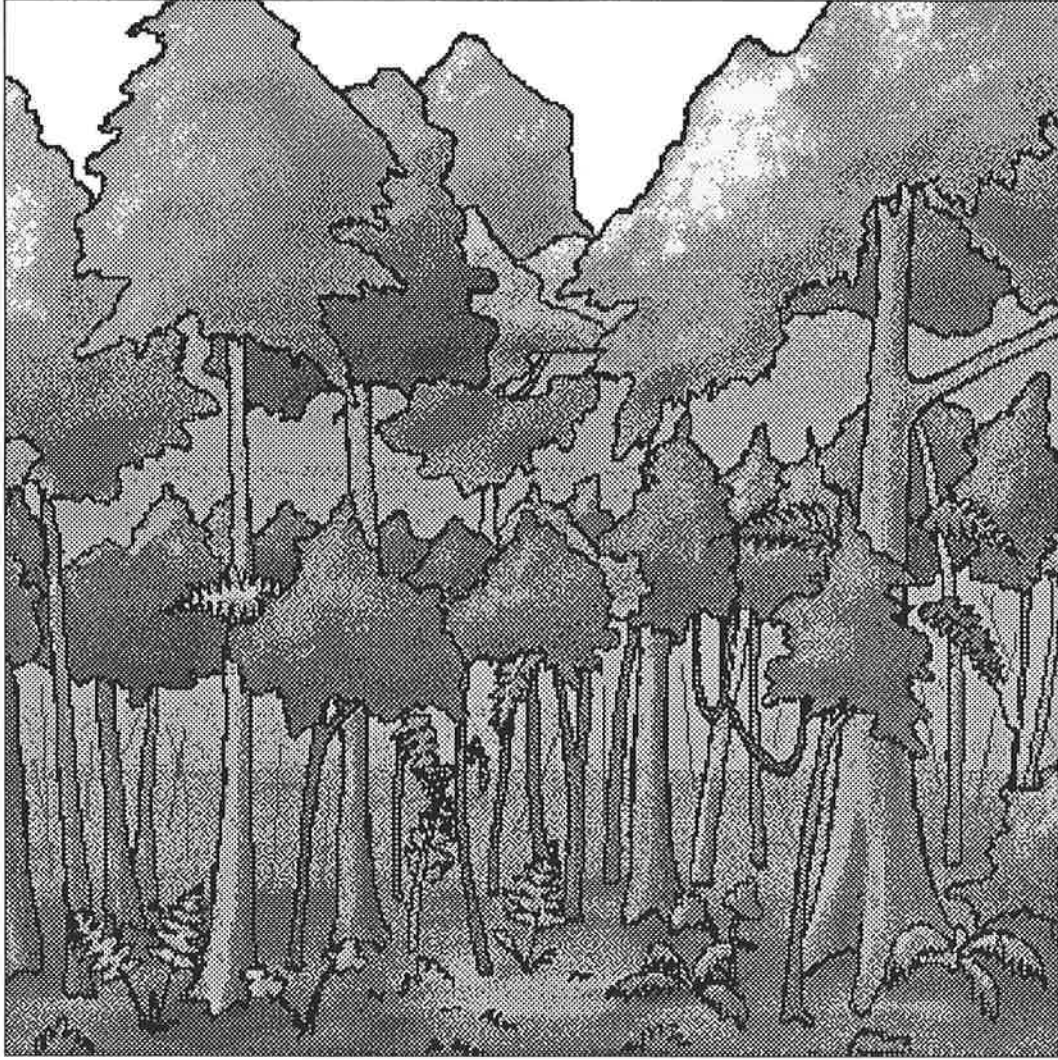
Det er ti år siden «Vår felles framtid» eller rapporten fra Verdens- kommisjonen for miljø og utvikling ble lagt fram og fem år siden verdens toppmøte om miljø og utvikling ble holdt i Rio de Janeiro. Det har ikke skjedd vesentlige endringer i verdensbildet siden 1987. Fattige land forblir fattige og rike land forbruker verdens ressurser i økende tempo. 20% av verdens befolkning, dvs. folk i de rike landene, bruker 80% av verdens ressurser. Miljødleggelse skyldes ofte ujevn fordeling av politisk og økonomisk makt. For eksempel, et rike industriforetak kan forurense og skade mennesker og slippe unna med sine forurensninger, fordi de som er skadelidende er fattige folk. Det amerikanske firmaet Union Carbides utslipp av giftig gass i Bhopal i India drepte tusener av mennesker. Firmaet fikk ingen straff. Utviklingslandenes gjeldsbyrde fører til økt rovdrift på naturressurser og nye miljødleggelse. Veldig få land i Nord, dvs. den rike del av verden viser solidaritet med fattige land. Miljøbelastninger er både årsak til og virkning av politisk spenning og militærkonflikt. Mange kriger har dreid seg om kontroll over råstoffer, energikilder, landområder, vassdrag, farvann og andre viktige miljøressurser. Faren for slike konflikter øker når ressursene blir knappere og konkurransen om dem øker. Golf-krigen, konflikter i Rwanda og Sri Lanka er noen

eksempler på dette. Norge har stort sett vært solidarisk med U-land når det gjelder utviklingsbistand. Men Norge importerer svært lite fra u-land og mennesker fra fattige land er ikke velkommen, hverken som arbeidssøkere eller som flyktninger. Partier som ikke ønsker å dele Norges rikdom med andre, får mye oppslutning. Selv om det er behov for arbeidskraft i Norge, åpner ikke Norge dørene for mennesker fra u-land.

På denne måten er norsk Sør-politikk inne i en brytningstid. Prinsipper basert på solidaritet og rettferdighet byttes ut med nyttetenkning, og Norges engasjement i globale miljø- og utviklingsspørsmål begrunnes i egeninteresser. I denne situasjonen står vi i fare for å svikte den viktige

rollen som internasjonal pådriver for mer rettferdige løsninger, politisk og økonomisk. Dette er en utfordring for de frivillige organisasjonene.

Frivillige organisasjoner har spilt en sentral rolle i opprettholdelse av Norges sterke tradisjon som fremmer av likestilling, demokrati, fred og rettferdighet. De har fungert som brobyggere til folk og organisasjoner i utviklingsland, og de har virket som korrektiv til politiske myndigheter. De

innvandrere og flyktninger som allerede er i Norge bør engasjere seg både i norsk politikk og solidaritetsarbeid. Der er sikkert riktig at mange av oss har en bedre levestandard enn før vi kom hit. Men er lykken å eie fine biler, TV og videoapparater? Vi må huske på at vi ikke bare kan kopiere den rike del av verden som har forårsaket enorme miljø- ødeleggelser og økende fattigdom verden over. Erfaringene fra alle land viser at innvandrere og flyktninger arbeider hardt støtter sine familier og bidrar med støtte til politiske rettferdighet i sine hjemland. Men dersom deltakelse på den politiske arena i det nye landet ikke er til stede, er det lett for rasistiske og minoritetsfiendtlige krefter å arbeide mot oss og utsette oss og våre barn for fysiske og psykiske lidelse. Vi må bruke våre røster fullt ut. Det er en sammenheng mellom å arbeide for rettferdighet i landene vi har kommet fra og i de

landene vi bor i nå eller kanskje komme til å bo i flere generasjoner. Den tamilske poeten Bharatiyar sa «Jeg kan ikke sove før det siste barnet som er sultent får nok mat i munnen sin». Vi som globale mennesker må arbeide mot urett uansett hvor vi befinner oss, i Norge, Sri Lanka eller Canada. Det at Norge er et flerkulturelt samfunn i dag betyr også at de som ikke er fra majoritetskulturen bør kunne ha likeverd. Mange av våre foreldregenerasjoner har opplevd kolonialisme og undertrykking. Vi skal ikke la det skje igjen i annen form — ikke bli utsatt for en ny type kolonialisme i et nytt land vi har valgt å flytte til eller har søkt ly i. Det er ikke alltid folk får demokratiske rettigheter og rettferdighet. De må kjempes for det ved å engasjere seg aktivt i organisasjonsliv og politisk arbeid. Norge er intet unntak i så måte.

Jan Jørgensen
Generalsekretær, NOAS

40 NOAS forventer endring i asylpolitikken

Uverdigg asylpraksis

Norsk asylpolitikk er mer enn moden for revisjon. Allerede høsten 95 kritiserte FNs Høykommissær for flyktninger Norge for ikke i tilstrekkelig grad å innvilge flyktningestatus (konvensjonsstatus) til asylsøkere. Kritikken kom i tillegg til en lang rekke mediefokuserte saker med søkelys på Arbeiderpartiregjeringens flyktninge- og asylpolitikk. Denne kritikken har i stor grad blitt fulgt opp i Stortinget av den såkalte flyktningeopposisjonen, som har bestått av Kristelig Folkeparti, Senterpartiet, Venstre, Sosialistisk Venstreparti og Rød Valgallianse.

Det har allerede blitt sagt og skrevet mye i forbindelse med forhandlingene om etablering av en ny tre-parti-regjering om hvilken kurs denne regjeringen vil legge seg på i flyktninge- og asylpolitikken. NOAS er optimistiske på flyktningenes og asylsøkernes vegne. Det skyldes i første rekke det faktum at de tre sentrumspartiene alle tilhørte den tidligere flyktningeopposisjonen i Stortinget. I tillegg er det en betydelig opinion som sammen med NOAS mener at den asylpolitikk som har vært ført i de senere år ikke er verdig et land med Norges humanitære tradisjoner. NOAS har hele tiden ført en konstruktiv dialog med de tre sentrumspartiene om flyktninge- og asylpolitikken, og vi vil bli både overrasket og skuffet dersom ikke politikken dreies i en mer rettighetsbasert og human retning.

For snever tolkning av konvensjonen

En av hovedoppgavene for en ny sentrumsregjering må selvfølgelig være å bringe innvilgelsesprosenten for konvensjonsstatus i

Norge opp på et akseptabelt nivå. Dette forutsetter ikke at en må forandre det lowerket vi har i dag. Utlendingslovens bestemmelser gir et stort rom for skjønnsutøvelse, og en justering av tersklene for å innvilge konvensjons-status og opphold på humanitært grunnlag lar seg gjennomføre innenfor rammene av det eksisterende lovverk. Dagens praksis i dag bygger på en ekstremt snever tolkning av flyktningebegrepet som er definert i FNs flyktningekonvensjon. I følge norske myndigheters tolkning er det kun politisk forfølgelse begått av statlige myndigheter som bør gi grunnlag for konvensjonsstatus. Dette er galt. Både FNs Høykommissær og andre organisasjoner mener at konvensjonsteksten ikke utelukker forfølgelse som blir begått av ikke-statlige grupper. Et illustrerende eksempel i så måte er dagens Algerie, der religiøse ekstremister nådeløst forfølger bl.a. kunstnere og journalister.

Rettigheter fremfor humanitære gaver

Men de får jo tross alt beskyttelse - slik

argumenterer ofte norske utlendingsmyndigheter når de kritiseres for den lave innvilgelsesprosenten for konvensjonsstatus. De viser da til at asylsøkere NOAS mener burde gis status som konvensjonsflyktninger ofte innvilges oppholdstillatelse på humanitært grunnlag. Denne holdningen er svært uheldig. En status som konvensjonsflyktning innebærer at den det gjelder har et sterkere juridisk vern mot utsendelse og sterkere rettigheter når det gjelder familiegjenforening og økonomiske forhold. I tillegg bidrar den lave innvilgelsesprosenten til å skape et feilaktig bilde i deler av befolkningen av at kun en ørliten del av de flyktingene som faktisk får bli i Norge virkelig har fortjent det.

NOAS oppfordrer den nye regjeringen til snarest mulig å iverksette Stortingets vedtak om opprettelse av en klagenemnd for utlendingssaker. Denne nemnden må basere sitt arbeid på de internasjonale lover og konvensjoner som Norge har sluttet seg til på dette feltet.

På denne måten kan en sikre at det er individets rett til vern som styrer innvilgelsesprosenten ikke antallet asylsøkere!

Videre er samlebetegnelsen opphold på humanitært grunnlag svært lite presis. Denne kategorien rommer blant annet de asylsøkerne som har et stort beskyttelsesbehov p.g.a. det loven kaller flyktningsliknende årsaker (og som etter både NOAS og Høykommissærens mening i større grad burde gis konvensjonsstatus). Samtidig rommer den personer som ikke nødvendigvis har beskyttelsesbehov, men som likevel innvilges opphold på grunn av sterke menneskelige hensyn. NOAS mener derfor at Norge, i likhet med de øvrige nordiske land, bør innføre en de-facto flyktningsstatus som gis til de som faller utenfor konvensjonens flyktningsdefinisjon men likevel har et beskyttelsesbehov. På denne måten kan den nye regjeringen bidra til å fjerne det inntrykk som råder av at de som får opphold på humanitært grunnlag får det på grunn av norske myndigheters godhet og ikke, som tilfellet faktisk er, fordi de har krav på det i henhold til

internasjonale regler og avtaler.

Behov for bedre forståelse

Samlet vil en høyere innvilgelsesprosent og en mer presis begrepsbruk i forbindelse med flyktninger og asylsøkere være et viktig bidrag til å øke folks forståelse for flyktingers situasjon i Norge. De negative signaler som i dag sendes gjennom ekstremt lave innvilgelsestall og en i stor grad negativt ladet retorikk omkring asylsaker fra utlendingsmyndighetene fører til en oppfatning av at flyktninger er her på sviktende grunnlag. På denne måten forvansktes arbeidet med integrering av flyktninger som myndighetene selv driver. Når folk flest har inntrykk av at flyktingene ikke har legitim grunn til å være i Norge, er det åpenbart at det blir vanskeligere å få til dialog og integrering.

Vi regner med at alle disse tiltakene vil kunne gjennomføres med støtte i Stortinget.

Arbeiderpartiets landsmøte har vedtatt at partiet skal arbeide for en oppmykning av praksis i asylopolitikken, og nå når valget er et

tilbakelagt stadium er neppe Ap like reddet for å miste stemmer til Frp på grunn av flyktningspolitikken.

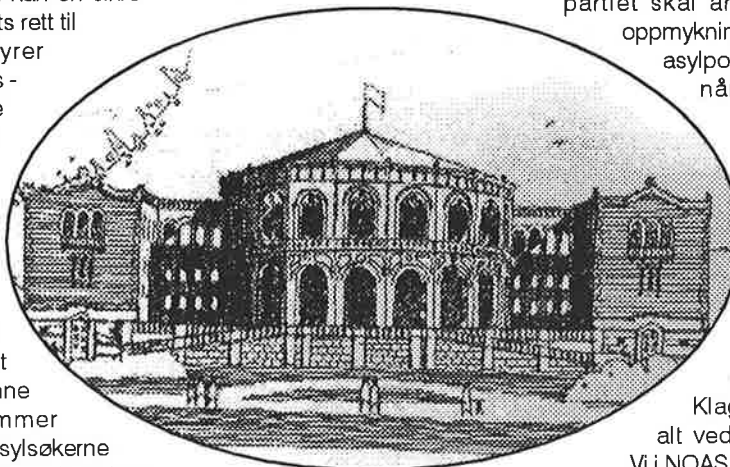
Klagenemnden er alt vedtatt opprettet.

Vi i NOAS mener at disse enkle grepene vil føre til at flere av

de som faktisk har krav på beskyttelse får det, samtidig som de flyktingene som kommer til Norge og de som allerede er her vil bli møtt av en større grad av aksept og forståelse fra befolkningen i Norge.

Til tross for at justisminister Valla ved slutten av sin statsrådsperiode introduserte noen endringer blir det en sentrumsregjeringens oppgave å gjennomgå og følge opp disse endringene.

Skjønnsstatus i Norge opp på et akseptabelt nivå. Dette forutsetter ikke at en må forandre det lowerket vi har i dag. Utlendingslovens bestemmelser gir et stort rom for skjønnsutøvet.

Marit F. Danielsen

Nestleder i RV, (30 år, to barn på 2 og 5 år.)

42

Innvandrere kvinner i det norske samfunnet

Mitt ståsted

Jeg er småbarns mor og har barna mine i barnehage. I barnehagen har jeg blitt kjent med barn, og foreldre fra innvandrere familier. På den måten har jeg funnet ut at innvandrere er som oss fra Norge, forskjellige.

Men kvinner har mye til felles, uavhengig av hvor i verden vi kommer i fra.

Vi har ofte hovedansvar for barna våre, familiens ve og vell og husarbeidet.

Og vi tjener mindre enn menn i yrkeslivet.

Kvinner blir lavere verdsatt enn menn over hele verden.

Dette er og har vært en viktig grunn til at jeg har engasjert meg i politisk arbeid.

Norsk kultur

Det kan være vanskelig å bli kjent med det norske samfunnet.

Men jeg mener at det er viktig for innvandrere kvinner å forstå hvordan det norske samfunnet er og fungerer i dag.

For sin egen del for å trives her og for barna sin del når de skal vokse opp her. En måte å bli kjent med norsk kultur på er å gå ut i arbeidslivet. Bli kjent med norske kvinner og hvordan en

arbeidsplass er organisert. Å være en del av et arbeidsfellesskap kan gi en trygghet og nye venner. I tillegg lærer en å bruke det norske språket.

Å beherske språket er nøkkelen til å forstå det som skjer og ikke minst, kunne være gode foreldre. Barna våre trenger oss til å forklare dem verden og veilede dem videre.

Det kan ikke være de som har ansvar for å forklare oss hva som skjer.

Det å delta i nærmiljøet er også viktig. Det forventes at man deltar på dugnader i borettslaget og foreldremøter på skolen. Det å la barna bli med i et idrettslag eller sangkor kan også være med på at vi blir kjent med hverandre. Det er viktig å utnytte de møteplassene som er. I Norge er det også vanlig å være medlem i en organisasjon og/eller et politisk parti.

Konservatismen

Noen innvandrere ønsker eller prøver å leve på samme måte som de gjorde i det landet de har

reist/flyktet fra. Det kan også være lenge siden de dro. Jeg mener det er viktig å ta vare på egen kultur, eget språk og tradisjoner.

Men, det samfunnet de reiste fra har også forandret seg. Alle samfunn utvikler seg.

Og jeg lurer på om ikke det kan være noe å tenke på.

Ønsker man å være konservativ i forhold til alle sider ved egen kultur?

Vi unner og ønsker ungene våre det beste fra egen barndom. Men det norske samfunnet har også mye å by på i dag. Barna må også bli kjent med norsk kultur og få norske venner. Jeg tror det er lettere for barn å være fler kulturelle hvis vi ser både positive og negative sider ved de forskjellige kulturene. Vi i Norge har lært og lærer mye av våre nye landsmenn og kvinner. Mat vanene våre har endret seg. Vi ser at det er mulig å leve i andre familie former enn vi gjør. Vi lærer gjenbruk i stede for «bruk og kast». Og noen av oss begynner å hilse på hverandre på en ordentlig måte igjen, bare for å nevne noen eksempler.

Barnehager.

I barnehagen er alle barna like. De møtes på like fot. Der er det ikke forskjell på om du heter Arebi, Nuh, Nina eller Maria. Ofte utnytter personalet i barnehagen det positivt at det er barn fra forskjellige land der.

Og barna lærer norsk. Når de da begynner på skolen så har de mye større mulighet til å klare seg bra. Vi lever i et konkurranse samfunn. Og

det kan være en altfor tøff opplevelse for barna å komme på skolen uten å kunne gjøre seg forstått. Dessuten så går undervisningen videre hver dag, og det er altfor liten tid til å ta spesielle hensyn til de som ikke forstår.

Derfor er det en tragedie at ikke barnehagene i Norge er gratis. Det er tvert imot veldig dyrt. Så dyrt at mange av de som ønsker barnehageplass til barna sine ikke har råd.

Hva gjør vi?

Det stilles store krav til foreldre og barn i det norske samfunnet.

Selv om vi bor i et av verdens rikeste land så er det mye som trengs å forandres på.

For kvinner så er arbeidsdagen for lang i dag. Både med det betalte og det ubetalte arbeidet.

Når det gjelder forholdet mellom norske kvinner og innvandrere kvinner så håper jeg at vi har mange spennende møter foran oss. I yrkesliv, nærmiljø eller organisasjonsliv.

Vi må ta språkproblemer på alvor. Vi må snakke sammen for å unngå såkalte «kultur konflikter» og for å bli kjent med hverandres krav og forventninger til naboskap, ungenes utetider, lommepenger og etterhvert, kjærlighetsliv.

Det norske samfunnet skal bli et godt og trykt sted å vokse opp for barna våre.

Derfor må vi kjenne det selv, og ikke få verden formidlet via andre.

Tim Robinson

Redaktor, Sosialistisk Arbeideravis

44 Internasjonalisme - rasismens motgift

Internasjonale Sosialister (IS) gratulerer Tamilsk/Norsk forening med sitjubleum. Vi takker for denne invitasjonen til å si noe om vår politikk og hvorfor internasjonalsisme er nødvendig.

Den norske staten og de store bedriftene som Statoil og Norsk Hydro pumper opp olje og gass for milliarder av kroner. Allikevel dør folk mens de venter på sykehusbehandling. 100 000 er uten arbeid. 150 000 barn lever i familier som er avhengig av sosial hjelp. De fattigste i samfunnet blir fattigere mens antall millionærer i Norge har økt fra 35 000 til 77 000 på fem år. Det er mangel på arbeidskraft i noen sektorer, men grensene er hermetisk lukket, slik at nye arbeidere ikke kan komme inn. Barn, framtidens arbeidere, kastes ut av landet, selv når de er foreldreløse. Pensjonister kan ikke få mer penger fordi det vil føre til prisstigning, sier politikerne, som er tause når toppsjefene bevilger seg selv millioner.

Denne situasjonen er ikke et produkt av kapitalisme i krise, men kapitalisme på sitt beste. Norske bedrifter har aldri tjent mer enn de har gjort de siste fem år. De økende klasseforskjellene her, gjenspeiler noe som foregår på verdensplan. Politikerne som har detaljerte programmer for hvordan de skal gjøre alt bedre. Sier de maktesløst stilt overfor arbeidsløshet i de rike delene av verden og sult og sykdommer i de fattigste delene av verden. Også i de fattigste landene beriker et lite mindretall seg mens flertallet kjemper for å overleve. Diktatoren Mobutu som nylig ble kastet

etter opprør i Zaire, har flere luksus villaer i Europa. I tidligere tider eksisterte sult og store ulikheter fordi det var for få ressurser i verden. I dag er det mulig for hele verdens befolkning å ha et anstendig liv.

De for det ikke for grunn av måten verden er organisert på. I stedet for å dumpe korn i havet med spesialbygde skip, kan man sende skipene dit maten trengs. I stedet for å ha arbeidsløse arbeidere samtidig som det er mangel på sykehusplasser, kan man bygge flere sykehus. I stedet for å bruke millioner på et byråkrati og politi som holder folk utafor landets grenser og forfølge dem som slippe inn, kan man bygge boliger og skoler. Dette skjer ikke, fordi verdens regjeringer handler utfra kapitalismens behov og ikke utfra menneskenes behov.

Konkurransen mellom bedrifter og stater ligger til grunn for det kapitalistiske systemet. Fra vi er små få vi høre at denne konkurransen er naturlig og vil alltid eksistere. Vi blir også fortalt at vi hører hjemme i en bestemt nasjonal stat og at det er vår plikt å forsvare denne staten. I kapitalismens barndom utviklet herskerne den moderne rasismen for å rettferdiggjøre slavehandelen - slavene var "mindreverdige" mennesker som kunne kjøpes og brukes som kveg. Senere visste

de å iverata rasisme som en måte og splitte og herske på. Rasismen må bekjempes i hverdagen, men for å bli kvitt rasismen må den rives opp med røttene. Kapitalisme har alltid vært et internasjonalt system, der kapitalen farer over hele kloden i jakt på profitt. Arbeiderne kan ikke forsvarer seg mot kapitalismens angrep, langt mindre erstatte kapitalisme med et rettferdig og fornuftig system, hvis de aksepterer at de skal konkurrere seg i mellom.

Dette var hvorfor Karl Marx og Frederik Engels avsluttet det Kommunistiske Manifest med ordene "Arbeidere i alle land - foren dere". Engels skrev allerede i 1847 at den sosialistiske revolusjonen ikke kunne finne sted i ett land alene. "storindustrien har allerede, ved etablering av verdensmarkedet, forbundet alle jordens folke, (...) slik at hvert folk er avhengig av hva skjer med hverandre. Den kommunistiske revolusjon vil derfor ikke bare være en nasjonal revolusjon.....". Forsøk og bygge sosialisme i ett land alene vil alltid bli knust av presset fra kapitalismen i resten av verden. Det var dette som skjedde etter den russiske revolusjonens nederlag på 1920 - tallet.

Sovjetstaten måtte konkurrere med vesten, først og fremst militært. Det betydde at folks behov var underordnet behovet for militærproduksjon. Resultater ble ikke sosialisme i det hele tatt, men en ny form for kapitalisme - statskapitalisme. Derfor så ikke vi på Sovjetblokkens sammenbrudd etter revolusjonene i Øst-Europa i 1989 som et nederlag for sosialisme, men tvert om en Bekreftelse av at vanlige mennesker kunne gjør opprør og avskaffe et Undertrykkende og udemokratisk system.

Fra ekspertene i vest fikk østeuropeerne høre at det frie markedet ville løse deres problemer. Hadde de spurt de snart 20 millioner arbeidsløse Vest - Europa ville de fått et annet svar. Løsningen er verken statskapitalisme, privatkapitalisme eller, som vi har i Norge, en blanding av begge to. Løsningen er, som Marx og Engels Argumenterte for 150 år siden, ikke bare politisk, men også økonomisk demokrati. Altså at flertallet bestemmer gjennom debatt og åpen diskusjon hva det er behov for og produserer det. Det kan kun fungere gjennom etablering av internasjonalt sosialistisk system. Det er bare arbeiderne, gjennom å ta makt over produksjonen, og erstatte den boregerlige staten en ny arbeiderstat, som kan innføre det.

Internasjonalisme starter hjemme

En annen grunn til at internasjonalisme er en nødvendighet for de som vil forandre samfunnet i dag er at arbeiderklassen innafor de fleste land allerede består av folk fra hele verden. På arbeidsplasser som SAS hotellet i Oslo jobber folk fra flere titalls ulike nasjonaliteter. Internasjonal solidaritet handler ikke bare om sympati med folk på den andre siden av verden. Det handler om å stå sammen der man er. Det betyr motarbeide alle splittelser. Rasisme og nasjonalisme er ideologisk gifter som opprettholder undertrykking og splittelser blant de undertrykte. Sosialister har alltid måttet bekjempe slike splittelser.

En av verdens første arbeiderbevegelser ble bygd opp i Norge rundt 1850 under ledelese av Marcus Thrane. Senere skrev Thrane om hans forakt for nasjonalismen som bandt arbeiderne til sine utbyttere, til sin egen nasjon istedenfor til den internasjonale arbeiderklassen. "Alle disse vakre fedrelandske føleser, som det synges og tales så meget om, er for meg bare overtro, bare vrøvl. Alle folk av fri ånd og med hjertet på rette sted anser jeg for mine landsmenn, uten hensyn til hvilket språk og taler. Og alle dumme, skinnhellige, egenkjærlige og uedle folk ønsker jeg langt bort, selv om de er de norskeste nordmenn fra Norge".

Dessverre var senere sosialister ikke enig med Thrane. Den moderne Arbeiderbevegelsen, både i Norge og resten av verden, har dominert Av partier som ville overta de eksisterende nasjonalstater. Dermed har de akseptert helt eller delvis nasjonalistisk ideologi og har ikke vært i stand til konsekvent å avvise rasistiske ideer. Vi er enig med Thranes utsagn. Vi er kapitalistene kan flytte enorme Verdier rundt om i verden akkurat som de vil. Men om arbeiderene som har skapt de verdiene vil bevege på seg blir de møtt med grensevakter, innvandringskontroll, politi og ydmykende byråkratiske gransking av deres liv. Derfor er vi imot innvandringskontroll. Vi mener at alle verdens mennesker bør kunne bevege seg fritt hvor hen de vil.

Når noen spør oss om vi har mange utlandinger i vår organisasjon er svaret enkelt - vi sier - Vi er alle utlandinger. I Norge i dag er hundretusener av mennesker misfornøyd med den rasistiske innvandringspolitikken som føres. Tusener har demonstrert mot utkastelse av familier. Når dette skrives har det nettopp vært en demonstrasjon mot utvisning av 150 medlemmer av hazarafolket

46

"Alle disse vakre fedrelandske føleser, som det synges og tales så meget om, er for meg bare overtro, bare vrøvl. Alle folk av fri ånd og med hjertet på rette sted anser jeg for mine landsmenn, uten hensyn til hvilket språk og taler. Og alle dumme, skinnhellige, egenkjærlige og uedle folk ønsker jeg langt bort, selv om de er de norskeste nordmenn fra Norge".

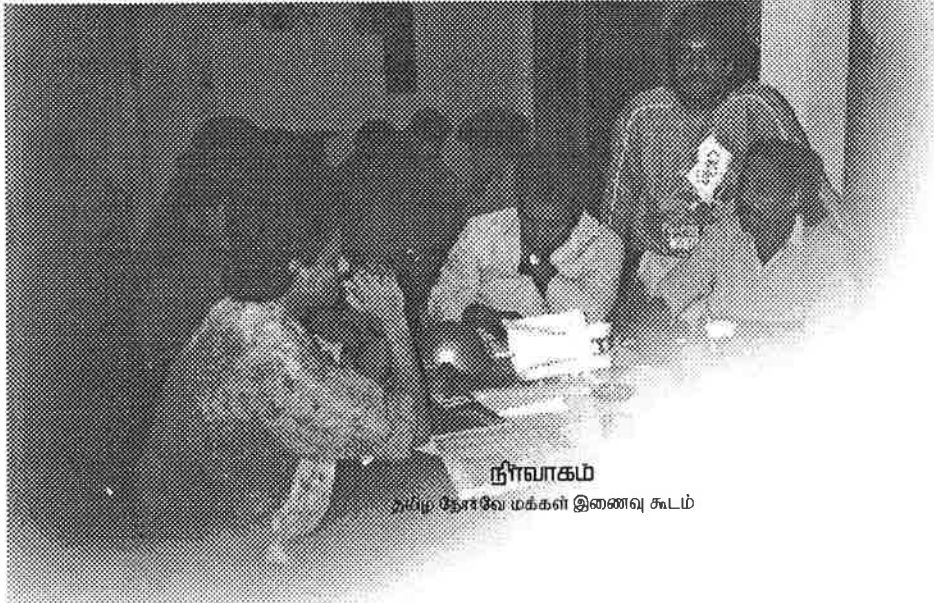
- en forfulgt folkegruppe fra Afghanistan som norske myndigheter i sin visdom har bestemt egentlig kommer fra Pakistan! Vi står sammen med disse, men vi vil gå lengere, vi vil avskaffe det rasistiske systemet som fører til at folk blir utvist i utgangspunktet. Behovet for et klart internasjonalt alternativ er enda større i dag. Norske bedrifter deltar for fullt i den imperialistiske kappløpet om profitter og markeder over hele verden. Da menneskerettighetsaktivisten Ken Saro Wiwa ble henrettet i Nigeria, sa den statside Statoil, som nylig hadde investert i landet, ingenting. Norge samarbeider med Indonesia og aksepterer indonesisk herredømme over Timorsjøen. Som sosialister fordømmer vi imperialistisk undertrykking, både fra egen og andres nasjoner, og vi støtter dem som kjemper i mot den. Et nederlag for imperialisme er en seier for alle som vil bekjempe undertrykking. Men samtidig forsøker vi å bygge egne selvstendige

sosialistiske organisasjoner innenfor arbeiderklassen. Fordi kun når systemet som avler imperialisme og undertrykking - kapitalisme - er avskaffet, kan det være snakk om virkelige frihet for alle. Derfor vi vil gjenreise den ekte marxistisk tradisjon - basert på internasjonalt og arbeiderklassens kamp for sosialisme. Sosialisme kan ikke oppnås av en ny elite, på vegne av flertallet, men av flertallet selv i kamp for sin egen frigjøring. Det er tradisjonen med sosialisme nedenfra. Vi ønsker Tamilsk/norsk forening lykke til deres vider arbeid. Samtidig håper vi at flere av våre tamilske brødre og søstre vil bli med oss i kampen for en verden fri for all undertrykking - kampen for sosialisme. Tim Robinson, redaktør i Sosialistiske Arbeideravis. For mer informasjon om Internasjonal Sosialister skriv til: Tim Robinson Sosialistisk Arbeideravis P. boks 9226, Grønland 0134 Oslo Tel:- (47) 22 20 17 89 Fax:- (47) 22 20 35 70

பொருளடக்கம்

எமதுரை	48
நிர்வாகம்	
பத்து வருடகால தமிழ் - நோர்வேஜிய ஒருமைப்பாடு	49
ஸ்ரீக உடனம	
வாழ்த்துக்கள்	51
சிஸ்ரன் எக	
நடந்து வந்த பாதையிலே	53
நிர்வாகம்	
நோர்வேஜிய நடைமுறையில் அகதி உரிமை துவாரங்களைக் கொண்டதாக உள்வது	56
மபர் சிம்மர்	
நோர்வேஜிய கல்விக்கூடங்கள் - குடிவந்த பெற்றோர்	59
அஸ்லாம் அபாள்	
கலாச்சாரமும் முரண்பாட்டுப் பின்னணியும்	62
அஸ்திரி கிவிபன்	
கசக்கும் உண்மைகள்	66
மாயயகு ராய்டான்	
பல கலாச்சாரத்தினர் வாழ்கின்ற சமுதாயத்தில், சமுதாயப் பங்களிப்பு	68
எஸ்பன் ஞாறு	
இனவாதத்திற்கு எதிரான பொது நடவடிக்கை குழு	71
கவுஸ்ரா(ட்) எம்மடான்	
நோர்வே வாழ் வெளிநாட்டுப் பெண்களும் சமத்துவத்திற்கான அவர்களது ஒத்துழைப்பும்.	74
பக்ரா சலீமி	
சர்வதேசியத்துவம் - இனத்துவேச எதிர்மருந்து	77
ரீம் ரொபின்சன்	
முன்னேறு! கடந்த காலத்தை படிப்பிணையாக்கி!	80
காஸித் சலீம்	
புலம் பெயர்ந்து வாழும் எம்மவர் இசையின் நிலை	82
சந்திர	
தமிழரும் கல்வியும்	84
மைத்திரேயி சபாருக்கினம்	
நோர்வேஜிய சமூகத்தில் வெளிநாட்டுப் பெண்கள் - எனது நோக்கு	86
மாரித் எவ்.பாஸ்யல்சன்	
எங்கள் ஒற்றுமையை காட்ட அனுமதியுங்கள்	88
எஸ். அனந்தகிருஷ்ணன்	
நோர்வே தஞ்சம் கோருவோர் மீது அமுலாகும் அரசியல் கொள்கை	90
யான் மயார்கன் என்	
புலம் பெயர்ந்த தமிழர்களும் அவர்களின் அடையாளங்களும்	92
ரயாகரன்	

47

நுவாகம்

புதிதான கிணறு மக்கள் இணைவு கூடம்

48

எழுத்து

பத்து வருடங்களுக்கு முன்பு ஆரம்பிக்கப்பட்ட தமிழ் நோர்வே மக்கள் இணைவு கூடம் இன்று கவுடுகள் சஞ்சிகை, நாய்மொழி கல்வி கூடம், ஸென்கள் அமைப்பு, விளையாட்டுத் துறை என பல வழியிலும் படிமுறையான வளர்ச்சியை கண்டுள்ளது. எழுத்து இவ் வளர்ச்சிக்கு எல்லாம் உறுதுணையாய் நின்ற எழுத்து தமிழ் நோர்வேயின் நண்பர்கள், ஆதரவாளர்கள், அக்கறைவர்கள் மற்றும் நோர்வேயின் தேவாலய பிரதிநிதிகள் ஆகியோரிடிலும் எழுத்து நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

சஞ்சிகை வெளியீடுவதில் உள்ள அடிப்படை சீரமைப்பை கவுடுகள் சஞ்சிகையை வெளியிட்டு வரும் நாம் நன்கறிவோம், இருப்பினும் பல தரப்பட்ட தொகுப்புகளிலிருந்து மத்தியிலும் இணைவு கூடத்தின் பத்திரிகை ஆண்டு நிறைவு மலராக குவியும் இரண்டு சஞ்சிகையை வெளியிடுவதில் நாம் மிகவும் மதிப்புமிக்கவர்களாக இருக்கின்றோம். (1994-இல் குவியும் வெளியீடு) இச் சஞ்சிகையில் தமிழ் மொழியை படைப்பாளிகளை விட ஏனைய நாட்டினர்களின் படைப்புகளை அதிகமாக உள்ளது. ஆக்கங்களின் மொழிபெயர்ப்பில் நாம் மிகுந்த சிறந்த எதிர் நோக்கியுள்ளோம் என்பதை கட்டுரைகளை வாசிப்பவர்களால் புரிந்து கொள்ள முடியும். எம்மால் முடிந்தளவிற்கு கட்டுரைகளின் உள்ளடக்கம் மாற்றாமல் மொழிபெயர்த்துள்ளோம்.

குவியும் இரண்டாம் ஆண்டு மலரில் கட்டுரைகளை தெரிவு செய்யும்போது இன்று புலம் பெயர்ந்து வரும் மக்கள் அன்றாடம் எதிர்நோக்கும் பிரச்சனைகளை எம்மையிருந்தே கட்டுரைகளை தெரிவு செய்தோம். அந்தவகையில் இணைவுகூடத்தின் மலரில் புரிந்துணர்வு, இணைவு, கலாச்சார முறையாடுகள், இக்கலாச்சார முறையாடுகள் குழந்தைகள் மீது ஏற்படுத்தியுள்ள தாக்கம், இருப்பு நிலை (அகதி வாழ்க்கை) புலம் பெயர்ந்த ஸென்களின் அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் சமூகத்தில் அவர்களின் நிலை, சுற்றுப்புற சூழல், புலம் பெயர்ந்த தமிழர்களின் கல்வியும் அவர்களது அடையாளமும் இப்படி பல விடயங்கள் கருத்திற் கொள்ளப்பட்டன. இன்னும் பல படைப்பாளிகளின் ஆக்கங்கள் கிடைக்கப் பெற்றுள்ளன போலும் இடதொகுக்கடி மற்றும் பெரிய அளவிலான கருத்திற் கொண்டு தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது. இவ் ஆக்கங்கள் தொடர்ந்து வரும் காலங்களில் இணைவு கூடத்தின் வெளியீடுகளில் பிரசுரிக்கப்படும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம். குவியும் இரண்டாம் வெளியீடுகளில் சில கட்டுரைகள் தகவல் கட்டுரைகளாகவும் சில ஆய்வு கட்டுரைகளாகவும் உள்ளன. தகவல் கட்டுரைகள் பல எழுத்து தெரிவாறு பல விடயங்களை நன்றாக விளக்குகின்றன. அதேபோன்று ஒரே கருத்தை பிரதிபலிக்க கூடிய பல கட்டுரைகள் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளன. இதற்கு காரணம் ஒரே பிரச்சனையை சமூகத்தின் வெவ்வேறு தளங்களில் இருந்து ஆராய்வதும் - தகவல்கள் பெறுவதும் அல்லது இப்பிரச்சனைகளில் இருந்துவிட கூறப்படும் மாறுபட்ட தீர்வுகளை ஆய்வித்து எடுத்துக் கொள்வதற்குமேயாகும்.

இவ் ஆண்டு மலரை வெளியிடும்போது குவியும் ஒன்றில் காணப்பட்ட குறைபாடுகளை கருத்திற் கொண்டு அதனை நியமித்த செய்யும் விதமாகவே குவியும் இரண்டாம் உட்கள் முன் சமர்ப்பித்துள்ளோம். காணப்படும் குறைபாடுகளை நியாயமாக விமர்சனம் மூலம் சுட்டிக்காட்டுவதில் குவியும் முன்பு இன்னும் சிறப்பாக வெளிக் கொண்டு வருவோம் என்பதை உறுதியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம். இவ் ஆண்டு மலரையும் இணைவுகூடத்தின் பத்திரிகை ஆண்டு நிறைவு விழாவை சிறப்பாக நடாத்தி முடிக்க பல்வேறு வழிகளிலும் எம்மக்கு ஒத்துழைப்பு நல்கி, எம்மோடு தொடர்பு கொள்ளுதோள் நின்று ஆதரவு வழங்கிய அனைத்துப் பிரிவினரிடிலும் எழுத்து நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

எபீக் உட்னம்

பிரதம செயலாளர், தேவாலயங்களின் இணைப்பகம்.

பத்து வருடகால தமிழ் - நோர்வேஜிய ஒருமைப்பாடு

49

தமிழ் - நோர்வே இணைய கூட்டத்தின் பத்தாவது ஆண்டு நிறைவு விழாவையொட்டி நான் மிகுந்த சந்தோஷத்தோடும், நன்றியுடனும் எனது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு, இச்சங்கம் இவ்வளவு காலமும் முக்கியமாகச் சாதித்தவற்றை சிறிதளவு கொள்வதில் சந்தோஷமாகின்றேன். என்னை இங்கு பங்கு கொள்ள சிறுத்தமைக்கும், இச்சங்கத்தில் பங்கு கொண்டதால் நான் பெற்றுக் கொண்ட, படித்துக் கொண்ட சிலப்பங்களக்குமாக எனது நன்றியையும் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

தமிழ் - இணைவுகூடம் முதன் முதலில் வசதி இன்றியும், மனக் கஷ்டத்துடனும் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 1987ம் ஆண்டு இலையுதிர் காலம், இன்று பத்தாவது ஆண்டு விழாவைக் கொண்டாடும் இச்சங்கத்தின் முளை அரும்பிய காலம். அந்த நேரம் புகலிடம் தேடிவந்த தமிழர்களுக்கு மிகவும் கஷ்டமான காலம். ஒரு கூட்டம் இளம் தமிழ் வாலிபர்கள் ஜூசுவைவழிக யெளனெஜ் எனும் ஒரு அகதிகளுக்கான கப்பலில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தனர். அப்போது அதுதான் புதிதாக வந்த தமிழர்களின் வீடாக ஜூடிதரூசுமைய ஜூ எனும்மிடத்தில் அமைந்திருந்தது.

தொய்யன் தேவாலய மதப்பிரச்சாரம் செய்யும்போது, ஸ்தாபனத்தில் வேலை செய்து கொண்டிருந்த எங்களில் சிலர் கப்பலில் வாழ்ந்த தமிழர்களைத் தொடர்புகொண்டு, அனைவரும் ஒரு ஆலோசனைக் கூட்டத்திற்கு அழைக்கப்பட்டனர். நாம் நோர்வேக்கு புதியவர்கள், ஜூஇலங்கையில் மிகவும் கெடுபிடியான காலம், உயிருக்குப் பாதுகாப்பற்ற நிலை, நாம் என்ன செய்யலாம்? என்பது பற்றி ஆராயப்பட்டது. அந்த இரண்ட, குளிர்ந்த பழைய தேவாலயச் சாலையில் முதலாவது கூட்டம் ஆரம்பமானது எனக்கு இன்னும் ஞாபகம் இருக்கிறது. அங்கு எதிர்பார்த்ததற்கும் மேலாக சாலை நிறைந்திருந்த மனிதர்களைப் பார்த்ததும், ஜூ உண்மையிலேயே நாம் இவர்களுக்கு உதவி செய்ய முடியும் என நம்புகிறீர்களா? என்று ஒருவரை ஒருவர் கேட்டுக் கொண்டோம். அந்த தமிழர் - நோர்வேஜியர்களுக்கான முதலாவது கூட்டம் இன்று என்ன விளைவைத் தந்திருக்கிறது என்பதை எண்ணி நாம் சந்தோஷம் அடைகிறோம்.

தமிழ் - நோர்வே இணைவுகூடம் தமிழர்களுக்கும் நோர்வேஜியர்களுக்கும், இடையே பொதுவான ஒரே ஒரு நிறுவனமாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அதே நேரம்

நோர்வேஜியர்களின் வெளிநாட்டுப் பயத்தை போக்குவதிலும் ஒரு முக்கிய பங்கை வகிக்கின்றது.

தொய்யன் தேவாலயம் அமைந்திருக்கும் இடத்தில் கூடுதலாக நோர்வேஜியர்களும் வெளிநாட்டவர்களும் அருகருகே அயலவர்களாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். ஆனால் அவர்களுக்கிடையே எந்தவிதமான தொடர்புகளும் இல்லை. ஆனால் இவ்விணைவுகூடம் இவர்கள் இருபகுதியினரும் சந்திப்பதற்கு தேவையான இடங்களை ஒழுங்குபடுத்தி, அங்கு அவர்கள் சந்தித்து உரையாடவும், ஒருவரை ஒருவர் நன்கு விளங்கிக் கொள்ளுவதற்குமான சந்தர்ப்பங்களையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது. இதனால் பல தனிப்பட்ட சினேகிதங்கள் கூட தமிழர் நோர்வேஜியர் மத்தியில் உருவானது.

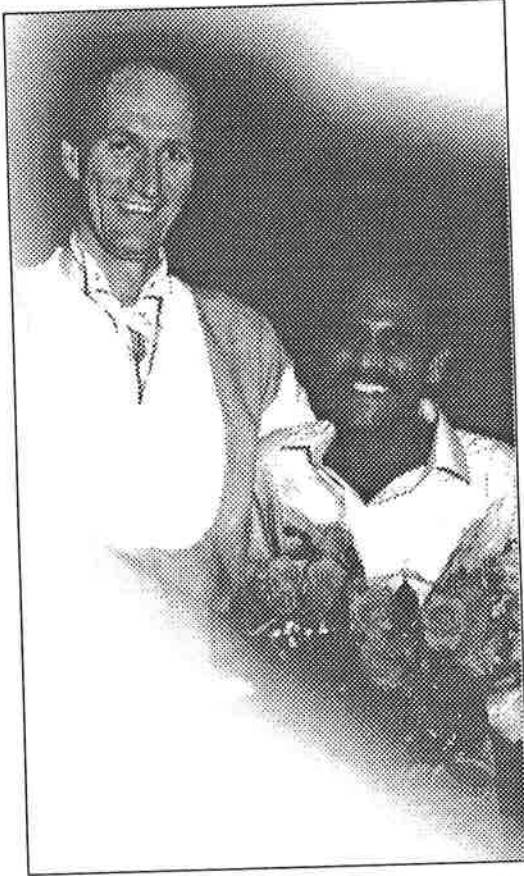
தமிழ் - நோர்வே இணைவுகூடம் நாடு கடந்து வந்த தமிழர்களின் தனிப்பட்ட ஒரு ஒழுங்கான அமைப்புக்கு அத்தாட்சியாக உள்ளது. நீங்கள் இன்று அதன் தலைமைப் பீடத்தில் இருக்கிறீர்கள். இன்று இச்சங்கம் வெளிநாட்டில் இருந்தபோதும் அதன் தரத்தில் எவ்வாறு உயர்ந்துள்ளது என்பதை முதலில் பார்க்கக் கூடியதாக இருக்கிறது.

இச்சங்கம் இப்பத்து வருட காலத்தில் சாதித்ததை ஒரு நீண்ட பட்டியலில் அடக்கலாம். அவற்றில் ஒரு சிலவற்றை இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

- தமிழ் - நோர்வே சிற்றுண்டிச்சாலை ஆதரவில் தமிழ்ச்சாப்பாடு (தேவாலய சாப்பாட்டுத் திட்டத்தில்)

- கலாச்சாரம், மனித உரிமைகள் நோர்வேஜிய சமூகம் என்பவற்றைத் தாங்கி குறிப்பிட்ட காலத்தில் வெளிவரும் சஞ்சிகைகள்

50

- ஒஸ்லோ வருமானவரி அலுவலகத்திலிருந்து ஆலோசகரை வரவழைத்து, வருமானவரிப் படிவங்கள் நிரப்புவது பற்றிய வகுப்புகள்.

- வெளிநாட்டுத் திணைக்களத்திலிருந்து ஆலோசகரை வரவழைத்து, அகதிகளுக்கான நோர்வேஜிய சட்டங்கள் பற்றிய தகவல் தரும் கூட்டங்கள்

- இலங்கைக்குத் தமிழர்களைத் திருப்பி அனுப்புவது பற்றி நீதியமைச்சின் பிரதிநிதிகளுடனான பேச்சுவார்த்தைகள்.

- இந்து சமயத்தைப் பற்றியும், கலாச்சாரம் பற்றியும் தேவாலய மதப் பிரசாரம் செய்யும் ஸ்தாபனத்தின் பிரமுகர்களுடன்

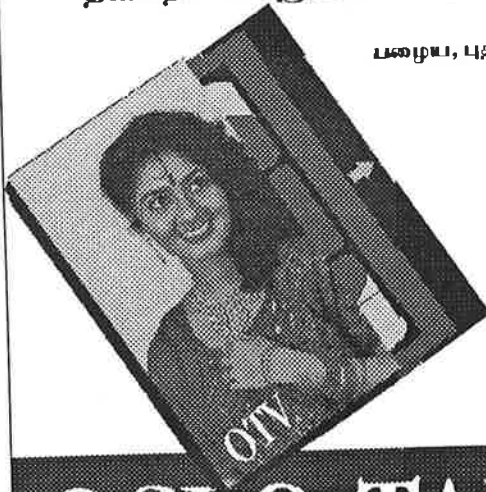
கலந்துரையாடல்

பெண்கள் சங்கம், தாய்மொழி பயிற்றுவித்தல் போன்ற சங்கத்தின் தொழிற்பாடுகளினால் படிப்படியாகப் பெண்களும், குழந்தைகளும் கவர்ந்திழுக்கப் பட்டமையும் சங்கத்தின் விருத்திக்கு காரணமாகும்.

சந்தோஷமான செய்திகள் கூறும் இவ்வேளையில் இன்னுமொரு துக்கமான சரித்திரம் உண்டு. அது இலங்கையில் நடைபெறும் தமிழர்களின் சுய ஆட்சிக்கான சிந்லங்கா அரசுக்கும், தமிழ்ச் சிறுபான்மை இனத்திற்குமான தொடர்ச்சியான, தீக்க முடியாத சண்டை கூடக் கொண்டுவரும் கொடூரங்கள், மனோதிடமற்ற நிலை, இரத்தம் சிந்துதல் போன்றன.

எனவே கவலையின் அடிப்படையில் இந்த விழாவைக் கொண்டாடும் அதே வேளை ஒரு நம்பிக்கையுடனும், கொண்டாடுகிறோம். அது தமிழ் - நோர்வேஜிய ஒருமைப்பாடு, நல்ல, நியாயமான, சந்தோஷமான சிறி லங்காவின் எதிர்காலத்திற்கு தமது சிறிய பங்களிப்பைச் செய்யும் என்ற நம்பிக்கையுடனும் இவ்விழாவைக் கொண்டாடுவோம்.

தலைநகரில் புதுப்பொலிவுடன் சினிமா இரசிகர்களுக்கான சேவை

பழைய, புதிய திரைப்படங்களின் ஒரிஜினல் விடியோப் பிரதிகள் வாடகைக்கும், விற்பனைக்கும்

Top 40 இசைத்தென்றல்

Ramy, Pyramid, Bar, Shankar நிறுவனங்களின் CD இசைத் தட்டுக்கள் தொடர் நாடகங்கள்

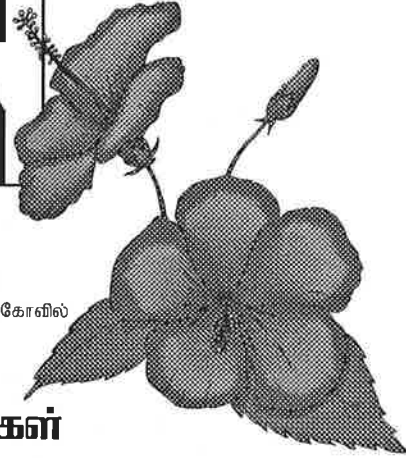
கலை நிகழ்ச்சி நாடாக்கள்

குளிர்பானங்கள், பத்திரிகைகள்

மளிகைப் பொருட்கள்

OSLO TAMIL VIDEO

MOTZFELDT'S GT-1, 0187 OSLO TLF: 22 17 40 88

சிஸ்ரன் எக்

தலைவர், தொய்யன் கோவில்

வாழ்த்துக்கள்

51

அவரின் தமிழ் நோர்வே மக்கள் இணையு கூட நண்பர்களுக்கு,

இந்தக் கூடத்தின் பந்தாவலு ஆண்டு விழாவிற்கு எனது வாழ்த்துக்கள்.

தமிழ் நோர்வே மக்கள் இணையு கூடம் ஒரு சீல தமிழர்களாலும் நோர்வே நாட்டு மக்களாலும் தொடர்பு பங்குக் கொள்கையில் ஆர்விக்கப்பட்டது.

தமிழர்களினாலும், நோர்வே நாட்டு மக்களாலும் கலாச்சாரம் பாடையு பந்தி அறிவை பரிமாறுவதும் பகுதியினருக்கும் மையல் நட்புறவை ஏற்படுத்தும் செயலுமன்றாகவும் தொடர்புறவுகளை உறிக்கொள்கக் கொண்டு இச்சங்கம் ஆர்விக்கப்பட்டது. இலக்கையில் நீதி நியாயத்தின் அடிப்படையில் சமாதானத்திற்காக வேலையெய்யுதே சங்க அங்கத்தினர்களின் மிகவும் முக்கிய ஆசையாக இருந்தது.

தமிழரும் தொடர்பு பங்குக்கொள்கையில் குழுவினரும் 1986ம் ஆண்டில் இருந்தே இணையு தொடர்பு ஆர்வத்தினர். நாளாக அல்லது ஐந்து தமிழ் அகதிகள் நாங்கள் வசீத்த கம்பலிக்கு நம்பியோடு கொள்கையில் தஞ்சம் கெட்டார்கள். இவர்கள் நாங்கள் திருப்பி இலக்கைக்கு அடிப்பய்வுகளை துவக்கியே கப்பலில் விட்டு ஒடினார்கள். கொலையும் அவர்களுக்கு புகளிடம் கொடுத்தது. எனக்குத் தெரிந்ததில் இறுதாம் நோர்வேயில் முதல் முறையாக ஒரு அநாதைக்கொள்கையில் அகதிகளுக்குத் தஞ்சம் கொடுத்தது. இது ஒரு நீண்டகால சீலோத்திற்கும், ஒருக்கணையு தொடர்புறவுகளுக்கும் இந்தக் கொள்கையில் கொடுத்த புகளிடம் தான் ஆர்வம்.

இச்சங்கத்தின் முன்னெற்றத்தையொட்டி நாம் மதிக்கின்றோம். இது தன்விட்டு வளர்கின்றது. சீல ஆண்டுகளின் பின் வருகை இது ஆர்விக்கப்பட்டது. இலக்கையற்றிய செயற்களுக்கு இவ்விறும் ஒரு முக்கியமான காரணம். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இலக்கை ஆண்டுகளின் பின் வருகை இது ஆர்விக்கப்பட்டது. இலக்கையற்றிய செயற்களுக்கு இவ்விறும் ஒரு முக்கியமான காரணம். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இலக்கையில் நியாயமான சமாதானத்தை எதிர்பார்த்து செயற்படுவதற்கு இவ்விறும் ஒரு துரியத்தாகக் கொடுக்கின்றது.

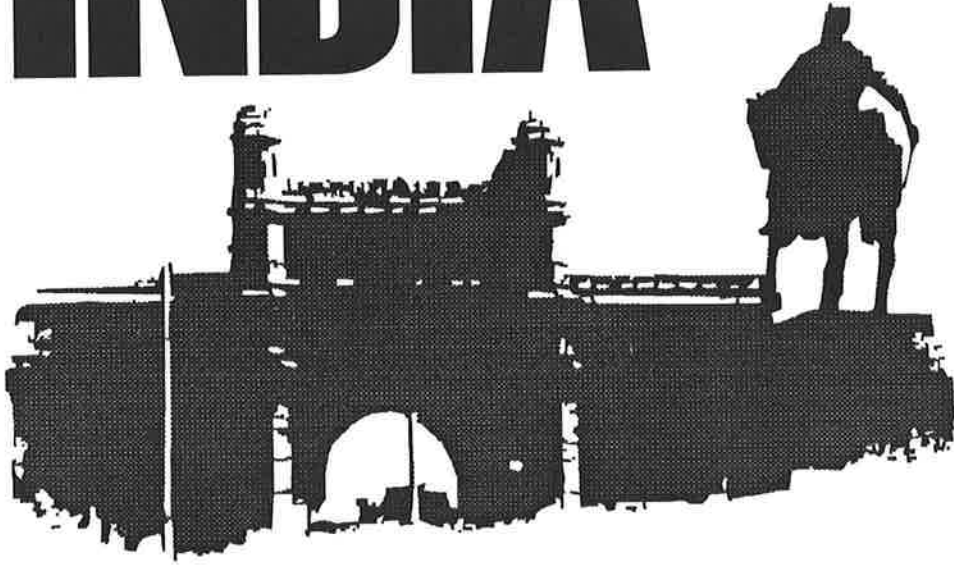
தமிழ்ப்பாடசாலை ஒரு சீல பிள்ளைகளுடன் ஆர்விக்கப்பட்டது. ஆகாஸ் தற்போது பெரு வளர்ச்சியடைந்து தனக்கொன்று ஒரு இடத்தையும் 200 மாணவர்களுக்கும் கொண்டுள்ளது.

நாய்மையு படிப்பிற்கு, கலாச்சாரம், பரம்பரியத்தைப்பற்றிய அறிவுகள், பிள்ளைகளுக்கு அவர்களின் பிள்ளையிப்பற்றி பெருமையைக் கொடுக்கும், நோர்வே நாட்டு மக்களின் கலாச்சாரத்தை ஒரு நல்ல கண்ணோட்டத்தினர் பார்ப்பதற்கும், அதில் சிறந்ததை எடுப்பதற்கும், நாளைக்கு வளர்கையில் தங்களைச் சீர்ப்படுத்தி சீலிப்பதற்கும் பிள்ளைகளுக்கு அவர்களை தேசிய மரியாதையும், பெருமையும் ஒரு கட்டாயமான பிரமாணமாகும்.

இறுதியாக இலக்கைக்கும் அந்நாட்டு மக்களுக்கும் நீதி நியாயமான முறையில் சமாதானம் ஒன்று வரும் என்ற நம்பிக்கையைத் தளரவிட வேண்டாம். பந்தாவலு வருட ஆண்டு விழாவிற்கு எனது வாழ்த்துக்கள். தொடர்ந்து இணையு வேலையு செய்வதற்கு நாம் சந்தோசப்படுகின்றோம்.

GATE OF INDIA

52

Stor gt. 22,
0184 Oslo -
TLF: 22 17 66 06

Bogstadv. 66,
0365 Oslo, Inng.
Kirkeveien 2.etg.
LF: 22 69 09 33

Restaurant Åpent kl. 15.00 - 24.00 Bar Åpent kl. 15.00 - 02.30
Bar med alle rettigheter

Lunsjtilbud / Overtidsmat / Firmaavtaler
Take Away, Utkjøring (Oslo vest) 15% rabatt
Bordbestilling Ring 22 69 09 33
Faks 22 69 19 54

நீர்வாகம்
தமிழ் நோர்வே மக்கள் இணைவுகூடம்

நடந்து வந்து பாசுதயீனே

53

தமிழ் நோர்வே மக்கள் இணைவுகூடத்தின் பிறப்பு, மிக இயல்பானதல்ல. ஆயிரக் கணக்கில் வாழ்ந்த ஒரு நாட்டில், தமிழ் சமைய்புகர்கள் ஏற்கனவே இயங்கிக் கொண்டிருந்த சேனையீல், தமிழ் சிந்தனையீல் நல்ல கவனிக்க ஒருவரும் முன்வராத ஆழமீல் சிந்திக்கும்நாது. சிந்தனையீல் சிந்தனை கொண்ட நோர்வேயீல் மக்கள் சீலா சிந்தனையீலும் இணைவுகூடம் பிறந்தது.

அப்போது ஏற்கனவே இங்கு குடிவந்திருந்த தமிழர்கள் பலர் தம்மை அகதிகளில் இருந்து வேறுபடுத்திக் காட்ட முனைந்தனர். தாம் அகதிகள் அல்லவெனவும், தாம் மாணவர்கள் - அந்தஸ்த்தில் உயர்ந்தவர்கள் எனவும் காட்ட முனைந்தனர் எனப் பழையவர்கள் கூச்சலிட்டனர். மறுபுறத்தில் நோர்வே அரசு தஞ்சம் கோரி வந்த தமிழர்கள் சிலரைத் திருப்பி அனுப்புவதில் முனைப்பாக இருந்தது. பலர் தலைமறைவாக வாழ நேர்ந்தது. தொய்யன் தேவாலயம் இவர்களின் சிலருக்குத் தஞ்சம் வழங்கியது. அப்போது பிரதம குருவாயிருந்த ஸ்டீக் உன்ன்ம் தற்போது பிரதம குருவாயுள்ள திருமதி. சிவ்ரன் என் ஆகியோர் இவ்வாறு உதவியோரிற் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். அப்போதைய குழலைக் கருத்திற் கொண்டு, தமிழ் நோர்வே மக்கள் இணைவுகூடம் இன்று பத்தாண்டுகளை நிறைவு செய்கிறது.

இணைவுகூடத்தின் பிரதான செயற்பாடு எப்போதும் அகதிகள் நலன் சார்ந்தே இருந்து வருகிறது. ஆரம்பத்தில் இருந்து நோர்வேயீல் தமிழ் அகதிகள் திருப்பி அனுப்பப்படுவதை எதிர்த்து நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு வந்த இணைவுகூடம், பின்னர் இந்த நடவடிக்கைகளுக்காக ஏனைய அமைப்புகளுடன் இணைந்து அகதிகள் நடவடிக்கைக் குழுவாகவும் இயங்கி வருகிறது. இதே வேளை ஈழயுத்தம் இரண்டு ஆரம்பமானபோது, அங்கு மிக மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்ட கிழக்கிலங்கைத் தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு ஒன்றேகால் லட்சம் குரோண்கள்வரை சேர்த்து அவசர நிவாரண உதவியாக வழங்கியது.

வட ஐரோப்பாவில் முதலாவது தமிழ்ப் பாடசாலையையும் இணைவுகூடம் 1988ல் ஆரம்பித்தது. அடுத்து வந்த வருடங்களில் இணைவுகூடத்தின் சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட சில காரணங்களால் இயங்காது போயினும், பின்னும் இணைவுகூடத்தின் ஆதரவில் தமிழ்ப் பாடசாலை முதலும் அறிவாலயம் எனும் பெயரில் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட மாணவர்களுடன் சிறப்பாக இயங்கி வருகிறது. தமிழ் பயிற்றுவித்தல் ஆர்வமும், ஆற்றலும் கொண்ட

ஆசிரியர்களும் பெற்றோரதும் சிறப்பான ஒத்துழைப்புடன் இவ்வருடம் தனது முன்றாண்டு நிறைவைச் சிறப்பாய்க் கொண்டாடியது பாடசாலை.

புலம்பெயர்ந்த தமிழ்ச் சூழலில் தமது இலக்கிய முயற்சிகளை வளர்க்கக் களம் தரவெனச் சுவடுகள் மாத சஞ்சிகையை 1988 புரட்டாதியில் ஆரம்பித்தது இணைவுகூடம். சுவடுகள் தமிழ் மக்களிடையே பரந்த கருத்துப் பரிமாற்றத்திற்கு வழிவகுக்கும் தளமாக அமைந்து வருகிறது. அத்துடன் எப்போதும் இலங்கைவாழ் தேசிய சிறுபான்மை இனத்தவர்கள் அனைவரதும் சுயநிர்ணய உரிமைக்கான குரலாகவும், சகல தரப்பிலிருந்தும் மனித உரிமைகள் மீறப்படுவதைக் கண்டிக்கும் குரலாயும், ஜனநாயகத்திற்கான குரலாயும் சுவடுகள் தன்னை வெளிப்படுத்தி வந்திருக்கிறது. புலம்பெயர் இலக்கியத்தில் ஈடுபாடு கொண்டவரும் சுவடுகள் அதற்கு வழங்கிய பங்களிப்பை மறுக்க முடியாது. பல புதிய படைப்பாளிகளை அறிமுகம் செய்ததுடன், பழைய படைப்பாளிகளுக்கும் களமமைத்துத் தந்தது சுவடுகள். அண்மைக் காலங்களாக அதன் வெளியீட்டிற்கு சில தடங்கல்கள் ஏற்பட்டிருப்பினும் அது தனது தொடர்ச்சியான வருகையை உறுதி செய்வதில் முனைப்போடிருக்கிறது.

இணைவுகூடத்தின் பெண்கள் அமைப்பும் ஒன்றுகூடல்கள், பயிற்சிகள் எனத் தனது தொடர்ச்சியான செயற்பாடுகளைச் செய்து வருகிறது.

அரசு மட்டங்களில் இணைவுகூடம் தேவையெயொட்டித் தொடர்புகளை வளர்த்து வந்துள்ளது. நோர்வேத் தமிழர்கள் தமது பெற்றோர் இங்கு வந்து செல்ல வழிவகுக்கும் ஏற்பாடுகளை இணைவுகூடம் செய்தது. இணைவுகூடத்தின் சிபார்சின் பேரிலும், இங்குள்ளோர் தமது பெற்றோர்கள் திரும்பிச் செல்வார் என்று அளிக்கும் உத்தரவாதத்தின் பேரிலும் பல தமிழர்கள் இங்கு வந்து சென்றுள்ளனர். இப்போது அரசுக்கும் இணைவுகூடத்திற்குமான

அந்த ஒப்பந்தம் நடைமுறையில் இல்லையெனினும், இது விரைவில் நடைமுறைக்கு வரும் என இணைவுகூடம் நம்புகிறது. சில அகால மரணங்களின்போது, மரணமடைந்தோரின் நெருங்கிய உறவினர்கள் இங்கு வந்து செல்லவும் இணைவுகூடம் உதவியுள்ளது.

54

இணைவுகூடம் தனது செயற்பாட்டு வழியல் எந்தவித அரசியற் பிரிவினையோ, கட்சி, சாதி, சமுதாய, மதப் பிரிவுகளையோ சாராமல் இயங்குவது என்பதில் உறுதுணையாகவே நிற்கிறது. அடிப்படை ஜனநாயகத்தை எம்மவரிடையே வலியுறுத்தும் அதேவேளை, இங்கு எம்மவரால் நிகழ்த்தப்படும் வன்முறைகளைப் பகிரங்கமாடிக் கண்டிக்கும் ஒரே தமிழ் அமைப்பாயும் உள்ளது. இணைவுகூடம் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சனைகளிற் பெரும்பாலானவை இவற்றின் அடிப்படையிலேயே எழுந்தவை.

இணைவுகூடத்தின் ஆரம்ப காலங்களில், ஈழத்தில் இறந்த ஒரு பேராணியின் நினைவுகூட்டத்தை நடந்த இடவசதி மறுத்தது. அனுமதி கேட்டவர்கள், இணைவுகூடத்தை துரோகிகள் எனப் பிரச்சாரம் செய்தனர். இதேபோல் இலங்கைப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவரது கூட்டத்தையும் நடாத்த அனுமதி மறுத்தது இணைவுகூடம், பின்பு (வேறிடத்தில்) நிகழ்ந்த இக்கூட்டத்தில் திட்டமிட்ட வன்முறை பாவிக்கப்பட்ட போதும், அதை எதிர்த்த வன்முறை நிகழ்ந்தபோதும் அதைத் துணிந்து கண்டித்தது இணைவுகூடம். இது பலரது அதிருப்தியைச் சம்பாதித்தது.

ஈழத்து அகதிகளுக்காக றெட்பாணாவுடன் இணைந்து நிதி திரட்டியபோது, பணம் ஈழ அகதிகளுக்குச் சென்றடையாது எனவும், சிங்கள அரசுக்காகவே இந்த நிதி சேகரிப்பு எனவும் திட்டமிட்ட பொய்ப் பிரச்சாரம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. எனினும் ஒஸ்லோவில் மாத்திரம் நிகழ்த்தப்பட்ட இந்த நிதி சேகரிப்பில் தமிழ் மக்கள், இணைவுகூட முயற்சிக்குப் பேரா தரவு வழங்கினர்.

இங்குள்ள தமிழர் அமைப்புக்கள் யாவும், இங்குள்ள தமிழர்களது நலன் கருதி இணைந்து வேலை செய்ய வேண்டும் என்ற கருத்தை ஆரம்பத்தில் இருந்தே இணைவுகூடம் வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறது. அத்துடன் இவ்வாறான ஓரளமைப்பினை ஏற்படுத்த முயற்சியும் செய்துள்ளது. இம்முயற்சியில் சில அமைப்புக்கள் ஏற்படுத்திய தொடர்ச்சியான தடங்கலால் இம்முயற்சி இன்றுவரை கைகூடவில்லை. ஆயினும் இங்கு அரசியற் தஞ்சம் கோரும் தமிழர் தொடர்பாக அகதிகள் நடவடிக்கைக் குழு இவ்வாறு பல அமைப்புக்களையும் இணைத்து இயங்குவது ஆரோக்கியமான அம்சமே.

சுதந்திரமான ஒரு கருத்துத் தளமாயும், அடிப்படை மனித உரிமைகளுக்கும், ஜனநாயகத்திற்குமான குரலாயும் தனது வெளியிட்டதைத் தொடர்ந்து வரும் கவடுகளும் ஒன்பது வருடகாலத்தில் போதிய பிரச்சனைகளைச் சந்தித்துள்ளது. ஆரம்பத்திலிருந்தே பொய்ப் பிரச்சாரங்களுக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டியிருந்த கவடுகள், எல்லாவித சவால்களையும் சமாளித்து, ஐரோப்பாவில் நீண்டகாலம் வெளிவரும் தமிழ்ச்

சஞ்சிகைகளில் ஒன்றாய்த் திகழ்கிறது. கவடுகள் ஆசிரியர் குழுவினரின் ஒருவர் இங்கு பகிரங்கமாகத் தாக்கப்பட்டபோது, அதுபற்றி உரியவர்கள் பொறுப்பேற்கவோ கண்டிக்கவோ தவறியமை மிக வருத்தத்திற்குரியது.

ஈழத்து மக்களுக்காக இங்கு குரல் கொடுக்கும் நடவடிக்கைகளிலும் இணைவுகூடம் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு வந்துள்ளது. இணைவுகூடம் இவ்வாறான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகையில் அதைத் தடுக்கவும், பகிஷ்கரிக்கவுமான முயற்சிகள் சிலரால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. உண்மையாக மக்கள் நலனில் அக்கறை உடையவர்களால் இவ்வாறு செய்ய முடியாது.

இங்கு தமிழர் மத்தியில் பாரிய வன்முறைச் சம்பவம் ஒன்று ஏற்பட்டபோது, பிரச்சனை ஏற்படுத்துவோரை நாட்டைவிட்டு வெளியேற்றுங்கள் என இணைவுகூடத்தின் முக்கிய பதவியில் இருந்த ஒருவர் கூறிய கருத்து அதிக ரபரப்பை ஏற்படுத்தியது. நோர்வேஜிய பத்திரிகை ஒன்று இதைப் பெரிய செய்தியாக வெளியிட்டது. இணைவுகூடத்தைப் பொறுத்தவரை, சட்டத்தை மீறும் எவரும் சட்டவிதிக்கு உட்பட்டே தண்டிக்கப்பட வேண்டும் எனவும், எந்த அகதிகளையும் திருப்பி அனுப்புவது ஏற்படையதல்ல எனவும் எப்போதும் உறுதியாக நம்புகிறது.

இங்கு வெளிவந்த தமிழ்ப் பத்திரிகை ஒன்று இணைவுகூடத்தின்மேற் களங்கம் கற்பிக்கும் நோக்கில் இணைவுகூடம் சாதியில் உயர்ந்தவர்களுக்காகவே இயங்குகிறது என்றவாறு கட்டுக்கதை ஒன்று அவிழ்த்துவிட்டது. இணைவுகூட வரலாற்றில் ஒருகணமேறும் இணைந்து பணிபுரிந்தவர்கள் இது பொய்யென அறிவர்.

இணைவுகூடத்தின் வரலாற்றில் சிலர் தமது நலன்களுக்காக இணைவுகூடத்தைப் பயன்படுத்த முனைந்தனர். இணைவுகூடத்தின் உள்ளிருந்தும், வெளியே இருந்தும் இவ்வாறான முயற்சிகள் நிகழ்ந்தன. தமது விருப்பிற்கேற்ற திசையில் இணைவுகூடத்தை இயக்க முடியாதபோது அவர்களே இணைவுகூடத்தைப் பற்றி அவதூறுகளைப் பரப்பினர். இணைவுகூடத்தின் நடவடிக்கைகளில் நேரடியாக ஈடுபட்டுத் தமது தனிப்பட்ட நலன்களைப் பெருக்கியவர்களையும் வரலாறு கண்டிருக்கிறது. இணைவுகூடத்தின் நடவடிக்கைகளில் நேரடியாக ஈடுபட்டுத் தமது தனிப்பட்ட நலன்களைப் பெருக்கியவர்களையும் வரலாறு கண்டிருக்கிறது. இணைவுகூடத்தின் நடவடிக்கைகளை முடக்கவேண்டுமே சிலர் அமைப்புக்குள் வந்தது போலவும் நடந்து கொண்டனர். குறியியல் ஒன்று இதழிலும் முற்றிலும் இணைவுகூடத்திற்கு உடன்பாடான விடயங்கள் இடம்பெற்றதாய்க் கூற முடியாது. எனினும் இது தொடர்பாய், இணைவுகூடத்தின் பக்கத்திலும் தவறு இருந்திருக்கலாம் என இணைவுகூடம் நம்புகிறது.

பத்து வருடங்களாக இணைவுகூடம் இயங்கி வந்தாலும், அமைப்பு என்ற ரீதியில் தமிழ் மக்களிடையே வெளித் தெரியக்கூடிய நடவடிக்கைகள் இணைவுகூடத்திற்குக் குறைவே. இது இணைவுகூடம் இயங்கும் முறையிலும் தங்கியுள்ளது. அத்துடன் பத்து வருடங்கள் முன்பு உள்ள நிலைமையில் ஒஸ்லோத் தமிழர்கள் இல்லை. அவர்களது தேவைகள் வேறுவிதமாய் ஆகியுள்ளன. இவையும் இணைவுகூடத்தின் செயல் வடிவங்களில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்திகின்றன. எனினும் அண்மைக் காலங்களில் இணைவுகூடம் ஓரளவு மந்தநிலை அடைந்திருக்கிறது என்பதை ஒப்புக் கொண்டு ஆகவேண்டும். பத்து வருடங்கள் முன்பு இருந்த உற்சாகம், அங்கத்தவர் தொகை என்பன இப்போது இல்லை. இணைவுகூட நடவடிக்கைகள் போதியளவு ஒழுங்குமயப் படுத்தப்படவில்லை. வேறும் பல குறைகள் இணைவுகூடம் பற்றி இருக்கலாம். இவை காலப்போக்கிற் கட்டாயம் திருத்தப்பட வேண்டியவை.

எது எவ்வாறாயினும், இணைவுகூடத்தின் தோற்றமும் சரி,

வளர்ச்சியும் சரி, அது இணைவுகூடத்தில் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் பங்கெடுத்துக்கொண்ட நோர்வேஜிய நண்பர்களின் துணையின்றிச் சாத்தியப்பட்டிராது. எமக்கு ஏற்படும் எந்தப் பிரச்சனைகளிலும் உதவியாய் நின்ற அன்றுமுதல் இன்றுவரை அவர்கள் எந்தப் பிரதிபலனையும் பாராது காட்டிய ஆதரவு மறக்க முடியாதது. முக்கியமாகத் தொய்யன் தேவாலயத்தினர் எமக்கு வழங்கிய பாதுகாப்புணர்வு எமது செயற்பாடுகளில் ஏனையோர் அதிரடியாய்த் தலையிடுவதைத் தடுத்தது எனலாம். அதேவேளை எமது கருத்துகளில் எந்தத் தலையீடும் இன்றி எம்மைச் சுயாதீனமாய் இயங்க அனுமதித்தமை அவர்களது பெருந்தன்மையைக் காட்டுகிறது.

இணைவுகூடத்தின் ஆரம்பகாலத்தில் எப்போதும் தமது பணி இணைவுகூடமே எனத் தமது காலங்களை இணைவுகூட

வளர்ச்சிக்காய் அர்ப்பணித்த பல நண்பர்கள் இப்போது இணைவுகூடத்தின் இல்லை. அவர்களது பணிமறக்க முடியாதது. இவர்கள் பல்வேறு காரணங்களால் இணைவுகூடத்தில் இயங்காதிருப்பினும், தமக்கு நேரம் கிடைக்கையில் மீண்டும் இணைவுகூடப் பணிகளில் ஈடுபடுவர் என நம்புகிறோம். பெயர்கள் குறிப்பிட்டுச் சொல்லாவிட்டாலும், இவர்களை இணைவுகூடம் தனது பத்தாண்டு நிறைவில் நன்றியுடன் நினைவுகூறுகிறது.

பிழைகளுடன் சமரசம் செய்துகொள்ளாத, அனைத்து மக்களதும் உண்மையான நலன்களைத் தன்னாலியன்றவரை நிறைவுசெய்யும் ஓரமைப்பாக இணைவுகூடம் தொடர்ந்து இயங்கும் என்பதை இணைவுகூட நிர்வாகம் இத்தருணத்தில் கூறிவைக்க விரும்புகிறது.

அன்னை பூபதி தமிழ்க் கலைக்கூடம் Annai poopathi Tamil Cultural Centre

தமிழ் நோர்வே மக்கள் இணைவுகூடத்தின் 10வது வருட நிறைவுக்கு எமது வாழ்த்துகள். தமிழ் மக்களுக்கும் நோர்வேயர்களுக்கும் இடையிலான புரிந்துணர்வை ஏற்படுத்தும் வகையிலான உங்கள் பணி தொடரட்டும். எமது தரயகத்தில் அவதியுறும் எம் உறவுகளின் துயர்துடைக்கவும் உங்கள் பணி உதவும் என எண்ணுகிறோம்.

Vi gratulerer Tamilsk Norsk forening i anledning i deres ti kars jubileum. Vi ønsker i deres arbeid for å øke forståelse mellom nordmenn og tamiler. Vi håper også at deres arbeid vil være til nytte blant hjelpetrengende tamiler på Srilanka.

எஸ்.சிவதாஸ்,
நிர்வாகப் பொறுப்பாளர்

S.Sivathas
Senterleder

55

டீபா எஸ்.மார்

விசேட ஆணையாளர் சர்வதேச மனிதநேர்வோர்

56

நோர்வேஜிய நடைமுறையில் அகதி உரிமை துவாராங்களைக் கொண்டதூக உள்ளது

நோர்வேஜிய அகதிக் கொள்கையையும், நடைமுறையையும் உள்ள பலவிதமானது நாம்நாட்டிலிருந்து நம்மிடம் வருவாருக்குரிய பாதுகாப்பை நோர்வேஜிய வழங்கத் துவங்கியிருக்கிறது. மனிதநேர்வோர் சர்வதேச விசேட ஆணையாளர் சர்வதேச மனிதநேர்வோர் மூலம் நோர்வேஜிய அரசாங்கத்திடம் அகதி உரிமையானது சர்வதேச ஒப்பந்தத்தின்படி நடைமுறைப்படுத்தும் செயலுக்கு உடனடி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும்.

நோர்வேஜியுள்ள வரும் அகதிகள், உதவிகளை தவறாக பாவிப்பவர்களோ அல்லது குற்றவாளிகளோ அல்ல. எங்களின் நலன்களை தங்களுக்கு சாதகமாக பாவிப்பதற்கு அகதிகள் தங்கள் தாய் நாட்டை கட்டாய அடிப்படையில் தங்களின் விருப்பத்திற்கு இணங்க அல்ல வெளியேறுபவர்கள். பயங்கரவாதம், ஆக்கிரமிப்பு, யுத்தம் போன்றவற்றிலிருந்து அவர்கள் தப்புவதற்காக வெளியேறுகிறார்களென்று கூறுகின்றனர். நோர்வேஜியுள்ள சர்வதேச மனிதநேர்வோர் சபையின் பொதுச் செயலாளர் ஜூடியா டி. லூசுபெர்னெ (யான் டொர்கன்). அகதிகள் பாதுகாப்பு, மனித உரிமை பாதுகாப்பு ஆகியவை ஒரு விடயத்தின் இரண்டு பக்கங்களாகும். இன்று நோர்வே சர்வதேச மனிதநேர்வோர் சபை நீதி அமைச்சருக்கு நாங்கள் நோர்வேஜிய அகதிகள் அரசியல் பற்றி கதைப்போம் என்று ஒரு கடிதத்தை அனுப்பியுள்ளது.

அகதி உரிமை துவக்கப்படும்

படிப்படியாக அனேக மக்கள் வெளியேற்றப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். அதே நேரம் வழமையாக அகதிகளை ஏற்று உதவி செய்த நாடுகள் இம் மக்களுக்கான பாதுகாப்பை வழங்க முன் வராமையையும் கூடக் கொண்டே போவதையும் நாம் காண்கின்றோம். பல நாடுகள் சர்வதேச ஒப்பந்தத்திற்கு அமைய உருவாக்கப்பட்டு அகதி உரிமையில் துவாரமிடுவதற்கும் தடுப்பதற்குமான தொழில் நுட்பத்தைப் பிரயோகித்து விட்டன. இது நோர்வேக்கும் செல்லுபடியாகும்.

உதாரணமாக நோர்வே அரசாங்கமானது அகதிகள் உருவாக்கப்படும் நாடுகளிற்கான விசா கட்டாயத்தை நடைமுறைப்படுத்துகின்றது. அதாவது அகதிகள் நோர்வேயில் பாதுகாப்பு தேடுவதை கஷ்டப்படுத்துவதற்காக என்று கட்டிக்காட்டுகின்றார் டொர்கன். இவர் மேலும் கூறுகையில் அகதி

உரிமையானது போக்குவரத்து நிறுவனங்கள் தேவையான பிரதானமான பிரயாணப்பத்திரங்கள் இல்லாத அகதிகளுக்குரிய பொருளாதார செலவுப் பொறுப்பை ஏற்கும்படி கட்டாயப்படுத்துவதன் மூலமும் தடுக்கப்படுகின்றது. அதனால் போக்குவரத்து நிறுவனங்களின் தொழிலாளர்கள் இமக்களின் வாழ்வையும் சுதந்திரத்தையும் நிர்ணயிக்கும் பொறுப்புக்கு தள்ளப்படுகின்றார்கள். பிரயாணப்பத்திரம் பற்றாக குறையானது தனிக் கருத்தல்ல. ஒரு மனிதன் உண்மையாக அகதி அல்ல என்று நிர்ணயிப்பதற்கு என்பதை வலியுறுத்தி காட்டுகின்றோம்.

நோர்வேஜிய அகதிக் கொள்கையிலுள்ள பலவிதங்கள்

வெளிநாட்டவர் சட்டம் 816இன்படி நோர்வே அகதிபற்றிய சர்வதேச விளக்கத்திற்கு அமைய 816இன்படி நோர்வே அகதிபற்றிய சர்வதேச விளக்கத்திற்கு அமைய நடக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளது. நோர்வேஜிய அரசாங்கம் மக்கள் உரிமை செய்வதிலும் பார்க்க குறுகிய வரைவிலக்கணத்தை அடிப்படையாகக் காட்டுகின்றது.

நோர்வேயில் நாங்கள் கூறுகின்றோம் ஒரு அகதியானவர் தனியாக தேடப்படுபவர். அதே நேரம் அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும். அகதிநிலை பெற வேண்டுமானால் சர்வதேச விளக்கத்தில் அகதி என்பது யாரால் தேடப்பட வேண்டும். தேடுபவர்கள் ஆயுதம் தரித்த எதிர் குழுக்கள் அல்லது சமய வெறியர்களாகவும் இருக்கலாம். இலங்கை, அல்ஜீரியா போன்ற நாடுகளில் நடப்பதுபோல் தனியாக தேடப்பட வேண்டும் என்ற விடயத்தை கூடப் பூர்த்தி செய்யத் தேவையில்லை. தேடப்படும் குழுவைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களும் அகதிகளாக மக்கள் உரிமையின்படி எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்ற கூறுகின்றார் டெர்கன். அத்துடன் நீதிப் பாதுகாப்பின் பலவிதத்தை காட்டுகின்றது என்றும் கூறுகின்றனர்.

கட்டாயத் திருப்பியனுப்பம்

அகதி நாட்டுச் சட்டம் நோர்வேக்கு சாத்தியமாகின்றது. அகதிகள் எந்த நாட்டிற்குள்ளால் நோர்வேக்கு வந்தார்களோ அந்நாடுகளில் அகதி விண்ணப்பத்தைப் பரிசீலிக்காமல் அந்நாட்டிற்கு திருப்பி அனுப்புகின்றது. நோர்வேஜிய அரசாங்கம் இத்திட்டத்தை பாவிப்பதால் மிகவும் குறைந்த பகுத்தறிவின்கையையக் கொண்டதாக மன்னிப்புச்சபை கருதுகின்றது. பாதுகாப்பான நாட்டிற்கு இங்கிருந்து அகதி மீண்டும் தனது சொந்த நாட்டுக்கு திருப்பி அனுப்பப்படுகின்றார். இதற்கு உதரணங்களாகும். அகதிகள் ஒப்பந்தத்தில் பாதுகாப்பான நாடு என உறுதிப்படுத்தப்படாத நாட்டைக்கூட நோர்வே அரசாங்கம் கருதுகின்றது என்பதும் ஒரு பிரச்சனை. (உதாரணம் துருக்கி)

பிரச்சாரம்

சர்வதேச மன்னிப்புச் சபையின் உறுப்பினர்கள் 1997ல் நோர்வேஜிய அரசாங்கத்திற்கு எதிராக பிரச்சாரப் போராட்டம் நடாத்தப் போகிறார்கள். மன்னிப்புச் சபையின் கிளைகள் வழமையாக சொந்த நாட்டிற்கு எதிராக போராடும் வாய்ப்பைப் பெற்றிருக்கவில்லை. ஆனால் அகதி அரசியல் ஓர் விதிவிலக்கு. பிரச்சாரத்தின் நோக்கம் ஏன் மக்கள் அகதிகளாக வெளியேற்றப்படுகின்றார்கள் என்பதைப் பற்றிய விளக்கத்தைத் தெளிவு படுத்தவும் அத்துடன் நோர்வேஜிய அகதிகள் நடைமுறையை மாற்றி அமைப்பதற்கு முனைவிக் கவும் என்பதாகும். நோர்வேயில் பிரச்சாரமானது சர்வதேச மன்னிப்புச் சபையின் ஒரு பகுதியாகும். நாங்கள் அகதிகள் பிரச்சாரத்தின் போது பல நாடுகளில் பல பகுதிகளிலும் அகதிகளின் நிலைபற்றி முக்கியமாகக் கொள்ளவுள்ளோம். இதனுள் கொலம்பியாவில் மனித உரிமை பற்றிய மதிப்பீடு ஒன்றும் வெளியிடப்படவுள்ளது. பொஸீனியா பற்றியும் முக்கியமாக குறிக்கவுள்ளோம். அகதிகளை நாட்டுக்கு திரும்ப விடாமல் அவர்கள் தஞ்சமடையும் நாட்டிலிருந்து தடுக்கின்றது. ஆசியா, ஆபிரிக்க, மத்தியகிழக்கு நிலைமைகள் பற்றியும் விளக்கமளிக்கப்படும்.

அகதிகள் அபாயத்தின்

நோர்வேஜிய அகதிக் கொள்கையிலும் நடைமுறையிலும் உள்ள பலவீனமானது தாய் நாட்டிலிருந்து அகதியாக தப்பி வருவோருக்குரிய பாதுகாப்பை நோர்வேயில் வழங்கத் தவறுகிறது. மனித உரிமை மீறல்களினால் பெண்கள், ஆண்கள், பிள்ளைகள் என்று மில்லியன் மக்கள் வெளியேறுகின்றார்கள். ஆனால் அகதி விண்ணப்பத்தை தடுப்பதற்கு மேற்கத்தைய நாடுகள் தங்கள் நாட்டு எல்லைகளை முடி தடுப்புகளை வீதியில் போடுகின்றன. பாதுகாப்பிற்கான அகதிகள் வேண்டுகோள் மிகவும் தாழ்வாகக் கருதப்படுகின்றது. சர்வதேச ஒப்பந்தத்தின் ஊடாகவும் தேசிய சட்ட அமைப்பின் கீழும் அனேகமான ஐரோப்பிய நாடுகள் ஐக்கிய நாடுகள் அகதிகள் ஸ்தாபனத்தின் 1951இன் அகதிகள் ஒப்பந்தத்தின்படி ஐரோப்பிய அகதிகள் வரைவில்லக்கணத்தை பூர்த்தி செய்பவர்களிற்கு நோர்வேயும் கூட அகதி உரிமையை வழங்கக் கடைப்பிட்டுள்ளது. மன்னிக்க வேண்டும். மேற்கத்தைய நாடுகள் தங்கள் கடமைகளை பின்பற்றுகிறார்கள் இல்லை. அகதிகளுக்கு யார் பொறுப்பு என்று சண்டையிடும் நட்பு நாடுகளுக்கிடையில் குறைந்தளவில் அல்ல கூடிய அளவில் எறிபந்துகளாக மாற்றப்படுகின்றார்கள். விசா கட்டுப்பாடு, போக்குவரத்து நிறுவனங்களிற்கு தண்டனை, அகதிகளின் பிரயாணப் பத்திரங்கள், சரி பார்க்கத் தவறும் சந்தர்ப்பங்களில் அகதிகள் அந்நியர் என்பதையும் அனுபவிக்கின்றார்கள். இத் தடுப்புகளையும் மீறி ஐரோப்பாவிற்குள் நுழையும் அகதிகள் குறைந்த அளவில் அகதிகள் என்று கணிக்கப்படுகின்றனர்.

ஐரோப்பாவும் மனித உரிமைகளும்

தனது மனித உரிமை கொள்கையிலும் கோட்பாட்டிலும் இருந்து கொண்டு உரிய இடத்தைக் கொடுக்க மறுத்தல், மக்களின் உயிருக்கு அல்லது சுதந்திரத்திற்காக தமது நாட்டில் இருந்து தப்பி வரும் மக்களை அடிமைத் தனத்திற்கும், ஆக்கிரமிப்புக்குமான போராட்டத்தில் காண்போமேயானால் நாங்கள் அவர்களை நீண்ட கைகளை அவர்கள் பிடிக்கு முன்பு பாதுகாப்புக் கொடுப்போம்.

சர்வதேச மன்னிப்புச்சபையின் ஒரு நோக்கம் பெரிய அளவிலான விளக்கம் ஒன்றை அகதிகள் பற்றியும் அவர்களின் நிலைமைகள் பற்றியும் உருவாக்குவதாகும். மன்னிப்புச் சபை இங்கு கருத்தில் காட்டுவது அகதிகள் குற்றாளிகள் அல்ல பொய்யாளர்களல்ல. சொந்த நலனுக்காக நோர்வேக்கு வரவில்லை. மனித உரிமையையும் கூற தவறும் மனிதர்கள் தப்பி வெளியேறும் பொலிஸ் விளக்கத்தில் முழு உண்மையையும் தவறும் மனிதர்கள் பொய்யான பத்திரங்களுடன் பணம் கட்டி வருகிறார்கள். ஆனால் பாதுகாப்பான இடம் தேடும் போராட்டத்தில் இழிவான செயல்கள்.

இரண்டாம் உலக யுத்தத்தில் நோர்வேஜிய அகதிகள் சுவீடனில் இருக்கமான அகதி அரசியலை சந்தித்தார்கள். 1940-1942இல் நோர்வேஜியர்கள் உண்மையான கதைகளை உற்பத்தி செய்தார்கள். ஆள் கட்டதுபவர்களைப் பாவித்தார்கள். பொய்யான பிரயாணப்பத்திரம் சுவீடனுக்குள் நுழைவதற்கு, பெறுவதற்காக சுவீடன், ஜேர்மனியின் நாசியின் பயங்கரமான தொழிற்பாடுகளைக் கண்டு, தனது அகதிக் கொள்கையை மாற்றியது. நோர்வேஜியர் சுதந்திரமாக சுவீடனுக்குள் பாதுகாப்பு தேடலாம் என்ற கூறியது.

அகதிகள் உரிமை மனித உரிமையாகும். அகதிகள் அரசியலானது வெளிநாட்டவர் உரிமை ஆகியவற்றுடன் தொடர்புபடுத்தப்பட்டுள்ளது. மனித உரிமைகளுடன் அல்ல. வெளிநாட்டவர் அரசியலானது வேலைவாய்ப்பு, பொருளாதாரம் போன்றவற்றில் ஆரம்பிக்கின்றது. அகதிகள் அரசியல் இதற்கு எதிராக தனியொருவரின் பாதுகாப்பிற்கான தேவையில் தொடங்குகின்றது. பொருளாதாரம் இதற்குக் கீழள்ளது.

மன்னிப்புச் சபையின் தீர்மானத்தின்படி நோர்வே சர்வதேச அகதிகள் கொள்கையை கடைப்பிடிக்கவில்லை. இதனால் பல உண்மையான அகதிகள் நோர்வேயின் பாதுகாப்பை பெறத் தவறுகின்றார்கள். அகதிகள் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பது உலகத்தின் பொறுப்பாகும். இதில் நோர்வேயும் பங்களிக்க வேண்டும்.

நோர்வேஜிய அகதி அரசியல்

மன்னிப்பு சபையானது நோர்வேஜிய அகதி அரசியல் கொள்கையில் விமர்சனத்துக்குரிய சில செயல்களையும் காண்கின்றது.

1) அகதிகள் உள் நுழைந்து பாதுகாப்பு தேடுவதற்குரிய பாதையில் தடுப்புகள்.

அகதிகளாக விண்ணப்பிக்கும் உரிமையிலுள்ள தடைகளை அகற்றி உதவி புரியும்படி நாங்கள் அதனால் அரசாங்கத்தை கேட்கின்றோம்.

உதாரணமாக விசா கட்டாயம், அகதிகளை ஏற்றி இறக்கும் போக்குவரத்திற்கு நிறுவனங்கள் மீது பொருளாதார பொறுப்பு ஏற்கச் செய்தல்.

2) அகதிகள் எறிபந்துகளாக மாற்றப்படல்:

முதலாவது அகதி நாட்டுச் சட்டப்படி ஒரு அகதியை ஒரு பாதுகாப்பான இடத்தைத் தேடி முதல் நாட்டுக்கூடாக வரும்

57

இரண்டாம் உலக யுத்தத்தில் தீவிரவாதிகள் சமீபத்தில் இறுக்கமான அகதி அரசியலை சந்தித்தார்கள். 1940-1942இல் தீவிரவாதிகள் உண்மையான கதைகளை உற்பத்தி செய்தார்கள். ஆள் கடத்தல்காரர்களைப் பாதித்தார்கள். உயர்மட்டமான பிரயாணப்பத்திரம் சமீபத்துக்குள் நுழைவதற்கு, உயர்மட்டமாக சமீபத்துக்குள் ஐரோப்பியின் நாசியின் பயங்கரமான தீவிரவாதிகளைக் கண்டு, தனது அகதிக்கான காரணிகளை மறந்தியது. தீவிரவாதிகள் சந்திரமாத சமீபத்துக்குள் பாதுகாப்பு தேடலாம் என்ற கூதியது.

அகதிகளை திருப்பி அனுப்ப முடியும். ஒரு அகதி முதல் அகதி நாட்டில் வசிக்க விரும்பாவிடின் அவரை அந்நாட்டிற்கு திருப்பி அனுப்பக் கூடாது என்று நாங்கள் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.

3) நோர்வே அரசாங்கமானது அகதி என்ற சொல்லுக்கு சர்வதேசீதியில் உள்ள விளக்கத்தை திருத்தியாக கொள்ளவில்லை. அத்துடன் ஒரு குறுகிய விளக்கத்தை இதற்கு நடைமுறைப்படுத்துகிறது. இதன் விளைவு பெருமளவு மக்கள் நாட்டைவிட்டு வெளியேறல். நோர்வேயில் அகதி அந்தஸ்து மறுக்கப்படுகின்றது. அவர்களின் அகதி உரிமை மறுக்கப்படுகின்றது.

4) மக்கள் ஐ.நா.சபையின் அகதி ஒப்பந்தக் கட்டுரை 1. யில் உள்ளபடி விதிகளைப் பூர்த்தி செய்யும் சந்தர்ப்பத்தில்

நோர்வேயில் அவர்களிற்கு அகதி அந்தஸ்து வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதை நோர்வே அரசாங்கம் ஊர்ஜிதப்படுத்துகின்றது.

இதில் அனைவரும் தேடுவதற்கு அஞ்சி தனியாக அல்லது ஒரு குழுவின் உறுப்பினராக தேடுபவர் யாராக இருந்தாலும் நோர்வேக்கு வருபவர்கள் தாய்நாட்டிற்கு அரசாங்கங்கள் மறுக்கும் அல்லது தகுந்த பாதுகாப்புக் கொடுக்க முடியாத நிலையில் அவர்களிற்கு நோர்வேயில் அகதி அந்தஸ்து வழங்கப்பட வேண்டும்.

இறுதியாக நாங்கள் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்வது என்னவென்றால் சர்வதேசத்திற்கு முன்னோடியாக மற்றைய நாடுகளும் ஒரே விளக்கத்தை ஐ.அகதிஜி என்ற சொல்லை நடைமுறைப்படுத்துமாறு இருக்க வேண்டும். அத்துடன் பரந்தீதியான விளக்கத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.

58

உங்கள் திருமண வைபவங்களா?

பிறந்த நாள் கொண்டாட்டங்களா?

பூப்புனித நிராட்டு விழாக்களா?

அல்லது இவ்வகளில் நடைபெறும் மற்றும் வைபவங்கள் எதுவாயினும் சிறந்த முறையின் வீடியோ மூலம் பதிவு செய்து தருகிறார்கள்.

P.A.P வீடியோ நிறுவனத்தினர் தயவுசீசோடணை

தலைப்பாசை மண்டப சோடணை (மணியாலை)

மணவறை திருமண வாழ்த்து மடல்கள் அனைத்திற்கும்.

P.A.P VIDEO

N.Siva, Ammerudvn.52 LeL.805, 0358 Oslo. TLF: 22 16 68 31 - Solvi TLF: 22 25 71 91

அன்பலாம் அன்பாள்,

தலைவர், பாகிஸ்தான் தொழிலாளர் சங்கம்.

59

நோர்வேஜிய கல்விக்கூடங்கள் - குழுவந்து பெற்றோர்

மாணவர், பின்னாள் கல்வி மேம்பாடு குறித்த கருத்துப் பரிமாற்ற சம்பாஷணை

குடிசையற்றது வரவும் சிலசூழ குடிசையற்ற சிவந்தோர், மற்றும் சிலர்களைக் கலாச்சாரப் பின்னார்க்கூடாக, அதன் பாதிப்புக்கூடாக வளர்ந்து, இன்னொரு கலாச்சார வேற்றுமையுடன் பாரம்பரியங்களைக் கொண்ட நோர்வேஜிய பாடசாலைகளுக்கும் கல்விக்கூடங்களுக்கும் கல்வி கொள்சார் சிசூயும், சிவந்தோர் சீதார்தன் மற்றும் இளவயதிகள் எதிர்கொள்ளும், எதிர்கொள்ளக்கூடிய பிரச்சனைகள், அந்தகால தீர்வு வழங்குகள் பந்தி பலராலும் பேசப்படுகின்றது. இக்கட்டுரையும் இவ்விடயங்களில் சிவந்தோர்சூழ பங்களிப்பு, பங்கு சிதாட்டு சிலசூ முனைகின்றது.

இங்கு பாடசாலைகள் தரப்பில், அவர்கள் பெற்றுக் கொண்ட அனுபவத்தியான கருத்துக்கள் கவனத்திற்கு முதலில் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றது.

பாடசாலையானது முதலில் பெற்றோர் தொடர்பாக பின்வரும் அனுபவங்களைச் சுட்டி அழுத்தம் தருகின்றன.

பாடசாலையானது ஒவ்வொரு பிள்ளையினதும் கல்வி வளர்ச்சிக்கு பொறுப்பான எந்தாபனமாக இருக்கின்ற போதிலும் தனிப்பட்ட ஒவ்வொரு குழந்தையினதும் அடிச்சுவட்டை பின்பற்றும் அளவுக்கு சக்தியும் அளவும் வளமும் கொண்டதல்ல. பாடசாலை நேரத்துக்கு புறம்பான ஒரு பிள்ளையின் அபிவிருத்தி பற்றி கவனிக்க பாடசாலைக்கு எந்தக் கரங்களும் கிடையாது. வீட்டுப் பாடங்களையும், பாடசாலையில் நாளாந்த வகுப்பறையில் கற்றுக் கொடுப்பவைகளை மீட்டல் செய்து கொள்ளல் போன்ற விடயங்களை கவனிப்பதில் பெற்றோரே பாடசாலைக்கு கரமாக இருந்து கொள்ள வேண்டியவர்கள்.

ஆனால் பெற்றோர்களில் சிலர் பாடசாலையின் மீது முழுப்பொறுப்பையும் சுமத்தி அதன் சக்தியை மிகைப்படுத்தி கணிப்பிட்டு ஒரு பிள்ளை பாடசாலை சென்று வந்தால் மட்டும் போதும் என்றிருந்து தமது பங்கு பற்றி உணராது இருந்து விடுகின்றனர் அல்லது தவறழைக்கின்றனர்.

இத்துடன் நோர்வேஜிய மொழித்தேர்ச்சியின் புறங்குறையாலும் அதன் விளைவாய் தனது பிள்ளையை சூழ்ந்துள்ள நோர்வேஜிய சூழலின், சமூகத்தின் இயல்பையும் கலாச்சாரத்தையும், இப்பிள்ளைகள் தனது பிள்ளை மீது உருவாக்கக்கூடிய பாதிப்புக்களையும் அறிய இயலாத தன்மையாலும், தங்களது பிள்ளைகளின் தேவைகளை, உணர்வுகளை நாளாந்த வாழ்வில் புரிந்து கொள்வதில் தவறழைக்கிறார்கள்.

இளம் சிறார்களின் மேம்பாட்டில் பாடசாலை மட்டுமல்லாது வகுப்பறைகளுக்குள்ளே மறைமுகமாகவும் வெளியே நேரடியாகவும் பெற்றோர்களது பங்களிப்பு என்பது முக்கியமானதொன்றாகும்.

ஆனால் மேலே குறிப்பிட்ட மொழித்தடை மற்றும் சமூகப்பற்றிய குறித்த அறிவு இன்மை போன்றவற்றை இப்பெற்றோரிடமிருந்து அகற்றும் நடவடிக்கைகள் எடுத்தாகப்பட வேண்டும். இதன்மூலம் இப்பெற்றோரினது தமது பிள்ளைகளின் கல்வி குறித்த கரிசனை என்பது ஆக்க பூர்வமான முறையில் பாடசாலையோடு இணைத்துக் கொள்ளப்படக் கூடிய சாத்தியமானதொன்றாய் அமையும்.

இதுஇலகுவான காரியம் ஒன்றல்ல. இப்பெற்றோரின் கலாச்சாரப் பின்னணி, அவர்களின் கல்வி வளம், வாழ்நிலைமை, பொருளாதார அடிப்படை, மனவுள அடிப்படை, நெருக்கடியான வசிப்பிடம், இவர்களுக்கு நேர்ந்திருக்கக்கூடிய துன்பகரமான நிகழ்வுகள், அனுபவங்கள் என்பன கருத்திற் கொள்ளப்பட்டு இவ்வாறான சூழலுக்கமைவான இவர்களுக்கு உரிய அறிவும், தகவல்களும் ஊட்டப்பட வேண்டும்.

பாடசாலைகள் பல இவ்வாறான பல்வேறு கலாச்சாரப் பின்னணி கொண்ட மாணவர்களைக் கொண்டிருக்கும்படி பல கடின பணிகளை எதிர்கொள்கின்றன. வீட்டில் பிள்ளைகளின் ஒழுக்கமுறைகள் பாரம்பரியங்கள் குறித்து பெற்றோரினால் எடுத்தாளப்படும் நியமங்கள், பாடசாலையில் நோர்வேஜிய சமூக அடிப்படை கொண்ட நியமங்களிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டவை. வீடும், வெளிச் சூழலும் இங்கு பிள்ளைகளுக்கு இரு வேறுகின்றன

பெற்றோருக்கும் பாடசாலைக்கும் இடையிலான சம்பாஷணையை விருத்தி செய்து வளர்த்தெடுப்பது என்பதே எல்லாவற்றுக்கும்

மேலான கடமையாகவும் சவாலாகவும், அதே வேளை வெற்றிடமாக இருப்பதாகவும் உள்ளது.

60

இந்நிலைமைகளை சீர்படுத்தி நிறைவேற்றும் பணி என்பது பாடசாலைகளால் மட்டும் தனித்து முடிந்த காரியமல்ல. குடிவந்தோருக்கான அரசியல் கொள்கைகளிலுள்ள ஓட்டைகளை நிரப்பும் தகுதி பாடசாலைகளுக்கில்லை. அதேவேளை தனது மட்டுப்படுத்தப்பட்ட பெறுமதியிக்க நேரத்தையும் வளங்களையும் தனித்து இப்பின்னணி கொண்ட பெற்றோருக்காக மட்டும் ஒரு பாடசாலையானது செலவழித்து விட முடியாது.

எனவே பல்வேறு ஆதரவு அமைப்புகள் இவ்விடயத்தில் கை கொடுத்தாக வேண்டும். வகுப்பறைகளில் ஒழுங்கையும் அமைதியையும் பேணுவதிலும், கற்பித்தலிலும் மேலும் இவ்வாறான பல் கலாச்சாரப் பங்குடைய தனது மாணவர்களிடையே ஒருங்கு கூடலை உருவாக்குவதிலும் பாடசாலையானது தனது கரங்களை நீட்ட வேண்டியுள்ளது.

இக்கடமைகளில் பெற்றோரை பாடசாலையோடு இணைத்துக் கொள்வதென்பதும் அதனை வலுப்படுத்துதென்பதும் அதன் மூலம் பிள்ளைகளின் மேல் கண்காணிப்பு கொள்வதென்பதும் பாடசாலைக்கும் பெற்றோருக்குமான உறவை இருபக்க புரிந்துணர்வுடனும், கௌரவிப்புடனும் அவரவர் மற்றவர் மீது கொண்டுள்ள எதிர்்பார்க்குபுகள், கடப்பாடுகளை தெளிவாக வரையறுத்து வளர்த்துக் கொள்வதில் தங்கியுள்ளது.

பெற்றோர் தமது பிள்ளைகளின் எதிர்கால நலன்களிலும், முன்னேற்றத்திலும் அக்கறையுள்ளவர்கள் தமது பட்சமுள்ள பிள்ளைகள் மேல் இவர்கள் அளித்ததாக கூடிய வளங்கள் அவர்களிடம் உண்டு. இவ்வளத்தை அவர்கள் அறிந்து அவர்களே அதனை ஈத்துவரக் கூடிய வகையில், அவர்களது பெறுமதியும், இறுப்புதும் ஆக்கமான வழியில் உபயோகிக்கப்பட வேண்டும். நட்பும் சக மனிதத்துவமும் கௌரவமும் பெற்றோரிடமிருந்து அவர்கள் கடமைகளை தருவித்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும். இந்தக் குடும்பங்களில் பெரும்பாலும் தாய்மாமர்களே பிள்ளைகளின் தினசரி மற்றும் பாடசாலைக்குச் செல்ல குழந்தையை தயாரித்தல், அவர்களை கண்காணித்தல் போன்ற பொறுப்புகள் உள்ளவராகின்றனர். எனவே முக்கியமாக தாய்மார்களுக்கு மொழித் தேர்ச்சி அளிப்பது மிக முக்கியமானதாகின்றது.

இங்கு மீண்டும் அழுத்திச் சொல்வதானால், மொழித் தேர்ச்சியின் பற்றாக்குறையும் சமூகவியல் அறிவின் தாழ்வும்தான் பெற்றோரை அவர்களின் பிள்ளைகளை சரிவர தொடர முடியாமல் இருப்பதற்கான பல் தொடர் விளைவுகளை தடுக்க முடியாதிருப்பதற்கான காரணங்களில் முக்கியமானதாகும்.

சமூகவியலுடன் கூடிய மொழிக்கல்வி, பாடசாலை நியமங்கள், சமூக நியமங்களும், அவற்றின் பெறுமானங்களும், இத்தோடு வேலைத்தல வாழ்வு அது பற்றிய அறிவு, வீட்டுக்கு வெளியேயாயின் பொது நிகழ்வில் கலப்பு, சமூக உறவு போன்றவற்றில் முறைமையான வகுப்புகளும், மற்றும் தகவலூட்டும் விபரண முறையிலான வகுப்புகளோ அல்லது சாதனை முறையிலான அறிவு வழங்கும் நடவடிக்கைகளோ இப்பெற்றார்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.

இவ்வாறான தன் பிள்ளை வாழும், பாதிக்கப்படும் சமூகத்தின் உள்ளார்ந்த தன்மையை புரிந்து கொள்ள முடியாத தரத்திலுள்ள பெற்றோர்கள் விரைவாய் ஒதுக்கம் அடைகிறார்கள்.

நோர்வேஜிய சமூகத்திற்குள் குடிவருவோரை இணைத்துக் கொள்ளும் நடைமுறையில் அதற்குரிய திறவுகோலுள்ள பொருத்தமான சூழல்களை உருவாக்கியளிப்பதில் அரசியல்வாதிகள் தவறழைத்தனர்.

இருபத்தைந்து வருடகாலமாக கிடைத்த அனுவத்தின் பின்னாலும், அதிகரித்த குடிவருவோர் தொடர்பான அச்சம், மற்றும் போதிய நோர்வேஜிய வண்ணமுள்ள குடிவருவோர் சமூக இணைவு இல்லாமல் என்பன கண்காண பின்னாலும் இன்னும் நோர்வேஜிய அரசாங்கம் பிரதிநிதிகள் மன்று பெரும்பான்மை கட்டாய மொழி பயில்பு பற்றி முடிவுக்கு வந்தாகவில்லை.

ஆனால் பிரதிநிதிகள் மன்றில் எடுக்கப்பட்ட தரம் பிரிக்கப்பட்ட அடிப்படையிலான மொழிப் பயில்வு என்ற முடிவு காலப்போக்கில் நிச்சயமாய் ஒரு மாற்றத்துக்கான பாதிப்பை தரும் எனலாம்.

இன்னுமொரு சவாலான விடயம் என்னவெனில் எப்படி என்னவெனும் அல்லது போதியளவு மொழித் தேர்ச்சியின்றிய பாடசாலை ஆரம்பிக்கும் ஒரு பிள்ளையின் நிலைமைக்கு உதவுவது என்பதாகும். அரசியலாளர் மட்டத்திலும் மாதகரமன்றங்களிலும் இது அறியப்பட்டதர ஒரு பிரச்சனையல்ல.

அரசாங்கத்தின் சார்பில் மொழியப்பட்ட முன்று வருட கால பரிசீலித்தமான இலவசமான உள்சார்புடன் கூடிய குறும் நேர வகுப்புகள் சிறுவர் பராமரிப்பு நிலையங்களில் ஐந்து வயதுக்குட்பட்ட சிறார்களுக்கு ஒல்லோ நகரப்பகுதியின் மையக்கிழக்குப் பிரிவில் ஆரம்பித்தல் என்பது நன்மை பயப்பதாகும். இந்தமாதிரி வடிவம் குறிப்பிடக்கூடிய பெறுமதியான அனுபவங்களைத் தரக்கூடிய போதிலும் ஒல்லோ நகரமன்று முன்று வருடம் தாமதிக்க முடியாதுள்ளது. நகரமன்றவானது உடனடியான மொழிப்பயில்வு வகுப்புகளையும் ஆரம்பித்து நடத்த பொருளாதார பலம் இன்றி உள்ளது. பால்பயில்வு வயதை எட்டிய குழந்தைகளுக்கு கட்டாய நோர்வேஜிய மொழி என்ற வலது கட்சியின் முன் மொழிவு நகரமன்றில் அறுதி பெறுமல் போனது. இதற்கு இனி மற்றைய மாற்று வழிகள் என்ன? சாத்தியமான வழிகளில் ஒன்றாக நகரமன்றானது இங்கு பேசப்படும் வயதெல்லையுள்ள பிள்ளைகளை ஒருங்கிணைத்து நடாத்தும் பாதிரி மன்றகளுடன் பேசுவதன் மூலம் சில ஒழுங்குகளை உருவாக்கலாம்.

இன்னொன்று தொடர் குடியிருப்புமனைகளை நிர்மாணித்து நிர்வகிக்கும் வீடமைப்பு ஸ்தாபனங்களுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட உதவித்தொகையை வழங்கி அவர்களுடாக இக் குடியிருப்பு மனைகளிலுள்ள பிள்ளைகளுக்கு விளையாட்டு மற்றும் அறிவார்த்த பொழுதுபோக்கு என்பனவற்றை பகுதி நேரங்களில் உருவாக்கி அப்பிள்ளைகளை ஒருங்கு சேர வைக்கலாம்.

பொறுப்பு அன்னொருவர் மீது சுமத்துதல்

சில பாடசாலைகளின் அனுபவத்தின்பால் பாடசாலை பெற்றார்களுக்கான பொது நிகழ்வுகள், பெற்றோர் ஆசிரியர் சந்திப்புகள், கருத்தாங்குகள் மற்றும் பாடசாலை வைபவங்கள்

சிறப்பு நாட்களின்போது பெற்றாரின் வருகை என்பது மட்டமாகவுள்ளதாக கவலை தெரிவிக்கப்படுகின்றது.

பாடசாலையுடனான இவ் ஒத்துழைப்பிலிருந்து விலகி, சமூகம் தராதிருக்கும் பெற்றோர் தமது பிள்ளைகளின் மீதான தங்கள் கடமையின் பங்கை முற்றிலும் பாடசாலையின் மேல் சுமத்தி தாம் அலட்சியமாக இருந்து விடுவதன் மூலம் சில விரும்பத்தகாத விளைவுகளுக்கு தாமே உடும் கொடுத்தவராகின்றனர். இன்னும் சில பெற்றார் சிறு சிறு காரணங்களுக்காகவோ அல்லது எதற்காகவோ பிள்ளைகளை வாரங்களாக மாதங்களாக வகுப்புகளுக்கு அனுப்பாமல் வைத்திருக்கின்றார்கள். இப்படிப்பட்ட கண்காணிப்பு இன்மை, அக்கறையின்மை அல்லது பாராமுகம் என்பன, பிள்ளை ஒன்றின் எதிர்காலத்தின் மீது பாரிய விளைவுகளை ஏற்படுத்தும். பாடசாலையில் ஒரு பிள்ளையின் முன்னேற்றம் என்ன என்பதுவே அதன் எதிர்காலத்தை தீர்மானிக்கும் காரணியாய் பெரும்பாலும் உள்ளது.

எனவே பாடசாலையின் இவ்வாறான பிணைப்புகளிலிருந்து தம்மைத் தூர வைத்துக் கொள்ளும் பெற்றோர் தம் பிள்ளை மீது உருவாக்கும் தாக்கம் என்பது இங்கு மிகத் தெளிவானது.

ஒரு பிள்ளையானது ஒரு போதும் தனது பின்னடைவை தானே விரும்பி ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. அப்படி அது நிகழும் பட்சத்தில் அது பாடசாலைக்கும் பெற்றோருக்கும் பிள்ளைக்கும் இடையேயான பரஸ்பர உறவின் பற்றாக் குறையால் விளைந்ததாகத்தான் இருக்கும்.

எனவே சிந்தியுங்கள் பெற்றோர்களே!

முடிவாக இங்கு என்ன சொல்வதென்றால் பாடசாலைக்கும் பெற்றோருக்கும் இடையேயான கடமையுடன் கூடிய உறவும், ஒத்துழைப்பும் பெற்றார் ஆசிரியர் உரையாடல் கருத்தரங்கு, பெற்றோர்களுக்கிடையில் ஒழுங்கு செய்யப்படும் இன்னோரின் சந்திப்புகள், நிகழ்வுகள் என்பனவற்றின் ஊடாக நன்கு வளர்க்கப்படுவதோடு பிள்ளைகளுக்கும் சரியான குழுவை பாடசாலையுடன் உருவாக்கி தரப்படல் வேண்டும். பாடசாலைக்கு ஒரு பிள்ளை சமூகத் தராதிருப்பதெனில் அது முற்று முழுதாக பாடசாலையின் எழுத்து மூலமான அனுமதியின்றி நடைபெறக் கூடாது.

பெற்றோருக்கு மிகத்தெளிவான முறையில் பாடசாலை பற்றிய தகவல்கள் அவரவர்களால் இலகுவாக உள்வாங்கக் கூடிய முறையில் தயாரித்தளிக்கப்படல் வேண்டும்.

«Ressurssenteret» இற்காக ஒரு “ABC “ என்ற வழிகாட்டி நூல் ஒன்றை உருவாக்கியுள்ளது. Nov: 95:26 தயாரிக்கும் சபையானது பெற்றார் பாடசாலை ஒன்றை உருவாக்குமாறு பரிந்துரை கூறியுள்ளது.

எங்களுடைய குழந்தைகள் தமது சொந்தக் காலிலே சுயாதீனமாக நின்று இந்த நோர்வேஜிய சமூகத்தில் நல்ல எதிர்காலம் உடையவராவதற்கு பெற்றோராகிய எமது நேரத்தை நாம் முதலிட்டாக வேண்டும். இது நாளாக, வருடங்களாக நடந்தேறும் ஒன்றாக வேண்டும்.

61

Billigste i byen!
Gull, gull!
Bare kr 865,- pr.gram
50% rabatt på alle diamanter
15% rabatt på alle smykker

Blue Diamond Jewellers
Brugate 12, 0186 Oslo TLF: 22 17 22 56

62

கனபதிர் குளியல்
உள்ளூராட்சித் தொழிலாளர் கலாச்சார

கலாச்சாரமும், முறண்பாட்டுப் பின்னணியும்

கலாச்சாரத்திற்கு வரவுலக்கணம் கூறுவது கடினமானது. நான் கலாச்சாரம், கலாச்சார முறண்பாடுகள் என்னை என்பதை எடுத்துக் காட்ட முயற்சிக்கிறேன். நான் இங்கு சமீபத்தில் விரும்புவது சீனாவேயில், தமிழ்கலாச்சாரங்கள் பற்றிய என் கருத்தும், கற்றுக்கொண்டவையும் ஆகும்.

ஒவ்வொரு கலாச்சாரங்களும் தமது வாழ்க்கையை சொந்த சூழலுக்கு ஏற்ப வடிவமைத்துள்ளது. ஆனால் இவை ஒவ்வொன்றிலும் நல்லது கெட்டது என இருபக்கங்கள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன ஆசிய நாட்டுக்கலாச்சாரங்கள் சுலபமாக வரைவிலக்கணத்துக்கு உள்ளாகக் கூடியது. காரணம் சமூகமாகனது கடுமையான கட்டுப்பாட்டுள் திடமாக வாழ்க்கை வடிவம் அமைக்கப்பட்டு உள்ளது. நோர்வேயில் சமூகமும், சூழலும் பெரியளவில் விடுதலைக்குள்ளாகி இருப்பதனால் அதை வரையறுப்பது கடினமானது. இங்கே ஆயிரம் விதமான கலாச்சாரங்களைக் காணலாம். கலாச்சாரத்திற்கு மரபுப்பண்பாடு, பொருளாதாரம், சூழல் என்பன முக்கிய காரணிகளாக அமைகின்றன.

மரபுப்பண்பாடு என்பது பலபரம்பரைகளினூடு வாழ்ந்து வருவது. உடம் பூல் எனும் நடுவினர் சூரிய வரவேற்புப் பண்டிகையானது யேசு கிறிஸ்துவின் பிறப்புக்கு முன்பிலிருந்தே கொண்டாடப்பட்டு வந்திருக்கிறது. பூநாட் எனும் நோவேயிய தேசிய உடை, மக்கள் (கிராமிய) நடனங்கள் என்பனவும் நோவேயிய மரபுப்பண்பாட்டில் ஒன்றாகும். நோர்வேயின் கிராமப்பகுதிகளில் தமக்கென சொந்தக்கலாச்சாரங்கள் உருவாகியிருக்கின்றன. இவை நோவேயின் முழுமையான கலாச்சாரத்துள்ளும் அடங்கியிருக்கின்றன. உள்நாட்டுக் கலாச்சாரத்தின் உள்ளும் குறைந்த அல்லது கூடிய பங்கு செல்வாக்கை ஏற்படுத்துகின்றன. நீளமான எமது நாட்டின் எல்லைகளிடையே வாழும் மக்களுடைய கலாச்சாரத்தை தெளிவாக வரையறுப்பது மிகக்கடினமானது. முக்கியமாக பல அன்னியக்கலாச்சாரங்கள் எமது கலாச்சார அமைப்புகள் கலந்து கொண்டதால் இதுமேலும் கடினமாகிறது.

நோர்வேயில் வாழ்ந்தாலும் கூட பல தமிழருக்கு நோவேயியக்கலாச்சாரம் பற்றிய அறிவுகுறைவாகவே இருக்கிறது. நோர்வேயில் உதாரணமாக கன்னம் வைத்து கொஞ்சுவதென்பது

பெரியகருத்தைக் கொள்ளாத சாதாரணமான வரவேற்புமுறையே ஆகும். பல நோவேயியப் பெண்கள் கோடையில் குறைந்த ஆடையுடன் நடமாடுகிறார்கள். இது மனக்கட்டுப்பாடு அற்றவர்களுக்குக் கஸ்டமாக இருக்கலாம் அதைப்பார்க்க விரும்பாதவர்கள் பார்க்கவேண்டியதோ, அப்பெண்களை நினைக்க வேண்டியதோ இல்லை. எல்லாம் மனக்கட்டுப்பாடும், மனவலிமையுமே தவிர எவரும் கட்டாயப்படுத்துவது கிடையாது. ஏன் இப்பெண்கள் இப்படிப்போகிறார்கள் என்று கேட்கலாம். சிலர் உடல் நிறத்தை மாற்றிக் கொள்வதற்காகவும், சிலர் கவர்ச்சியாக இருப்பதற்காகவும், பெரும்பான்மைப் பெண்கள் ஷெக்கை காரணமாகவே குறுகிய ஆடைகளை அணிகிறார்கள். பல தமிழரது கண்களில் இவர்கள் கூடாத பெண்கள் அல்லது விபச்சாரிகளாத தெனிகிறார்கள். விபச்சாரி என்பவள் காமத்தை விற்பவள். அதைவாங்கு பவனை கூறடிக் என்பர். இந்த நடவடிக்கைகள் கட்டாயம் எல்லா நாடுகளிலும் உண்டு. ஆணின் கெட்ட நடவடிக்கைக்கான சொல்லு தமிழில் இல்லை. மனைவியை இழந்த கணவனுக்கான சொல்லும் தமிழில் இல்லை. இது ஆணாதிக்க சமூகம் என்பதை நன்கு எடுத்துக் காட்டுகிறது.

அதிகமான நோவேயியப்பெண்கள் திடமான குடும்ப வாழ்வையே விரும்புகிறார்கள். இது கிராமங்களில் சாத்தியமாகிறது. நோவேயிய பொதுக்கலாச்சாரமானது மனிதநேயம், ஒழுங்கு முறைகள், நோவேயியச் சட்டம் என்பவற்றிற்கு அமையவுள்ளது. இக்கலாச்சாரம் அளவுக்கதிகமான சுதந்திரத்தை கொடுக்கிறது என்பது எனது கருத்து.

தமிழ் சமூகத்தில் குழந்தை வளர்ப்பைப் பற்றி கேட்டும், பார்த்தும் அறிந்திருக்கிறேன். இளந்தமிழ் சமூகத்தில் பலாற்காரமானது பெற்றோர்களில் இருந்தே ஆரம்பமாகிறது. உடல்நீதியான தண்டனை பரவலாக, நோவேயியருடன் ஒப்பிடும்போது பிள்ளைகளுக்கு விளங்கப்படுத்துவது என்பது மிகக்

குறைவாகவும் உள்ளது. இதனால் குழந்தைகள் பயமும், தன்னம்பிக்கை அற்றவர்கள் ஆகிறார்கள் என்பதை நினைவுபடுத்துகிறேன். அடிவாங்கி வளரும் பிள்ளைகள் தமக்குக் கீழுள்ள, தம்மைவிட வலிமை குறைந்தவர்களை, பெற்றோரன்பின் தமது பிள்ளைகளை அடிக்கவே அதிகாரம் செலுத்தவே முயல்வார்கள்.

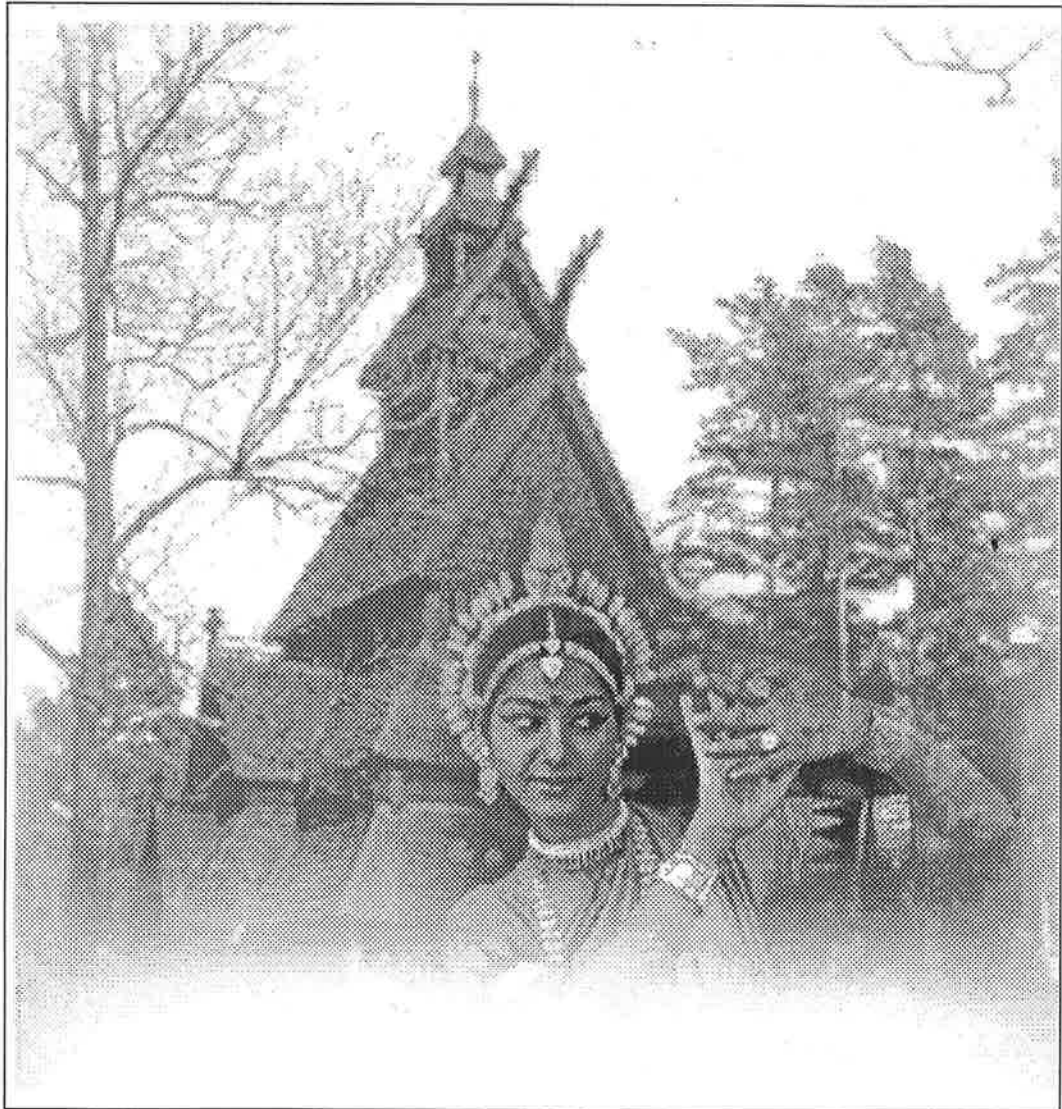
எமது புதிய நாட்டு மக்களானவர்கள் முற்றிலும் மாறுபட்ட, வேற்றுநோக்குக் கொண்டவர்கள் என்பதை நோவேயியமக்கள் ஏற்றுக்கொள்ள பழகவேண்டும்

நோர்வே அகதிகளுக்கு உதவி செய்கிறது, ஆனால் இங்கே வந்து அதிகமான விடயங்களை அதிகாரப்படுத்தும் போது உம் வடபகுதிகளுக்கு அனுப்பும் போகாமல் உறவினர், நண்பர்களுடன் பெரிய நகரங்களில் வாழவேண்டும் என அடம்பிடிப்பது, இதனால் நோவேயிய மக்கள் இவர்கள் உண்மையான அகதிகள் அல்ல, வாழப்பயந்து வரவில்லை என உணர்கிறார்கள். இது பிரசாரச்சாதைகளில் வந்தவுடன் மக்கள் வெறுப்புக் கொள்கின்றனர். துவேசத்திற்கு செய்தி ஊடகங்கள் மிக முக்கிய குற்றவாளிகளாவதுடன் கலாச்சாரமுரண்பாடு-

களையும் உருவாக்கி விடுகின்றனர். நோவேயியர் களால் மட்டும் துவேசம் உருவாக்கப்படவில்லை. வெளிநாட்டவர்களின் நடவடிக்கைகள், நோவேயியச் சட்டத்தை மதிக்காத தன்மைகள், நோவேயிய மக்களுக்கு வெளிநாட்டவர்களைப் பற்றிய விளக்கக் குறைவுகள் என்பன துவேசத்தை வளர்த்து விடுகின்றன.

பல வெளிநாட்டவர்கள் நோவேயிய ஜனநாயக, சமூக பாதுகாப்பு அமைப்புகளைத் துர்பிரயோகம் செய்கிறார்கள். இது துவேச மனப்பான்மையை முக்கியமாக வயோதிபர்களிடம், கஸ்டங்களுக்கு உள்ளானவர்களிடம், இளையவர்களிடம் உருவாக்கி விடுகின்றது. நான் பல சந்தர்பங்களில் தமிழர்கள் சோசியல் விண்ணப்பம் மறுக்கப்பட்டதும், சிறுவர் பூங்கா 1000மீ தளளிக் கிடைத்த கிடைத்தால் இது துவேசம் எனக்கூறியதை என்காதாரக் கேட்டிருக்கிறேன். பலர் நம்புகிறார்கள் நோவேயிய மக்களுக்கு எல்லாம் கிடைத்து விடுகிறது என்று. இது ஒருபோதும் இல்லை.

இன்றுவரை நான் இங்கே ஊத்தை உடுப்புகளுடன் தெருவில் கிடந்து பிச்சை எடுக்கும் ஒரு வெளிநாட்டவனைக் காணவில்லை. மது, போதைவஸ்துக்கு அடிமையாகாத பல

நோவேயியர்கள் மேற்கூறிய நிலையில் இருப்பதைக் காணலாம். எல்லா நோவேயியர்களும் அடிப்படைத் தேவைகளான உணவு, உடை, உணையும் எப்பெற்றுக்கான பணத்தைப் பெறுகிறார்களா?

நோவேயிய ஜனநாயகத்தை சட்டவிரோதமாகப் பயன்படுத்தி பெறவேண்டியதைவிட கூடப் பணம் பிடுங்குவது வெட்கத்துக்குரியது. எங்களிடம் பழமொழி உண்டு: அதிகம் கிடைப்பவன் இன்னும் வேண்டும் என நிற்பான் (இதை உண்டவனுக்குத்தான் ஆசை அதிகம் அல்லது தானம் கொடுத்த மாட்டை பல்லப்பிடுங்கிப் பார்த்தல் என்பதுபோல் அமைப்பும்)

நோவேயியில் இனத்துவேசம் தொடர்ந்து வளர்ந்துகொண்டு இருக்கிறது. நோவேயிய அமைப்பு முறையே இதற்கான முக்கிய பொறுப்பை ஏற்கவேண்டும். வெளிநாட்டவர்களின் சொந்தநடவடிக்கை களும் இதற்குப் பொறுப்பாகிறது. பல்வயோதிபர்கள் வெளிநாட்டவர்களை விரும்பாததற்குக் காரணம், 2ம் உலகமாயத்தத்தின் பின் ஏற்பட்ட கஸ்டங்களும், பணிநெருக்கடிகளும், கடினமான உழைப்பும் ஆகும். நாம் கஸ்டப்பட்டு நாட்டை கட்டியெழுப்பி வளமான சமூகமாக்கி விட வெளிநாட்டவர்கள் வந்து அந்த நன்மைகளை அனுபவிக்கிறார்கள் என்கிறார்கள்.

64

அதிகமாகத் தமிழர்களின் திருமணம் பெற்றோராலேயே தீர்மானிக்கப்படுகிறது. பணம், சீதனம், சோதிடம், கௌரவம், சாதி என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு தம்பதியினர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். தம்பதியினர் தம்பிடுப்பத்தைத் தெரிவித்தாலும் கூட பெற்றோரின் விருப்பே முன்னுருமை பெறுகிறது. நோவேயியில் சொந்தமாகவே வாழ்க்கைத் துணையைத் தேர்ந்தெடுத்தலும், சேர்ந்து வாழலும் (சம்பூர்) சர்வசாதாரணமானதாகும். சேர்ந்து வாழ்ந்து பார்ப்பதன் மூலம் தான் மீதிவாழ்வில் குடும்பமாக சேர்ந்து வாழ்வதற்குத் தகுதியுடையவர்களா என்பதை அறிந்து கொள்ளலாம். நோவேயியில் விவாகரத்து மிகச் சலமாகக் கிடைத்து விடுகிறது. குடும்பத்தினர் தமது பிரச்சனைகளைத் தாமே தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். எவருமே திருமணவாழ்வை ஆதரிக்க முயற்சிக்கிறார்கள் இல்லை. ஆனால் பிரிந்து போவதற்கே அறிவுரை கூறுகிறார்கள். ஒரேயொரு சாதகமான விடையம் என்னவெனில் யாரை உண்மையில் ஆளமாக தேசிக்கிறார்களோ அவர்கள் சேர்ந்து வாழக்கூடியதாக இருக்கிறது. சேர்ந்து வாழ்தல் (சம்பூர்) அமைப்பு கூடாது என்பது தமிழர்கள் கருதுகிறார்கள். ஆனால் இங்கே பல தமிழர்கள் சேர்ந்து வாழ்ந்தபின் திருமணம் செய்கிறார்கள். அதுவும் பெற்றோரால் தீர்மானிக்கப்பட்ட நன்கு பழகிய அறிமுகமில்லாதவர்கள். விரும்பியோ விரும்பாமலோ கிடைத்த வாழ்க்கையை ஏற்க வேண்டியுள்ளது, விருப்பம் வேறாக இருந்தாலும் கூட. சரி... இதை என்னவென்று கூறலாம். இது சரியானதா?

நோவேயிய பழைய சமூகம் தமிழர்களைப்போல் இறுக்கமான திருமணவாழ்க்கையையும், கூட்டு வாழ்க்கையையும் கொண்டிருந்தனர். அப்போது உறவினர்கள் ஆதரித்து உதவினார்கள். இன்றைய நோவேயிய அமைப்புமுறையில் தம்பதியினர் இருவரும் வேலைக்குப் போகவேண்டிய நியதிக்கு உள்ளாகக்கப்பட்டுள்ளனர். இதனால் குடும்பத்துடன் இருப்பதற்கான நேரம் குறைவு, தத்தமது நெருக்கடியான அவசர வாழ்க்கை, வாழ்க்கைக்களைப்பால் குடும்பமகிழ்வு குறைவு போன்றவை சம்பவிக்கிறது. பணம், தொழில் காரணமாக குடும்பத்தில் சண்டை சச்சரவு ஏற்பட்டு குடும்பப் பிளவுகள் உருவாகின்றன.

நோவே வாழ்தமிழர்கள் இங்குள்ள சுதந்திரம் காரணமாக நம் உணர்வுகளுக்கு அமைய வாழமுயல் கிறார்கள். இதனால் சண்டை சச்சரவுகள் விவாகரத்தில் நிறுத்துகிறது. சமவுரிமைப்போரை பல தமிழர்கள் பிழையாக புரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். ஆண்கள் செய்யும் அனைத்தும்

அனுமதிக்கக் கூடியது எனவும், அதைப் பெண்களுக்கும் செய்யலாம் எனவும் எண்ணுகிறார்கள் போலும். சமவுரிமை மாண்பு, ஒரே தொழில்செய்ப்பவர்களுக்கு சமமான ஊதியம், ஆண், பெண் இருவரும் வித்தியாசமாகப் படைக்கப்பட்டாலும் மதிப்பும், மரியாதையும் சமமாக இருக்கவேண்டும் என்பதே.

தமிழ்கலாச்சாரத்தை 100வீதம் நோவேயியில் பயன்படுத்த முடியாது. பணவசதி, சூழல், பண்பாடு, நோவேயியின் வசதிகள், நல்வளங்களை துன்பிரயோகம் செய்தல் என்பன கலாச்சாரமுண்பாட்டுகளை ஏற்படுத்துகிறது. வெளிநாட்டவர்கள் பலர் அடிக்கடி வெருட்டியே தமது விருப்புக்களை சாதிக்க முயல்கிறார்கள். இது நோவேயியில் சட்டவிரோதமானது. பலதமிழர்கள் பலாற்காரத்தின் மூலம் பிரச்சனைகளுக்கு முடிபு காணலாம் என நம்புகிறார்கள். நோவே மக்கள் பிரச்சனைகள் முண்பாடுகளை கதைத்து, சட்டம், வரைமுறைகளை அனுசரித்தே தீர்க்கலாம் என நம்புகிறார்கள்.

தமிழர்களை நன்கு அறிந்து கொண்டவர்கள் விருந்தோம்பல் எனும் நல்லவிடயத்தை அறிந்திருப்பார்கள். நோவேயிய வயோதிபர்களின் கடினமான சூழ்நிலைகள், முதியோர் பராமரிப்பு நிலைய அனுமதிக்கான தாமதங்கள், குறைந்த ஓய்வூதியம் பெறுபவர்களின் உண்மைநிலைகளைத் தமிழர்கள் முழுமையாக அறிந்திருப்பார்கள் என்பதை எதிர்பார்க்க முடியாது. நாம் எமதுமக்களுக்கு முன்னுரிமை அளிப்ப தில்லை. எல்லோரையும் சமமாகவே கணிக்கிறோம். சமூகசேவை நிலையங்களில் (சோசியல் கந்தோர்) உதவிபெறுவதை பல நோவேயியர்கள் வெட்கக்கேடாக எண்ணுவர். முன்பு இதை பிச்சைப்பெட்டி (பிச்சைப்பணம்) என்றே அழைப்பர்.

மேற்குறிப்பிடவையும் வேறு பலகாரணிகளும் தப்பான விளைக்கங்களையும், கலாச்சாரங்களிடையேயான மரியாதைக் குறைவுகளை ஏற்படுத்துகின்றன. கலாச்சார முண்பாடுகளைத் தவிர்ந்துக் கொள்வது மிகக்கடினமானது. ஆனால் இருசாராருக்கும் இடையேயான மரியாதை, புரிந்து கொள்ளும் விருப்பு என்பன முன்னேற்றமளிக்கும். அறிவுபூர்வமாக கலாச்சாரமுண்பாடுகளைத் தவிர்ப்பதற்கு மனம்திறந்த நிலை, போதிய தகவல்கள், கலாச்சாரங்களிடையேயான தொடர்புகள், விளைக்கங்கள் என்பன ஏதுவாக இருக்கும்.

பலகாலம் நோவேயியில் வாழ்ந்தவர்கள் மனச்சாட்சிப்படி நோவேயியைப் பற்றி நல்லமுறையில் புதியவர்களுக்கு தகவல்களைக் கொடுப்பது முக்கியமானது. காரணம் நோவே உங்களுக்கு உதவி செய்கிறது நோவே ஜனநாயகம் குறைந்தபட்சம் விசுவாசத்தையும் நலநடத்தையையும் மனச்சாட்சியையும் எதிர் பார்க்கிறது. நோவேயியர்கள் வெளிநாட்டவர்களைப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். இவர்கள் கடினமான சூழலில் குடும்பங்களைப் பிரிந்து இருக்கிறார்கள். சமூகஇணைப்புக்காக வழங்கப்படும் பெருந்துதொகைப்பணம் சரியாகப்பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். நோவேயின் அபரிதமான விடுதலையை எல்லா வெளிநாட்டவர்களும் விரும்பவில்லை என்பதை நோவேயியர்களும் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும்

நானும் எனது குடும்பத்தினரும் நோவேயிய, தமிழ் கலாச்சாரங்களிடையேயான நல்ல விடயங்களை உள்வாங்கக் கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தைப்பிட்டு மகிழ்ச்சி அடைகிறோம்.

பிறகுறிப்பு: கலாச்சாரமுண்பாடுகள் கலாச்சாரத்திற்கு உள்ளேயும், இருகலாச்சாரங்களுக்கு இடையேயும் இருக்கும்.

ஸ்காட்லாண்ட்: தி. தீபன்.

PRØV VÅRE POPULÆRE MASALA DOSA!!!

EKTE HJEMELAGET SØR INDISKE RETTER
I ET KOSELIG MILJØ

தென்னிந்திய பாரம்பரியத்தின் நிழலின்
சுவை பொதிந்த உணவுகளைத் தேர்வு செய்து
நீங்கள் உண்டு மகிழ்ந்திட ஒஸ்லோவில் புதிய உணவகம்
MALABAR CAFE

செவ்வாய் முதல் ஞாயிறு வரை
பகல் 15.00 மணி முதல் இரவு 23.00 மணி வரை
தன் சேவைவசை உங்களுக்காக வழங்கிவரும்
MALABAR CAFE

திங்கள் தவிர்த்த ஏனைய நாட்களில்
பகல் 15.00 மணி முதல் இரவு 23.00 மணிவரை
தன் சேவைவசை உங்களுக்காக வழங்கும்
MALABAR CAFE

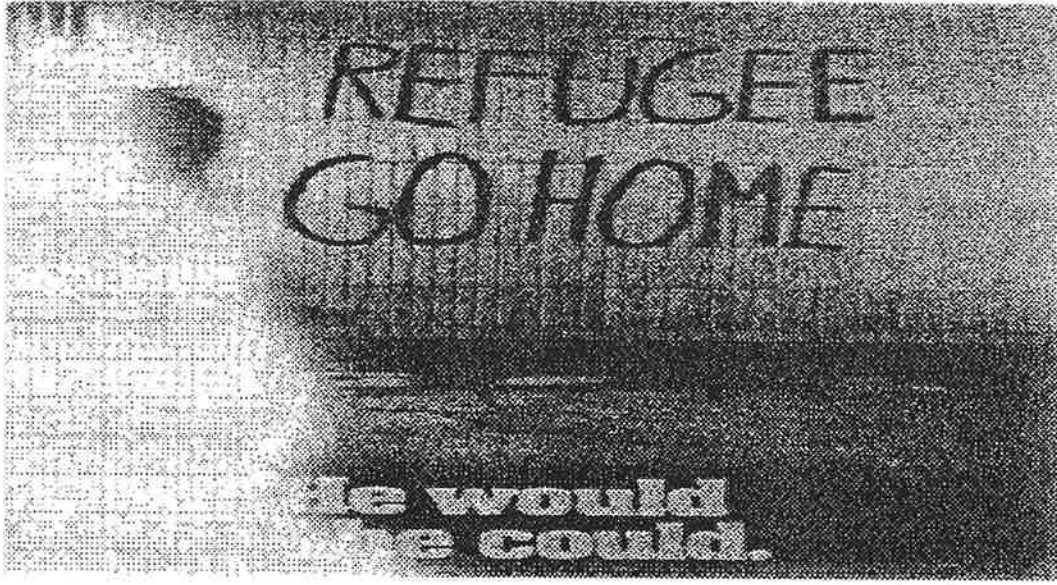
எந்த ஒரு விசேடத்திற்கும் உகந்த உணவுகளை
என்றும் உங்களுக்கு பரிமாறக் காத்திருக்கிறோம்
என்பதை மகிழ்ச்சியோடு அறியத்தருகிறோம்

MALABAR CAFE

MAT- OG VINHUS

TØYENGATA 30, 0578 OSLO TLF: 22 67 70 33

கசக்கும் உண்மைகள் புத்தகத்தின் சாரம்

மாய்யகு ராய்டான்

இப்புத்தகத்தின் எழுந்தளர் 1982ம் ஆண்டு சிந்தனையும் சமூகநீரடிப்பின் மானாக்கருமாவா. பகிரங்க விவாது அரங்குகளில் இன் மறும் சிந்தியர் குடிவரவு பந்திய விவாதங்களில் பங்குபற்றியவர்

நீ யார், உனது அடையாளம் என்ன? உனது உள்ளத்தின் உண்மையான பிரதிபலிப்பு என்ன? உனது சூழ்நிலை என்ன? அல்லது உன்னை உருவாக்கும் சூழ்நிலை என்ன? இது புற்றி சிந்திக்கும்போது உனது தன்மைபிக்கை உனக்கு வளரும். அதே நேரத்தில் இச் சிந்தனைகள் எதிர் மாறான விளைவுகளையும் கொடுக்கும். நீ யார் என்பது உனக்கே தெரியாமலிருக்கும்.

நான் யார்? வாழும் சமூகத்தின் பிரதிபலிப்பு இல்லை உண்மையான என் உள்ளத்தின் பிரதிபலிப்பு.....

ஒரு உடம்பு, இரு நபர்கள். இதுவா நான்? ஒன்று சமூகத்தின் பிரதிபலிப்பு, மற்றது எனது உள்ளத்தின் பிரதிபலிப்பு. நோர்வேயில் வாழும் வெளிநாட்டவர்களுக்கு பிறந்த பிள்ளைகள் பலர் இதை உணர்வர், அனுபவிப்பவர். இதுதான் அவர்களின் நிலை இங்கு எனவும் கூறலாம். தனது உண்மையான உள்ளத்தின் பிரதிபலிப்பை தெளிவுபடுத்த முயற்சிக்கும் போது அது அவர்கள் வாழும் சமூகத்தின் கண்ணோட்டத்துடனும் கருத்துகளுடனும் மோதுவதற்கு சந்தர்ப்பங்கள் உண்டு. அக் கருத்துகளுடனும் கண்ணோட்டமும் பல தப்பான அபிப்பிராயங்களைக் கொண்டது. நான் யார் என்ற கேள்விக்கு இங்கு விடை தேடினால் கிரஸ்டே இரண்டு விடைகள்தான் உண்டு. முதலாவது நான் ஒரு பாக்கிஸ்தான் நாட்டுப்பெண்ணாக இருக்க வேண்டும். பல நோர்வே நாட்டவர்களின் (நோர்வேஜியர்கள்) கண்ணுக்கு ஒரு பாக்கிஸ்தான் பெண்மணி என்றால் குரான் படிப்பதுடன், பரம்பரை உட்பண்பிவதுடன், உள்ளி உண்ணுவதுடன், நோர்வே பாஷை பேசுதது, நோர்வே நாடு புற்றிய அறிவிண்மை முதலிய தன்மைகள் தான் முதலில் மனதிற்கு வரும், இரண்டாவது, நான் நோர்வே நாட்டுப்பெண்ணாக இருக்க வேண்டும். நான் பாக்கிஸ்தானி என்ற பெருமையும் இருக்கக் கூடாது. பாக்கிஸ்தானிய கலாச்சாரத்தை கூற வேண்டும். முக்கியமாக நோர்வே புற்றி நன்றாக பேச வேண்டும். அந்த நாட்டு மக்களைபுற்றியும் நன்றாகப் பேச

வேண்டும். கருத்து வேறுபாடுகள் காட்டக் கூடாது. விவாதங்களில் இறங்கக் கூடாது. இல்லாவிடில் நான் அவர்களைத் தாழ்மைப்படுத்துவதாக நினைப்பார்கள்.

நான் மேற்கொண்ட அடிப்படையில் நடந்தால் என்னை நோர்வே நாட்டுப் பெண்மணி போல ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடும். ஆனால் எப்போதுமில்லை. பத்திரிகைகள், வானொலி, தொலைக்காட்சி சேவைகள் பாக்கிஸ்தானிகளைப் புற்றி விமர்சிக்கும்போது ஏன் பாக்கிஸ்தானிகள் தங்கள் பழக்கவழக்கங்கள், கலாச்சாரங்கள் எல்லாவற்றையும் மீறி நோர்வே நாட்டு மக்கள் போல மாறவேண்டும் என்றும் விமர்சிக்கின்றார்கள்.

என்னைபுற்றி யாராவது சிந்திக்கின்றார்களா? எனக்கு இரு கலாச்சாரங்களுக்கும் நடுவில் ஒரு இடம் வேண்டும். அதைத்தான் நான் தேடுகின்றேன். நான் இங்கேதான் பிறந்தேன். எனது பெற்றோர் பாக்கிஸ்தானிகள் எனது கலாச்சாரம் எனது பெற்றோரின் கலாச்சாரம். பாக்கிஸ்தான் கலாச்சாரம். எனது வாழ்க்கையில் அடிப்படையே பாக்கிஸ்தான். இவற்றை விட்டுக் கொடுக்காமல் என்னை நான் வாழும் சமுதாயம் நோர்வேஜியப் பெண் போல ஏற்றுக்கொள்ளுமா? எனது பெற்றோர் பிறந்தது பாக்கிஸ்தானில், நான் பிறந்தது நோர்வேயில். எனது சகோதரர்கள் பிறந்தது நோர்வேயில். நான் ஒரு பல கலாச்சாரச் சமூகத்தின் விளைவு. எனது கலாச்சாரம் இரு கலாச்சாரங்களையும் கொண்டது. இதுதான் எனது அடையாளம். எனது பிரதிபலிப்பு. இதை நான் அடைவதற்கு நோர்வேயும் அந்நாட்டு மக்களும் என்னைத் தடை செய்கின்றார்கள்.

எனதுவோர் பாக்கிஸ்தானில் தான் ஊன்றியது. அதை நான் மறுக்க முடியாது, மறுக்கவும் மாட்டேன். என்னை நான் இன்னொருவர் என்று நினைக்க இயலாது. அதே நேரத்தில் என்னைச் சுற்றியுள்ளவர்களையும் நினைக்க வைக்க முடியாது. ஏன் என்னையும் நோர்வேஜியன் பெண் போன்று ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. ஆனால் நான் ஒரு பாக்கிஸ்தானி. நோர்வே

நாட்டவர்களுக்கு நான் ஒரு பாக்கிஸ்தானி.

நான் அன்னிய நாட்டவர்களுக்கு பிறந்த நான். எனது பெற்றோர்கள் நோர்வேக்கு குடி பெயர்ந்தவர்கள் அதற்காக நான் இரு கலாச்சாரங்களுக்கும், இரு நாடுகளுக்கும் நடுவில் ஏறிபந்தாக இருக்க விரும்பவில்லை. நான் இரண்டு நாட்டையும் நேசிக்கின்றேன். எனது இரு கலாச்சார அடையாளத்தைப் பற்றி நான் பெருமைப்படுகின்றேன்.

ஆனால்.....சமுதாயமும் சூழ்நிலையும் சரியில்லாவிடில் நான் எனக்கென்று ஒன்றையும் தேர்ந்து எடுக்க முடியாது.

எழுத்தாளர் மா-ருக் அலி அவர்களிடம் ஒரு சில கேள்விகள் கேட்டோம்.

கேள்வி: பல கலாச்சாரக் குடும்பப் பெற்றோர்களுக்கு என்ன புத்திமதி கூறுவீர்கள்?

பதில் : பல கலாச்சார அல்லது இரு கலாச்சாரப் பிள்ளைகளின் முக்கியமான பிரச்சனை தன்னைப் பற்றிய அடையாளப் பிரச்சனை. பெற்றோர் பிள்ளைகளுக்கு அவர்களுடைய அடையாளத்தை திணிக்கக் கூடாது. பெற்றோர்கள் பிள்ளைகளுக்கு இரு கலாச்சாரங்கள் பற்றிய அறிவைக் கொடுக்க வேண்டும் - பிள்ளைகளுக்கு சுயபுத்தி உண்டு. அதன் மூலம் அவர்கள் தங்களது முடிவை எடுக்கவிட வேண்டும்.

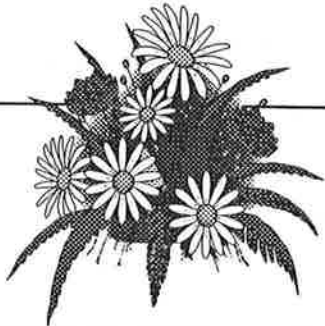
பெற்றோர் பிள்ளைகளுக்கு கலாச்சாரங்களைப் பற்றிய உண்மைகளைச் சொல்ல வேண்டும். ஒற்றுமை வேற்றுமைகள் தெரியப் படுத்தப்படல் வேண்டும். அந்நிய நாட்டுப் பெற்றோர்களுக்கு பிறந்த பிள்ளையின் அடையாளம், அப் பிள்ளையின் பெற்றோர்களின் அடையாளம். ஆனால் அப்பிள்ளையின் முன்னேற்றத்திற்கு அதனுடைய அடையாளம் மிகவும் முக்கியம்.

கேள்வி: நோர்வேயில் குடியேறிய வெளிநாட்டு பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளை நோர்வே சமூகத்தில் கூடுதலாக மறக்காவிட்டால் தங்கள் பிள்ளைகளை இழக்க நேரிடும் என்று கூறுகிறார்கள். இதற்கு என்ன சொல்லுகின்றீர்கள்.

பதில்: இது ஒரு கட்டுக்கதை. இது பத்திரிகை, தொலைபேசி, வானொலியால் ஏற்படுத்தப்பட்டது. எப்போது பிள்ளைகள் நோர்வே சமூகத்தில் பங்கு கொள்ள விரும்புகின்றார்களோ, அப்போது அவர்கள் எதிர்ப்புகளை எதிர் நோக்குகின்றனர்.

எதிர்காலத்தைப் பற்றி அலி நல்ல கண்ணோட்டத்துடனேயே பார்க்கின்றார். அன்னியக் கலாச்சாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட பிள்ளைகள் இச் சமூகத்தில் பங்குபற்றுகின்றார்கள். ஒரே பாடசாலையில் படிக்கின்றார்கள். இளம் பிள்ளைகள் இலகுவில் ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து கொள்கின்றார்கள். இது புதுச் சிந்தனைகளுக்கும் கருத்துக்களுக்கும் ஒர் புது வழியை ஏற்படுத்த வாய்ப்புக் கொடுக்கும்.

67

தமிழ்ச் சங்கம்

ஒஸ்லோ

புலம் பெயர்ந்த தமிழரின் வாழ்வில் நலன்காட்டி முன்னின்று பத்து வருடங்களாக செயலாற்றிவரும் தமிழ் நோர்வே மக்கள் இணைவுகூடத்தின் பத்துவருட நிறைவுவிழாவை முன்னிட்டு எமது வாழ்த்துக்களைத் தெரவித்துக்கொள்வதில் மகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

வளர்நிலா

பத்தாண்டு நிறைகின்ற தமிழ் நோர்வே மக்கள் இணைவுகூடத்தின் பணிகள் எதிர்காலத்தில் மேலும் சிறக்கச் சிறுவர் சஞ்சிகையான வளர்நிலா தனது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிக்கின்றது.

என்பன் தூறா,

தொழில் அமைச்சு

68

பல கலாச்சாரத்தினர் வாழ்கின்ற சமுதாயத்தில், சமுதாயப் பங்களிப்பு

லெனிநாட்டவர்களின் வருகையைப் பற்றியும், சமுதாயம் பல கலாச்சாரத்தினர் வாழ்கின்ற சமுதாயமாகி விட்டதென்பதையும் கருத்தில் கொண்டு நோர்வே அரசாங்கம் 77ம் ஆண்டு மார்சுமாதம் சீல சட்ட விதிகளை பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பித்தது. கிட்டத்தட்ட 100 பக்கங்களாகக் கொண்ட இப்பத்திரம் அரசாங்கம் என்ன விதமாக பல நாட்டவர்கள் வாழ்கின்ற சமுதாயத்தை கட்டியெழுப்பப் போகின்றதென்பதை எடுத்துக் காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது. இப்பத்திரம் படிப்பு, வேலை வாய்ப்பு, இருப்பிட வசதி, சுகாதாரம், கலாச்சாரம் இப்படிப்பட்ட விடயங்களை எடுத்தாராய்கின்றதுடன் பல ஓரண்படான லெனிநாட்டவர்களுக்கு பாதுகாப்பு காட்டுதல், நாம் இக்கட்டுரை மூலம் பல கலாச்சாரத்தினர் வாழ்கின்ற சமுதாயத்தில் சமுதாய பங்களிப்பின் நோக்கம் என்ன கருத்தில் கையாள்ப்படுகின்றதென்பதை பார்ப்பதுடன், இதற்கு வரக்கூடிய சீல

அரசாங்கத்தின் கருத்தின்படி நோர்வே சமுதாயம் பல கலாச்சாரமுடையவர்கள் வாழுகின்ற சமுதாயமாகிக் கொண்டு வருகின்றது. எனவே வெளிநாட்டவர்களுக்கு எதிர்ப்பு தெரிவிக்கும் சக்திகளிற்கு எதிரான எதிர் நடவடிக்கைகள் அவசியமாகின்றது. அத்துடன் வெளிநாட்டவர்களின் சமுதாயப் பங்களிப்பினைக் கூட்டி அவர்களுக்கு இந்நாட்டு மக்களிற்குள்ள சமவுரிமை வழங்குவதிலும் ஆர்வம் காட்டுகிறது. இதன் மூலம் சமுதாயம் வெளிநாட்டவர்களின் திறமைகளை பெற்றுக் கொள்வதற்கும் வாய்ப்பு உருவாகும் என்பதையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

மேலும் தொடர்ந்து பங்களிப்பில் வெளிநாட்டவர் எந்த நாட்டவராக இருந்தாலும் சரி, அவருக்கு தன்னுடைய தராதரத்தை கூட்டுவதற்கும், மற்றும் அவருடைய சமய, கலாச்சாரங்களை கடைப்பிடிக்கவும் அதை வளர்த்துக் கொள்வதற்கும் சட்டம் இடம் கொடுக்கின்றது. இப்படியான கடைப்பிடிப்புகள் நோர்வேயின் சட்டவிதிகள், மனிதனின் அடிப்படை உரிமைகளுக்கு உட்பட்டவைகளாக இருக்க வேண்டும் இப்படியான கடைப்பிடிப்புகளுக்கு ஏதாவது இடையூறு ஏற்படின் அவைகளை ஜனநாயக முறைப்படி, பேச்சுவார்த்தைகள் மூலமும், ஒருவர் ஒருவர் விளங்கிக் கொள்ளும் தன்மை மூலம் இடையூறுகளுக்கு தீர்வு காண வேண்டும். இத்தீர்வு நடவடிக்கைகளில் எந்தவித அடக்கு நடவடிக்கைகளுக்கும் இடமளிக்கக்கூடாது.

இப்படியான அரசியலின் முக்கிய குறிக்கோளாக:

1 ஒருவர் எந்த இனத்தை சேர்ந்தவராக இருந்தாலும், அவரின் சமுதாயப் பங்களிப்பிற்கும், கடமைகளை நிறைவேற்றுவதற்கும்

அவருக்கு சமுதாயம் சமவுரிமை வழங்க வேண்டும்.

2 எல்லாவற்றிலும் சமவுரிமைகளைப் பெறும்போது எல்லோரும் தங்களுடைய கடமைகளை பொறுப்பாக எடுத்து அதை சமுதாயத்திற்கு ஏற்ற மாதிரி திறம்பட செய்து முடிக்க வேண்டும்.

3 ஒருவர் எந்த இனத்தை சேர்ந்தவராக இருந்தாலும் சரி, அவரை ஒரு தனிமனிதனாகத்தான் கணக்கிட வேண்டும். எதுவித காரணத்தைக் கொண்டும் அவரை எதுவித குழுவிலும் சேர்த்து கணக்கிட வேண்டும்.

4 தன்னுடைய வருங்காலத்தையும், தராதரத்தையும் கட்டியெழுப்பும் உரிமை ஒவ்வொரு இன சமுதாயத்தினருக்கும் வாய்ப்புண்டு.

வெளிநாட்டவர்களின் சமூக ஈடுபாடுகளை கூட்டுவதன் மூலம் அவர்கள் சமுதாயத்தில் ஒரு நல்ல இடத்தை வகிப்பதற்கும் மனிதர்களுக்கிடையே தொடர்புகளை ஏற்படுத்துவதுமே காரணம். வேறு இனத்தவர்களை எதுவித வேறுபாடுகளும் இல்லாமல் எல்லோரையும் சமுதாயத்தில் தகுதியுடையவர்களென கணக்கிடுவதற்கு அரசியல் மாற்றங்களும் சமுதாய வளர்ச்சியுமே காரணமாகின்றது. இப்படியான மாற்றங்களினால் பலர் பல பிரச்சனைகளை எதிர் கொள்கிறார்கள். இப்பிரச்சனை புதிதாக குடிபுகுபவர்களுக்கு மாதிரிமல்ல ஏற்கனவே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் சமுதாயத்துக்கும் தான். ஆனால் இது புதிதாக குடிபுகுபவர்களுக்கு கூடியதாகவிருக்கலாம். காரணம்

நோர்வேயில் குடிபுகுந்தவர்களிட பலர் இங்குள்ள வாழ்க்கை மிகவும் குறுகியதொரு கணக்கில் எடுக்கின்றார்கள். சிலர் திருப்பி தமது தாய் நாட்டிற்கு செல்வதற்கும் சிலர் சில நாட்கள் குடிபுகுந்தவர்களும் ஆயத்தம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். இதனால் பலர் கடுமையாக கூடிய சிறையில் சிறப்படுகின்றார்கள். இதன் காரணமாக சமூக சமுபாட்டை குறைந்தும் சிவாக்கின்றார்கள். இதில் கூடிய சிறைகளினால் சிவாக்கின்றதொரு இந்நாட்டிற்கு வந்தவர்களுள் சிலருவர். சிலர் நோர்வே ஊடாக சேலு நாட்டுக்கு செல்வதற்கு வாய்ப்பாக உள்ளார்கள். சிலர் சிவாக்கின்றதொரு இந்நாட்டிற்கு செல்வதற்கு செல்வதற்கு ஒரு பிரச்சனைகளைத் தர்க்கூடிய விடயமாக சிவாயும்.

அவர்களுக்கு பாஷை மற்றும் பல விடயங்கள் புதிதாக இருக்கப் போகின்றது.

சமுதாயப் பங்களிப்பாக்குதலின் காரணமென்ன என்றால் எந்த ஒரு குடிபுகுந்தவரும் தனது கலாச்சாரத்தையே அல்லது சமயத்தையே கடைப்பிடித்துக் கொண்டிருந்தாலும், அவர் சமவாழ்வு உள்ளவர். குடிபுகுந்தவர்களை நோர்வே மக்கள் மாதிரியாக்குவதற்கு அரசு ஒருநாளும் முயற்சி எடுக்க மாட்டாது. அதேபோல வெளும் நோர்வே கலாச்சாரத்தை பின்பற்றுவதற்கும் அரசு தடையாக இருக்கமாட்டாது.

நோர்வே மக்களுடன் தொடர்பை உருவாக்குதல், இந்நாட்டு மொழியைப் படித்தல் அதன் மூலம் சமூகத்தில் ஈடுபாடுகளை கூட்டுதல். இவற்றிற்கெல்லாம் குடிபுகுந்தவர்களும் தங்களால் இயன்ற முயற்சிகளை கடைப்பிடிப்பார்களென பாராளுமன்றத்தில் பெரும்பான்மையினர் விரும்புகின்றனர். நோர்வே பிரஜையாக இருப்பவர்களிடமிருந்து இப்படியான நடவடிக்கைகளை மிகவும் எதிர்பார்க்கின்றனர்.

வெளிநாட்டவர்கள் இங்கு வரும்போது அவர்கள் இங்கு தொடர்ந்து இருப்பார்கள் எனவும் அவர்களுடைய பிள்ளைகள் இங்கு வளரப் போகின்றவர்கள் எனவும்தான் நாம் கணக்கிடுகின்றோம். அதனாலேதான் சமுதாய பங்களிப்பாக்குதலை குறிக்கோளாக குகின்றோம். ஆனாலும் அகதிகள் விதிகளுக்கிணங்க (அரசியல்) அவர்கள் திருப்பி தங்கள் நாட்டிற்கு செல்லுவதற்கேற்ப மாதிரியான வழிகளையும் செய்து வைக்கின்றோம்.

நோர்வேயில் குடிபுகுந்தவர்களிட பலர் இங்குள்ள வாழ்க்கை மிகவும் குறுகியதொரு கணக்கில் எடுக்கின்றார்கள். சிலர் திருப்பி தமது தாய் நாட்டிற்கு செல்வதற்கும் சிலர் வேறு நாட்டில் குடிபுகுந்தவர்களும் ஆயத்தம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். இதனால் பலர் கடுமையாக கூடிய தொழிலில் ஈடுபடுகின்றார்கள். இதன் காரணமாக சமூக ஈடுபாட்டை குறைத்துக் கொள்கின்றனர். இதில் கூடிய தொகையினால் வேலைகளிற்காக இந்நாட்டிற்கு வந்தவர்களுள் அடங்குவர். சிலர் நோர்வே ஊடாக வேறு நாடுகளுக்கு செல்வார்களாவார்கள். ஆனால் சிறு பிள்ளைகளுடன் இருப்பவர்களுக்கு இது ஒரு பிரச்சனைகளைத் தர்க்கூடிய விடயமாக அமையும். காரணம் சிறு பிள்ளைகள் பாடசாலைகளிலும், நண்பர்கள் மூலமாகவும் இங்குள்ள கலாச்சாரத்தைப் பழகி அதை பின்பற்றவும் தொடங்கிவிடுவர். எனவே சிலர் தமது பிள்ளைகளை தமது பாடசாலைகளிலும் அல்லது சர்வதேச பாடசாலைகளில் சேர்த்து பாடம் கற்பிக்கின்றார்கள். இதில் பலர் மேற்கத்தைய நாட்டவர்களுள் அடங்குவர்.

பாடசாலைகளுக்கு மாணவர்களாக வருபவர்களின் நிலைமை இவற்றிற்கு வேறுபட்டது. அவர்களுக்கு குறுகிய கால இருப்பிட அனுமதியே வழங்கப்படுகின்றது. ஆனாலும் 90ம் ஆண்டுக்காலத்தில் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட சட்ட விதிகளின்படி அவர்களுக்கு தொடர்ந்தும் இங்கு இருப்பதற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது. இதனாலே அவர்களுக்கும் இங்கு தொடர்ந்து இருப்பதற்காக குடிபுகுந்தவர்களிட சமுதாய பங்களிப்புகள் மறைகளை அரசாங்கம் கடைப்பிடித்து வந்தது. உதாரணமாக மாகாண, மாவட்ட சபைத் தேர்தல்களில் வாக்களிக்கும் உரிமை (இதற்கு குறைந்தது 3 வருடம் அந்த மாவட்டத்தில் இருந்திருக்க வேண்டும்) வீடு வேண்டல், வேலை பார்த்தல் குறிப்பாக கூறினால்

நாட்டில் உள்ள மற்றவர்கள் மாதிரி வாழ்வதற்கு அனுமதி வழங்கப்படும். ஆனால் அங்கே அவர்களுக்கு இருப்பிட அனுமதி நிராகரிக்கப்படுமோ அந்த நேரம் அவர் நாட்டைவிட்டு வெளியேற வேண்டும். இருப்பிட அனுமதி நிராகரிக்கப்பட்டால், நாங்கள் இந்தச் சமுதாயத்துடன் கலந்து விட்டோம் அல்லது பிள்ளைகள் இங்கு படிக்கின்றன அல்லது எமக்கு வீடு உண்டு, வேலை உண்டு நோர்வே மொழியை ஒழுங்காக கதைக்கத் தெரியும் என்ற காரணங்களை அரசு ஏற்க மறுக்கின்றது அத்துடன் இப்படியான காரணங்களை ஏற்பதற்கு பாராளுமன்றத்தில் எடுக்கப்பட்ட முயற்சி தேரல்வி அடைந்துள்ளது.

சமுதாயத்தில் குடிபுகுந்தவர்களை முழுமையாகப் பங்களிப்பாக்குவதற்கு இடையூறாக இருக்கும் காரணிகளில் முக்கியமாக குடிபுகுந்தவர் சமுதாயத்தில் அதிகளவு தொடர்பு இல்லாமல் இருத்தல், ஒன்று வேலை இல்லாமல் இருத்தல் காரணம் அல்லது அவர் தனக்கேற்ற மாதிரி தன்னுடைய வேலைத்தளம் அமைத்தலும் முக்கிய காரணியாகும். மேலும் தொடர்ந்து பார்க்கையில் குடிபுகுந்தவர் தன்னுடைய இனத்தை சேர்ந்தவர்களுடன் சேர்ந்து இருத்தல், தன் நாட்டவர் சங்கங்களில் மாத்திரம் ஈடுபாடாகவிருத்தல், இதனால் அவர் நோர்வேஜிய மொழியைக் கதைக்கும் வாய்ப்பை குறைப்பதுடன், இந்த மொழியை மிகவும் குறைந்த அளவிலேயே கற்றுக் கொள்கின்றார். இதனால் வாழ்க்கையில் பல பிரச்சனைகளை சந்திக்க வேண்டிய நிபந்தனைக்கு ஆளாவார். இப்படியாக குடிபுகுந்தவர்கள் நடந்து கொள்வது ஒன்றும் பதிதல்ல. இதைத்தான் முன்பு இங்கு இருந்து அமெரிக்காவுக்கு குடியேறியவர்களும் செய்தார்கள். ஒவ்வொருவரும் தான்தானே தேர்ந்தெடுக்கும் முடிவுகள்தான் காரணம். இப்படியான நிகழ்வுகளால்தான் நாட்டில் வெளிநாட்டவர்களை புறக்கணக்கும் நிலைமைகள் உண்டாகின்றது.

இப்படியான பிரச்சனைகள் மிகவும் மோசமடைவது எப்படியென்றால், இங்கு பிறந்து வளரும் பிள்ளைகளுடன் இந்நாட்டு சமுதாயத்துடன் கலந்து கொள்ளாமல் தனது இன பூக்களுடன் சேர்ந்து நடத்தல் அல்லது மறவர்கள் அப்பிள்ளைகளை இப்படியான நிலைக்கு தள்ளி விடுதலுமாகும். வளரும் சமுதாயத்தினர் நிற, இன வேறுபாடுகளுடன் வாழ்வதை தடுப்பதற்காகவே அரசாங்கம் புதிய சட்டவிதிகளை பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பித்தது.

சமுதாயத்தில் இனம், நிறம் என்ற வேறுபாடுகள் தொடருமாகவிருந்தால் குடிபுகுந்த இளைஞர்கள் மத்தியில் சட்ட விரோதமான செயல்களுக்கு தாண்டுகாலாக இருந்துவிடும். எனவேதான் அரசாங்கங்கள் இனத்துவேஷத்துக்கும் இனபாகுபாடுகளுக்கும் எதிர் நடவடிக்கைகளாக, வெளிநாட்டவர்களுக்கு நோர்வே மொழியை கற்பித்தலிலும், வேலைகளுக்கு தகுதியாகக் கல் நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபட்டுள்ளது. இவைகள்தான் சமுதாய பங்களிப்பாக்குதல் நடவடிக்கையில் மிகவும் முக்கியமானதாகும்.

இவை அனைத்தும் பயனளிப்பதென்றால் ஒவ்வொருவரும் முக்கியமாக குடிபுகுந்தவர்கள் ஒவ்வொருவரும் இதற்கு ஒத்துழைப்புத் தர வேண்டும், இல்லையென்றால் இப்பாதை மிகவும் ஒரு கஷ்டமான பாதையாக அமையும். எனவே அனைவரும் உங்களால் இயன்ற முயற்சியளித்து உங்களின் திறமைகள் உங்களுக்கும் சமுதாயத்திற்கும் உங்கள் குடும்பத்தினருக்கும் கிடைப்பதற்கு வழி செய்யும்.

நும்பீக்கையான
தொலைத்தொடர்பு சேவை

70

உலகத்தின் எந்தப் பகுதிக்கும்
உங்கள் எண்ணம் போல்
தொலைபேசித் தொடர்புகளுக்கும்
தொலைநகல் இணைவுகளுக்கும்-

எமது நிறுவனத்திற்கு வராமலேயே
உங்கள் இல்லத்தின் தொலைபேசியிலேயே
சர்வதேசத் தொடர்புகளை நியாயமான
கட்டணத்தில் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கின்றோம்

Grønland T-Banestasjon, Oslo

தேசிய தொழிற்சங்க கூட்டு சம்மேளனத்தில் 28 தொழிற்சங்கங்களை சேர்ந்த சுமார் எட்டு இலட்சத்து பத்தாயிரத்திற்கு மேற்பட்டவர்கள் அங்கத்தவர்களாயுள்ளனர். நோர்வே மக்கள் உதவிக்குழுவில் 16,000ற்கு மேற்பட்ட அங்கத்தவர்கள் அங்கம் வகிக்கின்றனர். எனவே எமக்கு பாரிய வாய்ப்புள்ள ஒரு சிறந்த அடித்தளம் உண்டு இந்நிலையை நாம் சரிவர செயல்படுத்துவோமாயின் வெளிநாட்டவர்களிற்கும் நோர்வேஜியர்களிற்கும் இடையிலான ஏற்றுக் கொள்ளும் மனப்பான்மையையும் சரியான புரிந்துணர்வையும் சாதகமான முறையில் விருத்தி செய்வதற்கு சாத்தியங்கள் அதிகமாக உண்டு.

எமது அபிப்பிராயப்படி நோர்வேஜியர்களும் வெளிநாட்டவர்களும் ஒன்றுபட்டு வாழதல் என்பது இருபக்க திட்டமாகும். ஒன்றுபட்டு வாழதல் என்பது வெளிநாட்டவர்களிற்கு மட்டும் உரியது அல்ல மாறாக ஒன்றுபட்டு வாழதல் என்பது சில சமயங்களில் முற்று முழுதாக நோர்வேஜியர்களில் அவர்களது கருத்தியலிலும் செயல்பாட்டிலும் சட்ட ஒழுங்கு முறைகளிலும் தங்கியுள்ளது. இதற்கு காரணம் சமூக மாற்றத்தை உருவாக்கி குடிபுகுந்தவர்களிற்கு சமத்துவத்தை சகல சூழ்நிலைகளிலும் வழங்க கூடியதாக அதிகாரத்தில் இருப்பவர்கள் நாங்களே. எனவே இனவாதத்திற்கு எதிரான எமது அமைப்பின் செயற்பாடுகளை நடைமுறைப்படுத்த மாகாண நடவடிக்கை குழுவை நாடு முழுவதும் உருவாக்கியுள்ளோம். ஒவ்வொரு மாகாணங்களிலும் உள்ள தொழிற்சங்க கூட்டு சம்மேளனத்தின் அலுவலகமும் அதன் காரியதரிசியும் பொறுப்பாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளதுடன் இதற்கான பிரதிநிதிகளை எமது இரு அமைப்புகளும் இணைத்தே நியமித்துள்ளோம். இதனை தவிர உள்ளூர் அமைப்புகளை சேர்ந்த பிரதிநிதிகளும் அறிவுத் திறமையுள்ள பிரதிநிதிகளும் இக்குழுவில் பங்குபற்றுகின்றனர். எமது ஸ்தாபனத்தின் முக்கிய நோக்கம் கருத்துப் பரிமாற்றத்தை உருவாக்கும் முயற்சியில் ஈடுபடுவதுடன் உள்ளூர் சூழ்நிலைகளையும் தேவைகளையும் கருத்திற் கொண்டு முடிவெடுப்பதுடன் தவறுகளை திருத்திக் கொள்வதற்கான செயல்களில் ஈடுபடுவதாகும். எமக்கிடையிலான புரிந்துணர்வையும் ஒற்றுமையையும் விரைவு படுத்த வேண்டுமாயின் அதற்குரிய செயல்பாடுகளையும் சரியான முறையிலானகையும் வழிமுறைகளையும் ஏற்படுத்துவதற்கேதுவாக குடிபுகுந்தவர்களிற்கும் நோர்வேஜியர்களிற்கும் இடையிலான உறவை வலுப்படுத்தும் இணைவு கூடங்கள் சந்திப்பு மையங்கள் அதிகளவில் ஏற்படுத்தல் வேண்டும்.

எம்மை பொறுத்தவரை தொழிற்சங்கங்கள், மற்றும் தொழிற்சாலைகளில் இவ்வாறான மையங்கள் அமைய வேண்டும் என விரும்புகின்றோம். இதன் மூலம் வெவ்வேறு இனங்களிற்கிடையிலான ஒருங்கிணைப்பை வலுப்படுத்தவும், திறமை மற்றும் நட்புணர்வை ஏற்படுத்தவும் கூடியதாக இருக்கும்.

நாம் ஒரு விடயத்தை உறுதியாக நம்புகின்றோம். தொழிற்சங்கங்கள்: வேறுபட்ட இன, மத மற்றும் கலாச்சார பின்னணியை கொண்ட மக்களின் சந்திப்பு இணைவு மையங்களாக இருக்குமாயின் தொழில் நேரத்தின் பின் இதனை நாம் எமது இல்லங்களிற்கும் உள்ளூர் சமூகத்திற்கும் கூட்டுத்துக் செல்லலாம்.

அதிகளவிலான பாகுபாடு தற்போதும் இடம்பெற்று இருந்து வருகின்றன. வெளியேற்றமும் (ஒதுக்குதலும்) பிரச்சனைகளை உருவாக்குதல் (தொந்தரவு செய்தல்) என தினசரி பிரச்சனைகள் தொழில் மையங்களிலும் வசிப்பிடங்களிலும் இடம் பெற்று வருகின்றன. எமது அமைப்பு சரியான தகவல்களை பரப்புவதன் ஊடாகவும் பிழையான கருத்துக்களை கூட்டி காட்டுவதனூடாகவும் மற்றவர்களிற்கு எதிரான மனப்பான்மையை குறைத்து அதன் வளர்ச்சியிலும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தலாம் என நம்புகின்றோம்.

எங்களின் அமைப்பு குடிபுகுந்தவர்களிற்கு பொருளாதார ரீதியாகவும் அதே சமயம் தொழிற் பயிற்சி பெறக்கூடியதுமான உதவி திட்டத்திற்கு பங்களிப்பு செய்ய ஆர்வமாயுள்ளது. இத்திட்டம் தொழிற் சங்க கூட்டு சம்மேளனத்தாலும் தொழில் வழங்குனர்களின் பொது சங்கத்தினரினதும் வியாபார வர்த்தக சேவை துறையினரின் தலைமையகமும், தொழில் சந்தைப்படுத்துனரும் (தொழில் அலுவலகம்) இணைந்தே இத்திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துகின்றனர். இதன் நோக்கம் குடிபுகுந்தவர்களில் இளம் வயதினரிடும் நடு வயதை கடந்தவர்களிற்கு தொழிற்சூழலில் கதவை திறந்து விடுவதாகும்.

குடிபுகுந்தவர்களிற்கு முழுநேர வேலையை பெற்று கொடுப்பதுனூடாக அவர்கள் மீதான பாகுபாடும் எதிர்கருத்துக்களும் மறைந்துவிடும் என கருதுவிலை. ஆனால் எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு குடிபுகுந்தவர்கள் முழுநேர வேலை பெறுகின்றார்களோ அவ்வளவிற்கு அவ்வளவு குடிபுகுந்தவர்கள் தொடர்பான எதிர்கருத்துக்கள் குறைகூடும்.

தொழிற்சங்க கூட்டு சம்மேளனமும் மக்கள் உதவிக்குழுமும் இனவாதத்திற்கு எதிரான பொது நடவடிக்கை குழுவை செயல்படுத்த தொடங்கி விட்டது. முதலாவது நடவடிக்கையாக எமது அங்கத்தவர்கள் மத்தியில் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் செயலில் இறங்கியுள்ளோம். தொழில் மையங்களில் ஊழியர்கள் சார்பில் தெரிவு செய்யப்பட்ட பிரதிநிதிகளும் வெவ்வேறுவகையான அமைப்புகளிற்கு இடையிலான இணைப்புகளையும் ஏற்படுத்துவதினூடாக குடிபுகுந்தவர்களில் பலரிடம் வேலைவாய்ப்பை பெற்று கொடுப்பதும் நோர்வேயின் தொழிற்சங்கங்கள் இன்றுள்ளதைவிட பலகலாச்சார தன்மை கொண்டதாக மாற்றியமைப்பதுடன் நாட்டின் பல்லின கலாச்சார தன்மையை விருத்தி செய்வதில் தொழிற் சங்கங்கள் முக்கிய பங்கை வகிக்க வேண்டுமெனவும் விரும்புகின்றோம். குடிபுகுந்தவர்களில் பெரும்பாலானோரை தொழிற்சங்கங்களில் அங்கம் வகிக்கவும் அவர்களின் எண்ணங்கள் மற்றும் உரிமைகளிற்கு குரல் கொடுக்கக் கூடியதாக அவர்களது பிரதிநிதிகளை தெரிவு செய்து ஏனைய மையங்களின் நிர்வாகிகளுடனும் தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளுடனும் தொடர்பு கொண்டு செயலாற்றுவதுடன் தொழில் மையங்களில் காலியான இடங்களிற்கு விண்ணப்பித்துள்ள விண்ணப்பங்களில் இருந்து வெளிநாட்டு பின்னணியை கொண்ட நபர்களிற்கு வாய்ப்பளிக்க முயற்சிக்கும் வருகின்றோம்.

அண்மையில் வெளியான பராளுமன்ற அறிக்கை 17இல் (குடிபுகுந்தவர்களும் பல கலாச்சார நோர்வேயும்) மொழிப்பயிற்சியை அதிகரிக்கும் தொழிலுரிமையும் அதுவும் தொழில் நேரத்தில் இதனை மேற் கொள்ளவும் வழி வகுக்கப்பட்டுள்ளது. தொழில் மையங்களில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய ஒழுங்கு விதிகளில் தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்பட்ட சட்ட திருத்தத்தில் (அத்தியாயம் 55 .இல்) குடிபுகுந்தவர்களில் தாய்நாட்டு கல்வி தாராதரத்தையும் தொழில் தகுதியையும் விரைவாக அங்கீகரிப்பதற்கும், மற்றும் தொழில் மையங்களில் வேறுபாட்டிற்கு உட்படுவதாக கருதுபவர்கள் சட்டரீதியான உதவியை பெற்றுக் கொள்வதற்கு ஏதுவான பிரேரணை ஒன்று முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

இனவாதத்திற்கு எதிரான எமது பொது நடவடிக்கை குழு இவ்வாண்டின் (1997) பின் அரைப்பகுதியில் தொழில் மையங்களில் தனது நடவடிக்கைகளை செயல்படுத்தும் என எதிர் பார்க்கின்றோம். இதனை நாடு தழுவிய ரீதியில் தொழிற்சங்கங்கள் மற்றும் நடைமுறைப்படுத்தலாம் என நம்புகின்றோம். எமது அடிப்படை நோக்கம் அங்கத்தவர்களின் சரிசமமாக நடத்தப்படல் வேண்டும். இதுமட்டுமன்றி போதிய தகவல்களை எழுத்தில் சமர்ப்பிப்பதும் (கோரிக்கை அட்டைகள், துண்டு பிரசுரங்கள், மாதாந்த செய்திக் கடிதம் - இனவாத எதிர்ப்பு பொது

நடவடிக்கையின் செய்தி) பொது நடவடிக்கையின் நடவடிக்கை குழு செயலாற்றியுள்ளது. பலவேறுபட்ட வெவ்வேறான வாய்ப்புக்களிற்கு உதவியும் பங்களிப்பும் மற்றும் விவாதங்களையும் நாடு முழுவதும் நடாத்தி வருகின்றோம். மேலும் பல கலந்துரையாடல்களையும் மாநாடுகளையும் குடிபுகுந்தவர்களின் பிரச்சனைகள் தொடர்பாக நடாத்தியுள்ளோம். தொழிற் சந்தையில் வெவ்வேறு துறைகளில் குடிபுகுந்தவர்களிற்கு சம வாய்ப்பும் அவர்களின் திறமையை அங்கீகரித்தும், தகுதியான நபர்களிற்கு வாய்ப்பளிக்க கூடியதாகவும் நாம் செயலாற்றி வருகின்றோம். இனவாதத்திற்கு எதிரான எமது பொது நடவடிக்கைக்குழு பயிற்சி நெறியுடாகவும், கலாச்சார நிகழ்ச்சிகள் ஊடாகவும், தீப்பந்த ஊர்வலங்கள் ஊடாகவும் சர்வதேச சந்தைகள் ஊடாகவோ அல்லது குடிபுகுந்தவர்களிற்கான அறிமுகமும் (நடைமுறையும்) அமைப்பும் போன்ற பயிற்சிகளினூடாகவோ நடைமுறைப்படுத்தி வருகின்றோம்.

நாட்டில் பரவலாக இயங்கும் எமது நடவடிக்கை குழுவினரில் பெரும்பாலானவர்கள் தொழில் மையங்களிற்கு விஜயம் செய்தும் மாகாண மாநகர சபைகளின் நிர்வாகிகளுடனான தொடர்பும், மட்டுமன்றி இனவாதிகள்- குடிபுகுந்தவர்களிற்கு எதிரான செயல்பாடுகளில் ஈடுபடுவோரின் பத்திரிகை, தொடர்பு சாதனங்களிற்கு எதிராக செயல்படக்கூடியதாக ஒரு குழுவை அமைத்துள்ளோம். இவர்கள் தொழில்தகவல்களிற்கு திட்ட

செயலாளர்கள் கவுஸ்டால்.எச்.எஸ்.மேடால். (Gaustad,H.Smedal)

திறிக்வே அங்கஸ்டாட் (Trygve Augestad) அல்லது ஊலபிரட்ரிக் அய்னார்சன் (Ole Fredrik Einarsen) ஆகியோருடன் தொடர்பு கொள்ளலாம் எமது விலாசம்.

Norsk Folkehjelp

P:B 8844; youngstorget

தொலைபேசி - 22037700 அல்லது தொலைநகல் - 22179612

இன, மத, மொழி, கலாச்சார, ஆண், பெண் வேறுபாடின்றி அனைவரிற்கும் பொதுவான தொழிற்சங்கங்கள் என்பதை அனைவரும் அனுபவீதியாக உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதேயாகும்.

இதனை வாசிப்பவர்கள் தமது பங்களிப்பை நல்க விரும்பின் அல்லது இது தொடர்பாக ஏதாவது சந்தேகங்கள் - கேள்விகள் இருப்பின் உங்கள் மாகாணத்திலுள்ள தொழிற்சங்க சம்மேளனத்தின் மாகாண அலுவலகத்துடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள். அத்துடன் உங்களிற்கு தேவையான துண்டுப்பிரசுரங்கள், பதாகைகள், மாதாந்த செய்தி குறிப்பீடுகள் போன்றவற்றை இலவசமாக பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

73

ஆழகீய புதிய டிசைனர்களில்,கண்கவர்
தூங்க நடைகளுக்கும் எவர்சீஸ்வர்
பொருட்களுக்கும், தரமான
டைகக்கடிக்காரங்களுக்கும்

SAGANA
Jewellerys

Gronlandsleiret 6, 0190 OSLO Tlf/ Fax: 22173735

பக்ரா சஸீயி
தலைவர் மீரா நிலையம்

74

நோர்வே வாழ் வெளிநாட்டுப் பெண்களும் சமத்துவத்திற்கான அவர்களது ஒத்துழைப்பும்.

நோர்வேயில் எல்லோரும் சட்டத்தின் முன் சமம் என்பது பெரிய அளவு அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு இத்தகைய ஒரு நகர்ச்சட்டம் உள்ளது. மற்ற நாடுகளுடன் ஒப்பும் போல இங்கே சமவுரிமை என்பது மெல்லாகக் உள்ளது. இந்த சமவுரிமை என்பது வெளிநாடுகளில் இருந்து இங்கு வரக்கூடிய பெண்களுக்கு உண்டா என்பது கேள்விக்குரியதாகவே உள்ளது. இங்கு குடியேறிய வெளிநாட்டுப் பெண்கள் நாளும் ஆண்களில் இருந்து மட்டுமல்ல இந்நாட்டு பெண்களில் இருந்தும் வேலாற்றும் பங்களிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

வெளிநாட்டவர் சட்டம்

1975ம் ஆண்டு இங்கு வெளிநாட்டவர் வந்து குடியேற முடியாது என்ற சட்டம் அமுல்படுத்தப்பட்டது. இதன் பிறகு வெளிநாட்டவர்கள் இங்கு வந்து சுதந்திரமாக தொழில் புரிவது என்பது முடியாத காரியமாக உள்ளது. இங்கு வரும் பெண்களில் பெரும்பாலானோர் குடும்பத்துடன் ஒன்று சேர்வதற்காக வந்தவர்களாகவே உள்ளனர். இதனால் இவர்களுக்கு இங்கு கணவனுடன் சேர்ந்து வாழும் வரைக்கும் என்ற முறையில் வதிவிடவரிமை வழங்கப்படுகின்றது. இந்த வதிவிடவரிமை பெரும்பாலும் ஆசிய, ஆபிரிக்க, இலத்தீன் அமெரிக்க பெண்களுக்கு நிபந்தனையாக விதிக்கப்பட்டுள்ளது. இன்னும் சிறியளவிலான பெண்கள் படிப்பதற்காக வந்தவர்களாகவும், அல்லது அகதியாக வந்தவர்களாகவும் உள்ளனர்.

புற்று வருட ரூபந்தனை

ஒரு வெளிநாட்டுப் பெண் கணவனுடன் சேர்ந்து வாழ்வதற்காக இங்கு வருடப்போது அவர் பல பிரச்சனைகளை இங்கு எதிர்நோக்க வேண்டியுள்ளது. ஏனெனில் அவர் கணவனை நம்பி வாழ்வதாகவே இங்கு கணிக்கப்படுகின்றனா. இதன் அடிப்படையிலேயே அவருக்கு வதிவிடவரிமை வழங்கப்படுகின்றது. பெண்கள் கணவனுடன் 3 வருடங்கள் குடும்பம் நடத்த வேண்டும். இதன் பிறகே இவர்களுக்கு சுதந்திரமாக வாழ இங்கு உரிமை, சட்டம் இருக்கிறது. இந்த மூன்று வருடங்களுக்குள் இவர்கள் பிரிய நேரிடுமானால் இவர்கள் தங்கள் வதிவிடவரிமையை இழப்பவர்களாக கருதப்படுவார்கள். சில பெண்கள் இதன் சட்டத்தை எதிர்த்து அரசாங்கத்திடம் முறையிட்டதனால் இவர்களில் சிலபேருக்கு வதிவிடவரிமை கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த வதிவிடவரிமை மனிதாபிமான அடிப்படையில் தற்காலிகமாக வழங்கப்பட்டதேயொழிய

சமத்துவத் தகுதிகளுக்காக வழங்கப்படவில்லை. சில நேரங்களில் பார்க்கும்போது வெளிநாட்டு அமைச்சு விரைவாக சிந்திப்பது இல்லை என்பதை அவதானிக்கலாம். உதாரணமாக ஒரு வெளிநாட்டுப் பெண்ணின் விவாகமுறிவு பதியப்பட்டால் அவர்கள் உடனடியாக நடவடிக்கையில் ஈடுபடுகின்றனர். இதை ஒரு நோர்வே பெண் பெண் செய்யும்போது அது வேறுவிதமாக கணிக்கப்படுகின்றது. ஒரு நோர்வேயிய பெண் விவாக முறிவு ஏற்பட்டு விவாகரத்துக்காக அவர் எதிர்பார்த்திருக்கும் வரை அவரை திருமணம் புரிந்தவராகவே கணிக்கப்படுகிறார். ஆனால் ஒரு வெளிநாட்டுப் பெண்ணுக்கு விவாக முறிவு நேரம் முடியும் முன்னேயே வதிவிடவரிமை யறிக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. இதற்கு பல உதாரணங்கள் உண்டு. இதுமீரா.. என்ற அமைப்பினதும், பல மசளைநாளாவெநசினதும் ஆய்வுகளில் இருந்து தெரிய வருகின்றது. இந்த 3 வருடச் சட்டத்தில் பெண்கள் கணவனை எதிர்பார்த்தே வாழ வேண்டியுள்ளது. இதனால் இவர்களுக்கு சுதந்திரமோ அல்லது தனியாக வாழ்வதற்கோ உரிமை இல்லாமல் போகின்றது. இந்த மூன்று வருட சட்டத்தை மாற்றும்படி மீரா என்ற நிறுவனமும், வெளிநாட்டுப் பெண்களையும், புலம் பெயர்ந்த பெண்களையும் உள்ளடக்கிய மற்றைய நிறுவனங்களும் நீதியமைச்சிடம் முறையிட்டனர். மாறாக மூன்றாம் உலக நாடுகளில்லிருந்து வந்த பெண்களுக்கு விவாகரத்து ஏற்பட்டவுடன் வதிவிடவரிமை கொடுக்கப்படும் என்ற நீதியமைச்சினால் கூறப்படுகிறது. ஆனால் இதை ஒரு சட்டமாக நீதியமைச்சு அங்கீகரிக்கவில்லை.

விவாகரத்து பெற்ற பெண்களுக்கு அவர்கள் தாய்நாடு திரும்பினால் ஏற்படும் போகும் விளைவுகளை எதிர்பார்த்தே இவர்களுக்கு வதிவிடவரிமை வழங்கப்படுகிறதே ஒழிய சமவுரிமை என்ற அடிப்படையில் அல்ல. வெளிநாட்டுப் பெண்கள் என்றால் குழந்தையைப் பெறுவதும், வீட்டில் இருப்பவர்களாகவுமே

நோர்வேஜியரால் கருதப்படுகின்றது. இவர்களுக்கு மொழித் தேர்ச்சியோ அல்லது மொழிப் பயிற்சியோ அல்லது தொழிற் பயிற்சியோ, பின்னை பராமரீபு போன்ற வசதிகளோ குறைவாகவே கொடுக்கப்படுகின்றது. இதை எதிர்த்து வெளிநாட்டுப் பெண்கள் குரல் கொடுத்தும் பெரிதாக எதுவும் செய்யப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஒரு தொழில் செய்வது என்பது தனிய பணம் சேகரிப்பது என்று அர்த்தமல்ல. வருமானத்துடன் வேலை செய்யும்போது சுதந்திரம், கொடுப்பனவு, தைரியம் என்பன ஏற்படுகின்றன. வீட்டில் இருந்து வெளிவந்து மற்றவர்களுடன் புழக்கூடிய சந்தர்ப்பங்களை ஒரு தொழில் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கின்றது. இது வெளிநாட்டுப் பெண்களுக்கு இந்த சமூகத்துடன் ஒத்துப் போகக் கூடிய வாய்ப்புக்களையும் அவர்களை பொருளாதார ரீதியாக சுதந்திரத்தையும் மனத் தைரியத்தையும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கின்றது. நோர்வேயில் பெரும்பாலான வெளிநாட்டவர்கள் வருமானம் குறைந்த தகுதியற்ற வேலைகளையே செய்கின்றனர். பெண்களின் வருமானம் குடும்பத்துக்கு அவசியமாக உள்ளது. அதிகமான பெண்கள் எட்டு மணித்தியாலத்துக்கு மேலாகவும் வேலை செய்து குடும்பத்தைப் பராமரிப்பது உண்டு. இவர்கள் பெரும்பாலும் தனித்து ஒரு பிள்ளையுடனோ அல்லது பல பிள்ளையுடனோ வாழும் பெண்களாவர். இங்கு வெளிநாட்டுப் பெண்களுக்கு தொழில் வாய்ப்பு அவர்கள் படித்த தகுதிக்கு கிடைப்பது கடினமாக உள்ளது. வெளிநாட்டவரின் கல்வித்தகுதி இங்கு அதிகமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதில்லை. இது பெரும்பாலும் ஆசிய, ஆபிரிக்க, இலத்தீன் அமெரிக்கா போன்ற இடங்களில் இருந்து வந்தவர்களைக் குறிப்பிடுவதாகும். இதனால் பல பெண்கள் தகுதி குறைந்த, சம்பளம் குறைந்த தொழில்களைச் செய்ய நிர்ப்பந்திக்கப்படுகின்றனர். 1992 பள்ளி விவரப்படி வெளிநாட்டுப் பெண்கள் அதிகமாக அரசாங்க உத்தியோகமும் மற்றும் தனியார் நிறுவனங்களிலும் வேலை செய்வதாக கணிப்பிடப்பட்டது. 63 வீதம் ஆபிரிக்க பெண்களும் 65வீதம் தென் அமெரிக்க பெண்களும் இந்த நிறுவனங்களில் கடமையில் ஈடுபடுத்தப் பட்டுள்ளார்கள். இதில் வேலை செய்யும் பெண்களின் தொகை 50வீதம் ஆகும். வெளிநாட்டுப் பெண்கள் என்றால் சோம்பேறிகள், படிப்பறிவற்றவர்கள், அடிமைகள் என்ற தவறான எண்ணங்கள் நோர்வேஜிய மக்களின் மனங்களில் இருந்து விடுபட்டதை இது எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இங்கு வசிக்கும் வெளிநாட்டு பெண்களில் மூன்றில் ஒரு பகுதியினர் (30-40 வயதுக்குட்பட்டோர்) பல்கலைக்கழக பட்டப் படிப்பையும், உயர் கல்லூரி கல்வியையும் கொண்டவர்களாக உள்ளனர். இவர்களோடு ஒப்பிடும்போது கால் பகுதியினரே நோர்வேஜிய பெண்களாகும். இப்படி இருந்தும் வெளிநாட்டுப் பெண்களுக்கு தொழில் வாய்ப்பு அவர்களது தகுதிக்கு கிடைப்பதில்லை. அப்படிக்கிடைத்தாலும் அவர்கள் மேலாக பயில்கின்றனரும் மேலதிகமான பரிசீலனையும் எடுக்க வேண்டியுள்ளது. தொழில் செய்பவர்களில் வெளிநாட்டுப் பெண்கள் குறைவாகவே உள்ளனர். இதிலிருந்து இவர்களுக்கு சமவரிமை இல்லை என்பது தெளிவாப்பத் தெரிகின்றது.

மனைவிகள் தொழில் செய்பவர்களால்

வெளிநாட்டுப் பெண்களின் வேலை வாய்ப்புக்களும், அத்துடன் நோர்வேயின் வெளிநாட்டவர் சட்ட நடைமுறையும் ஒன்றோடு ஒன்று இணைக்கப்பட்டிருப்பதை கட்டாயம் பார்க்க வேண்டும். இரண்டாம் உலகப் போர் நடந்து கொண்டிருந்த காலங்கள் முதல் 1975ம் ஆண்டு வரை பெரும்பாலான வெளிநாட்டவர்கள் வேலைகள் தேடுவதற்காக நோர்வேக்கு வந்தனர். அதிகமானோர் நோர்வேயின் பணிப்பின்பேரில் இங்கு தொழில் புரிவதற்காக வந்தனர். மற்றவர்கள் தங்கள் முயற்சியினால் இங்கு வந்தனர். இவர்களுக்கும் உடனடியாக தொழில் வாய்ப்புக்கள் கிடைத்தன. அந்த நேரத்தில் இங்கே படிப்பு தேவையற்ற, சம்பளம் குறைந்த வேலைகளுக்கே தட்டுப்பாடாக இருந்தது. வெளிநாட்டவர்களுக்கு தொழிற்சாலைகள், ஆஸ்பத்திரி,

ஜெரூட்டல், மற்றும் பாடசாலைகள் கழுவதல், மாவட்ட கட்டிடங்களளை கழுவதல் போன்ற இடங்களில் வேலை வாய்ப்புக்கள் ஆண்கள், பெண்கள் என்ற பாகுபாடின்றி பொதுவாக வழங்கப்பட்டது. அதிகமான பெண்கள் சுகாதாரப் பிரிவுகளில் வேலைக்காக அமர்த்தப்பட்டனர். அப்படியிருந்தும் அதிகமான ஆண்களே இங்கு தொழில் புரிவதற்காக வந்தனர். இதனால் தொழில் அபிவிருத்தி கூடுதலாக இருந்தது. இதை இன்றும் நடைமுறையில் பார்க்கலாம்.

கூடுதலான அன்னியப் பெண்கள் வெளிநாட்டவர் சட்டம் இங்கு அமுலுக்கு கொண்டுவரப்பட்ட பின்னரே வந்தனர். இவர்களுக்கு குடும்பத்துடன் இணைந்து வாழ்வதற்கு என்ற அடிப்படையிலேயே வதிவிடவரிமை வழங்கப்பட்டது. இவர்கள் பெரும்பாலும் வேலைக்கு தேவையற்றவர்களாக ஆண்களுக்கு நிகரற்றவர்களாக கணிக்கப்பட்டனர். இதனால் சில தொழில் வசதிகள் வெளிநாட்டவர்களுக்காக ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது இது இங்கு தொழில் புரிவதற்காக வந்தவர்களுக்கே சாதகமாக அமைந்தது. இங்கு அதிகமாக ஆண்கள் வேலை செய்வதற்காக வந்தபடியால் பெண்கள் தொழில் சந்தையிலிருந்து கவனிக்கப்படாமல் போயினர். இவர்களுக்கு திறமையிருந்தும் அதிக வாய்ப்புக்கள் கிடைக்கவில்லை. பெண்களுக்கு நோர்வேஜிய மொழிப் பயிற்சியிலும் குறைந்தளவே பங்கெடுத்துக் கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டது. ஏனென்றால் என்பது பெண்களுக்கு தேவையற்றவொன்றாகவே கருதப்பட்டது. அதாவது இங்கு வந்து குடியேறிய பெண்களினதும், அகதியாக வந்த பெண்களினதும் படிப்புச் சான்றிதழ்கள் இங்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவது கடினமாக இருந்தது. இதன் காரணமாக பெண்களுக்கு தொழில் வாய்ப்பு வசதிகள் பெறுவது கடினமாக இருந்தது. இதன் காரணமாக பெண்களுக்கு தொழில் வாய்ப்பு வசதிகள் பெறுவது கடினமாக இருந்தது. இந்த நிலைமை இப்பொழுதும் நடைமுறையில் இருக்கின்றது. மற்றவர்களோடு ஒப்பிடும்போது அன்னியப் பெண்களே இன்று கூடுதலாக வேலை வாய்ப்புக்கள் இன்றி இந்த சமூகத்தில் இருப்பதைக் காணலாம்.

கடந்த இருபது வருடங்களில் இந்த நோர்வேஜிய சமூகமானது மிகவும் மாற்றமடைந்துள்ளது என்பதை அவதானிக்கலாம். பெரும்பாலும் குடும்ப வாழ்க்கை, ஆண்கள், பெண்களினது கடமைகள் ஒரே மாதிரியாகவே இப்பொழுதும் கணிப்பிடப்படுவதை பார்க்கலாம். அதாவது வெளிநாட்டுப் பெண்களின் கடமையானது வீட்டில் மனைவியாகவும், தாயாகவும் இருப்பதும், அதே நேரத்தில் ஆண்கள் வந்து குடும்பத்துக்கு தீனி போடுபவர்களாகவுமே கணிக்கப்படுகின்றனர். இப்படி தர்க்குறைவான கணிப்பீடுகள் இருந்தும் வெளிநாட்டுப் பெண்கள் இருபது வருடங்களாக தொழிலும் வேலை செய்வதை அவதானிக்கலாம். இது இன்றும் தொடர்வதைக் காணலாம். இதை பார்க்கும்போது வெளிநாட்டுப் பெண்கள் வேலை வாய்ப்பு பெறுவதற்கு அதிகளவு காலம் செலவு செய்வதை பார்க்கலாம். அதிகளவு காலம் செலவு செய்வதை பார்க்கலாம். ஒரு கணிப்பின்படி வேலை செய்யும் வெளிநாட்டுப் பெண்களின் தொகை 49வீதமாக இருப்பதைக் காணலாம். இவர்கள் நோர்வேயில் 7 வருடங்களுக்கு மேலாக இருப்பவர்களாக இருப்பதைக் காணலாம். இவர்களின் தொகையானது ஏழு வருடங்களுக்கு குறைவாக இந்நாட்டில் இருக்கும் வெளிநாட்டுப் பெண்களிலும் பார்க்க கூடுதலாக உள்ளது. இந்த தகவலின்படி வெளிநாட்டுப் பெண்கள் தங்களின் உண்மையான நோக்கங்களை தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருப்பதை காண முடிகின்றது,

தொழில் சந்தையில் வெளிநாட்டுப் பெண்கள் இப்போதைக்கு உடனடியாக அங்கீகரிக்கப்படவில்லை அல்லது தொழிற் சந்தையின் பார்வையில் அவர்கள் பெரிதும் கண்டு கொள்ளப்படவில்லை என்பதை பார்க்கலாம். வெளிநாட்டுப் பெண்களை பிரத்தியேகமாக வேலைக்கு வைத்திருப்பதை பார்க்க முடிகிறது. அதாவது தேவையாயின் உடனடியாக பயன்படுத்தப்படுபவர்களாகவே இவர்களின் செயல்பாடாக

75

இருக்கின்றது. இந்த நாள்வரை வெளிநாட்டுப் பெண்களின் வேலைப் பிரச்சனை பெரிதாக எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. மீரா என்னும் நிறுவனம் வெளிநாட்டுப் பெண்களிடம் தொடர்பு கொண்டு அவர்களின் நிலைமையினை கணக்கிட்டுள்ளது. இந்த நிறுவனத்தின் தகவலின்படி பெரும்பான்மையான வேலை செய்யும் வெளிநாட்டுப் பெண்கள் படிப்பற்ற, தரம் குறைந்த வேலைகளைச் செய்து கஷ்டப்படுவதாகவும், இது பெரும் பிரச்சனையாக இருப்பதாகவும் அறியப்பட்டுள்ளது. தொழிற்சாலைகளில் வெளிநாட்டுப் பெண்கள் கஷ்டமான, ஆபத்தான வேலைகளை செய்பவர்களாக இருக்கின்றனர். இவர்கள் பொருட்கள் வந்து குவியும் கட்டு மற்றும் பாரமான இயந்திரங்களை அடுக்கி வைப்பவர்களாகவும் வேலை செய்கின்றனர். மீரா அமைப்புக்கு வரும் அதிகமான பெண்கள் தாங்கள் வேலையை விட்டு நீக்கப்பட்டுவிடுவோமோ என அச்சம் அடைந்தவர்களாக உள்ளதாக தெரிவித்திருக்கின்றனர். இவர்கள் தங்களுக்கு தாங்கள் செய்யும் வேலையினால் ஏற்பட்ட தாக்கத்தினால் சுகயீனமுற்றவர்களாக இருந்தும் வேலைக்கு தொடர்ந்து செல்கின்றனர். இது வெளிநாட்டுப் பெண்களுக்கு புரியாமையும் அவர்களுக்கு குறைவான உந்துதலையும் இந்த நோர்வேஜிய சமூகத்தில் சுறுசுறுப்பாக இயங்காமையையும் ஏற்படுத்துகின்றது. இது கூடுதலாக அவர்களின் தொழில் வாழ்க்கையை பாதிக்கின்றது. இந்த நிலைமை கூறுகிறது என்னவென்றால் முக்கியமாக வெளிநாட்டுப் பெண்களின் தொழில் சம்பந்தப்பட்ட தகவல்களை சேகரிப்பதும் அவர்களுக்கு மக்களிடையே உள்ள தவறான அபிப்பிராயத்தையும், எதிர் நடவடிக்கையையும் குறைப்பதாகும்.

சுயமாக சம்பாதிப்பது.

தொழிற் சந்தையின் அபிவிருத்தியின் காரணமாக அதிகமானோர் கூடுதலான படிப்பை மேற்கொள்ளுகின்றனர். பாடசாலைகளில் இடங்கள் எடுப்பதற்கும் வேலைகள் செய்வதற்கும் பெரும் தகுதிகள் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன. இதைப் பார்க்கும்போது கூடுதலான தகுதிகளைக் கொண்ட வெளிநாட்டவர்க்கு வேலை வாய்ப்பு என்பது பெரிதும் பிரச்சனையாக உள்ளது. இப்பொழுது

நோர்வேஜிய மொழியில் திறமை வேண்டுமென்ற நிபந்தனையும், அதே நேரத்தில் நோர்வேஜிய மொழியை கற்றுல் என்பன குறைந்து கொண்டு போவதும் இவர்கள் இந்த சமூகத்தில் இருந்து விடுபடவும் சான்றுகள் உள்ளன. உதாரணமாக இவர்களுக்கு இதனால் வேலைகள் கிடைப்பதில்லை என வைத்துக் கொள்வோம். இந்த நிலைமையினால் படித்தவர்கள், உயர்தர கல்வி கொண்டவர்கள் மரக்கறி வியாபாரிகளாகவும் கழுவும் பெண்களாகவும் அல்லது குசினியில் வேலை செய்பவர்களாகவும் மாற்றப்படுகின்றனர். இதன் காரணமாக பல வசதிகளையும் கொண்ட வெளிநாட்டுப் பெண்கள் தாங்களாகவே தொழில் வாய்ப்பை அமைத்துக் கொள்கின்றனர். இவர்கள் வந்து பிரயாண நிறுவனங்கள், சாமான்கள் வேண்டுமென்று இறக்குமதி மற்றும் இயற்கை மருந்து போன்ற தொழில்களை ஆரம்பிக்கின்றனர். பெரிய நிறுவனங்கள் எல்லா இடங்களிலும் பரவி விடுவதினால் சிறிய நிறுவனங்களுக்கு இதனால் பாதிப்பு ஏற்படுகின்றது. அதிகமாக நோக்கும்போது இவர்களுக்கு இப்போதைக்கு ஏதாவது செய்ய வேண்டுமெனியோ சயமாக இலாபம் அடைவதற்கல்ல என்பது இவர்களின் நோக்கமாக உள்ளது. உண்மையாக வெளிநாட்டுப் பெண்கள் இந்தச் சமூகத்தோடு இணைய வேண்டுமென்றால் பெண்களின் சமூக வாழ்க்கை வந்து தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும். வெளிநாட்டுப் பெண்களின் இன்றைய உண்மையான நிலைமையை ஆராய்ந்து இதற்கு ஏதாவது கட்டாய நடவடிக்கை எடுத்து அவர்களுக்கு இந்த தொழில் சந்தையில் ஐக்கியமாவதற்கு நடவடிக்கை செய்ய வேண்டும். நோர்வேஜிய சமூகம் முன்பாகவே பெரிய தகுதியை சமவுரிமைக் காக வைத்துள்ளது. சமஉரிமை அமைப்பு பலவிதமான யோசனைகளை திணைக்களங்களுக்கும் மற்றும் நிறுவனங்களுக்கும் எப்படி சமவுரிமை வந்து தொழிலீதியாக வழங்கப்பட வேண்டுமென்பதை சுட்டிக் காட்டியுள்ளது. ஆனால் இந்த அடிப்படை யோசனைகள் வெளிநாட்டுப் பெண்களின் நிலைமையை எடுத்துக் கூறவில்லை. இதனால் அமைப்பிற்கு தெரிவிப்பது என்னவென்றால் வெளிநாட்டுப் பெண்களின் நிலையை ஆபத்தாக எடுத்து அவர்களை இந்த தொழில் சந்தையில் ஐக்கியப்படுத்தி வேலை வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தவதேயாகும்.

சாரதி பப்பர் & நூலையம்

நூற்றுக்கணக்கானோரை சாரதியாக்கியவர்கள்!
இன்னும் பலரை சாரதிகளாக்கக் காத்திருப்பவர்கள்!!
கிழமைநாட்களிலும், சனிக்கிழமைகளிலும் 7.00 முதல் 16.30 வரையிலும்,
செவ்வாய், புதன், வியாழன் ஆகிய நாட்களில்
மாலைநேர பழிற்சிகளிலும் தொடர்கின்றன.

நேசன் (கிட்டு)

தொலைபேசி: 22 16 44 59, 90 58 08 81
(9.00 - 2100)

ரீம் ஏராபின்ஸன்

சோசலிஸ்திஸ:க வெரனிஸ்தர அவிஸ்

77

சர்வதேசியத்துவம் - இனத்துவேச எதிர்மருந்து

சர்வதேச சிபாநுவுடமையாதர்கள் தமிழ் தேசியவாத இனத்துவேச கடந்த தேசிய விழாவினை வாழ்த்துகிறார்கள். சர்வதேசியத்துவம் ஏன் சிபாநுவுடமையாதர்கள் என்பதையும், எங்கள் சிபாநுவுடமையும் பற்றி சிபாநுவுடமையாதர்கள் சந்தர்ப்பத்திற்கு நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

நோர்வேஜிய அரசாங்கமும் Statoil, Norsk Hydro போன்ற பெரிய நிறுவனங்களும் எண்ணெய், வாயு மூலம் பில்லியன் குரோனர்களைச் சம்பாதிக்கின்றன. இருந்தும் மக்கள் தங்கள் வைத்திய சாலைச் சிகிச்சைக்காகக் காத்திருக்கும் வேளையில் சாவைத் தழுவிக்கொள்கிறார்கள். 100,000 பேர் வேலையற்றவர்களாய் இருக்கிறார்கள். சமூக உதவியில் தங்கியிருக்கும் குடும்பங்களில் 150,000 பிள்ளைகள் வாழ்கின்றார்கள். நோர்வேயிலுள்ள கோடெஸ் வரர்களின் எண்ணிக்கை கடந்த 5 வருடங்களில் 35,000 இலிருந்து 77,000 ஆகக் கூடியிருக்கும் வேளையில் சமுதாயத்திலுள்ள மிகவும் ஏழைகள் இன்னமும் ஏழைகளாகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தொழிலின் சில பகுதிகளில் தொழிற்சக்தியின் தேவையிருந்தும் புதிய தொழிலாளர்கள் நுழையாதபடி எல்லைகள் பூட்டப்பட்டுள்ளது. பிள்ளைகள், எதிர் காலத் தொழிலாளர்கள், பெற்றோரை இழந்தவர்களாக நாட்டைவிட்டு வெளித்தள்ளப் படுகிறார்கள். பெரும் செல்வந்தர்கள் மில்லியன் கணக்கான குரோனர்களை வழங்கும்போது வாயைமுடி மெளன்ட் காக்கும் அரசியல்வாதிகள், ஓய்வூதியத்தினை அதிகரித்தால் விலைவாசி அதிகரிக்கும் என்ற காரணம் கூறுகிறார்கள்.

இந்நிலையானது பிரச்சனையிருக்கும் முதலாளித்துவத்தின் ஒரு விளைவு அல்ல. ஆனால் முதலாளித்துவத்தின் மிகச் சிறந்ததாகும். நோர்வேஜிய நிறுவனங்கள் கடந்த ஐந்து வருடங்களைப்போல எப்போதுமே சம்பாதித்திருக்கவில்லை.

அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கும் இவ்வகுப்பு முரண்பாடானது உலகத்திட்டத்தில் சில விடயங்களை பிரதிபலிக்கின்றது. எப்படி எல்லாவற்றையும் திறமையாகச் செய்வது என்பது பற்றி விபரமான திட்டங்களுடன் உள்ள அரசியல்வாதிகள், உலகத்தின் வசதியான பகுதிகளிலுள்ள வேலையில்லாத திட்டமிடப்பட்டதுக்கும் உலகத்தின் வறுமையான பகுதிகளிலுள்ள

பசி,நோய்களைத் தீர்க்க முடியாத நிலையுள்ளதாக கூறுகிறார்கள். அத்துடன் வறிய நாடுகளில் மிகச் சிறு தொகையினரைப் பணக்காரராக்கும் அதேவேளை மிகப் பெரும்பான்மை மக்களை வாழ்க்கைக்காகப் போராடும் நிலைக்கு உருவாக்கி வருகின்றன சமீரில் நடைபெற்ற கலகத்தில் விலக்கப்பட்ட சர்வாதிகாரி மொபுட்டோ ஐரோப்பாவில் பல ஆடம்பரமான மாளிகைகளை வைத்திருக்கிறார்.

முன்னைய காலத்திலும் பசி, சமத்துவமின்மை கடினப்பட்டதுதான். ஆனால் அவற்றிற்கு உலகத்தின் வளங்களை பெறுவது காரணமாயிருந்தது. ஆனால் இன்று முழு உலக மக்களும் திருப்திகரமான வாழ்க்கையைப் பெறக் கூடிய சாத்தியம் இருந்தும் உலகம் நிர்மாணிக்கப்பட்டிருக்கும் விதத்தினால் அதைப் பெற முடியாதநிலையிலுள்ளவர்கள்.

விசேடமாக உருவாக்கப்பட்ட கப்பல் மூலம் தானியங்களை கடலில் அமிழ்த்துவதற்குப் பதிலாக அவற்றை உணவுப் பொருள் தட்டுப்பாடான நாடுகளுக்கு அனுப்பலாம். வேலையற்ற தொழிலாளர்களை வைத்திருக்கும் நேரம் வைத்தியசாலை இடங்கள் பற்றாக்குறையுள்ள இடங்களில் மேலதிகமாக வைத்தியசாலைகளைக் கட்டலாம். மக்களை நாட்டுக்கு வெளியில் வைத்திருப்பதற்கும் பின்தொடர்வதற்கும் காவல் துறைக்கும் அதிகாரவர்க்கத்திற்கும் மில்லியன் குரோனர்களைச் செலவு செய்வதற்குப் பதிலாக அவர்களை நாட்டுக்குள் அனுமதிக்கலாம். அத்துடன் வீடுகள், பாடசாலைகள் கட்டலாம். இது ஒரு போதும் நடப்பதில்லை ஏனெனில் உலக நாடுகளின் அரசுகள் முதலாளித்துவத்தின் பிடிக்குள் சிக்கி அதனுடைய தேவைகளை நிறைவு செய்கின்றதேயன்றி மனித சமூக நலனின் அடிப்படையில் அல்ல.

நிறுவனங்களுக்கும் அரசுகளுக்கும் இடையில் போட்டிகள் நிலவ முதலாளித்துவ முறை காரணமாகின்றது. சிறுவயது முதல்

இப்போட்டியானது இயற்கையானது எனவும் இது எப்போதும் இருந்து கொண்டேயிருக்கும் என்ற வகையிலும் சொல்லித் தரப்படுகின்றது. அத்துடன் நாங்கள் ஒரு குறித்த தேசியத்தைச் சேர்ந்தவர்களென்றும், அத் தேசத்திற்கு விசுவாசமாக இருப்பது நமது கடமையென்றும் தீர்மானிக்கப்படுகின்றது.

முதலாளித்துவத்தின் ஆரம்பகட்டத்தில் அடிமை வியாபாரத்தை நியாயப்படுத்துவதற்காக - அடிமைகளை குறைந்த பெறுமதியுள்ள மனிதர்களை - விலைக்கு வாங்கி கால்நடைகளைப் போல் பாவிப்பதற்காக - அரசர்களை உருவாக்கியிருந்தது. பின்னாளில் இதையே இனத் துவேசமாக்கி மக்களைப் பிரிப்பதற்கும் ஆட்சி செய்வதற்குமான ஒரு முறையாக்கிக் கொண்டார்கள். இனத்துவேசமானது நாளும் எதிர்த்துப் போராட வேண்டிய - தொண்டும் வேருடன் களைந்தெறியப்பட்டு தண்டிக்கப்பட வேண்டியவொன்றுமாகும்.

மூலதனமானது இலாபவேட்டையை நோக்கமாகக் கொண்டு பூமியை வியாபித்துள்ள முறையை முதலாளித்துவம் தனது உலக நடைமுறையாகக் கொண்டுள்ளது. தொழிலாளர்கள் முதலாளித்துவத்தின் அனுமதித்து போட்டியிட்டு வரலாமே தவிர அதனது தாக்கத்தினின்றும் விடுபட முடியாதபடியும் நியாயமானதும் திருப்திகரமானதுமான வாழ்வைப் பெறமுடியாதவாறும் திட்டமானமுறையில் முதலாளித்துவம் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றதுகாரால் மார்க்சம் ஏங்கல்சம் கம்யூனிச அறிக்கையில் 'உலகத் தொழிலாளர்களே ஒன்றுபடுங்கள்' என்று அறை கூவல் விடுத்தார்கள்.

ஏற்கனவே 1847ல் ஏங்கல்ஸ் 'சமுதாய புரட்சியானது தனியொரு நாட்டில் சாத்தியமாகக் கூடியதொன்றன்று' என எழுதியிருந்தார்.

பெரிய தொழில் நிறுவனங்களின் பெருக்கத்தால் உலகசந்தையின் தேவை முக்கியத்துமாகியுள்ளது. இவ் உலகசந்தையினால் அனைத்து உலக மக்களும் ஒன்றுட வேண்டிய தேவையேற்பட்டதோடு, அனைத்து நாடுகளும், மக்களும் பரஸ்பரம் சார்ந்திருக்கின்ற (தங்கியிருக்கின்ற) நிலைமை காணப்படுகின்றது. ஆதலால் கம்யூனிச புரட்சியானது தனித்தேசிய புரட்சியாக மட்டுமே இருக்க முடியாது.

தனியாக ஒரு நாட்டினால் மட்டும் கட்டியெழுப்பும் சோஷலிச முறையையானது எப்பொழுதும் ஏனைய முதலாளித்துவ அமைப்புக்களால் உடைத்தெறியப்படும். 1920இல் ரஷ்யப் புரட்சிக்கு பின்பு சோஷலிச அமைப்புகளின் தோல்விக்கு இவையே காலாக அமைந்தது. இதனால் மேற்கத்தைய நாடுகளுடன் முற்று முழுதாக இராணுவரீதியில் போட்டியிட வேண்டிய நிலைமை ரஷ்யாவுக்கு ஏற்பட்டது. இதன் விளைவு அரசானது மக்களின் அவசிய தேவைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதை விடுத்து இராணுவ அமைப்பைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டிய நிலைக்கு தள்ளப்பட்டது. முடிவாக சோசலிச அமைப்புக்குப் பதிலாக முதலாளித்துவ அமைப்பின் புதுவடிவம் அரசு முதலாளித்துவ முறை உருவாகியது.

1989ம் ஆண்டளவில் சோவியத், கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகள் மீது மேற்கொண்டிருந்த தடையானது உடைத்தெறியப்பட்டது. இத்தடை மீறலானது அடக்குமுறைக்கும், ஜனநாயகமற்ற அமைப்புக்கும் எதிரான ஒரு சாதாரண மக்களின் கிளர்ச்சியாக நாம் பார்க்க முடியுமே தவிர, சோஷலிசத்துக்கான தோல்வியாக நாம் கருத முடியாது. திறந்த பொருளாதார அமைப்பினூடாக கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளது எல்லா விதமான பிரச்சனைகளும் தீர்க்கப்பட முடியுமென மேற்கு நாட்டு நிபுணர்கள் கருதினர். ஆனால் மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் 20 மில்லியன் மக்கள் வேலையற்று இருப்பதற்கு என்ன காரணம்?

ஆகவே இதற்கான தீர்மானது அரசுமுதலாளித்துவ அமைப்போ, தனியார் முதலாளித்துவ அமைப்போ அல்லது நோர்வேயில்

இருப்பதுபோன்ற இரண்டும் கலந்த அமைப்போ ஏற்படுவது அல்ல. முழுமுதற் தீவாக கருதப்படுவதாவது 150 வருடங்களுக்கு முன்பு மார்க்சம் ஏங்கல்சம் விவாதித்தது போன்று தனி அரசியல் அமைப்பை பற்றிய மாற்றங்கள் அல்ல, ஜனநாயக பொருளாதார அமைப்புடன் கூடிய மாற்றங்களையாகும். அத்துடன் எவ்விடயத்தையும் தீர்மானிப்பதற்கோ, ஆக்குவதற்கோ பெரும்பான்மையோரின் ஆதரவை விவாதங்களினூடாகவும், திறந்த கலந்துரையாடல்களினூடாகவும் பெற வேண்டும். சர்வதேச பொதுவுடைமை முறையை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் மட்டும்தான் மேற் கூறப்பட்டனவற்றை நாம் சிறப்பாக செயற்படுத்த முடியும். அத்துடன் பொருளாதார உற்பத்தியில் தொழிலாளர்கள் அதிகாரம் செலுத்த உரிமையிருப்பதோடு, மக்கள் அரசு முறைமையை தொழிலாளர்கள் ஆட்சி முறைமையாக மாற்றுவதன் மூலம் நடைமுறைப்படுத்த முடியும்.

சர்வதேசியம் வீட்டில் தொடங்குகிறது

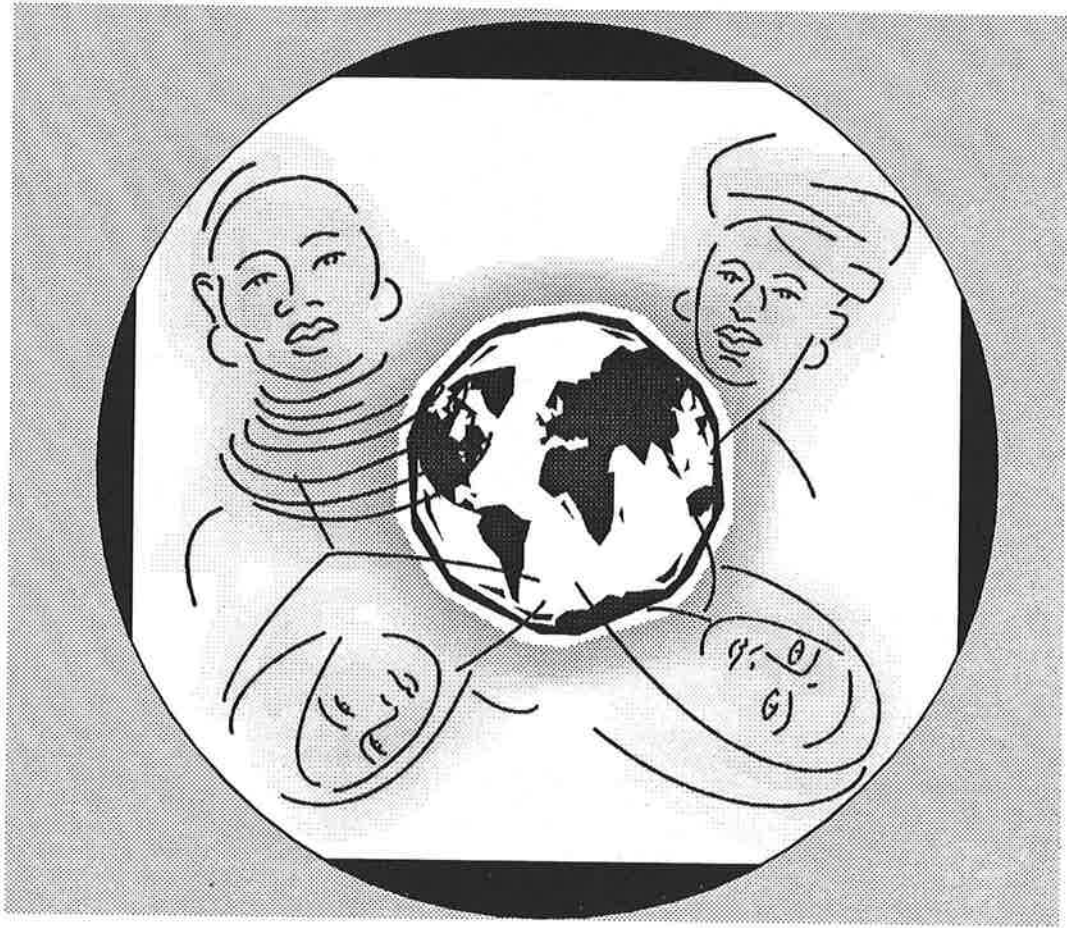
சர்வதேசியத்தின் முக்கியத்துவத்திற்கும், சமுதாய மாற்றத்திற்கும் மற்றொரு காரணமாக அமைவது தொழிலாள வர்க்கமானது பல்வேறு நாடுகளையும் சார்ந்தவர்களாக இருப்பதாகும். பல்வேறு தேசிய இனத்தைச் சார்ந்த தொழிலாளர்கள் ஒல்லோ சாஸ் டொட்டலில் பணி புரிகின்றனர். சர்வதேச ஒற்றுமையானது நாடுகளின் அனுதாபங்களை மட்டும் உள்ளடக்கியதல்ல. சர்வதேச ஒற்றுமையின் அர்த்தமாவது எல்லாப் பிரிவினைகளுக்கும் எதிராக போராடுவதாகும். இனத்துவேஷ, தேசியத்துவ கொள்கைகள் உண்மையில் விஷமே. இவை அடக்குமுறையை பாதுகாப்பதையும், அடக்கு முறைக்குள் உள்ள பிரிவுகளை பாதுகாப்பதையும் நிலைப்பாடாக கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவேதான் சோசலிஷ் வாதிகள் இப்பிரிவினைக்கு எதிராக எப்பொழுதும் போராடி வருகின்றனர்.

1850ம் ஆண்டளவில் 'மார்க்சுஸ் திரான என்பரின் தலைமைத்துவத்தின் கீழ் முதலாவது தொழிலாளர் இயக்கங்களிலொன்று நோர்வேயில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பின்பு மார்க்சுஸ் திரான தொழிலாளர்களின் நலன்களை சர்வதேசியத்துக்குள் கட்டுப்படுத்துவதற்குப் பதிலாக தேசியத்திற்குள் கட்டுப்படுத்தியதன் அலட்சியத் தன்மையை எழுதியுள்ளார்.

தந்தையர் நாடு தொடர்பான எல்லாவகையான கவர்ச்சிகரமான உணர்வுகளையும், தாலாட்டியும் ஆப்பரித்தும் எம்மை உணர்ச்சியமப்படுத்துகின்றன. எம்மை பொறுத்தவரை இதை வெறும் பழமையான மூட நம்பிக்கை மட்டுமல்ல, வெறும் அபத்தம் நிறைந்த விடயங்களாகும். மக்கள் என்ன மொழி பேசுகின்றார்கள் என்பதை விட அவர்கள் நல்ல இதயம் கொண்ட மக்களா என்பதே முக்கியமானது. இதைத்தான் எனது நாட்டு மக்களுக்கு கூறி வைக்க விரும்புகின்றேன். எல்லாவகையான மதி கெட்ட செயல்களை செய்ய விரும்புவர்களையும், பாசாங்கு, கபடம் செய்பவர்களையும், மற்றும் இழிவான செயல்கள் செய்பவர்களையும் அவர்கள் நோர்வே நாட்டின் தாய நோர்வேஜியர்களாக இருப்பினும் நான் அவர்களிலிருந்து தள்ளிநிற்க விரும்புகின்றேன்.

தூரதிரஷ்டவசமாக நாளடைவில் சோசலிஷ்வாதிகள் "திரானின்" கருத்தை ஏற்கவில்லை. நோர்வேயிலும் ஏனைய நாடுகளிலும் உள்ள நவீன தொழிலாளர் இயக்கங்கள், தேசிய அரசுகளால், கட்சிகளால் பொறுப்பேற்கப்பட்டது. ஆதலால் இக் கட்சிகளோ, அரசுகளோ தேசியத்துவத்தை முழுமையாகவோ அல்லது பகுதியாகவோ ஏற்றுக் கொண்டனர். இதன் விளைவு இவ் நவீன தொழிலாளர் இயக்கங்கள் தேசியத்துவத்திற்கும், இனவாதத்திற்கும் எதிராக போராட முடியாத நிலைமை காணப்பட்டது.

நாங்கள் திரானின் கருத்துக்களை ஏற்றுக் கொள்கிறோம். முதலாளித்துவ வாதிகள் தமது விருப்புக்கேற்ப பெறுமதிகளை நிர்ணயிக்கக் கூடியதாக இருப்பதை நாம் காணக் கூடியதாக இருக்கின்றது. ஆனால் இப்பெறுமதிகளை உருவாக்கிய

79

தொழிலாளர்களே தாம் நகர விரும்பும்போது எல்லைப் பாதுகாப்பு, குடிஉரிமைக் கட்டுப்பாடு, பொலிஸ், அரசாங்க பரிசோதகர் போன்றவற்றைச் சந்திக்கின்றனர். ஆதலால் நாம் குடியரிமைக் கட்டுப்பாட்டை எதிர்க்கின்றோம். உலக மக்கள் எல்லோரும், தாம் விரும்பிய இடத்துக்கு, விரும்பும் நேரத்தில் நகரக் கூடியதாக இருக்க வேண்டுமென நாம் கருதுகின்றோம். எங்கள் இயக்கத்தில் பல வெளிநாட்டவர் உள்ளனரே என கேட்கப்படும் கேள்விக்கு இலகுவாக பதிலளிக்க எம்மால் முடிகிறது. அதுதான் 'நாம் எல்லோரும் வெளிநாட்டினரே' என்பதாகும்.

தற்பொழுது நோர்வேயில் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் இனத்துவேஷமான குடியெயர்வு சட்டம் நடைமுறையிலிருப்பது பற்றி அதிருப்தி அடைந்துள்ளனர். நோர்வேயிலிருந்து கட்டாயமாக நாட்டைவிட்டு வெளியேற்றப்படும் குடும்பங்களுக்கு சார்பாக, தமது எதிர்ப்பை, எதிர்ப்பு ஊர்வலங்கள் மூலம் காட்டியிருக்கின்றனர்.

இக்கட்டுரையை நான் எழுதிக் கொண்டிருக்கும் போது, சற்று முன்பாக ஒரு ஊர்வலம் 150 கசாரா மக்களை வெளியேற்றுவதற்கு எதிராக நடைபெற்றது. இவர்கள் ஆப்கானிஸ்தானில் மாற்று இயக்கங்களால் தேடப்படும் இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். ஆனால் நோர்வே வெளிநாட்டுத் திணைக்களத்தின் கண்களுக்கு இவர்கள் பாகிஸ்தானியர்களாக தென்படுகின்றனர். இதற்கெதிராக நாம் ஒன்றுபடுவோம். ஆனால் நாம் போக வேண்டிய பாதை நளமாதது. இனத்துவேஷ அடிப்படையில் மக்களை வெளியேற்றும் கொள்கைகளை அழித்தெறிவோம்.

இவற்றுக்கெல்லாம் சர்வதேசியத்துவமே தற்போது அதி உயர்ந்த மாற்று வழியாக இருக்கின்றது. அத்துடன் தெளிவான சர்வதேசியத்துவத்திற்கான தேவை இன்று மிகவும் அவசியமாகின்றது. உலகம் முழுவதும் நோர்வேஜிய தொழில் நிறுவனங்கள் நவீன காலனித்துவ அடிப்படையில் லாபங்களை எய்யும், லாபகரமான சந்தைகளையும் தேடி அலைகின்றது. நைஜீரியாவில்-கென்ஸரோ விவா தூக்கிவிட்டபோது, அங்கே முதலீடு செய்ய நோர்வேஜிய பெற்றோலிய நிறுவனம் வாயை மூடிக்கொண்டது. அதே போன்று தீமோர் மக்கள் மீது ஆக்கிரமிப்பு செய்த கொண்டிருக்கும் இந்தோனிசியாவுடன், நோர்வே பொருளாதார வர்த்தக ரீதியில் இணைந்து செயற்படுகின்றது.

சோசலிஷ்வாதிகள் ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் அடக்குமுறைகளுக்கு எதிராக, தேசிய இனத்தின் சார்பாகவும் மற்றைய இனங்கள் சார்பாகவும் ஒத்துழைக்க தயாராக இருக்கின்றார்கள். ஏகாதிபத்தியத்தின் தோல்வி, அடக்கு முறைக்குட்பட்டோரின் வெற்றியாகும். அதேசமயம் தொழிலாள வர்க்கத்தைக் கொண்ட தன்னிறைவுள்ள சோசலிஷ் ஸ்தாபனங்களை கட்டியெழுப்ப வேண்டும். ஏனெனில் ஏகாதிபத்தியம், முதலாளித்துவம், அடிமைத்தனம் என்பன அழித்தொழிக்கப்பட்டால்தான், உண்மையில் அனைவரும் சுதந்திரம் பெறுவர். ஆகவேதான் நாம் மாக்ஸியக் கொள்கையை வழிகாட்டலாக கொண்டுள்ளோம். சர்வதேசியமாவது சமுதாயத்திற்கான தொழிலாள வர்க்கப் போராட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும். இத்தகைய போராட்டம் மற்றவர்களுக்காக தனி நபரால் நடத்தப்பட முடியாது. ஒரு சமூகத்தின் விடுதலைக்கு அச் சமூகமே போராட வேண்டும்.

காலீது ஸ்வரூபம்

இயக்குனர், இனவாத எதிர்ப்பு மையம்

80

முன்னேறு! கடந்து காஸ்துதை படிப்பினை யாக்கி!

தற்கால அரசாங்க சிவநாமனின் மீட்சத்தையும் வளர்ச்சியையும் வரும் கொண்டதும். இது சித்தகலியாளர் மக்களின் புலப் பியர்ச்சியையும் கொண்டதாக உள்ளது. மனித அரசாங்கத்தில் சிவநாமனும் குடியியல்நீட்சி நடவடிக்கை வந்துள்ளது. ஆகவே முன்னேறும்போதும் இல்லாத சிவநாமனின் தற்காலத்தில் குடியியல்நீட்சி நடவடிக்கை வந்துள்ளது. ஆகவே முன்னேறும்போதும் இல்லாத சிவநாமனின் தற்காலத்தில் குடியியல்நீட்சி நடவடிக்கை வந்துள்ளது. மிகக் குறுகிய காலம் பகுதிக்குள் உலகமாதான சிவநாமனின் (கலாச்சார) மயப்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது. இது மட்டுமல்லாமல் இது விட்டநாட்டின் பகுதிக்குள், பாக்கிஸ்தானின் மயப்படுத்தல், தமீம் மயப்படுத்தல் சிவநாமனின் பல்வேறு முறையில் நடவடிக்கை வந்துள்ளது.

எப்போதும் குடிபெயர்வுக்கு பல காரணங்கள் பின்புலமாக அமைகின்றன. பொதுவாக குடிபெயர்வானது ஒளிமயமான வாழ்வை நோக்கியே நடவடிக்கைவதாக தோற்றம் பெற்ற போதும், இதன் பின்புலத்தில் அது துயரத்தை தாங்கியே நடவடிக்கின்றது.

சில சமயங்களில் ஆற்றுப்படுத்த முடியாது போகும் துயரம், வாழ்நாள் முழுவதும் மறக்க முடியாத மனவலியைத் பிரசுரிக் கின்றன. இதன் காரணமாக ஒருவர் புதிய இடத்தில், புதிய சூழலின் மீது வெறுப்பையும், ஒரு வகை அன்னியத் தன்மையை இது தோற்றுவிக்கின்றது.

அன்னியமாதல் என்பது ஒவ்வொரு மனிதர்களுக்கும் ஒவ்வொரு விதமாக இருக்கும். இப்புதிய சூழலில் ஒருவர் தன்னை இசைவாக்கிக் கொள்வதற்கு எத்தகைய எதிர் கொள்ளும் சக்தியை கொண்டிருக்கிறார் என்பதை பொறுத்தே இது அமைகின்றது.

அத்தோடு இப்புதிய சூழலில் எந்த அளவின் ஒரு தன்மை இசைவாக்கி கொள்வதற்கும், தனது புதிய அடையாளத்தை நிறுவுவதற்கும் எத்தகைய வசதியையும், சூழலையும் கொண்டிருக்கின்றது என்பதைப் பொறுத்தே இது அமைகின்றது. அடையாளங்கள் ஒரு போதும் நவீன காலத்தையே போன்றதாக இருக்க மாட்டாது.

புலம் பெயர்வு, புதிய தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியும், எமது அடையாளங்களை பாரிய அளவில் பாதிக்கின்றன. எனது

நோர்வேஜிய அடையாளத்திற்குள் ஒரு தமிழ் அல்லது பாக்கிஸ்தானிய மூலகத்தை காணுவதற்கான சந்தர்ப்பங்கள் உண்டு. அத்தோடு ஒரு நோர்வே நாட்டவர், ஆசிய அல்லது ஆபிரிக்க கலாச்சாரத்தின் பெறுமானங்களை தன்னகத்தில் காணத்திரியக் கூடும்.

நேரிடையாக சொன்னால் பலரும் கூறுவது போல் உலகமாதான பல்வேறு தன்மை கொண்ட மனிதர்களின் கலவையாகும். இதன் காரணமாக பலமான தேசிய பேரினவாதத் தன்மையும், இனமற்றும் நிறவாத பேரலையும் எம்மை பாதித்தே வைக்கின்றன.

தேசிய பேரினவாதமானது தெரிந்தே தவறு இழைக்கும் தேசியப் பற்றாகும். ஒரு காலத்தில் தேசியப் பற்று என்பது (சமூகத்தில்) மிக நல்ல அம்சமாக, முற்போக்கான அம்சமாக கொள்ளப்பட்டது. இக்கருத்தானது இன்று கேள்விக்குள்ளாக்கப்பட்டுள்ளது.

நிற(இன) வாதானது, ஒரு நாட்டில் பரந்து பட்ட மக்களினால் ஆதரிக்கப்படாத ஒரு குழுவினரின் வக்கிர வெளிப்பாடாகும்.

குடிபெயர்வின் பின்னர் ஒரு மனிதன் தான் வாழும் இடத்தில் நிறம் அல்லது இன அடையாளம் காரணமாக பாடுபாடு காட்டப்படுவதால் அவர்கள் இன்றும் அதிகளவினான துயரத்தை அனுபவிக்க நேரிடுகின்றது.

நோர்வே நாடானது ஒரு போதும் காலனித்துவ நாடாக இருந்ததில்லை. அதே சமயம் ஐரோப்பிய காலனித்துவம் பரந்து விரிந்த காலப்பகுதிகளில் அதன் பலாபலன்களை அனுபவித்தே வந்துள்ளது. அதாவது அந்தக் காலப்பகுதியில் ஐரோப்பா மற்றும்

வட அமெரிக்காவில் நிலவிய கருத்து, சிந்தனை ஓட்டம், இங்கும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியே இருந்தன. இதன் காரணமாக நிற (இன) வாதம் பற்றிய வரலாற்றை ஏதோ ஒரு வகையில் கொண்டு இருக்கின்றது. அதே சமயம் இன்றைய பொருளாதார சுபீட்சம் காரணமாக நிறவாதமானது நிறுவனமயப்பட்டதாகவோ அன்றேல் வெளிநாட்டவர்கள் திட்டமிட்ட முறையில் பாடுபாடு காட்டப்படுவதாக இல்குனில் சொல்லிவிட்ட முடியாது.

நிறவாதிகள் தமது பலவீனப்படுத்தப்பட்ட விவாதித்திற்காக சொல்லும் காரணம் எமக்கு இங்கு வாழ்வதற்கான தேவை (காரணம்) இல்லை என்பதேயாகும்.

எக்காரணம் கொண்டும் நாம் எமது புதிய தாயகத்தை கஷ்டப்பட்டு அமைத்து கொள்வதற்காக மன்னிப்புக் கோர வேண்டியதில்லை. சர்வதேசமானது ஏற்கனவே எச்சரித்துள்ளதுபோல் ஒரு மனிதன் தப்பிப் பிழைப்பதற்காகவோ அல்லது சிறந்த வாழ்வை அமைத்துக் கொள்வதற்காகவோ புலம் பெயர்வது சர்வதேச சமூகத்தின் பொறுப்பும் கூட.

நிகழ்காலத்தின் யதார்த்தமானது பூமிப் பந்தின் ஒரு பகுதியில் மக்கள் வாழமுடியாத சூழலும் மறுபகுதியில் இலகுவான வாழ்வையும் கொண்டு இருக்கின்றது. இத்தகைய சூழலை உருவாக்கியவர்கள் யார்?

புலம் பெயர்ந்து வாழும் உரிமையும், பாதுகாப்பான சூழலின் வாழிடத்தை அமைத்துக் கொள்வதும் மனிதனின் அடிப்படை உரிமையாகும்.

எல்லாவற்றிலும் முக்கியமானதானது நாம் வாழும் இடத்தில் இயைவாக்கி வாழப்பழகிக் கொள்வதுதான். அனேகமாக இதற்கு சிந்திக்கும் திறனே முக்கியமான தேவையாகும். ஆனால்

இதற்காக வாழ்வதற்கான விலையை கெட்டுக்க முடியாது.

எனவும் எமது கடந்த காலத்தை விட்டுவிடும்படி கட்டாயப்படுத்த மாட்டார்கள். எம்மில் பலர் வாழ்வதற்கான ஊட்டத்தை வாழ்க்கையிலிருந்தும் வரலாற்றிலிருந்தும், சிந்தனை, இலக்கியம் என்பனவற்றிலிருந்தும் பெற்றுக் கொள்கின்றோம். இதன் மூலம் புதிய சூழலை எதிர் கொள்ளும் தைரியத்தையும், ஆரோக்கியத்தையும் கொடுக்கின்றது.

இதில் முக்கியமானது எதுவெனில் நாம் எமது கடமையை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டியதாகும். அதாவது இலங்கையர், சோமாலியர், சரான், பாக்கிஸ்தானியர், துருக்கியர், குர்திஸ்தான், மத்திய கிழக்கு, அல்லது வட ஆபிரிக்க மக்கள் உண்டு உறங்கிடுவதற்காக வழிவகைகள் உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும். இது தனியாளுமைக்கு அப்பாற்பட்டது. எனவே இது எல்லோரினதும் கடமையாகின்றது.

அத்துடன் மற்றையவர்களும் இதற்கான கடமைப்பாட்டில் ஒரு பங்காவது எடுத்துக் கொள்வதை கவனிப்பது எமது கடமையாகின்றது. ஒருவர் அங்கு பிறந்த காரணத்திற்காக அவரே அதிகளவிலான பொறுப்பை ஏற்க வேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்த முடியாது.

நாங்கள் வேறு நாட்டில் தஞ்சம் கோரியவர்கள் அல்லது குடிவந்ததன் காரணமாக எமது கடந்த காலத்தின் கைதிகளாக்கப்படுவதை தடுக்கப்பட வேண்டும். இங்கு வாழ விடு என்பது வெறுமனே ஒரு கோஷம் அன்று. இது யதார்த்தமான வெளிப்பாடாகும். இந்த வகையில் தமிழ் நோர்வே இணைவு கூடமும் தனது கடந்த காலத்தில் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளுக்காக வாழ்த்துவதுடன், அது தொடர்ந்தும் பணியாற்ற வாழ்த்துகிறேன்.

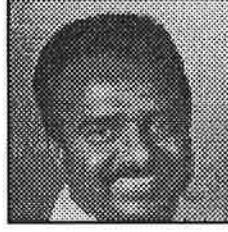

கத்தோலிக்க இளைஞர் ஒன்றியம்

ஒஸ்லோ

பத்தாவது ஆண்டுநிறைவினை மகிழ்வுடன் நிறைவுகூரும் தமிழ் நோர்வே மக்கள் இணைவுகூடத்திற்கு இறைவனின் அருளும், இங்கு வாழும் அனைவரின் ஒத்துழைப்பும்தொடர்ந்தும் கிடைக்க மனதார வாழ்த்துகிறோம்.

81

சந்திரர்
The Roots

82

புலம் பெயர்ந்து வாழும் எம்மவர் இசையின் நினை

எனது சீழ் சிந்திக்கு எட்டியவரை எழுந்த மக்களின் இசை, ஆர்வம், நிலை பற்றிச் சீந்தி எழுந்தவரம் எனது என்கி இதனை எழுந்தகின்றேன். மக்களின் எந்தவொரு விடயத்தினையும் எடுத்த ஆராய்வென்றுமானால், முதலில் அவர்களது வாழ்க்கைமுறை, சிந்தனை கலாச்சாரத்தினைக் கொஞ்சம் தெரிந்துப் பார்த்துவிட்டு மற்ற விடயத்திற்கு வந்தால் நல்லது என்று நினைக்கின்றேன். சிந்தி இங்கே படிப்புக் கலாச்சாரத்தினை மட்டும் எடுத்தே நோக்கிவராமல் பிச்சைசெய்ததாலும் படிப்பை விடக் கூடாது என்ற மனோபாவம் கொண்டவர்கள் இலங்கைத் தமிழர்கள்.

எங்கும் யாரும் படிப்புக்குச் செலவழிக்கத் தயங்க மாட்டார்கள். என்ற மூத்தவன் இஞ்சினியர் மற்றவன் டொக்டர், வந்த மருமகன் கூட எக்கவுண்டன்ஜி என்று மார்தட்டிக் கூறுவதில் நாம் வல்லவர்கள். அன்று அப்படி மார்தட்டிப் படிப்பீத்த பிள்ளைகள், இன்று உலகெங்கும் நல்ல நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்று பார்க்கும்போது எவ்வளவு பெருமையாக இருக்கின்றது.

அதேவேளை இப்படிப் படிப்பு விடயத்தில் மாத்திரம் அக்கறை கொண்டவது கலாச்சாரத்தில், இசையைக் கற்பிக்கும் ஆர்வம் மிகமிகக் குறைவாகவே காணப்பட்டது. எங்காவது ஒரு மூலையில் இந்துக்கோவிலில், ஒரு பக்தர் ஒரு சிலருக்குப் பண்ணிசை (திருப்பதிகங்கள்) சொல்லிக் கொடுத்திருப்பார். ஒவ்வொரு ஊரிலும் இருக்கும் சில திருவிழாக்களில் பஜனை நடந்திருக்கின்றன. இது தவிர இந்துக் கோவில்களில் நடக்கும் வருடாந்த பாடசாலைகளில், ஆசிரியருக்குப் பயந்து தேவரங்கள் பாடியமை, ஏதாவது ஒரு ஊரில் ஒரு சில பாட்டிகள் குழந்தைகளுக்கு உணவு ஊட்டுவதற்காகவும், நித்திரையாக்குவதற்கும் ஆராரோ ஆரிவரோ கண்மணியே ந்யூங்கு, அம்மா அடித்தாளோ அமுதாட்டும் கையாலே வட்டநிலா வாவா வண்ண-நிலா ஓடிவா என்றும் பாடியதுண்டு. இதுதவிர ஆங்காங்கே நடைபெற்றுக் கூத்து நிகழ்ச்சிகள் மற்றும் நாடகங்கள், இவற்றுடன் ஒவ்வொரு தொழில் முறைக்கேற்ற பாடல்கள் பாடுதல். உதாரணம் வயற்பாடல்கள், மீனவாடல்கள் போன்றனான் எமது மண்ணின் இசைவித்துக்கள். இந்த வித்துக்கள் அருமை பெருமையாகத்தான் இருந்தன. இவற்றில் இருந்து படித்த சில இசைவிற்பனர்கள் தமது ஆர்வம் கருதியும், ஊதியம் கருதியும் தத்தமது ஊர்களில் மன்றங்கள் அமைத்தும், வீடுகளிலும் இசையைப் பரப்பி வந்தார்கள்.

இந்த இசைப்பிரியர்களை அல்லது இசைக் கலைஞர்களை நமது நாட்டில் விரல்விட்டு எண்ணி விடலாம். இதில் திறம்பட மென்மேலும், இந்தியா சென்று கற்று தமது கலைக்கு உரமூட்டியவர்களும் உண்டு.

ஆக, இசைக் கலைஞர்களையே விரல்விட்டு எண்ணாமளவுக்கு இருக்கும் எமது சமுதாய அமைப்பில் அதனை இரசிக்கும் ஆற்றல் கொண்டவர்களும் ஒரு சிலராகத்தான் இருந்தார்கள். இந்த ஒரு சிலரைத் தவிர மற்றவர்கள் அனைவரும் ஒருவர் கைதட்டினால், தாமும் தட்டி மகிழும் தன்மை கொண்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். சுயமாக இசையைப் பிரித்துப் பார்க்க முடியாதவர்கள்.

இப்படிப்பட்ட இரசிகர்களைக் கொண்டு பல கலைஞர்கள் வளர்ந்து இருக்கிறார்கள். இவர்கள் சுயவிமர்சனம் செய்யத் தெரியாத, தன்னைத்தானே எடை போட முடியாதவர்கள். எவ்வளவு பேர் தன் இசையை இரசிக்கிறார்கள், தனக்கென்று விசிறிகள் இருக்கிறார்களா எனவே நான் ஒரு திறமையான ஒரு கலைஞன் என்று தெரிந்தோ தெரியாமலோ நம்பி விடுகிறார்கள். இப்படிக்கிணற்றுத்தவளைகளின் ஆக வாழ்கின்ற கலைஞர்கள் பலர். இந்தக் கலைஞர்கள் சமுதாயத்தின் மேலமட்டத்தில், மேல் மட்டக் கலைஞராக வரும்போதுதான் அந்தச் சமுதாயம் இசையால் சீர்கெடுகிறது. உதாரணத்துக்கு ஒரு சம்பவத்தினைக் கூற விரும்புகிறேன்.

வட இலங்கை சங்கீத சபையால் நடத்தப் பெறும் வருடாந்த இடைப்பாட்டிசை இலங்கை தோறும் நடைபெறுவதுண்டு. அந்தப் பாட்டிசை யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு பிரபல பாடசாலையில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த போது சந்தர்ப்பவசத்தால் (சிறுவனாக) நானும் அங்கிருந்தேன். அங்கு, பாட்டிசையில் செய்முறைப் பாடம் செய்து காட்டும் மாணவர்கள் பலர்

83

பலமுறைகள் பிழையாகச் செய்தும், அங்கு பரீட்சகராக வந்திருந்த இசைவிற்பன்னர்கள் ஜி அதனைக் கண்டு கொள்ளாமல் அவர்களை விட்டுவிட்டார்கள். அவர்கள் சித்தியடைந்தும் விட்டார்கள். ஏனென்று விசாரித்துப் பார்த்தவிடத்து அவர்கள் யாவரும் அந்த விற்பன்னரிடம் கற்றவர்களாம்.

இதேமாதிரியான பல சம்பவங்களினால் எமது சமுதாயத்தில் பலவீனமான இசை வல்லுனர்கள் உருவாகிவிட்டார்கள். இப்படி உருவாகிய இசை விற்பன்னர்களில் சிலர் புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் வந்து இங்கும் பலவீனமான கலைஞர்களை உருவாக்குகிறார்கள்.

புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் வாழும் மக்கள், நாட்டில் வாழ்ந்ததைவிட இங்கு பொருளாதார ரீதியாக நன்றாக வாழ்கிறார்கள். எனவே தமது பிள்ளைகள் ஏதாவது ஒரு கலை பயில வேண்டுமென்று (பிள்ளைகள் விரும்புதோ இல்லையோ) படிப்பிக்கிறார்கள். புலம்பெயர்ந்த இசைவிற்பன்னர்களும் ஜி இங்குவாழும் இளம் சமுதாயத்தினருக்கு தமது கலைத்திறனைக் கற்பிக்கிறார்கள்.

இதன்படி கலையின்றி அரங்கேறியவர்கள் (புலம்பெயர்ந்தோரில்) பலர். இவற்றில் பலவற்றின் ஒளிப்பதிவு நாடாக்களைப் பார்க்கும் சந்தர்ப்பங்கள் கிடைத்தன. அவற்றில் உதாரணத்திற்கு ஒன்று.

ஐரோப்பிய நாடொன்றில் நிகழ்ந்த ஒரு அரங்கேற்றம் பற்றியது. அந்த நிகழ்ச்சிக்கு தலைமை தாங்கியவர் உட்பட மேடையில் ஏறிய அனைவரும் கலையின் வரலாறுகளை (புத்தகத்தில் படித்தவற்றை) அப்படியே ஒப்புவித்து, அன்றைய நிகழ்ச்சிக்குரிய நாயகனை நாயகியை புழுகோ புழுகென்று ஜி புழுகிவிட்டு (கலை ஆசிரியர், மற்றும் பிள்ளையின் பெற்றோர்கள் மனம்

கோணக்கூடாது என்பதற்காகவும், தனக்கு இசை பற்றி தெரியும் என்று காட்டிக் கொள்ளவும்) இறங்கி விட்டார்கள்.

அந்த அன்றைய இசை நாயகனோ நாயகியோ தனக்கும் கலைக்கும் எந்தவித தொடர்பும் இல்லையென்று மேடையில் காட்டிக் கொண்டார். இருந்தும் அங்கிருந்த பார்வையாளர்கள் பலமாக (ஏற்கனவே கூறியதுபோல ஒருவரைப் பார்த்து மற்றவர்) கைதட்டி அந்த நிகழ்ச்சியின் நாயகன் நாயகியை வளர்க்கிறார்கள். தனது கலையை சரியென்று ஏற்று மக்கள் வரவேற்றார்கள். -பலர் தன்னைப்பற்றி மேடையில் முழங்கினார்கள் என்று தப்பான கணக்குப் போட்டு தனது கலை சரியானது என்று நம்பிவிடுகிறார். எனவே இவரும் தனது கலைப்பணியை பின்வரும் சமுதாயத்திற்கு கற்பிக்கிறார்.

முறையான விமர்சனங்களை ஏற்றுக் கொள்ளும் தன்மை வந்தாலொழிய இவர்கள் தகுந்த சந்தர்ப்பம் குறைவு. முறையாகக் கற்ற திறமையான கலைஞர்கள் புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் வாழ்ந்து வந்தாலும், இது போன்ற சம்பவங்களை நேரடியாக கட்டிக்காட்டித் திருத்துவது விமர்சனம் கூறுவது இல்லை. அப்படிச் கூறினாலும் ஏற்றுக் கொள்ளும் பக்குவம் இவர்களுக்கு அறவேயில்லை. எனவே இந்தக் கலைச் சங்கிலி இப்படியேதான் எமது சமுதாயத்தினுள் ஊடுருவும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

ஆனால் இது பல வருடங்களுக்கு இப்படியே இருக்கும் என்றில்லை. மேலைத்தேய நாட்டவரின் இசையுடன் போட்டி போடவேண்டிய சந்தர்ப்பங்கள் தற்சமயம் ஏற்படுகின்றன. இதன் ஊடாக நமது கலைஞர்கள் தன்னைத் திருத்திக் கொள்ள வாய்ப்பிருக்கின்றது. வளர வாய்ப்புண்டு. இதைத்தான் நானும் விரும்புகின்றேன்.

ஈமத்துரேயி சபாரத்தினம்

தொழில் நுட்ப விஞ்ஞான பல்கலைக் கலைக் கழகம்-தொரண்கைம்

84

தமிழரும் கல்வியும்

சென்ற வரும் நெடும்வெகிய புள்ளிவரத் திணைக்களம், இங்கு வாரும் வெளிநாட்டவர் மத்தியில் வரும்கைத் தராதரக் கல்வி ஒன்றைச் செய்திருந்தது. சிறைப் பார்த்தோரது இக்கட்டுரை அரும் கண்ணம் கைக்கு ஏற்பட்டது.

அக்கணிப்பீட்டில் தமிழர் தொடர்பாக பல நேர்மறையான தகவல்கள் கூறப்பட்டன. உதாரணமாக கடின உழைப்பு, சமூக சேவைப் பணத்தில் தங்கி வாழும் தன்மை குறைவு போன்ற விடயங்களில் தமிழர் முன்னணியில் இருந்தனர். எனினும் கல்வியை பொறுத்தவரை அவர்கள் இரண்டாமிடத்திலேயே காணப்பட்டனர். ஈராணியர் முதலாமிடத்தைப் பெற்றனர். தமிழர் வரலாற்று ரீதியாக கல்விக்கு மிக முக்கியத்துவம் கொடுத்திருந்தனர். விவசாயம் நல்ல பயன் தருமளவுக்கு இயற்கை ஒத்துழையாமை, காலனித்துவ காலத்தில் உருவாக்கப்பட்ட பாடசாலைகள், சுதந்திரத்தின் பின்னான அரசின் கைத்தொழில் கொள்கை, தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் பெரிய கைத்தொழில்கள் தொடங்க அனுமதிக்காமை போன்ற பல காரணங்களால் தமிழர், கல்வியை தமது வாழ்வுக்கான மூலமாக கொள்ள வேண்டி நேரிட்டது. பல்கலைக்கழக அனுமதியில் தரப்படுத்தற் கொள்கை அமுல்படுத்தப்பட்டு, தமிழர் பல்கலைக்கழகம் புகும் வாய்ப்பும் பறிபோனது, தமிழ் போராட்டத்தில் தமிழ் இளைஞரின் பிரவேசத்துக்கு முக்கிய காரணமாயிற்று.

எனினும் தமிழ்ப் பிரதேசத்தில் சிங்கள இராணுவத்தின் தொடர்ச்சியான தாக்குதல்கள், அராஜக நடவடிக்கைகள், தமிழரின் உயிரை, இருப்பிடங்களை, கல்வி நிலையங்களை அழித்தும், தமிழரை இலங்கையிலும், வெளிநாட்டிலும் அகதிகளாக துரத்தியதன் மூலம், தமிழரின் கல்வி தொடர்பான அத்திவாரத்தைத் தகர்த்து விட்டன. தொடர்ச்சியான யுத்தம், இராணுவ இம்சை, இடம் பெயர்தல் மத்தியில், ஈழத்தில் கல்வியில் கவனம் செலுத்தும் சந்தர்ப்பம் மாணவருக்கு குறைந்து கொண்டு போகின்றது. இந்நிலையில் வெளிநாட்டுக்குப் புலம் பெயர்ந்து வந்த மெக்குக் கிடைத்த யுத்த பயமற்ற சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்தி கல்வி, மற்றும் புதிய அறிவுகளைப் பெற்றுச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் போது அதை ஈழத்துக்கும் கொடுத்துவது எமது கடமையாகும்.

நாம் புலம் பெயர்ந்து வாழும் நாடுகளில் கல்வி, மற்றும்

அறிவுகளைத் தேடப் பல வாய்ப்புகள் இருந்தும் அதைப் பயன்படுத்துவதில் பல தடைகள் இருந்தன. அகதி விண்ணப்பம் பரிசீலனை செய்து முடியும் வரை கல்வி நிலையங்களில் நுழைய முடியாமை, பரிசீலனை முடிவு பற்றிய நிச்சயமின்மை, படிப்பையோ அல்லது வேறு எதிர் காலம் தொடர்பான திட்டங்களையோ செயற்படுத்தும் மனநிலையை ஏற்படுத்தாமை, குறிப்பாக புலம் பெயர் நாடுகளின் அறிமுகமற்ற மொழி, கல்வி வாய்ப்புக்கள் தொடர்பான தகவல்களைப் பெறுவதிலும், கல்வி கற்பதிலும் பல பிரச்சனைகளை ஏற்படுத்தியமை, மற்றும் எமது குடும்பப் பொறுப்புகள் போன்றன. மொழிப் பிரச்சனை அநேகமானவர்களை, குறிப்பாக குடும்பத்துக்காக உழைக்க வேண்டிய நிலையிருந்தவர்களை, மொழியறிவு அதிகம் தேவையில்லாத வேலைகளில் ஈடுபடத் தூண்டியது. இவ்வேலைகளின் கடினத் தன்மையும், குடும்பச் சுமையும், மொழியறிவின் அவசியம் பற்றிய புரிந்துணர்வின்மையும் நாம் கல்வியில் ஈடுபடுவதற்கு தடையாக இருந்தன.

இன்று புலம் பெயர் வாழ்வில் கிட்டத்தட்ட ஒரு தசாப்தம் முடிந்து விட்டது. பெரும்பாலானவர்கள் அகதி விண்ணப்பம் பரிசீலனை முடிந்து தம் வாழ்வை ஆரம்பித்து, குடும்பத்தவரை இங்கு அழைத்து, வீடு வாங்கி ஓரளவுக்கு ஸ்திரமான வாழ்வு, வாழத் தொடங்கி விட்டனர். இந்நிலையில் படிப்பில் கவனம் செலுத்துவது அவசியம். முதலாவதாக மொழியில் தேர்ச்சி பெறுவதும், ஏதாவது ஈடுபாடான தொழிற்சாலைக் கல்வியைக் கற்று அதில் ஒரு வேலை தேடுவதும் அவசியமாகும். புதிய மொழியை இளமையில் கற்பது போல் நடுத்தர வயதில் கற்று தேர்ச்சி பெற முடியாவிடினும் இயன்றளவு முயற்சி செய்ய வேண்டும். இல்லாவிடில் இங்கு வாழும் இளைஞர் சந்ததியினருக்கு ஒரு நல்ல கல்வியைக் கொடுக்க முடியாது போகும். எமக்குப் போதிய மொழி வளம் இல்லாவிடில் பிள்ளைகள் பாடசாலையில் கல்வியில், நடத்தையில் எந்திலையில் உள்ளார்கள் என்பதை கவனிக்க முடியாது. மேலும் பிள்ளைகளுக்கு பாடங்களில் ஏற்படும் சந்தேகங்களைப் போக்க முடியாது. பாடசாலைக் கல்விக்கு வெளியே பொது அறிவு, நாட்டு

நடப்பு சம்பந்தமான தகவல்களை எடுத்து கூற முடியாது. அவர்களின் நன்நடத்தைக்கு அவர்கள் பழகும் நண்பர்கள் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறார்கள். இதனால் பிள்ளைகளின் நண்பர்களுடனும், அவர்களின் பெற்றோருடனும் தொடர்புகளை ஏற்படுத்துவது பிள்ளைகளின் நடவடிக்கைகளை அவதானிக்க உதவும்.

பிள்ளைகள் பிறந்ததிலிருந்தே தமது குழல் பற்றிய அறிவைக் கிரகிக்கத் தொடங்குகிறார்கள். எனவே அவர்கள் பாடசாலை செல்லத் தொடங்கும்வரை காத்திருக்காது முன்னரே அவர்களின் உடல், மூளை வளர்ச்சிக்கான தூண்டுதல்களை ஏற்படுத்தும் நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். பலவிதமான விளையாட்டுக்கள், பாட்டு, நடனம் கதை கூறுதல், அவர்களுடன்கதைத்தல், வெளியே அழைத்துச் செல்லல், இடையிடையே போதியளவு ஓய்வு எனப் பல்வேறு அம்சங்களில் அவர்களை ஈடுபடுத்த வேண்டும். ஒரே வகையான நடவடிக்கைகள் தொடர்ந்து செய்யாமல் மாற்றிச் செய்வதன் மூலம் பிள்ளைகளின் ஆளுமை வளர்ச்சியில் எதிர்காலத் தேவைகளுக்கு ஈடுகொடுக்கக் கூடிய கல்வி ஒரு சமனிலையை, பன்முகத் தன்மையை ஏற்படுத்தலாம்.

இன்று உலகில் வேகமாக வளரும் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிக்கு, குறிப்பாக, கணினி - தகவற் துறை வளர்ச்சிக்கு ஈடு கொடுக்கக் கூடிய வகையில் மாணவரின் கல்வித் திட்டத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டும் எனும் எண்ணம் வளர்ந்து வருகிறது. அண்மையில் பிரித்தானியப் பிரதமர் ஜூரோனி பிளையர் கணினிச் சந்தைச் சக்கரவர்த்தி ஜூபில் கேற்பு உடன் பாடசாலை மாணவருக்கு கணினிப் பயிற்சி வழங்குவது தொடர்பாக கலந்தாலோசித்தது கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கது.

அண்மைய வருடங்களில் நோர்வேஜிய பல்கலைக்கழகங்களில் விஞ்ஞானத் துறையில் பயில் வரும் மாணவரின் எண்ணிக்கையும், அவர்களின் கல்வித்தரம் குறைவாக இருக்கின்றன என அவதானிக்கப்பட்டது. இதற்குக் காரணம் 10-12 ம் வகுப்புகளில் விஞ்ஞான பாடங்களை எடுக்கும் மாணவரின் எண்ணிக்கை குறைந்ததே எனவும் இதற்கு அடிப்படைக் காரணம் 9ம் வகுப்பு வரை கணித, விஞ்ஞான பாடங்களில் போதியளவு அத்திவாரம், ஆர்வம் வழங்கப்படாததே எனவும் அறியப்பட்டது. 94ம் ஆண்டுக் கல்விச் சீர்திருத்தம் இவற்றை செய்வதையும் ஒரு முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்டது.

இது மட்டுமன்றி நோர்வேஜிய பல்கலைக் கழகங்களில் பொறியியல், குறிப்பாக கணினித் துறையில் மாணவிகளின் பங்கு மிக மிகக் குறைவாக (10வீதம்) இருப்பதும் அவதானிக்கப்பட்டது. எதிர்கால சமூகத்தில், வாழ்வில் கணினித் துறை பெரும்பங்கு வகிக்கப் போவதால், சமூகத்தில் அரைப்பங்கை வகிக்கும் பெண்கள் கணினியறிவு பெறாவிடில் சமூக ஓட்டத்தில் ஒதுக்கிப் பின் தள்ளப்பட்டு விடுவர் என்ற பயமும் தெரிவிக்கப்பட்டது. இதன் விளைவாக இவ்வாறு பல்கலைக்கழக அனுமதியில் கணினித் துறையில் விண்ணப்பிக்கும் ஆர்வத்தை மாணவிகள் மத்தியில் தூண்டி விளம்பரம் ஒன்றை சினிமாக்களில் காண்பித்ததுடன், மாணவிகளுக்கு நுழைவு எல்லை ஓரிரூ புள்ளிகளால் குறைக்கவும் பட்டது.

எமது பிள்ளைகளுக்கு நாம் கல்வியில் ஆர்வத்தைத் தூண்டக் கூடிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கும்போது எதிர்காலத்துக்குப் பொருத்தமான கல்வியில் ஈடுபாட்டை ஏற்படுத்தக் கூடிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கலாம். உதாரணமாக அறிவை வளர்க்கக்கூடிய கணினி விளையாட்டுக்களை வாங்கிக் கொடுத்தல், அது சம்பந்தமான தகவல்களைப் பெறக்கூடிய இடங்களுக்கு கூட்டிச் செல்லல், உதாரணமாக கணினிக் கண்காட்சி. இவ்வாறு 11-12 ம் வகுப்புகளில் பாடநெறிகளைத் தெரிவு செய்யும் போது வழிகாட்டுவதன் மூலம் அவர்களை எதிர்காலச் சமூகத்தில் பிரச்சனையின்றி வாழுவதற்குத் தயார்ப்படுத்தலாம்

இவ்வாறான விடயங்களில் பெற்றோர் பிள்ளைகளுக்கு உதவ நேரமோ, அல்லது அது பற்றிய விடய அறிவோ இல்லாதவிடத்து இன்று தமிழ்ச் சிறாருக்குத் தமிழ் மொழிக் கல்வியில் பயிற்சி வழங்கும் நிறுவனங்கள் இது தொடர்பாக உதவி செய்யலாம். இந்நிறுவனங்கள் தனியே தமிழ் மொழி, கலாச்சார அறிவு புகட்டுவது மட்டுமன்றி, தமிழ்ப் பிள்ளைகளுக்கு அவர்கள் (நோர்வேஜிய) பாடசாலைக் கல்வியிலும் இயன்றவரை உதவுவதன் மூலம் அப்பிள்ளைகளை பாடசாலைக் கல்வியில் மிகுந்த ஆர்வத்துடன், பிரச்சனை இன்றி ஈடுபட வழி செய்யலாம். புலம் பெயர் நாடுகளில் ஒரு சிறந்த ஆரோக்கியமான தமிழ்ச் சமூகத்தை உருவாக்க கல்வி மிகவும் அவசியமாகும்.

85

மாணிக் து எவ். டானியல்சன்

(30வயது, 2 பிள்ளைகளின் தாய், 2வயது, 5வயது உப தலைவர் - சிவப்பு தேர்தல் கட்சி, ஒஸ்லோ)

86

நோர்வேஜிய சமூகத்தில் வெளிநாட்டுப் பெண்கள் - எனது நோக்கு

நான் சீழுவர் பாடசாலைக்குச் செல்லும் சீழ் பிள்ளைகளின் தாய். அங்கு எனக்கு சில வெளிநாட்டுப் பிள்ளைகளையும் அவர்களது பெற்றோர்களையும் தெரிவ் வந்தது. அந்த வகையில் வெளிநாட்டவர்கள், அவர்களை விட விந்தியாசமாளாவர்கள் என அறிந்து கொண்டேன். ஆனால் பெண்களைப் பெற்றுத்தவரை அவர்கள் அந்த நாட்டிலிருந்து வந்தாலும் சரி பெண்களாக பல பிரச்சனைகளை எதிர்நோக்க வேண்டியுள்ளது. உதாரணமாக, பிள்ளை பெறுதல், பிள்ளைகளைப் பெறும்பாடகக் கவனித்தல், குழம்பப் பெறும்பு, விட்டு வேலை எனப் பல. நாங்கள் தெரிந்தல் நீதியாக ஆண்களை விட குறைவாகவே சம்பாதிக்கிறோம். பெண்கள் உலகெங்கும் ஆண்களைவிட குறைவாகவே மதிப்பிடப்படுகின்றனர். இவ்வென எனது அர்ப்பில் அறியப்படுத்த ஒரு முக்கியமான காரணமாக அமைந்தது.

நோர்வேஜிய கலாச்சாரம்

இந்த நோர்வேஜிய சமூகத்தை அறிந்து கொள்வது கஷ்டமாக இருக்கலாம். ஆனால் வெளிநாட்டுப் பெண்கள் இங்கு தாம் சந்தோஷமாக வாழ்வதற்கும், தமது பிள்ளைகள் இங்கு வளர்வதற்கும், இந்த நோர்வேஜிய சமூகம் எப்படி இன்று உள்ளது, இன்று எப்படி இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்பது பற்றி விளங்கிக் கொள்வது முக்கியம் என நான் கருதுகிறேன்.

இந்த நோர்வேஜிய கலாச்சாரத்தை அறிந்து கொள்ள ஒரு வழி, பெண்கள் தொழில் ரீதியாகத் தம்மை ஈடுபடுத்தல், நோர்வேஜிய பெண்களுடன் அறிமுகம் செய்து கொள்ளல், தொழில் இடங்கள் பற்றி அறிந்து கொள்ளல் போன்றன. தொழில் ரீதியான ஒன்றிணைப்பு பாதுகாப்பையும், புதிய சினேகிதங்களைப் பெறும்பாடகக் கவனித்தல். அதே நேரத்தில் நோர்வேஜிய மொழியையும் படிப்பதற்கு உதவுகிறது. நாம் தனியே நல்ல பெற்றோர்களாக மட்டும் இருக்காது, மொழி நன்கு தெரிவதால் இங்கு என்ன நடக்கிறது என்பதை நாம் விளங்கிக் கொள்ளக் கூடியதாக இருப்பதுடன், எமது பிள்ளைகளுக்கும் ஒரு வழிகாட்டியாக இருந்து, இவ்வென்கத்தை அவர்கள் புரிந்து கொள்ள உதவ வேண்டும். மற்றவர்கள் இங்கு என்ன நடக்கிறது என்பது பற்றி எமக்கு விளக்கப்படுத்தும் அளவுக்கு நாம் இருக்கக் கூடாது.

மேலும் நாங்கள் இங்கு பொதுவாக இருக்கும் சந்திக்கும் இடங்களைப் பயன்படுத்துவது முக்கியம். உதாரணமாக எமது குழுவில் நடைபெறும் சிம்தானங்களில் பங்குபற்றுவது முக்கியம். பெற்றோர் ஆசிரியர் சங்கக் கூட்டங்களில் பங்குபற்ற வேண்டும். இதனைவிட பிள்ளைகளை விளையாட்டுக் கழகங்களிலோ அல்லது பாட்டுக்காடகங்களிலோ (sangkor) சேர அனுமதித்தல்.

அதனை விட இங்கு ஒரு அரசியல் கட்சியிலோ அல்லது சங்கங்களிலோ அங்கத்தவராக இருப்பதும் வழமையான ஒன்றாகும். இப்படிப்பட்ட இடங்களில் நாம் சந்தித்தால் ஒருவரை ஒருவர் நன்கு அறிந்து கொள்ள உதவும்.

பழமையை விரும்புதல்

சில வெளிநாட்டவர்கள் தாங்கள் தமது நாட்டில் வாழ்ந்த முறையிலேயே வாழ விரும்புகிறார்கள். அவர்கள் நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே தமது நாட்டை விட்டு வெளியேறியவர்களாக இருக்கலாம். அவரவர் கலாச்சாரம், சொந்த மொழி, பரம்பரை வழக்கங்கள் என்பவற்றைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டியது முக்கியம்தான். ஆனால் இவர்கள் வரும்போது இருந்த சமூகம் கூட தற்போது மாற்றமடைந்து விட்டது. எல்லா சமூகங்களும் காலத்துடன் அபிவருத்தியடைந்து கொண்டே வருகின்றன. எனவே இவர்கள் அதனைப்பற்றி யோசிக்க ஏதுவுமில்லை என்றே நான் கருதுகின்றேன். எல்லா விதத்திலும் பழமையிலேயே இருக்க ஒரு மனிதன் விரும்ப வேண்டுமா?

நாம் எமது பிள்ளைகளின் இளம்பராயம் எமது இளம் பராயத்திலும் பார்க்க நன்றாக இருக்க வேண்டும் என விரும்புகின்றோம். நோர்வேஜிய சமூகம் இதற்கு கைகொடுத்து உதவ இருக்கின்றது. பிள்ளைகளும் நோர்வேஜிய கலாச்சாரத்தை அறிய வேண்டும். நோர்வேஜிய நண்பர்களைப் பெற வேண்டும். பிள்ளைகளைப் பெறுத்தவரை பல கலாச்சாரப் பின்னணியில் இருப்பது இலகுவானது.

நோர்வேஜியர்களாகிய நாம் எமது நாட்டிற்கு வந்துள்ள புதிய மனிதர்களைப் பற்றி அறிந்து கொண்டிருக்கிறோம். எங்களுடைய

87

வாழ்க்கை முறையைவிட இன்னுமொரு விதமான வாழ்க்கை முறையில் வாழ்வதற்கு கூட சாத்தியக்கூறு உண்டு என நாம் பார்க்கிறோம். உதாரணமாக எங்களுடைய சாப்பாட்டுப் பழக்க வழக்கங்கள் கூட மாறியிருக்கிறது. முன்பு பாவித்துவிட்டு எரிதல் என்பதற்குப் பதிலாக இப்போது ஜூம்ள்பாவிப்புஜி என்று பல பொருட்களைத் திரும்பவும் உபயோகமான முறைக்கு மாற்றிப் பாவிக்கிறோம்.

சிறுவர் பாடசாலை

சிறுவர் பாடசாலையில் எல்லாப் பிள்ளைகளும் சமம். அங்கு அவர்கள் என்ன பெயர் வைத்திருக்கிறார்கள் என்பது முக்கியமில்லை. உதாரணமாக குரேபி, நா, மரியா, நீனா. எல்லோரும் அங்கு பேதமற்றுப் பார்க்கப்படுகின்றனர். அங்கு வேலை செய்பவர்கள் எல்லோருக்கும் ஏற்றவாறு நிச்சயமாகச் செயல்படுகின்றார்கள். அங்கு பிள்ளைகள் நோர்வேஜிய மொழி படிக்கிறார்கள். மொழி அறிவு அவர்கள் பாடசாலை தொடங்கும்போது அங்கு திறமையாக வர உதவுகின்றது. நாங்கள் ஒரு போட்டியான சமூகத்தில் வாழ்கின்றோம். மொழியறிவு குறைந்தால் பாடசாலையில் அங்கு கூறுவது எதுவும் விளங்கிக் கொள்ள முடியாமல் பிள்ளைகள் ஒரு கஷ்டமான நிலைமைக்கு தள்ளப்படுகிறார்கள். ஒவ்வொரு நாளும் பாடங்கள் இருப்பதால் விளங்காத பிள்ளைகளைத் தனித்துவமாகக் கவனிக்க அங்கு நேரங்கள் போதாமலிருக்கும்.

சிறுவர் பாடசாலை நோர்வேயில் இலவசமாக இல்லாமல் இருப்பது கவலைக்குரியது. அதற்குப் பதிலாக மிகவும் செலவு கூடியது. இதனால் பல பெற்றோர் பிள்ளைகளை அங்கு அனுப்ப விரும்பியும்

பண வசதி குறைவு காரணமாக முடிவதில்லை.

நாங்கள் என்ன செய்யலாம்?

இந்த நோர்வேஜிய சமூகத்தில் பெற்றோர்களுக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் எத்தனையோ கடமைகள் உண்டு. நாங்கள் உலகின் மிகப்பணக்கார நாடான நோர்வேயில் வாழ்ந்துபோதும் இங்கு கூடுதலான விடயங்களில் மாற்றங்கள் தேவைப்படுகின்றது.

இங்கு தற்போது பெண்களுக்கு, ஊதியம் பெறும் வேலையாயினும், ஊதியமற்ற வேலையானாலும், வேலை நேரம் நீண்டதாக உள்ளது.

வெளிநாட்டுப் பெண்களுடன் ஒப்பிடும்போது, நோர்வேப் பெண்களுக்குப் பல சந்தோஷமான வழிகள் அவர்கள் வேலையில், குழலில், சங்கங்களில் உண்டு.

நாங்கள் மொழிப் பிரச்சனையை விளையாட்டாக எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. கலாச்சார முரண்பாடுகளைப் போக்க, மற்றவர்களுடைய தேவைகள் அயலவரின் எதிர் பார்ப்புகள் என்பவற்றை அறிந்து கொள்ள நாங்கள் அதுபற்றி ஒன்றாகக் கதைக்க வேண்டும். பிள்ளைகளின் வெளியே விளையாடும் நேரம், கைச்செலவுப் பணம், தேவைபேற்படும் போது அவர்களுக்கான அன்பான அரவணைப்பு பற்றியும் நாம் கலந்துரையாட வேண்டும்.

நோர்வேஜிய சமுதாயம் எங்களுடைய பிள்ளைகள் வளர்வதற்கு சிறந்த, பாதுகாப்பான இடமாக உள்ளது. எனவே நாம் அதை மற்றவர் மூலமாக இன்றி நாமாகவே உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

என்ப. அனருத்திகிருஷ்ணன்

குழலுக்கும் அபிவிருத்திக்குமான அமைப்பின் நிர்வாகப் பொறுப்பாளர்

88

எங்கள் ஒற்றுமையை காட்ட அனுமதியுங்கள்

உலகம் ஒன்றுதான் உள்நாடு ஆனால் மனிதர்கள் உலகம்தான் வீளவுபட்டுள்ளனர். நாம் எல்லோரும் உயிர்வாழ உலக சமுதாயத்தான் தங்கியுள்ளோம். இருப்பினும் எல்லா நாடுகளிலும் எல்லா சமூகங்களிலும் சமுதாயப் பாதகமான விடயங்களே இடம் பெற்று வருகின்றன. இதனிடமாக ஏற்படக்கூடிய முடிவுகள் மிகவும் பாதகமாக இருக்கும். எங்கள் சிந்தனைகள் எந்த சந்தர்ப்பங்களில் மேற்கூறிய கருத்து வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளன.

சுமார் பத்து வருடங்களுக்கு முன்பு(1987) பிரேசில் நாட்டின் தலைநகரான ரியோ டி ஜெனரோவில் இடம்பெற்ற சர்வதேச குழல் மகாநாட்டில் குழலுக்கும் அபிவிருத்திக்குமான சர்வதேச அமைப்பு எங்கள் பொதுவான எதிர்காலம் என்ற அறிக்கையை சமர்ப்பித்திருந்தது. எனினும் இக்காலக்கட்டத்தில் (1987-1997) வரை உலக படத்தில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்கள் எதுவும் இடம் பெறவில்லை.

வறிய நாடுகள் வறிய நாடுகளாகவே இருக்க உலகின் செல்வந்த நாடுகள் மிக அதிகளவில் உலக திறமைகளையும் பொருட்களையும் பயன்படுத்தி வருகின்றன. உலகின் செல்வந்த நாடுகளை உள்ளடக்கிய சுமார் 20வீதம் உலக மக்கள் உலகின் எண்பது சத வீத பொருட்களையும் திறமைகளையும் அனுபவிக்கும்போது சுமார் எண்பது வீத மக்கள் வறுமையில் வாடுகின்றனர்.

குழல் மாசடைதல் எப்போதும் நியாயமற்ற அரசியல் பொருளாதார பங்கீடு காரணமாகவே ஏற்படுகின்றது. உதாரணமாக ஒரு பலமிக்க பிரபல நிறுவனங்கள் குழலை மாசுபடுத்துவதுடன் பொதுமக்களிற்கும் பாரிய விளைவுகளை ஏற்படுத்தி அவர்களை சுரண்டியும் வருகின்றது. ஏனெனில் இதனால் பாதிக்கப்படுபவர்கள் பொதுவில் வறிய மக்களே. பிரபல அமெரிக்க நிறுவனமான யுனியன் கார்பைட் நிறுவனம் இந்தியாவிலுள்ள போபால் நகரில் ஏற்படுத்திய விபத்து (விஷவாயு) பலரின் கவனத்திற்குமுரியது. இவ் விபத்தில் பல ஆயிரக்கணக்கான வறிய மக்கள் கொலை செய்யப்பட்டனர். இன்னும் பலர் பாரிய பின் விளைவுகளை அனுபவித்து வருகின்றனர். பிராந்தியத்தின் குழலும் கடுமையாக பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் விபத்திற்கு முற்றிலும் பொறுப்பான யுனியன் கார்பைட் நிறுவனமோ எதுவித பாதிப்பிற்கும் உள்ளாகவில்லை.

வளரும் நாடுகளின் கடன் சுமையும் அடுத்த ஓர் முக்கிய விடயமாகும். இக்கடன் சுமை இந்நாடுகளின் வளர்ச்சியைக் கடுமையாகப் பாதிக்கின்றது. இதனை திருப்பி வழங்குவதற்காக இந்நாடுகள் தமது மூலப்பொருட்களையும் இயற்கை வளங்களையும் வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளிற்கு ஏற்றுமதி செய்ய வேண்டிய கட்டாயத்திற்குள்ளாகின்றன. இதனால் இந்நாடுகளின் குழலும் பொருளாதார வளர்ச்சியும் பாதிப்பிற்குள்ளாகின்றன. சர்வதேசீதியாகப் பார்ப்போமாயின் எண்ணிக்கையில் மிக மிக குறைவான நாடுகளே வறிய நாடுகளிற்கான தமது நியாயப் பூர்வமான ஒத்துழைப்பை நல்குகின்றன.

அரசியல் மாற்றங்களும் இராணுவ முரண்பாடுகளும் கூட குழல் விளைவுகளிற்கு காரணமாக உள்ளது. மூலப்பொருட்கள், சக்தி வளம், நிலப் பிராந்தியம், தாயநீர் மற்றும் ஏனைய குழல் வளங்கள் போன்றவற்றைக் கைப்பற்றுவதற்காக பல யுத்தங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. இன்றும் இடம் பெற்று வருகின்றது. வளைகுடா யுத்தம், ருவாண்டாவின் மனிதப் படுகொலைகள் இலங்கையில் இடம்பெற்று வரும் மோசமான யுத்தம் என்பவற்றையும் இதற்கு உதாரணங்களாக கூறலாம்.

வளாந்து வரும் நாடுகளிற்கு போதியளவு அபிவிருத்தி உதவி வழங்குவதில் நோர்வே குறிப்பிடத்தக்க ஆதரவை வழங்கி வருகின்றது. எனினும் இந்நாடுகளில் இருந்து பொருட்களை இறக்குமதி செய்வது மிக மிக குறைவாகவே உள்ளது. அதே போன்று இவ்வளர்முக நாடுகளின் மக்கள் தொழில் பெற்றுக் கொள்ள வருவதற்கோ அல்லது அகதிகளாக வருவதையோ விரும்பவில்லை. அரசியல் கட்சிகள் நோர்வேயின் செல்வத்தை மற்றவர்களுடன் பங்கிட்டு கொள்ள விரும்பவில்லை. உண்மையில் நோர்வேக்கு போதியளவு தொழிற்சக்தி (வேலை கொள்வோர்) வசதி இல்லாத நிலையிலும் வளரும் நாடுகளிற்கு கதவை திறந்துவிட நோர்வே மறுத்து வருகின்றது.

89

வறிய நாடுகள் தொடர்பான நோர்வேயின் இந்நிலை ஒரு மாற்றத்தை உருவாக்கி வருகின்றது. இது நியாயபூர்வமானதும் ஒத்துழைப்பிற்குமான கொள்கைகளை கைவிட்டு சுயநலத்திற்கான அரசியலை கையாளுவதையே குறிக்கின்றது. இந்நிலைமை நோர்வே நாட்டின் நேர்மைபூர்வமற்ற சர்வதேச அரசியலை ஊக்கப்படுத்தும் தன்மை அதிகரித்து வருவதையே காணக்கூடியதாக உள்ளது. இவ்வாறான நிலைமைகள் சுதந்திரமான அமைப்புக்களின் செயற்பாட்டிற்கு பெரும் சவாலாக அமைந்துள்ளது.

நோர்வே நாட்டின் சமத்துவம், சமாதானம் (ஒற்றுமை) ஜனநாயகம் என்பவை சிறப்பான முறையில் இயங்கிவர இத்தகைய சுதந்திரமான அமைப்புக்களின் பங்களிப்பு இன்றியமையாதவையாக உள்ளன. இவ்வகையான அமைப்புக்களே நாடுகளிற்கிடையான உறவை விருத்தி செய்யவும் அரசுக்கும் அரசியல் கட்சிகளிற்கும் ஒரு சிறந்த வழிகாட்டிகளாகவும் அமைகின்றன. எனவே இங்கு குடிபுகுந்தவர்கள் அனைவரும் இவ்வமைப்புக்களிலும் இந்நாட்டு அரசியல் விடயங்களிலும் பங்குபற்றுவதில் மிகவும் அவசியம்.

குடிபுகுந்தவர்களாகிய எமது பொருளாதாரம் பொதுவில் முன்னேற்றம் கண்டுள்ளதை நாம் மறுக்க இயலாது. எனினும் முன்னேற்றம் மகிழ்ச்சி என்பது கார், தொலைக் காட்சி, வீடியோ கருவிகளை வைத்திருப்பதில் கிடைப்பதில்லை. இவ்வாறான வாழ்க்கை முறை சூழல் மாசடைதலிற்கும், உலக வறுமைக்கும் முக்கிய காரணங்களாக அமைகின்றது என்பதை நாம் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும். எமது வாழ்க்கை மேற்கூறிய விடயங்களை அப்படியே பிரதி பண்ணுவதாக ஒரு போதும் அமைய கூடாது. கடந்த கால ஆய்வுகளும் அனுபவங்களும் எதனைப் புலப்படுத்துகின்றது என்றால் குடிபுகுந்த மக்கள் கடுமையாக உழைப்பதற்கும் தமது நாட்டிலுள்ள தமது அங்கத்தவர்களின் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கும், தமது தாய் நாட்டின்

நியாயபூர்வமான அரசியலிற்கும் ஆதரவளித்து வருகின்றதை காணக் கூடியதாகவுள்ளது.

அதேசமயம் இக் குடிபுகுந்த மக்களில் பலர் குடிபுகுந்த நாட்டின் அரசியல் மற்றும் சுதந்திரமான அமைப்புக்கள் பங்கெடுப்பதில் ஆர்வம் காட்டுவதில்லை- இவ்வாறான சூழ்நிலைகளில் தான் இனவாத அமைப்புக்களும் அரசியல் கட்சிகளும் எமக்கு எதிரான செயல்பாடுகளில் இறங்குகின்றன. இவர்களின் நடவடிக்கைகள் பல தடவைகள் எம்மையும் எமது சந்ததியினரையும் உடல்ரீதியாவும், மனோவியல்ரீதியாகவும் கடுமையாக பாதிப்பிற்குள்ளாக்கும்.

எமது நியாயபூர்வமான உரிமைகளை பெற்று கொள்வதில் நாம் குடிபுகுந்துள்ள நாட்டிற்கும் நமது சொந்த நாட்டிற்கும் இடையே ஒரு பொதுத்தன்மை இருப்பதை அவதானிக்கலாம். தனி ஒருவனிற்கு உணவில்லை எனில் ஜகத்தினை அழித்திருவோம் என தமிழ் கவிஞன் பாரதி முழங்கியது போல் உலக குடிமக்களின் ஆந்திக்கு எதிராக நாம் அனைவரும் எங்கிருந்தாலும் ஒன்று திரண்டு போராட வேண்டும்.

நோர்வே நாடானது இன்று பல கலாச்சாரத் தன்மை கொண்ட ஒரு சமுதாயமாக உருவாகியுள்ளது. எனினும் பெரும்பான்மையான கலாச்சாரத்திற்கும் ஏனைய கலாச்சாரத்திற்கும் சமத்துவம் இன்றியமையாதது. எமது முன்னைய சந்ததியினர் காலனித்துவ ஆதிக்கத்திற்கும் ஒடுக்கு முறைக்கும் உள்ளாகியிருந்தனர். இந்நிலை மறுவடிவத்தில் ஏற்பட நாம் மீண்டும் இடமளிக்க கூடாது. அதே போன்று குடிபுகுந்த நாட்டில் புதியவடிவிலான காலனித்துவத்திற்கும் நாம் இடமளிக்க இயலாது. அடிப்படை நியாயங்களும் ஜனநாயகமும் கேட்டுப் பெற முடியாது. சுதந்திரமான அமைப்புக்கள் வாயிலாகப் போராடித்தான் பெற வேண்டும் நோர்வேயும் இதற்கு விதிவிலக்கானதல்ல.

யான் டீயாரீகன் என்

பிரதம செயலர், நோவாஸ்

90

நோர்வே தஞ்சம் கோருவோர் மீது அமுனாகும் அரசியல் கொள்கை

நோர்வேயில் தஞ்சம் கோருவோர் மீது அமுனாகும் அரசியல் கொள்கையானது சீன்பரிசீலனைக்கு உட்படுத்த வேண்டிய நிலைமைக்கு முந்தி விடப்படக்கூடாது. ஐந்தாண்டுகள் சிறைகளில் உயர் ஸ்தானிகரால் நோர்வே மீது வைக்கப்பட்ட விமர்சனம் நோர்வே தனது நாட்டில் தஞ்சம் கோருவோருக்கு சிறை சிந்தனையை வழங்குவது என்பது போலாமானதாகவில்லை என்பதாகும்.

இந்த விமர்சனமானது பல தொடர்பு சாதனங்களின் மூலமாக வெளிக் கொணரப்பட்ட தொழிற்கட்சி அரசாங்கத்தால் குடிவருவோர் - தஞ்சம் கோருவோர் தொடர்பான விண்ணப்பங்கள் மீது கொண்ட கடும் எதிர் போக்குகள் அதே தருணம் வெளிவந்தது, இவ்விமர்சனமானது பாராளுமன்றத்தில் குடிவருவோர் சார்பான எதிர்க் கட்சிகள் என்றவாறாய் குறியிட்டு அழைக்கப்பட்ட கிறிஸ்தவ மக்கள் கட்சி, மத்திய கட்சி, இடது கட்சி இடதுசாரி சோஷலிசக் கட்சி, சிவப்பு தேர்தல் கூட்டு முன்னணிக் கட்சி ஆகியவற்றால் பெரிதும் கேள்விக்குள்ளாக்கப்பட்ட தொன்றாகும்.

இக்கட்சிகளில் மூன்று கட்சிகள் எவ்வாறு தங்களுக்கிடையில் அரசமைப்பதில் இணக்கம் உருவாகி நடைமுறைப்படுத்தப் போகிறார்கள் என்பது தொடர்பாயும் அவர்களின் புதிய திசை வழி இத்தஞ்சம் கோருவோர் தொடர்பாய் என்னவாயிருக்கும் என்பது தொடர்பாயும் பல விஷயங்கள் பத்திரிகைகள் வாயிலாய் ஏற்கனவே எழுதப்பட்டும் பேசப்பட்டும் வந்துள்ளன.

நோவாஸ் தஞ்சம் கோருவோர், குடி வருவோர் தொடர்பாய் நிறைய எதிர் பார் க்கின்றது. இதற்கான காரணம் ஏதெனில், அரசமைத்துள்ள மூன்று மத்திய கூட்டு கட்சிகள் மூன்றும் முன்னர் எதிர்க் கட்சிகள் நிலையில் குடிவருவோர் சார்பு கட்சிகளாக இருந்தன. அத்தோடு கணிசமான அபிப்பிராயம் என்னவெனில் தஞ்சம் கோருவோர் மீதான கொள்கையானது கடந்த சில வருடங்களாக மனிதாபிமான நாடென கருதப்படும் நோர்வேயின் மதிப்பை குறைத்த தொன்றாக இருக்கின்ற தென்பதாகும்.

நோவாஸ் இந்த மூன்று மத்திய கூட்டுக் கட்சிகளுடனும் இடைவிடாத பயன்தரும் வகையிலான பேச்சுவார்த்தைகளை இவ்வரசியல் கொள்கை தொடர்பாய் வைத்திருந்தது.

இக்கட்சிகள் இவற்றில் நியாயமான மனித நேயம் வழிப்பட்ட மாற்றங்கள் எதுவும் செய்யாவிடில் ஏமாற்றமே.

இந்த மத்திய கூட்டரசின் முக்கிய கருமங்களில் அகதி அந்தஸ்து அளிக்கும் விகிதாசாரத்தை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய மட்டத்துக்கு உயர்த்துவது என்பதும் ஒன்றாய் இருக்க வேண்டும்.

இன்றைய சட்ட அடிப்படைகளை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்பது இங்கு முன் கூறப்படவில்லை. வெளிநாட்டோர் தொடர்பை சட்ட முடிவுகள் ஆனது. இங்கு பரந்த இடம் கொண்டமைந்துள்ளது. சில மனிதாபிமான அடிப்படையிலும் மற்றும் அகதிகள் அந்தஸ்து என்றவாறாயும் அனுமதியளிப்பதற்கு சட்ட வரையறை இடம் கொண்டுள்ளது.

இன்று நடைமுறையிலுள்ளது என்னவெனில் ஊசித்துளையினூடு ஐ.நா.சபையின் குடிபெயர்ந்தோர் பதத்தை வடிகட்ட முனைவதாகும்.

இன்றைய நோர்வேயின் குடிவரவு அதிகாரிகளின் விளக்கப்படி ஒரு நாட்டின் அரச அதிகாரிகளால் தேடப்படுவோர், பின் தொடர்பு பெயர்வர்கள் மட்டுமே அரசியல் தஞ்சம் கோர தகுதி கொண்டவராகிறார். இது பிழையான விளக்கமாகும். ஐ.நா.உயர் ஸ்தானிகராலயமும் மற்றைய ஸ்தாபனங்களும் மற்றைய அரச சாராத குழுக்களினால் பின் தொடர்புபடும் நபரை இவ்வரைவில் க்கணம் இணைத்திருக்கின்றது என கூறுகின்றனர். இதற்கு கண்கூடான உதாரணமாக இன்றைய அல்ஜீரியாவில் மத வெறியர்களால் பின் தொடர்புபடும் கலைஞர்களும் பத்திரிகையாளர்களும் இருக்கின்றனர்.

அகதிகள் அந்தஸ்து அளிக்கப்படாத போதிலும் மனிதாபிமான

அடிப்படை என்ற சட்ட சரத்தின் கீழ் இவர்களுக்கு பாதுகாப்பு கிடைக்கின்றது என்ற வாதம் கூறவருவோர் தொடர்பான நோர்வே அதிகாரிகளால் முன் வைக்கப்படுகின்றது. இது எப்போதெனில் அகதிகள் அந்தஸ்து பெறுவோர் தொகை குறைவாயுள்ளது என்ற விமர்சனம் முன் வைக்கப்படும்போது இவர்கள் முன் வைக்கும் வாதம் மேற்சொன்னதாகும்.

இந்த கருத்துப்பாடு மிகவும் தூர திஷ்டமானதாகும். அரசியல் அகதி அந்தஸ்து என்பது ஏதனைத் தன்னகத்தே கொண்டதெனின் அது யாருக்கு வழங்கப்பட்டதோ அவரை திருப்பி அனுப்பக்கூடிய சட்ட நடைமுறைக்கு எதிரான மிகவும் பாதுகாக்கும் சட்டக் காவலரண் கொண்டதுமன்றி பொருளாதார மற்றும் குடும்ப அங்கத்தவரை தருவிக்கும் தகுதிகளை வழங்குகின்றது. இத்துடன் இக்குறைந்த விகித தஞ்சம் வழங்கலானது ஒரு தவறான படம் ஒன்றை நோர்வே மக்கள் மத்தியில் காட்ட முனைகின்றது. அது எதுவெனில் ஒரு புறக்கணிக்கத்தக்க களவு தொகையினரே தஞ்சம் வழங்கத் தகுதி கொண்டோராகிறார்கள் என்பதாகும்.

நோவாஸ் புதிதாய் பதவியேற்ற அரசாங்கத்தை பாராளுமன்றத்தில் அங்கீகாரமளிக்கப்பட்ட வெளிநாட்டோர் விவாகரத்துக்கான முறையீட்டு மன்றம் ஒன்றை உருவாக்குதல் என்பதை உடனடி அமுலுக்கு கொண்டு வருமாறு கோருகின்றது. இச்சபையானது அல்லது முறையீட்டு மன்றமானது தனது பணிக்கு அகதிகள் தஞ்சம் கோருவோருக்கான சர்வதேச நியமங்களையும், சட்டங்களையும் அடிப்படையாக்க வேண்டும்.

இந்த வழியில்தான் ஒரு தனிப்பட்ட நபரின் பாதுகாப்புக்கான உரிமை இந்த அனுமதி வழங்கும் நடைமுறையை ஆளலாமே தவிர தஞ்சம் கோருவோரின் எண்ணிக்கை ஆள முடியாது.

மேலும் ஜுமனிதாபிமான அடிப்படையில் வழங்கும் விதிவிட அனுமதி என்ற சொற்கோர்வையானது கட்டுக்கோப்பற்ற தொன்றாகும்.

இந்த வகையறையின் கீழ் மிகவும் பாதுகாப்பு வேண்டிய அரசியல் தஞ்சம் கோருவோரும் உள்ளடங்குகிறீர்கள். இவர்களை சட்டவரிகள் ஜுகூடிவருவோரை ஒத்த காரணிகள் கொண்டோர் என அழைக்கிறது. (ஆனால் நோவாகும் ஐ.நா. அகதிகள் ஆணையமும் அரசியல் தஞ்சம் பெற அங்கீகாரம் தர்ப்படவேண்டியவர் என கருதுகின்றது.) அதேவேளை பாதுகாப்பு அத்தியாவசியமற்ற ஒரு நபர், ஆனால் அதே வேளை ஜுமலமான மனிதப் பெறுமானங்கள் கருத்திற்கெடுத்து அவரும் மேற்கூறிய வகையறைக்குள் சேர்க்கப்படுகிறார்.

நோவாஸ் நோர்வே மற்றைய வடபாலமைந்த நாடுகள் கொள்ளும் நடைமுறையுடன இந்த நடைமுறையைப் போல் ஒரு நடைமுறை உடவழி அந்தஸ்தை ஐ.நா. அகதிகள் ஆணையத்தின் வரைவில் கணத்துக்குள் அடங்காத, ஆனாலும் பாதுகாப்பு தேவை கொண்டவர்களுக்கு அளிக்க முன்வர வேண்டும் என கருதுகின்றது.

இவ்வழிமுறையின் கீழ் மனிதாபிமான அடிப்படை என்பது சர்வதேச சட்ட முறைமைக்கும், உடன்பாட்டிற்கும் அப்பாற்பட்டு நோர்வேஜிய அதிகாரிகள் காட்டும் கருணையினால் கிடைப்பது என்ற எண்ணப்பாங்கை அகற்ற முடியும்.

தஞ்சம் வழங்கும் எண்ணிக்கையின் அதிகரிப்பும் திட்டவாட்டமான ஒரு கட்டுக்கோப்புடன் கூடிய அகதிகள் மற்றும் தஞ்சம் கோருவோர் சம்பந்தமான பதவிளக்கங்களும் பாவனைகளும் தஞ்சம் கோருவோர் பற்றிய ஒரு சரியான புரிதலை இந்நாட்டு மக்களுக்கு வழங்கக் கூடியது.

எதிர் விளைவுகள் தரும் சொற்பமானவர்களுக்கே அரசியல் தஞ்சம் வழங்கப்படுகின்றது என்ற அறிவிப்பு, மற்றும் எதிர்கரம் ஏற்றப்பட்ட அகதிகள் விவகாரம் சம்பந்தமான வார்த்தையாடல்கள் (குடிவரவு அதிகாரிகளால்) என்பன, இங்குள்ள அகதிகள், தகுந்த அடிப்படைக் காரணமின்றி அனுமதிக்கப்பட்டவர்கள் என்ற அபிப்பிராயத்துக்கு இட்டுச் செல்ல வழி அமைக்கின்றது. இது அவர்களாலேயே உருவாக்கப்பட்ட குடிவந்தோர் நோர்வேஜிய சமூக இணைவு (integrating)க்கு குந்தகமாக இருந்து அவர்கள் பணியையே கடினமாக்கும் ஒன்றாகும். மக்களில் பலர் இவ்வாறான அகதிகள் இடம்பெயர்வோர் பற்றி அவர்கள் நோர்வேயில் குடிவர எவ்வித அடிப்படை காரணங்களும் இல்லாதவர்கள் என்ற கருத்தை அடைவார்களாயின் நோர்வே சமூகத்தில் குடிவருவோரை அகதிகளை இணைத்து மக்களுடன் கலக்க வைப்பதும், இது பற்றி பேசுவதும் கடினமானதாகும். இந்த மேற்குறிப்பிட்ட விடயங்கள் பாராளுமன்றத்தின் ஆதரவு பெற்று நடைமுறைக்கு வரவேண்டுமென நாம் எதிர்பார்க்கின்றோம்.

தொழிற்கட்சியின் தேசப் பேரவையில் கட்சியானது அகதிகள் அரசியற் கொள்கை நெகிழ்ச்சியை உருவாக்குவது என்று முடிவெடுக்கப்பட்டது. தேர்தல் களம் தற்போது கடந்தேறிய நிலையில் முன்னேற்றக் கட்சி இடம் தனது வாக்குகளை இழந்து போகலாம் என்ற பயம் தொழிற்கட்சிகளிடம் இருக்க நியாயமில்லை. முறையீட்டு மன்றம் என்பது ஸ்தாபிக்க தீர்மானமாகியுள்ளது.

நோவாஸ் ஆகிய நாடுகள் அநேக தஞ்சம் பெற தகுதி கொண்டோர் இந்த மாற்றங்களின் மூலம் அதைப் பெற்றுக் கொள்வார்கள் எனவும், நோர்வேயை நாடி வரும் அகதிகள் மற்றும் ஏற்கனவே இங்குள்ளோர்கள் இன்னும் மேலான புரிந்துணர்வுடனும், ஏற்று கொள்ளுதலுடனும் இங்குள்ள மக்களால் எதிர்கொள்ளப்படுவார்கள் என எதிர்பார்க்கின்றது கருதுகின்றது.

எவ்வாறிருந்த போதிலும் நீதியமைச்சர் எல்லா தனது இறுதியான பதவிக் காலப் பகுதியில் சில மாற்றங்களை அறிமுகப்படுத்தியிருந்தார். இவைகளை பரிசீலனைக்குட்படுத்தி அவைகளை முன்னெடுத்து செல்வது மத்திய கூட்டரசின் கடமைகளில் ஒன்றாகும்.

த நாட்ஸ் இசைக்குழுவினர்

புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களின் கலை இலக்கியப் பணியில் சிறப்புடன் செயலாற்றிவரும் இணைவுகூடத்தின் பத்தாவது வருட நிறைவு விழாவிட கலை நிகழ்ச்சிகளில் நாமும் பங்களிப்பதையிட்டு மகிழ்வுறுவதுடன், தொடர்ந்தும் இணைவுகூடம் சிறந்து பணியாற்ற வாழ்த்துகள்.

ரயாகரன்

ஆசிரியர்- சமர்

92

புலம் பெயர்ந்து தமிழர்களும் அவர்களின் அடையாளங்களும்

அடித்தமிழர்களின் புலம் பெயர்வு கடந்த 15 வருடங்களாக நடந்து வரும் விடயமாக உள்ளது. இது காலத்துக்குக் காலம் சில நிகழ்வுகளுடன் வெறுபட்டலுடன் முடிவற்ற விடயமாக உள்ளது. இத்தமிழ் புலம்பெயர்வு கடை, இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், ஜெர்மனி, சுவிட்சர்லாந்து, டென்மார்க், நோர்வே, சுவிட்சர், மொஸ்கட், இத்தாலி, அடித்தமிழர்கள் கடை, மேற்கு நாடுகள் நோக்கி ஈழப்பெயர்வு உள்ளது. இதையிட இந்தியாவுக்கு புலம்பெயர்ந்தோர் முன்னையவர்களையிட விரைவாக நோக்கி வரவேண்டும். இதையிட மேற்கு நாடுகளுக்கும் புறப்பட்டு இடை நாடுகள் பலவற்றில் ஆயிரக் கணக்கில் நேர்த்தியுள்ளனர். இதையிட நாட்டுக்கு பெயர்ந்த நடைபயத, நாட்டுக்குள் மொழியை நோக்கியும் தமிழ் பிரதேசங்களுக்குள்ளும் புலம்பெயர்வு நடந்த வண்ணம் உள்ளது. அடித்தமிழர்கள் கடைபயரும் ஏதோ ஒரு விதத்தில் சிறியதாக புலம்பெயர்ந்து உள்ளனர்.

இவைகளைவிட எல்லைப்பற்றி மற்றைய தேசிய இனங்களும், மற்றும் யாழ்குடா நாட்டு முஸ்லீம்கள், மலையக மக்களின் ஒரு பகுதியினரும் புலம்பெயர்ந்து உள்ளனர்.

இலங்கையில் தேசிய முரண்பாடு விரிவடைந்ததைத் தொடர்ந்து கெடுபிடிபுத்தம் ஆரம்பமாகியதன் பின்னும், இனக் கலவரத்தை பெரும்பான்மை இனவாதிகள் நடத்தியதன் பின்னும், இயக்க உள் அராஜகம், வெளி அராஜக அழித்தொழிப்பின் தொடர்ச்சியிலும், மாற்று இனங்களை அழித்தொழிப்புகளின் தொடர்ச்சியில் பலவகையில் புலம்பெயர்வு அதிகரித்துள்ளது.

இலங்கையில் சிங்கள இனவாத அரசு நாட்டை அடகு வைத்ததன் தொடர்ச்சியில், அடுத்து எழும் மக்கள் கொந்தளிப்பை மூடி மறைக்கவும் அதை திசை திருப்பவும், அன்னிய நாடுகளின் தீவிர ஆதரவுடன் இனவாதத்தை தமிழ்மக்கள் மீது திணித்தது.

நாட்டிலுள்ள எல்லா இனத்தையும் விட அதிக சலுகையை சிங்கள இனம் கோரியதன் தொடர்ச்சியில், தமிழினம் தனக்கான உரிமையை கோரி போராடத் தொடங்கியது. இந்தக் கோரிக்கை எமது சுயநிர்ணயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அதனால் இலங்கையின் எல்லாத் தேசிய இனங்களும் சமமான உரிமையை அனுபவிக்கும் ஒரே ஓர் ஜனநாயகக் கோரிக்கையை முன்வைத்தே போராட்டத்தை முன்னெடுத்தனர், எடுக்கின்றனர். சில வேளைகளில் அரசியல் ரீதியில் சில அமைப்புகள் மீறிய போதும் தமிழ் மக்கள் அன்றும் இன்றும் கோருவது இலங்கைத் தேசிய இனங்களின் சமமான வாழ்வுரிமையைத்தான்- இதை சுயநிர்ணயத்தின் ஊடாக அடைய முடியும் என தமிழ்பேசும் மக்கள் நம்புகின்றனர்.

தமிழ், முஸ்லீம், மலையக மக்கள் எல்லோரும் இலங்கையில் சமமான ஓர் இன உரிமையைப்பெற இன்றைய ஆட்சியாளர்களை நோக்கி கோருகின்ற போராட்டம், எப்போதும் ஜனநாயகத்தை மீறியது அல்ல. அதாவது கவிடனில் இருந்து நோர்வே எப்படிப் பிரிந்ததோ, அதேபோல் அல்லது நோர்வே கவிடன் மக்களின் சமமான ஆட்சியை அன்று கோரியது போல், தமிழ் பேசும் மக்களாகிய நாம் கோரினோம், கோருகின்றோம். இன்று சிங்கள இனவாத யுத்தம் தமிழ் மக்களை இரண்டாம் தரப் பிரஜைகளாக்கியுள்ளது. இலங்கையில் அவர்கள் நாயிலும் கீழான ஒரு வாழ்வை சந்திக்கின்றனர், வாழ்கின்றனர்.

அதாவது இலங்கையை அரசின் கீழ் உள்ள ஆட்சிச் சட்ட அமைப்புகளால் தமிழ் பேசும் மக்கள் சட்டத்தால் பாதுகாப்பைப் பெற முடியாத ஒரு நிலையை அடைந்துள்ளோம். ஒரு நாட்டில் வாழ்தல் ஏன்றால் அனைத்தும் அந்த அரசால் உருவாக்கப்பட்ட சட்ட அமைவுக்குள் வாழுகின்றபோதுதான் சாத்தியம். இன்று இலங்கையில் தமிழ்மக்கள் இலங்கைச் சட்டத்தால் பாதுகாப்பைப் பெறமுடியாத வகையில் மிகுமமாக வாழ கோரப்படுகிறது.

இந்த மனித உரிமை மீறலின் தொடர்ச்சியில் தமிழ் பேசும் மக்கள் புலம்பெயர்வு ஆரம்பமானது. இந்தப் புலம்பெயர்வு என்பது அவர்களின் வசதியுடன் வாழ்நிலையுடன் அடையொட்டிய சிந்தனைகளுடன் நாட்டை விட்டு வெளியேறினர்.

மேற்கு நாட்டு புலம்பெயர்வு, தமிழ் பேசும் மக்களின் ஓரளவுக்கு வசதியான பிரிவுக்கு மேல்தான் நடைபெற்றது, நடைபெறுகிறது. இலங்கையின் சிங்கள இனத்துக்கு எதிராகப் போராட முடியாது

93

தப்பிப் பிழைத்தவர்களும், தமது சொந்தச் செல்வத்தை பெருக்கிக் கொள்ள நடந்த புலம்பெயர்வுதான் அதிகமானது. இவர்கள் உண்மையில் மண்ணின் நேரடி இராணுவ நெருக்கடியை சந்திக்காதவர்கள்.

மறுமூலம் உள் இயக்க வன்முறை, இயக்க வன்முறை, இராணுவ வன்முறையைச் சந்தித்தவர்கள் புலம்பெயர்வு (நேரடியாக) கட்டாயமாக நாட்டைவிட்டு வெளியே நிர்பந்திக்கப்பட்டனர். இந்த இப்பிரிவு புலம்பெயர்வின் பின் ஒரே நிலைக்குள் மற்றவர்களையோல் வந்து அடைந்துள்ளது. இவர்களுக்கிடையில் நோக்கங்களுக்கு இடையில் எந்த வேறுபாடு அற்ற நிலையை புலம்பெயர்வின் பின்னின்று அடைந்துள்ளனர்.

இலங்கையில் இருந்து பொருளாதாரப் புலம்பெயர்வு என்பதுக்கு அந்த மக்கள் காரணம் என்ற மேற்கு நாட்டு கருத்து நிலை நிறுவாததுடன் கூடிய ஆதிக்க நிலையாக உள்ளது. இலங்கை ஒரு காலத்தில் எல்லா மூன்றாம் உலகநாடுகளைப் போல தன்னிறைவு பொருளாதாரத்தை கொண்டு இருந்தன. இதன் மீதான காலணியாக்கம், பின் நவகாலணியாதிக்கம் இன்று உலகமயமாடல் இலங்கைப் பொருளாதாரத்தை சிதைத்த, அதன் செல்வத்தை மேற்கு நாடுகள் நேரடியாக, மறைமுகமாக பெற்றுவரும் இந்நிலையில் இலங்கைத் தமிழர்களின் பொருளாதாரப் புலம்பெயர்வுக்கு மேற்கு நாடுகளே காரணம். இதை மறைக்கவே யுத்தத்தை எம்மண்ணில் மேற்கு நாடுகள் மறைமுகமாக திணித்து பின் உதவி என்ற பெயரில் ஆயுதம் வழங்கியும், ஆயுத ஏற்றுமதி செய்தும் ஊக்குவிக்கின்றன.

மேற்கு நாட்டுப் புலம்பெயர்வு சமூகத்தமிழர்களின் பூர்வா பிரிவுக்குள்ளும், அதன் சிந்தனை தனத்துக்குள்ளும் நடைபெற்றதால், இந்தப்பிரிவு புலம்பெயர்வின் பின் தனது சொந்த முகத்தை வேகமாக இழக்கின்றனர்.

வெவ்வேறு நாடுகளில் இவர்களின் தன்மைகளில் வேறுபாடு காணப்பட்டது என்பது, அந்த நாட்டு மக்களின் பூர்வா இயல்புடன் தான் நடைபெறுகிறது. ஆனால் பொதுவான அடிப்படைக் கூறுகள் அப்படியே பொதுவாக உள்ளது. புலம்பெயர்ந்த சமூகத்தமிழர் மேற்குலக நாடுகளில் ஆகக் குறைந்த தராதரமற்ற கூலியாக தொழிலாளியாக உள்ள அதேநேரம் இவர்களின் சிந்தனை பூர்வா கண்ணோட்டத்துடன் உள்ளது.

இரட்டை வாழ்க்கை முறையில் சிக்கியுள்ள புலம்பெயர்வு சமூகம், இதனால் தனது சொந்த அடையாளத்தைத் தொலைக்கத் தொடங்கியுள்ளது.

தமிழ் மக்களின் பொதுவான, மனித நேயம் கொண்ட பண்பாடுகள், கலாச்சாரங்களை எல்லாம் தொலைத்துச் செல்லுகின்ற நிலையில் அதி பிற்போக்கான மனித நேயமற்ற விடயங்களைத் தூக்கிப் பிடித்து பாதுகாக்கின்றனர்.

கலாச்சாரம் என்ற பெயரில் பெண்கள் மீதான வன்முறையை பாதுகாக்கவும் செயல்படுத்தவும், செய்யும் இச்சமூகம் பெண்கள் மீது நிலப்பிரபுத்துவ ஒழுக்கத்தை கட்டாயப்படுத்தி நடைமுறைப் படுத்துகிறது. இங்கு பிறக்கும் தமதுபெண் குழந்தை மீதும் இதைக் கோரும் சமூகம் அக் குழந்தைகளை இச் சமூகத்திலிருந்தும் தனது சமூகத்திலிருந்தும் அன்னியப்படுத்தும் முயற்சியில் ஈடுபடுகின்றனர். இதன் மூலம் மொத்த சமூகம் மீது வெறுப்புற்ற வன்முறை மனிதனாக உருவாக இன்று வித்திடப்படுகின்றது. இனவெறியில் இருந்து தப்பி வந்த இடத்தில் நிறுவெறிக்கு எதிராக போராட வேண்டியது ஒருபுற யதார்த்தமாக இருக்க, அதைப் பற்றிக் கவலையின்றி நிறுவாதிகளாக இவர்கள் உள்ளனர். தமது குழந்தைகளை கறுப்பு வெள்ளை என தொலைபேசியிலும், காணும் இடம் எங்கும் உப்புச் சப்பு இன்றி கதைத்து நிறுவாததுடன் இணையும் இவர்களுக்கும் பிள்ளைக்கும் இடையில் தீவிர

முரண்பாடு வளர்கிறது. ஏனெனில் இந்தப் பெற்றோர் தமக்குள் தாமே வாழும் முடிய வட்டத்துக்கு வெளியில் வாழும் குழந்தை நிஜமாகவே இனவெறியை சந்திக்கும்போது, பெற்றோரின்கள் நிறுவாததை கண்டு சினக்கின்றது. மேற்கு நாடுகள் தமது சொந்த நலனுடன் அர்ப்பு, கறப்பு இனம் மீது செய்யும் பொய் பிரசாரத்தையே, அதே பாணியில் ஈழத்தமிழர் மீது தமக்குள்ளும், பிள்ளைகளுக்குள்ளும் சமூகவாத மூலம் ஒரு நிறுவாத சமூகத்தில் இயங்குகின்றனர்.

இன்னுமொரு புறம் ஆட்டம், பாட்டம் என ஆடம்பர களியாட்டங்களில் ஈடுபடுகின்றது.

காலநேரமின்றி மிகமோசமான நிலையில் உழைக்கும் இந்த பிரிவுகள் புலம்பெயர் நாட்டில் அதிகுறைந்த சம்பளத்தை பெறும் இந்தப் பிரிவுதான், மிகக் குறுகிய கணத்தில் ஒரு வருட சம்பளத்தை விண் விரயம் செய்கிறது.

ஒரு திருமணத்தை எடுப்பின் அத்திருமணம் சராசரியாக ஒரு தொழிலாளியின் ஒரு வருடச் சம்பளத்தைக் கொண்டு நடத்தப்படுகிறது. திருமணம் என்பது எம்மண்ணில் இருந்த நிலையை தாண்டி இந்திய கவர்ச்சி சினிமா படம் என்ற ஒரு காட்சியை மீளப் படமாக்குகின்றனர். இங்கு தமிழின் அனைத்து கலாச்சாரம் என்பது எதை எதை கமராக்காரன் தீர்மானிக்கின்றாரோ அவைகளை எல்லாம் திருமணத்தின் பெயரில் சினிமா ஆகின்றது.

திருமணம் என்பது பணம் வாங்கும் கொடுக்கும் வியாபாரமாக முன்பு இருந்ததை விட, மேற்கு நாட்டு பண்பாட்டுடன் மிக வேகமாக சீரழிந்து, சிதைந்து உள்ளது. குடும்பம் என்பது ஒரு வியாபார நிறுவனமாக உற்றார், உறவினர், நண்பர்கள் எல்லாம் வாங்கும் விற்கும் நடைமுறையில் ஈடுபடும் நிலைக்கு சென்று உள்ளது. இப்படி பல பலவாக விடயங்கள் நீள்கின்றன. அதாவது இச்சமூகம் தன்னுடைய சுய அடையாளத்தை இழக்கிறது. சுய அடையாளத்தின் பெயரால் வியாபாரம் நடக்கும் மையங்களாக சீரழிந்துள்ளது.

அதிகுறைந்த கல்விபுடன் அனுபவ அறிவு இன்றி ஸூப்பர்டு இந்தப் புலம்பெயர் சமூகம், முதல் முடிவில் பணத்தை எந்தக் கோட்பாடுகின்றி இன்றி வைத்திருக்கும் நிலையில், இந்த வியாபார உலகம் அவர்களை அதற்கு வேகமாக எமது பண்பாடு, கலாச்சாரத்தை தாண்டி உள்ளிழுத்துக் கொண்டது. புலம்பெயர் சமூகம் தனது சொந்த அடையாளத்திற்குப் பதில் அதை விற்கின்றது. குழந்தைக் கல்வி முதல் அனைத்தும் வியாபாரமாக செய்யும் அளவிற்கு இச்சமூகம் மாறியுள்ளது, மாறிவிட்டது. சுய அடையாளம் பேணுவது என்பது எப்படி? என்ற கேள்வி எழுவது இயல்பே. சுய அடையாளம் எங்கள் தேசத்தின் விடுதலைப் போராட்டத்தின் மீதும், இங்கு நிறுவெறியை எதிர்த்து

போராடுவதிலும் தான் மையமிட்டுள்ளது.

எல்லா நடவடிக்கையும், எல்லா செயலும் இவை இரண்டையும் முன்னெடுக்கின்ற போக்கில் தான், சுய அடையாளத்தின் முக்கியத்துவம் மையமிட்டுள்ளது. அதாவது எம்மக்களின் தேசிய விடுதலைப் போர் ஜனநாயகத்தை தனக்குள் கொண்டும் அங்கீகரித்தும் எல்லாவற்றிலும் இதற்கு இசைவாக கவனத்தில் எடுக்க வேண்டும். புலம்பெயர் நாட்டில் நிறுவாதத்திற்கு எதிராக, எமது சொந்த நிறுவாதத்துக்கு எதிராக போராட வேண்டும்.

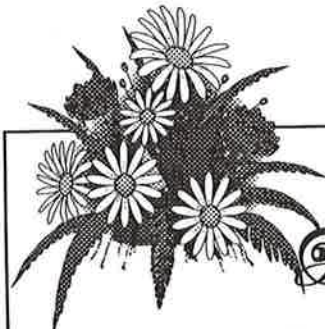
நாம் ஜனநாயகத்திற்காக எமக்குள்ளும் சமூகத்திற்குள்ளும் போராட வேண்டும். இந்தப் போராட்டம் தான் எமது சுய அடையாளத்தை பேண முன் தள்ளும். இதுதான் புலம்பெயர் சமூகத்திற்குள்ளும், பின் ஒரு குடும்பத்திற்கும், பின் மனைவிக்கும், பின் குழந்தைக்கும் சுய அடையாளத்தைப் பேண ஜனநாயகத்தை முன் வைக்கின்ற வழியை முன்வைக்கிறது.

எம் எல்லாவகை சுய அடையாளம் பேணுவது என்பது இரு விடயத்துடன் தான் சாத்தியம். ஆனால் இன்று சுய அடையாளத்தை சமூகம் தொலைக்கின்றது, தொலைத்து வருகின்றது. எம் மக்களை மறந்து எம் மண்ணை மறந்து வாழும் நாட்டை மறந்து போய் உள்ள ஈழத்தமிழர் சமூகம் ஆடம்பரங்களிலும், களியாட்டங்களிலும், வியாபாரங்களிலும் காலத்தைத் தள்ளுவதுடன், தமக்குள் தாமே பேசிக் கொண்டுள்ளது. புலம்பெயர் நாட்டு மக்கள் பற்றிய பொய்யான அவதூறான கற்பனைப் புனைவுகளைப் பேசியபடி, தனது சொந்த பிற்போக்கு ஜனநாயகமற்ற வன்முறை நியமங்களை நியாயப்படுத்தியபடி கிணற்றுத் தவளையாக இச்சமூகம் சீரழிகிறது. நல்ல விடயங்களைப் படிக்க, தேடமுடியாத சமூகம் 2000 வருடத்துக்கு முன் உள்ள விடயங்களை தூக்கி முன்னெடுக்கின்றன. இன்று எமக்கு, உலகச் சீரழிவு பண்பாட்டு கலாச்சாரங்களை முன்தள்ளும் தமிழ் சினிமா, வம்பளக்கும் இந்தியா குப்பைகளை உடல் தமது அறிவுத்தனத்தை மெச்சுகின்ற முட்டாள சமூகமாக சீரழிகின்றது. பரந்த தளத்தில் படிப்பு, அறிவை வளர்ப்பதற்குப் பதில் தமது குறுகிய தனத்திற்குக் குந்தியிருக்கிறது.

புலம்பெயர் சமூக இன்றைய ஈழத்தமிழரின் அரசியல் போக்குடன் பின்னிலைக்கு தள்ளப்பட்டு கிணற்று தவளையாக இருந்தபடி, தமது சொந்த அடையாளத்தை வியாபார நிலையில் நின்று இழக்கிறது.

இந்தத் தலைமுறையின் பிள்ளைகள் இதனால் இந்தச் சமூகத்தில் இருந்தும், வாழும் சமூகத்தில் இருந்தும் அன்னியப்பட்ட ஒரு சமூகமாக வளர்கின்றது.

தேவை இன்று இவை கடந்த ஒரு நல்ல சமூகத்தை எம் புலம்பெயர் நிலையிலும் நின்று, வாழும் நாட்டுச் சமூகத்தில் இருந்தும் தேடுவதினூடாக கண்டறிய முடியும்.

நோர்வே இந்து கலாச்சார நிலையம்

பத்தாவது வருட நிறைவினைக் கொண்டாடும் தமிழ் நோர்வே மக்கள் இணைவுகூடத்திற்கு இறைவனின் அருள்கிட்டி, இணைவுகூடத்தின் பணிகள் சிறப்புடன் நடைபெற எமது வாழ்த்துகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

